

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FL. JOSEPHI
OPERA.

J. P. Vandewelde 1893

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

FLAVII JOSEPHI HIEROSOLYMITANI SACERDOTIS

Opera quæ extant omnia,

ANTIQUITATUM JUDAICARUM LIBRI XX. Sigismundo Gelenio
interprete.

DE BELLO JUDAICO LIBRI VII. interprete, Rufino Aquilejensi.

LIBER DE VITA SUA cum interpretatione Gelenii.

ADVERSUS APIONEM LIBRI II. cum versione antiqua à Gelenio
emendata, &

DE MACCABÆIS, seu de Imperio rationis LIBER cum paraphrasi
Erasmi Roterodami.

ACCEDIT INDEX LOCUPLETISSIMUS.

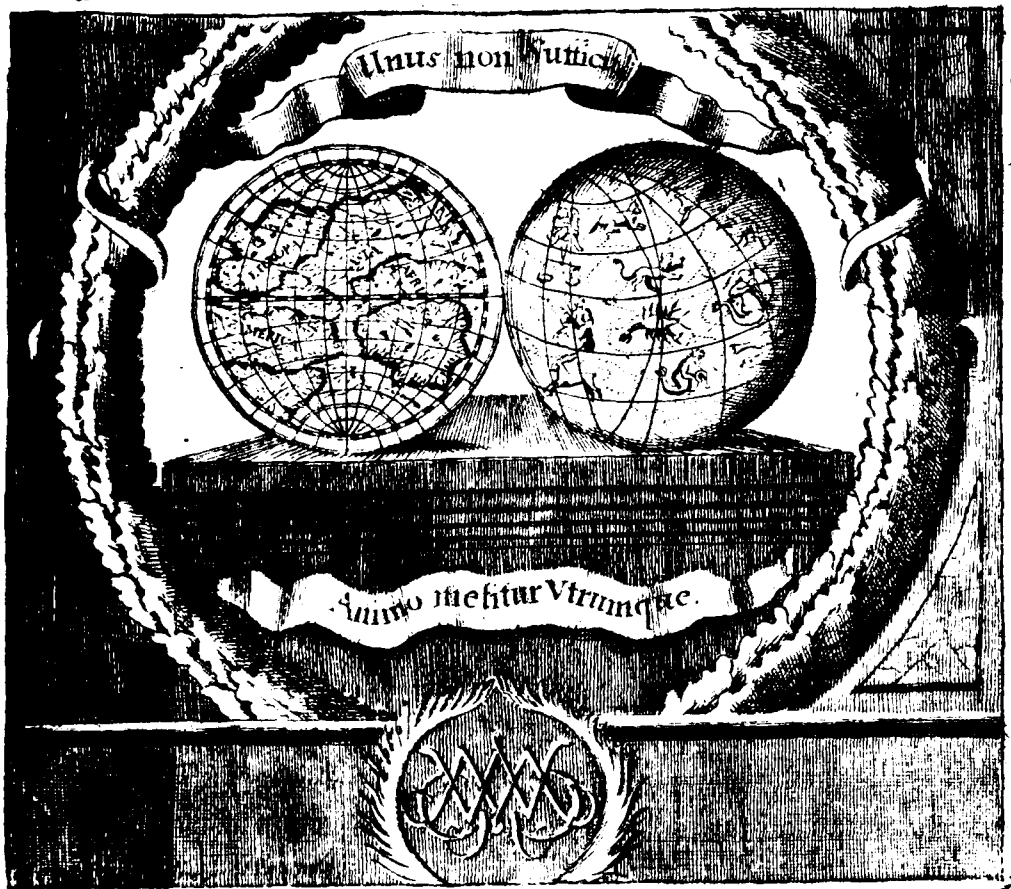
Juxta editionem Græco-Latinam Genevensis ad manuscriptos Palatinæ bibliothecæ Codices castigatam,
quæ nunc à pluribus mendis expurgata, & præterea

PROLEGOMENIS

&

APPENDICE

auctior redditur.

COLONIÆ,

Sumptibus MAURITII GEORGII WEIDMANNI.

ANNO M DC XCI.

7212 B. 157. 181

88

R

LIBRARY

BIBL. UNIV.
GENT

PATRIBUS REIPUBLICÆ LIPSIENSIS

VIRIS

Magnificis, Nobilissimis, Amplissimis,
Consultissimis, Prudentissimis,

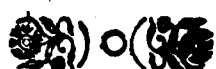
PATRONIS SUMMIS.

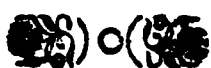
X quo jure civitatis Vestrae gaudeo,
quo me octo ab hinc annis donatum
memini, post Dei cultum nil magis cu-
rae mihi cordique fuit VIRI MAGNIFI-
CI ATQUE NOBILISSIMI, PATRONI MAXIMI,
quam

*

quam ut libraria mea officina bono publico prodessem. Qua in re neque gravibus impensis unquam, neque indefessis laboribus peperci. Testari id poterunt Eusebii Cæsariensis volumina de præparatione & demonstratione evangelica, Sancti Athanasii Episcopi Alexandrini, Gregorii Nazianzeni, & Dionysii Halicarnassensis opera, Abarbanelis Judæi in Prophetas majores commentarius, aliique Scriptores, quos cum raritate sua se commendare, & ab eruditis desiderari intelligerem, ut novis typis impressi publicam lucem denuo adspicerent, curavi, quamvis ob tristissima belli tempora, & commerciorum quæ indies in pejus ruunt decrementum inter tot miserabiles regionum & urbium ruinas, quibus & dulcissimam patriam meam antiquam Nemetum urbem Spiram oppressam & poene sepultam expertus sum, tantorum sumtuum periculum facere minus opportunum videretur. Nunc in eo sum, ut Imperatoris Juliani opera a doctissimo Jesuita Dionysio Petavio quondam Græce & Latine edita cum novis observationibus Viri celeberrimi Ezechielis Spanhemii, quas Literato Orbi gratissimas futuras haud temere confido, e bibliopolio meo propediem emittam. Et imposterum quoque, si Divina Gratia permittat, optimis quibusque libris evulgandis curas meas & facultates impen-

impendere non desistam, certa spe animatus, fore, ut Vos PATRES REIPUBLICÆ OPTIMI, PATRONI MAXIMI, quod hæcenus fecistis, hos Civis Vestri conatus, & bonas literas juvandi studium summa Vestra benevolentia fovere non cessetis. Hanc fiduciam in me excitaverunt magna illa, quæ in me ab eo tempore, quo domicilium in Urbe Vestra fixi, contulistis beneficia, & singularis affectus, quo Magnifici Consules WAGNERUS, BORNIUS, STEGERUS, Nobilissimi Proconsules, alter BORNIUS & FALCKNERUS, Consultissimus Prætor PLAZIUS, nec non CARP. ZOVIVS, GRÆVIUS, PINCKERUS, BAUDISIUS aliique Senatorii Vestri Ordinis Proceres, omnes doctrina & meritis incomparabiles & quovis elogio majores, tenuitatem meam prosecuti sunt. Vos, Venerandi Justitiæ Sacerdotes, præsidio & patrocínio Vestro rebus meis & fortunis nunquam defuistis, Vos celeberrimi literarum, quibus ad miraculum excellitis, Fautores officinam meam qualemcunque haud raro præsentia Vestra illustrem reddere, & libraria mea supellectile cum privatas Vestras bibliothecas, tum publicam illam locupletare dignati estis, quæ paucis ab hinc annis a Vobis instituta, & inæstimabili rarissimorum librorum aliorumque cimeliorum apparatu subinde aucta inter splendidissima

didissima Urbis hujus ornamenta jure suo numeratur. Et hanc ipsam bibliothecam Vestram impræsentiarum Josephus meus ambit, quem, ut quæcunq; gratæ mentis monumentum existat, Magnificis Vestris & Nobilissimis Dignitatibus humillime offerre audeo. Vix ediderat scripta sua Flavius Josephus, cum ea Romani publicæ bibliothecæ honore dignati sunt. Concedite quæso Patroni Summi & novæ huic Josephi editioni hunc honorem, ut in publica Vestra Bibliotheca reponatur. Non timebit Josephus armamentarium, cui Bibliotheca Vestra incumbit, cum armis non minus quam literis strenuus fuerit. Deus autem Inclytum Vestrum Collegium, cum splendidissimis Familiis & tota Republica sub Umbra SERENISSIMI AC POTENTISSIMI ELECTORIS nostri omnibus bonorum incrementis in pace florere jubeat,

Magnificarum, Nobilissimarum Amplissimarumque Dignitatum Vestrarum

Cultor devotissimus

MAURITIUS GEORGIUS WEID-
MANNUS.

THOMÆ ITTIGII

S. T. L.

ad novam hanc Josephi editionem

PROLEGOMENA.

Um a pluribus annis multa excellentia ingenia novam Operum Flavii Josephi editionem parturiverint, nescio quo fato factum sit, ut foetum animo conceptum & sæpe jam partui maturum eniti non potuerint. Multorum curæ in Josephi frustra hæc promissæ & expectatæ. Omnibus enim, qui utilissimo huic labori manum

admoverunt, vel morte, antequam absolverent, præventis, vel ob alias causas a cœpto revocatis, literatus orbis diuturna expectatione suspensus, & novi Josephi desiderio pæne contabescens spes tandem suas & vota per integrum seculum delusa sensit. Annus agebatur superioris seculi octavus & octogesimus, cum **BONAVENTURA CORNELIUS BERTRAMUS** lucubrationes suas Franck-Bertrami.thalenses a loco, ubi Geneva relictatum agebat, sic appellatas ederet, in quibus profitebatur, (I.) se jam pridem in omnes Josephi libros notas meditatam, & aliquando, si Deus permitteret, editurum esse. Verum doctissimo hoc Viro post Sexennium Lausani, quo a Bernatam republica evocatus fuerat, mortuo, simul etiam promissæ in Josephum notæ expirarunt. Hanc jacturam **JOSEPHUS JUSTUS SCALIGER** abunde refarturus vi-Scaligeri.debatur. Vix enim admirandum illud opus, quod thesaurum temporum inscripsit, in lucem publicam emiserat,

PROLEGOMENA.

cum plerique eruditorum, Casaubono teste, (2.) non dubitarent, quin Scriptorem sibi cognominem, a pluribus, quibus hactenus obscuratus fuerat, mendis expurgaturus, doctisque suis animadversionibus illustraturus esset. Quos opinio sua minime fefellit, siquidem Phoenix ille Criticorum, cum jam pridem infinita, quæ a nemine intelligi possent, loca in vulgata Josephi editione animadvertisset, & subinde nonnullis eruendis & restituendis ingenii sui vires impendisset, de hoc etiam nobilissimo Scriptore, Josepho inquam, dummodo Amicorum ope varias manuscriptorum Codicum Lectiones nancisci posset, se bene meritum Carolo Labbeo per literas Nonis Februarii A. C. clb lbc VII. (3.) scriptas indicabat, & morti jam vicinus (4.) ad exequendum hoc propositum ætati suæ triennii spatium a supremo rerum humanarum Arbitro superaddi exoptabat. Et profecto non parum lucis & ornamenti Josephi scriptis conciliari potuisset, si illustri Scaligero, quod animo gestiebat, perficere licuisset. Quod obscurum nemini esse potest, qui ejus notas ad fragmenta selecta veterum Græcorum apud Josephum & Eusebium servata, & ejusdem animadversiones ad Eusebii Chronicon legerit. Verum istam Josephi editionem immatura Viri Divini mors rei literariæ invidit, ut Casaubonus alicubi (5.) queritur, quem una cum Carolo Labbeo vetustissima Regiæ, quæ Parisiis est, Bibliothecæ exemplaria ad vulgatam Josephi editionem conferre non piguerat, ut, qui Scaligero Josephi a librariorum corruptelis vindicandi consilium dederat, pulcherrimos illos conatus etiam qualicunque auxilio juvaret. Post Scaligeri mortem parum aberat, quin ISAACUS CASAUBONUS modo nominatus & nunquam sine veneratione nominandus palmam in medio relictam occuparet, a quo sane non poenitendam Josephi editionem sperare poterant Musarum sacris operantes, cum incomparabilem ejus doctrinam jam dudum in plurimis aliis, quos ediderat, Scripto-
ribus Græcis pariter & Latinis ad miraculum usque proba-
tam

Casauboni.

(2.) Epistol. 496. edit. Græv. (3.) libr. 4. ep. 353. (4.) Conf. Patin. epist. 67. p. 186. edit. Paris.
(5.) Exercit. I. ad Baron. c. 34. n. 99.

P R O L E G O M E N A.

tam cognovissent. Verum cum neque ætas, quæ jam pro-
 vectior erat, tantæ molis oneri ferendo satis valida, neque
 loci, ubi extrema vitæ tempora ducebat, conditio pera-
 gendo huic negotio satis commoda videretur, ut ipse (6.)
 in epistola proximo ante mortem suam anno Londini scri-
 pta judicavit, nihil de Josepho certa fide promittere ausus
 est. Neque tamen defuerunt alii, qui Josephum edendum
 & illustrandum in se susciperent. PETRUS enim CU- Cunzi.
 NÆUS in literis ad Franconem Duyckium, seu præfatio-
 ne libri 3. de Republica Hebræorum commentarios in uni-
 versa Flavii Josephi Opera polliceri minime dubitavit.
 Quem cunctantem & moras excusantem eloquentissimus
 Buchnerus [7.] & alii Familiæ serio urgebant, ut spem
 de Josepho factam quamprimum expleret, morasque
 omnes rumperet, & quicquid vinculorum pulcherrimis
 istis commentationibus necteretur, prorsus abscinderet,
 ne dilata absolutissimi illius operis editione docti multas
 magnasque res diutius ignorare cogerentur. Verum ante
 vivis excessit Cunæus, quam fidem liberaret. Idem SA-
 MUELI PETITO accidit Nemausensis ecclesiæ Mini- Petiti.
 stro & Theologiæ Professori, Viro nequaquam Exiguo,
 sed, ut Reinesii judicium nostrum faciamus, inter Gallo-
 rum literatorum maximos numerando, [8.] quem in nova
 Josephi interpretatione, notisque ad eundem Scriptorem
 edendis occupatum cum fama passim spargeret, non me-
 diocriter eo nomine gaudebant, quotquot Josephi scriptis
 bene cupiebant. Nec deerant, qui laudabile hoc institu-
 tum collatis suis operis egregie juvarent, in quorum nu-
 mero Nicolaus Fabricius Peirescius, qui per Lucam Hol-
 stenium variorum locorum collationem cum tribus Codi-
 cibus Vaticanis manuscriptis Petito impetravit [9.] Hugo
 autem Grotius, qui hætenus de ea Josephi parte, quæ le-
 gis præcepta continet, & interpretanda & notis suis illu-
 stranda cogitaverat, cum totius Josephi editionem a Peti-
 to parari intelligeret, se quicquid posset ad eam prompte

(6.) Epist. 717. (7.) Part. 1. epistol. 176. (8.) Libr. 1. Var. Lect. c. 25. (9.) Conf. Gassend. in
 vit. Peiresc. p. 195.

PROLEGOMENA.

collaturum datis ad Peirescium literis sponndit. [10.] **Q**uibus promissis an Grotius steterit, ignoro. Id tantum scio, quod dum Petiti in Josephum lucubrationes, quæ, ut ex Riveti ad Vossium epistola [11.] liquet, maximo cum sumtu & labore collectæ ferebantur, multi hiarent, imperfectas nec ad umbilicum perductas moriens reliquerit, & neque Samuel Sorberius, ad quem cognationis jure id negotii spectare videbatur (erat enim Petiti e sorore nepos) neque alius quisquam posthumum illum Petiti foetum in lucem hactenus produxerit, & omnis de Petiti Josepho spes decollaverit. Post Petitum in Josepho occupatus fuit **EMERICUS BIGOTIUS**, cui ne idem eveniret, quod Petito acciderat, Patinus exoptabat. [12.] Nec dubito quin etiam apud alios & egregia de Bigotio existimatio, & amor boni publici ejusmodi vota exprefferit. Verum Bigotius telam, quam exorsus fuerat, aliis pertexendam postea relinquare maluit. Dicendum hic etiam foret de **JOHANNE HENRICO BOECLERO**, in signi quondam Argentoratensis Academiae ornamento, & Præceptore meo æternum venerando, si Godofredi, Spanhemii, Forstneri, aliorumque amicorum monitis, quibus ad Josephum Autorem sibi perquam familiarem illustrandum sollicitabatur, locum aliquem concedere voluisset [13.] sed multis aliis negotiis distractus de toto Josepho edendo desperavit, & tantum priora *ἱεραὶν ἡς ἀρχαιολογίας* capita peculiari dissertatione illustravit. Progredior ergo ad **CHRISTIANUM NOLDIUM**, qui in præfatione historiae suae Idumææ non solum aliorum, quide Josepho emendando cogitarunt, & in his **GERHARDI JOHANNIS VOSSII** quoque meminit, & præterea post Scaligeri, Vossii & Petiti mortem **JOHANNEM COCCEJUM** & **CHRISTIANUM SCHOTANUM** in hunc laborem successuros sperare jubet, sed sibi met etiam ipsi ad arduum hoc opus aggrediendum animos non deesse significat. At Noldium & spes de Coccejo & Schotano fefellit, nisi Schotani bibliothecam historiae sacrae Veteris Testamenti ob nonnulla

PROLEGOMENA.

la Josephi loca illustrata referre huc velimus, & ipse quoque orbi Literato ereptus est, antequam, quod pridem animo molitus fuerat, effectum dare posset. Omnes autem, quorum in signe de Josepho bene merendi studium hactenus laudavimus, apparatus copia superavit JOHANNES ANDREAS BOSIUS Lipsiensis, Historices in inclyta Jenensi Academia Professor celeberrimus, cui tam felici esse licuit, ut Augustissimo Imperatore Leopoldo clementissime indulgente ex bibliotheca Vindobonensi insignes quosdam Josephi codices MSS. emendandis Josephi operibus haud parum profuturos impetraret. Qua de re peculiaris Petri Lambecii ad Serenissimum Augustum, Brunsvicensium & Luneburgensium Principem, qui publici boni causa apud Imperatorem pro Bosio intercesserat, epistola Vindobonæ A.C. c15 Ioc LXVI. excusa legitur, in qua Codices illi manuscripti ad Principem Augustum indeque ad Bosium transmissi breviter delineantur. Erant autem codices illi numero septem, & in his quatuor Græci, tres reliqui Latini. Primus, ut a Græcis ordiamur, continebat Judaicarum antiquitatum libros 20. abbreviatos & passim interpolatos, & a principio mutilos, quem codicem Augerius Busbeckius Ferdinandi I. ad Solimanum Turcarum Tyrannum Legatus Constantinopoli sibi comparaverat. Secundus quem itidem Busbeckius Constantinopoli nactus fuerat, exhibebat historiam belli Judaica verbis: *τρεπόμενῳ ἅπαντας διώκει*, quæ libro 1. cap. 13. leguntur usque ad verba: *τῷ Καίσαρι θαυμασιώτερον ἔπε τοῖς* quæ libri 7. cap. 7. extant. Tertius codex complectebatur antiquitatum Judaicarum libros 10. priores, & præmissos singulis libris capitum indices, etsi in ipso contextu nullum divisionis librorum in capita indicium compareret, ex quo divisionis hujus in capita autorem non esse Flavium Josephum, sed singulos libros continenti scriptura primum cohesisse Lambecius colligebat, qui primi libri indicem ab his verbis incipere docet:

Ταῦδε ἐνεστὶν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἰωσήφ ἐκδοιῶν τῆς ἰσραϊτικῆς ἀρχαιολογίας.

PROLEGOMENA.

*Προοίμιον πρὸς τῆς ὅλης περιγραφαίαις.
α' ἡ ἑκδόσις σύστασις, καὶ ἡ ἀτάξις τῶν στοιχείων.
β' πρὸς τὸ γένος Ἀδάμ &c.*

Pertinuit olim hic codex ad monasterium quoddam urbis Constantinopolitanæ, quod dicitur S. Georgii in Manganis, seu loco, ubi *μάγχανα* h. e. machinæ bellicæ cum materiis mechanicis variisque instrumentis ad urbium oppugnationes idoneis asservari solebant [14.] Deinde venit in manus Dionysii cujusdam Zazynthii, cujus Pater eum Constantinopoli sibi acquisiverat. Postea eum emtionis jure sibi vendicavit Johannes Sambucus Maximiliani II. & Rudolphi II. Consiliarius, a quo ad Sebastianum Tencknagelium augustissimæ bibliothecæ quondam Præfectum transiit, post cujus obitum tandem in Cæsaream bibliothecam translatus fuit. Quartus Codex comprehendebat Josephi de Maccabæis librum sub hoc titulo: *Μαρτύριον τῶν ἀγίων μακκαβαίων ἐκ τῆς ἰωσήφου ἱστορίας*. Eadem de Græcis istis Josephi Codicibus Lambecius (15.) in suis de bibliotheca Vindobonensi commentariis iteravit. Quintus Codex, ut ad Latinos progrediamur, continebat Antiquitatum Judaicarum libros 20. & libros 7. de Bello Judaico ex versione antiqua, quæ Rufino Aquilejensis ecclesiæ Presbytero vulgo tribuitur. Sextus exhibebat librum de Maccabæis ex versione antiqua hominis cujusdam Christiani, qui eam passim interpolavit. Titulus est hujusmodi: *Passio S. Machabæorum secundum Flavium Josephum*. Ipse autem tractatus sic incipit: *Principium meum Philosophico quidem Sermone, sed Christiano explicabitur sensu. Necessesse est enim &c.* De Autore versionis nondum sibi liqvere ait Lambecius, etsi certo constet, quod per antiqua sit, & ad indagandam Græci textus sinceritatem plurimum juvare possit. Septimus denique Codex epitomen antiquitatum Judaicarum Flavii Josephi com-

(14.) Conf. Cang. Constantinop. Christ. libr. 2. p. 155. & libr. 4. p. 124.

(15.) Tom. VIII. p. 2. 4. 43. & 101.

P R O L E G O M E N A.

complectebatur sub hoc titulo: **Incipit liber antiquitatis Flavii Josephi Historiographi.** Ipsa epitome hujusmodi habet initium: **In principio creavit Deus cœlum & terram, sed dum terra in adsp̄ctum non veniret, & profunditate tenebrarum celaretur, & spiritus Dei de super ferebatur, Deus fieri lumen jussit, quo factō &c.** Usus vero præterea est Bosius duobus Codicibus manuscriptis bibliothecæ nostræ Academicæ Paulinæ uno Græco & altero Latino, nec non membranis per antiquis & emendatissimis Gymnasii Portensis, & manuscripto Schleusingensi, cujus usum illustri Seckendorffio Heroi de re literaria plurimisqve literatis immortaliter merito acceptum retulit. Accesserunt Variæ Lectiones ab Emerico Bigotio ex Regio Parisiensi Codice & duobus Florentinis excerptæ, quas Vossii, Heinsii, Gronovii & Grævii maximorum Belgii Luminum ope feliciter impetravit, item variæ Lectiones ex duobus manuscriptis bibliothecæ Noribergensis, quas Vir venerandæ memoriæ Christophorus Arnoldus ipsi procuravit. Quid igitur de Josepho sperari non poterat, cum ad hæc aliaqve subsidia ingenium suum & immensam eruditionem & indefessas vigilias afferret clarissimus ille Polyhistor? Verum vitæ summa brevis spes, quas inchoaverat, longas intervertit, & Josepho ad vitam revocando dum incubuit Vir doctissimus, vitam ipse perdidit. Quo mortuo STEPHANUS LE MOYNE seu MONACHIUS supererat, le Moynes qui edendi Josephi curam in se susciperet. Pridem id Vir clarissimus jam animo suo agitaverat, Bosioqve per literas significaverat (16.) Incitabant etsi currentem Samuel Bochartus & alii, optimeqve de eventu passim ominabantur eruditi. Audiamus nobilissimum Wagenfeilium, qui in præfatione ad ignea Satanæ tela (17.) cum in causam inquisivisset, cur Josephus eximius & utilissimus scriptor tam-

PROLEGOMENA.

tamdiu desertus jacuerit, nec commentatorem invenerit, etsi publica vota id sæpe flagitarent, & interim alii minoris momenti libri annotationibus, observationibus, castigationibus & commentariis onerarentur, ejus rei hanc causam esse dicit, quod qui in Josepho exponendo periculum fecerunt, ad ejus scripta explicanda animum Græcorum Latinorumque Scriptorum lectione subactum non sufficere, sed alia insuper præsidia & imprimis non mediocrem Talmudicarum Pandectarum cognitionem afferri oportere deprehenderint, quæ alia præsidia cum Petito non defuerint, ejus in Josephum commentarios, si extarent, se in precio habiturum asserit, & tandem ista subjicit: Nunc spes & expectationes nostræ in Stephanum le Moyne conversæ sunt, quem nihil doctrinæ profundioris latet, quique iis adminiculis, quibus ad Josephum emaculandum, illustrandumque opus est, abundat, proindeque huic operi pridem feliciter manum admovit. Quanta autem fuerit in Monachio Josephi edendæ cupiditas, ipse in Prolegomenis suis ad varia sacra satis indicat, ubi refert, quod, cum ex Rotomagensi ecclesia ad Lugdunensem Academiam vocatus fuisset, plenus Josepho in Belgium venerit, & successus non poenitendos speraverit, nec in faustis omnibus operis ab aliis toties frustra tentati deterritus fuerit. Meliora ipsi augurabantur explorati lacerti, & humeri pondus ferre non recusantes, & codicum Florentinorum, Parisiensium, Londinensium, Oxoniensium & virorum doctorum variis lectionibus & emendationibus munitæ instructæque vires oneri gravissimo non impares videbantur. Recurrebat, ut ipse loquitur, singulis diebus Josephi memoria, magna semper oculis obversabatur imago, vota, consilia, promissa identidem officium præsentabant, animus impatiens labo-

res

PROLEGOMENA.

res peroptabat, & ad carceres stans illosque mordens mapparium ac mappam anhelabat, & admitti, pergere, stadium licet longum & difficile decurrere & superare gestiebat. Verum, dum sic totus in Iosephum intentus esset, rumor de Iosepho in Anglia edendo aures ejus perculit, quem etsi ut falsum contemneret, cum paulo ante in Anglia versatus nihil plane de Iosepho typis imprimendo inaudivisset, postea tamen & frequentibus amicorum literis, & ipso specimine Anglicanæ editionis oculis oblato certior ea de re factus, amores suos, quos tanto ardore deperibat, e medio sinu raptos, ut ingenue fatetur, haud levius doluit, quam si costam a latere avulsam sentiret. . Quid faceret? Non invidendum videbatur Iosepho, quod e theatro Scheldoniano cum magno splendoris augmento emittendus esset. Animum igitur ad alia abduxit, Iosepho tantisper seposito, donec post Anglicanam editionem, si non uberimæ messi, saltem non ignobili spicilegio locus relinqueretur. Quod si Monachio adhuc vita superesset, non dubium est, quin ad pristina de Iosepho edendo consilia rediturus esset, siquidem Anglicanæ editionis fama, quæ perturbatus Iosephi curam abjecit, in nihilum abiit. Nondum mihi prima illius Anglicanæ editionis a Viro celeberrimi nominis **EDUARDO BERNARDO** pro-Bernardi. curatæ folia videre contigit. Quantum vero ex Amicis cognoscere licuit, id imprimis ejus institutum fuit, ut ex multis manuscriptis codicibus varias lectiones textus Græci, & antiquæ versionis colligeret, & nonnunquam animadversiones satis prolixas adderet, in quibus ex manuscriptis Arabicis non pauca exposuit. Verum, uti jam dictum, hanc etiam Iosephi editionem nescio quæ impedimenta remorantur, & Anglorum literæ de ea plane desperare jubent, quamvis & Petiti manu exarata ad Iosephum commentaria, & quæ Bosius ad Iosephum collegerat, aliaque quæ ad exornandam hanc editio-

PROLEGOMENA.

editionem facere possent, magno pretio undique conqvisita & redempta fuerint.

Josephi
τὰ σωζο-
μένα.

Optandum utique, ut ex tot Eruditi Orbis Atlantibus vel uni Josephum emendatiorem, quam hactenus prodiit, & illustriorem edere licuisset. Neque tamen diutius ferendum, ut Bibliopolarum officinæ Josephi scriptis plane careant, ne singulare Divinæ Providentiæ beneficium negligere videamur, quæ Josephi opera ad nostram usque ætatem servari voluit, abs quibus multa cognitu haud indigna scientiam nostram fugerent, & imprimis res proximis ante Christi adventum annis in ecclesia gestæ densissimis ignorantiae tenebris sepultæ jacerent. Sunt autem ista Josephi scripta, quæ in eruditorum manibus versantur, libri 7. de Bello Judaico, Antiquitatum Judaicarum libri 20. cum appendice de vita sua, libri duo contra Apionem, & Panegyricus in Maccabæos. Et historiam quidem Belli Judaici, quod & ipse miserabile vidit, & cujus pars magna fuit, Hebraice primum scripsit, quæ editio temporum injuria intercudit. Postea eandem Græco sermone complexus est. Tanta autem operis hujus fiducia ipsi fuit, ut illud Imperatoribus Vespasiano & Tito, quorum auspiciis bellum illud consummatum fuit, offerre non dubitaverit. Nec ingratum Imperatoribus munus illud fuit. Certè Titus Imperator, ut ipse Josephus (18.) testatur, ἔπος ἐκ μόνων αὐτῶν ἐρελήθη τὴν γνώσιν τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀδύνατον τῶν πρὸς ἑαυτὸν ὥστε χαράξαι τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ τὰ βιβλία δημοσιεῦσαι προσέταξεν, quæ verba Nicephorus in historia sua ecclesiastica [19.] ita reddit, ut Titum libros istos de bello Judaico sua ipsius manu descripsisse dicat, idque Johanni Lango (20.) non improbabile videtur, cum Titus, Svetonio teste (21.) scribendi velocitate vel amanuenses suos superaverit, etsi alias Rufinus in versione Eusebii hunc Josephi locum allegantis, & alii verba illa sic interpretati fuerint, quasi Imperator libros illos tantum subscriptione sua dignatus fuerit, quæ sententiam Henrico Valesius [22]

in

(18.) de vita sua p. 1026. (19.) libr. 2. c. 18. & libr. 3. c. 11. (20.) in not. ad Nicephor. Tom. I. edit. Græco-Lat. p. 247. (21.) in Tito c. 3. (22.) ad Euseb. libr. 3. hist. eccles. c. 10.

PROLEGOMENA.

in suis ad Eusebium notis priori postponendam censet. Utamvis eligamus, æstimare licet, quanti illam Josephi lucubrationem Titus habuerit, quam propria manu vel descriptam vel subscriptam δημοσιεύεσθαι h.e. ut Rufinus in Eusebio suo interpretatur, publice legi voluit. Accedit honorificum Regis Agrippæ testimonium, qui datis ad Josephum literis eum πολὺ τιμηλές εἶναι πῶν ταῦτα συγγραμμάτων ἡκριβωμέναι judicavit (23.) Quin etiam hos libros bibliothecæ publicæ traditos, & Autorem ob ingenii gloriam Romæ statua donatum Hieronymus memoriæ prodidit, (24.) Eusebium, ut alias in catalogo scriptorum ecclesiasticorum solet, hic etiam secutus, etsi Eusebius. (25.) non solum septem illos libros de historia belli Judaici, sed generatim τὰς σωδαθέντας ἀπὸ λόγου publico illo honore mactatos asserat. Neque hic omittendum gravissimum Isidori Pelusiotæ judicium, qui in epistola ad Adamantium (26.) hanc Josephi περὶ ἀλώσεως ἰσραὴλ γένεσιν appellat, & observatu dignum censet, quod homo Hebræus & patriæ suæ religionis servantissimus tragicum gentis Judaicæ excidium literis consignaverit, ne quis horrendis illis & omne exemplum superantibus calamitatibus fidem derogaret. Post historiam belli Judaici Josephus ἀρχαιολογίας i.e. antiquitatum, seu, ut alii loqui amant, originum Judaicarum libros 20. Romæ composuit, Dionysium forte Halicarnassensem æmulatus, qui ibidem totidem libros ἀρχαιολογίας Ῥωμαϊκῆς seu Antiquitatum Romanarum Græco sermone conscriptos ediderat. In hac archæologia Josephus Judaicæ gentis historiam ita persequitur, ut ab ipsa mundi creatione exorsus ad duodecimum usque Neronis annum progrediatur. Quo tempore hoc opus elucubraverit, ipse indicat, cum in fine libri ultimi se anno Domitiani decimo tertio, & ætatis suæ quinquagesimo sexto ultimam his libris manum imposuisse scribit. Memoria autem lapsus videtur Sixtus Senensis, cum in bibliotheca sua sancta (27.)

Antiquitatum li. bri.

b 2

hos

(23.) Joseph. de vit. p. 1022. (24.) Catalog. Script. eccl. c. 13. (25.) Lib. 3. histor. eccl. c. 9. (26.) lib. 4. ep. 75. (27.) libr. 4. p. 273.

P R O L E G O M E N A.

hos Antiquitatum libros Hebraica primum lingua a Josepho scriptos asserit, quod de libris *ἑταίρω* seu de historia belli Judaici, ut ex præfatione ad illos libros colligi potest, non item de archæologia verum est. Equidem Vir quidam doctissimus in notulis, quas ad græco-latinam Josephi editionem manu sua adscripsit, cum hunc Sixti Senensis errorem notasset, statim seipsum corrigit: imò, ait, ut nunc quidem existimo, Josephus etiam libros antiquitatum Hebraice primum exarasse videtur. Id enim manifeste evincit locus lib. 7. c. 11. p. 249. ubi fortitio familiarum Sacerdotalium in hodiernum usque diem durare legitur, quod certe de illo tempore necessario intelligendum est, cum Josephus templo nondum everso adhuc Hierosolymis ageret. Græcam enim editionem, posteaquam Romam migrasset, demum meditatus est. Verum cum Josephus Hebraicæ illius editionis nusquam meminerit, & tum demum se de antiquitatibus Judaicis scribendis cogitasse dicat, cum jam historiam belli Judaici contexeret, quod everso templo factum est, credi vix potest, Josephum Hierosolymis & templo adhuc stante Antiquitates suas Judaicas Hebraice scripsisse, neque locus de fortitione familiarum Sacerdotalium id evincit. Si enim in Hebraica, quæ fingitur, Antiquitatum editione Josephus scripsit, fortitionem illam in hodiernum usque diem durare, idque necessario de tempore, quod conflagrationem templi antecessit, intelligendum est, cur Josephus in Græca editione, quam templo pridem in cineres redacto elaboratam, & anno Domitiani decimo tertio, qui post templi conflagrationem tertius & vigesimus fuit, absolutam fuisse constat, verba ista non mutavit? Atqui in ea expresse dicit, divisionem

PROLEGOMENA.

sionem 24. familiarum Sacerdotalium per singulas hebdomadas in liturgiæ officio sibi succedentium ἀρχὴ τῆς σήμερον ἡμέρας durasse. Nimirum per hodiernum diem non præcise tempus, quo ista literis tradebat, sed seculum, quo vivebat, & integrum ætatis suæ curriculum intellexit, vel forte μερισμὸν illum familiarum Sacerdotalium etiam templo jam everso eatenus adhuc durasse scribit, quatenus illarum Familiarum numerus & ordo in recenti omnium memoria viguit, & in Sacerdotum reliquiis nomina ista manserunt, etsi eorum functiones, quarum gratia divisio illa per sortem facta fuerat, jam cessassent. Ex his autem, quæ de De vita sua. Josephi Archæologia dicta sunt, etiam de tempore, quo historiam vitæ suæ in literas retulit, judicari potest. Est enim ea narratio appendix & epilogus Antiquitatum, ut ipse Josephus ad calcem libri 20. testatur, ubi se, antequam Antiquitates finiat, nonnulla de vita sua dicturum Epaphrodito significat, cui etiam in fine opusculi de vita sua totum Ἀρχαιολογίας suæ opus, quod ipso impellente & stimulos addente pertexuerat, se dedicare scribit. Quam obrem ipsi errant, qui Eusebium eo nomine erroris arguunt, quod, quæ ex Josephi vita excerpserit, sub ἀρχαιολογίας titulo allegaverit (28.) Et hæc ipsa causa est, cur Labbeus (29.) & alii Josephi librum de vita sua in græco-Latina editione, quam nova hæc sequitur, a libris Antiquitatum avulsam & distractam nollent. Cæterum ad hoc Josephi opusculum remittimus, qui de ejus prosapia & vitæ genere, & rebus usque ad sextum & quinquagesimum ætatis annum gestis plura cognoscere cupiunt. Post historiam belli Judaici, & Judaicarum Antiquitatum seu Originum Libri contra Apionem libros, quibus vitæ suæ curriculum Josephus attexuit, novi operis elaborandi occasionem subministravit Apio Grammaticus Alexandrinus, quem Tiberius Cæsar cymbalum mundi vocare solebat, cum Plinio iudice (30.) publicæ famæ tympanum potius videri potuisset. Cum enim illud mundi cymbalum magno doctrinæ strepitu contra

b 3 Judaicæ

(28.) Lib. 3. c. 16. (29.) In addend. ad Tom. I. de Scriptor. eccles. p. 817. (30.) prolog. histor. natur.

PROLEGOMENA.

De Mac-
cabæis.

Judaicæ gentis antiquitatem insonuisset, Josephus gentis suæ vindicias ex ipsis Græcorum monumentis adornavit, & duobus libris, qui passim *ὑπὲρ ἀρχαιότητος* seu de antiquitate inscribi solent, cum Moloni & aliis, qui de Judæorum legibus & institutis falsa quædam commenti fuerant, respondit, tum imprimis Apionis calumnias tanto profanæ doctrinæ apparatu confutavit, ut magna Hieronymum (31.) hæc legentem admiratio subierit, cum ab homine Hebræo omnes Græcorum bibliothecas tam studiose evolutas animadverteret. Superest tractatus de imperio rationis, seu panegyricus in Maccabæos, si modo is Josephum Autorem habeat, quod Eruditorum multos negare Guilielmus Cave (32.) observavit. Eusebius (33.) illud opusculum *ὡς ἀγνὸς σπένδασμα* nominat, & vulgò *ὑπὲρ αὐτοκράτορος* λογισμῶν inscribi, & a quibusdam *Μακκαβαϊκὸν* appellari scribit. Hieronymus (34.) valde elegantem libellum vocat. Honorius autem Augustodunensis, (35.) Græcum titulum *ὑπὲρ αὐτοκράτορος* λογισμῶν, quem apud Hieronymum invenerat, non satis commode exprimit, cum ait hunc Josephi librum, in quo Maccabæorum martyria digesta sunt, de potentia inscribi. In Manuscripto quodam codice Vindobonensi, qui diversus est ab eo, quem supra recensuimus, nec in eorum numero fuit, qui ad Bosium transmissi sunt, titulus est hujusmodi: *Ἰωσήφως εἰς τὸ αὐτοκράτορος πῶν παιδῶν λογισμὸν εἶναι*, ut refert Lambecius (36.) qui etiam indicat codicem illum tantum usque ad illa procemii verba pertinere: *τὸ ὅτι ἐπὶ μικροῖς καὶ μεγάλοις παρονομαζόμεν' ἰσοδύναμόν ἐστι δι' ἐκαστὴν ὅτι ὡσαύτως ὁ νόμος ὑπερῆφανῆται*, quæ verba in editis exemplaribus plane defunt, nec in manuscripto Paulinæ nostræ bibliothecæ codice comparent, etsi ille multas integras periodos habeat, quæ in vulgata editione desiderantur, ut ex appendice novæ hujus editionis manifestum est. Fratres autem illos Maccabæos, quorum martyrium Josephus in hoc opusculo exposuit, etiam Johannes Chrysostomus, Gre-

(31.) Epistol. ad Magnum. (32.) Histor. liter. scriptor. eccles. p. 22. (33.) lib. 3. c. 10. (34.) in catalog. Script. eccl. c. 13. (35.) libr. 1. de luminaribus eccl. c. 13. (36.) Tom. V. biblioth. Vindob. p. 104.

PROLEGOMENA.

Gregorius Nazianzenus, Augustinus, Gaudentius, Leo Magnus & alii ecclesiæ Doctores sermonibus suis celebraverunt. Sunt forte & alia quæ Josephus scripsit. Nam in fine libri 20. promittit, se, si Fata concefferint, historiam belli Judaici & vitæ suæ κατὰ τοῦδε τοῦ βιβλίου denuo recensiturum, & quatuor insuper libros de Judæorum opinionibus circa Deum ejusque essentiam, & legum rationes editurum. Quæ promissa Josephus non implevit, nisi forte hæc monumenta temporum injuria interciderint. Idem dicendum de volumine ἀπολογίων, cujus in limine Antiquitatum suarum meminit. Ejus autem jacturam non admodum dolendam arbitratur Cunaeus (37.) & ipsius Josephi interesse putat, quod perierit, cum ex specimine, quod libro 1. Antiquitatum c. 1. legitur, satis appareat, Josephum frigida quædam mysteria & putidas argutias isto volumine complexum fuisse. Cui consentiens Boeclerus (38.) opus illud Josephi ætiologicum nihil aliud fuisse præsumit, quam campum τοῦδε γίαις, in quem plura Judaici pulveris nube obscurata & corrupta φιλοσοφήματα seposuerit. Sunt etiam, qui ex Hieronymi præfatione ad librum XI. Commentariorum in Esaiam colligunt, quod Josephus Librum de 70. hebdomadibus Danielis composuerit. Cum enim ibi Hieronymus Africanum, Origenem, Eusebium, Clementem Apollinarium, Hippolytum, & Tertullianum commemorasset, subjungit, Josephum Porphyriumque plurima de eadem quæstione disputasse. Verum cum Hieronymus non indicet, quis Josephus ille fuerit, & ubi quæstionem illam tractaverit, incertum plane est, an Flavius Josephus peculiarem tractatum de 70. Danielis hebdomadibus unquam ediderit. Ad Pseudepigrapha Josephi opera pertinet liber τοῦδε παντός, cujus fragmentum in editionis hujus appendice exhibetur, & de quo plura inferius dicemus.

Scripta a Josepho promissa & deperdita.

Pseudepigrapha.

Etsi vero genuina Josephi opera, quæ ad nostram usque ætatem pervenerunt, citius pariter & sæpius peregrina-

Editiones Josephi Græcæ.

b 4

no,

PROLEGOMENA.

no, quam proprio Græci Sermonis habitu ex officinistypographicis emissa fuerint, de Græcistamen editionibus prius dicere convenit. Primæ editionis Græcæ Aldinæ mentionem facit Cl. Arnoldus in præfatione ad testimonium Flavianum, ubi Casaubonum manu sua ad hanc editionem ex codicibus Regiis multa annotasse, & se, dum in Anglia versaretur, exemplar illud apud Seldenum vidisse memorat. Verum cum ipsa Casauboni verba statim subjiciat, in quibus editio illa Græca cum Parisiensibus manuscriptis collata Basileensis dicitur, non dubito, quin Typographi vitio Aldina vocetur prima Josephi editio Græca, quæ Arnoldina potius dici debuisset. Primus enim fuit Arnoldus Peraxylus Arlenius, qui Græcum Josephi textum Basileæ M D XLIV. typis Hieronymi Frobenii & Nicolai Episcopi in lucem publicam eduxit, cum in Diegi Hurtadi Mendozæ Cæsarei tum apud Venetos Legati bibliotheca, quæ postea in Escurialensem transiit, [39.] insignem hunc thesaurum invenisset. In qua editione ad emendandos & restituendos posteriores Antiquitatum libros, cum eos multis in locis depravatos deprehendisset, epitomen quendam Josephi, quam Romæ nactus fuerat, adhibuit, & adscito in partem laboris Sigismundo Gelenio, ut quam fieri posset castigatissime prodiret, procuravit. In historia belli Judaici, & cæteris Josephi scriptis minus negotii habuit, cum & sua exemplaria satis accurate scripta essent, & alia insuper Johannes Crotus & Petrus Gillius suppeditarent, quorum erga se studium & in bonas literas amorem eo nomine collaudat. Græcam hanc editionem post annos 67. excepit græco-latina typis Petri de la Roviere A. C. MDCXI. Coloniae Allobrogum excusa, quæ ut emendatior prodiret, manuscripti quidam Codices bibliothecæ Palatinæ collati sunt, quos in Typographi gratiam a Bibliothecario Jano Grutero Marquardus Freherus impetravit, etsi jam longius operæ processissent, cum istæ membranæ ad Rovierium trans-

mitte-

P R O L E G O M E N A.

mitterentur, qui pollicitus quidem est, se Virorum quorundam doctorum notas & varias Lectiones ejus, qui manuscripta illa Palatina excusit, studio collectas propediem peculiari volumine luce publica donaturum, sed, ut eventus docuit, promissis tantum dives fuit. Ipsa autem Roveriana operum Josephi editio græco-latina sine ulla mutatione A. C. M DC XXXIV. apud Johannem Crispinum iterata fuit. Et præter illas modo recensitas nulla alia vel græca vel græco-latina operum Josephi editio hætenus visa est. LIBER tamen DE MACCABÆIS etiam extra Josephi opera in nonnullis Græcis Bibliorum editionibus tertio Maccabæorum libro subjectus reperitur. Factum id in editione Bibliorum A. C. M D XXVI. Argentinæ typis Wolphianis a Lonicero procurata, quem tribus Maccabæorum libris librum Josephi de martyrio septem fratrum Maccabæorum irreligiose attexuisse Morinus (40.) arguit, qui & plures Bibliorum Græcorum editiones recenset, in quibus Josephi de Maccabæis liber apocryphis insertus legitur, nempe duas Basileenses, quarum una A. C. M D XL. ex Hervagii officina, altera M D L. typis Nicolai Brylingerii prodiit, & Francofurtensem A. C. M D XCVII. typis Wecheliani editam, quibus addi potest editio Apocryphorum græco-latina Basileæ A. C. M D LXXXII. in lucem publicam emissa, & forte aliæ. Eundem Josephi librum de Maccabæis JOHANNES LLOYDUS & auctiorem & emendatiorem cum latina interpretatione & notis edidisse perhibetur. (41) Postremo eundem librum FRANCISCUS COMBEFISIUS in novissimo, quod vocat, Bibliothecæ Patrum auctario græce & latine 1672. Parisiis vulgavit.

Interpretes Josephus varios habuit, qui ejus scripta ex lingua Græca in Latinam, Germanicam, Hispanicam, Italicam, Gallicam, Anglicam, Belgicam & alias transferunt. Ad latinos Interpretes, ut ab his ordiamur, quodammodo referendus est S. AMBROSIIUS Mediolanensis ecclesiæ

Interpretes
latini.

Ambrosius
us vel
quisque

(40.) Exercit. Bibl. lib. i. exerc. 9. c. 1. (41.) Conferatur Witte in Diario biographico ad A. G. 1603.

PROLEGOMENA.

Autor est
librorum
de exci-
dio Hie-
rosoly-
mitano
sub He-
gesippi
nomine
editorū.

clesiæ Antistes, siquidem ille Autor fit librorum 5. de excidio Hierosolymitano, qui sub HEGESIPPI nomine circumferuntur a Jacobo Fabro per Jodocum Badium Ascensum, Godofredo Hittorio, Laurentio de la Barre, Cornelio Gualthero & aliis editi, & Patrum quoque bibliothecæ inserti. Est enim hoc opus nihil aliud, quam liberior translatio librorum Josephi de bello Judaico, cui etiam nonnulla ex libris *ἀρχαιολογίας* admixta sunt. Quod vero hi libri de excidio Hierosolymitano Ambrosium Autorem habeant, etsi multis incredibile videatur, Ludovicus tamen Vives (42.) libros illos sub Ambrosii nomine allegat. Nec alienus est ab hac sententia doctissimus Gronovius (43.) non repugnaturus, si quis Ambrosium ætate adolescentiori aut in exordio pontificatus sui opus hoc luisse contendat. Quam conjecturam & styli cum Ambrosiano convenientia & fides nonnullorum veterum codicum confirmat, qualis est ille Mediolanensis, quem Mabillonius (44.) literis partim Longobardicis partim Romanis majusculis scriptum memorat. In eo enim liber Hegesippi secundus hoc titulo signatur: Incipit secundus. Ambrosius Episcopus de Græco transtulit in Latinum. Quem Ambrosii ut interpretis titulum etiam nonnullæ Hegesippi editiones præferunt, ut ex Ascensiana & Hittoriana manifestum est. Quod autem hi libri Hegesippi tanquam primarii Autoris nomine vulgo gaudeant, inde factum est, quod Josephi nomen librariorum vitio corruptum fuerit. Pro Josepho enim sæpe scribi solebat Iosepus aut Ioseppus, ve etiam Josipus aut Josippus. Unde & in Mediolanensi Hegesippi codice, quem paulo ante memoravimus, multis foliis libri quinti in capite paginarum hæc verba apposita leguntur: IOSEPPI LIBER QUINTUS. Ex Iosippo autem in nonnullis exemplaribus levi mutatione Igisippus natus est, ut ex pervetustis membranis, quæ apud Isaacum Vossium fuerunt, Colome-

(42.) ad Augustinum de Civit. Dei lib. 21. c. 5. (43.) observat. ad Scriptor. eccles. c. 1. p. 6. (44.) Mus. Ital. part. 1. tom. I. p. 14.

PROLEGOMENA.

Iomelius (45.) probavit. Tandem vero Egesippi vel Hegesippi nomen huic operi adhæsit. Cum enim proximo post Apostolos seculo Hegesippus quidam claruerit, qui quinque libros actuum ecclesiasticorum composuit, ab Eusebio & aliis antiquis Scriptoribus commendatos, facili errore libris quinque de excidio Hierosolymitano Hegesippi nomen assignatum fuit, etsi non ex Hegesippo, sed ex Josippo vel Josepho expressi fuerint. Nonnulli tamen existimant, libris illis de excidio Hierosolymitano Hegesippi nomen non librarium errore inditum, sed ab Autore sponte adscitum, sive quod hoc nomen quoad literarum sonum cum Josippi nomine magnam cognationem haberet, sive ut ex Hegesippi fama operi huic antiquitatis auctoritatem adderet. Interim Hegesippi nomen, undecumque illud libri de excidio Hierosolymitano sortiti fuerint, multis fraudi fuit, ut Hegesippo Apostolorum temporibus vicino historiam excidii Hierosolymitani tribuerent. In quorum numero miramur fuisse Casparum Barthium, (46.) qui, cum multa sequioris ævi indicia in Hegesippo prehenderet, quæ veteris Hegesippi ævo convenire minime possent, hunc scrupulum ita sibi eximebat, ut diceret idem Egesippo contigisse, quod in Eutropio aliisque Autoribus factum esse constat, cum jam a multis seculis Monachi id in more habuerint, ut longiora scripta in epitomen redigerent, aut breviora assutis variis laciniis extenderent. Et Egesippi quidem libros immanibus cumulis ex Rufini Josepho petitis distentos atque effarctos judicat, de cætero minime dubitans, quin prius Egesippus illorum librorum Autor censi debeat. Discedit ab hac sententia Gerhardus Johannes Vossius (47.) & quod mireris, ipse Barthius, qui alibi (48.) non parvam Monachorum impudentiam fuisse queritur, quod Egesippum, qui hodie extat, cum veteri illo confuderint. Vossius autem dum Barthii sententiam refutat, ad alterum extremum labitur, dum Autorem hujus operis sex-

cen-

(45.) Paralipom. ad cav. Chartophyl. p. 239. edit. ult. (46.) libr. 46. Adv. c. 4. (47.) libr. 3. de Hist. Lat. p. 707. & de Hist. Græc. libr. 2. c. 14. (48.) libr. 34. Adv. c. 11.

P R O L E G O M E N A.

centis & amplius annis Ambrosio juniorem facit. Otium hic nobis fecit doctissimus Gronovius (49.) qui utramque sententiam confutavit, & Autorem, qui sub Hegesippi nomine excidii Hierosolymitani historiam conscripsit, neque ad tempora Apostolicæ ætati proxima evehendum, neque ad Scriptores infimæ vetustatis detrudendum, sed sub Theodosii imperio collocandum probavit. Sive autem Ambrosius hujus operis autor sit, sive alius Scriptor Ambrosio coævus, certum est eum Josephi vestigiis sic insistere, ut quodammodo interpretis vice fungatur. Ea tamen libertate interpretem agit, ut multa de suo admisceat, & subinde non tam Josephum, quam sui ingenii impetum sequatur. Unde Scaliger (50.) de Hegesippo ait, quod sincerum Josephi vas incrustare consueverit. Sanctum quoque Hieronymum Josephi opera una cum Papiæ & Polycarpi libris in latinam linguam transtulisse rumor ad Lucinii Bætici aures tulerat. Verum Hieronymus (51.) responderebat, tantum nec otii sibi fuisse, nec virium, ut tantos Autores pari venustate in alias lingvas exprimere potuerit. Rufinus. Æqualis tamen Hieronymi Rufinus Aquilejensis Presbyter Josephi Antiquitates & historiam belli Judaici & duos contra Apionem libros latinitate donasse perhibetur. Unde antiqua illa & vulgata istorum librorum versio in Latinis Josephi editionibus Rufino passim tribuitur. Nec refragantur codices manuscripti, & in his antiquissimus ille, qui Mediolani in Ambrosiana bibliotheca extat, laudatus a Burneto in suis epistolis de itinere suo Italico (52.) & Mabillonio (53.) qui hoc volumen ex charta Ægyptiaca constare, & aliquot libros Josephi de antiquitatibus Judaicis continere scribit, & Boschæ quidem non consentit, qui ab annis mille trecentis hoc volumen scriptum suspicatur, antiquissimum tamen illud esse, & ante mille & centum annos exaratum judicat. Num vero recte Rufino versio *αρχαιολογίας ιουδαϊκής* & duorum librorum contra Apionem tribuatur, haut immerito dubitari possit. De libris

αλώσεως

(49.) observ. in Script. eccles. c. 1. & 21. (50.) animadvers. ad Euseb. chron. num. 1950. (51.) epistol. 28. (52.) epistol. 2. (53.) Mus. Ital. Tom. I. part. I. p. 12.

PROLEGOMENA.

ἀλωπεως minor dubitandi ratio existit. Etsi enim eorum ver-
 fiout ex Cassiodori divinis lectionibus seu institutione divi-
 narum literarum (54.) patet, ab aliis Ambrosio, ab aliis Hiero-
 nymo, ab aliis Rufino adscriberetur, vicit tamen sententia
 pro Rufino, neq; stylus ab aliis Rufini operibus discrepat.
 At cum idem CASSIODORUS ibidem dicat, quod Josephi An-
 tiqvitatum libros 22. [intelligit libros viginti *ἀρχαιολογίας* &
 duos *ἀρχαιότητος* contra Apionem] per Amicos suos
 non sine magno labore latine reddi curaverit, ex eo haud
 obscure colligi potest, Cassiodori ævo, quem integro &
 amplius seculo Rufinus antecessit, nullam adhuc illorum
 Josephi librorum versionem extitisse. Quorsum enim ami-
 cis suis tantum laborem imposuisset, si jam olim a Rufino
 susceptus fuisset. Saltem istam Rufini versionem silentio
 prætermisurus non fuisset, si forte illi meliorem & fidelio-
 rem substituere voluisset. Fatendum autem est, antiquam
 Josephi versionem tam in historia belli Judaici quam in an-
 tiqvitatibus & duobus libris, quibus famosum illum *πλεονί-
 κην* Apionem [55.] superavit, plurimis in locis Græco Josephi
 textui parum respondere, siue corruptos codices habuerit
 Interpres, siue bonos malo sensu corruerit. *Κομίζειν ὁμήρου*
 seu adducere auxiliares copias Antiquo illi interpreti idem
 est ac per Coricum transire. (56.) Vicum Emmauntē
 seu Ammauntē Josephus (57.) ab Hierosolymis sta-
 diis *ἐξήκοντα* dissitum dicit, quod cum Luca (58.) convenit,
 & parum tamen abfuit, quin Vir quidam doctissimus, cu-
 jus Bochartus (59.) meminit, Lucam falsi argueret, cum
 apud Latinum Josephi interpretem triginta stadia legis-
 set. Alibi antiquus ille Josephi interpres *χιόναι* seu nivem
 per æstus explicat, ut plura alia hujusmodi taceam, in qui-
 bus interpres Josephi cum ipso Josepho non magis con-
 venit, quam cum ex bubone, quem supra Agrippæ paulo
 post morituri caput adstitisse Josephus tradidit, Eusebius

Cassiodo-
ri familia-
res.

c

(60.)

(54.) c. 17. Tom. II. Operum Cass. p. 550. edit. Rotomag. (55.) Ita Apio vocatur a Plinio lib.
 37. c. 5. Gell. lib. V. c. 14. Clemente Alex. lib. 1. Strom. p. 235. (56.) libr. 14. Antiqua c. 16
 (57.) lib. 7. de Bell. Jud. c. 27. (58.) Luc. XXIV, 13. (59.) Chan. lib. 2. c. 16.

PROLEGOMENA

(60.) Angelum formavit. Non est hic prolixè differendi locus, qualem in aliis Scriptoribus vertendis Rufinus se gesserit. Notum est quod in Eusebio multa omiserit, multa de suo adjecerit, multa denique pessime reddiderit, ut cum Zachariam Johannis Baptistæ Patrem, cujus Eusebius vel Lugdunenses in sua epistola apud Eusebium obiter meminerant, in Martyrem Lugduni sub Antonino passum transmutavit. Quali perfidia Origenis scripta tractaverit, non opus est, ut Erasmi (62.) Dallæi, (63.) & aliorum verbis exponamus. Habemus enim confitentem reum, siquidem ipse Rufinus in præfationibus ad libros *ὡς ἀρχαῖον*, item in præfatione & epilogo Origeniani in epistolam ad Romanos Commentarii non dissimulat, quantum sibi in Origene interpretando licere existimaverit. Sed, ut ad Josephum redeamus, nec hoc tacendum est, antiquam versionem interdum sanio-rem esse, quam novam, & ipsi Græco, qualis nunc est, textui præferendam. Unicum libet adducere exemplum. Refert Josephus, quod Boozus, cum Ruthem ducturus esset, coacto Senatu & adducto Ruthis cognato, qui eam ducere recusabat mulierem jussit accedere cognatum suum, & juxta legem calceum ei detrahere, *καὶ ῥύμαιν εἰς τὸ ὑπόσσωπον* (64.) Rectius antiquus interpres in suo exemplari legit: *καὶ ῥύμαιν εἰς τὸ ὑπόσσωπον*. Sic enim vertit: Booz testificans Seniores, jussit mulieri, ut ejus calceamentum solveret juxta legem, & in faciem ejus exspueret. Respexit nimirum Josephus ad legem de fratria ducenda, quæ extat Deut. XXV, 9. etsi ea ad præsentem causam non spectaret, ut post Drusium Seldenus [65.] observavit. Sed hæc de antiquioribus Josephi interpretibus dixisse sufficiat. Nunc ad recentiores pergendum, e quorum numero SIGISMUNDUS GELENIUS libros 20. antiquitatum nova versione donavit. Cum enim Arnoldus Arlenius in græca sua Josephi editione libros antiquitatum

juxta

(60.) libr. 2. hist. eccl. c. 10. ubi allegat locum ex Josephi Antiquit. libr. 19. c. 7. (62.) Prolog. ad Orig. (63.) de script. Ignat. c. 40. & seqv. (64.) Antiquit. libr. 5. c. 11. (65.) de succession. in bon. defunctor. c. 15.

PROLEGOMENA.

juxta duos codices ex diversissimis terræ tractibus petitos, quorum uterque alterius lacunas explere poterat, edidisset, non deerant, quin novam hujus operis interpretationem ad Græcos fontes exactam desiderarent. Gelenius autem tanto lubentius id operis in se suscepit, quod antiquitatum libros non perinde ac historiam Belli Judaici a Rufino versos animadverteret, siquidem non referrent hominem utriusque lingvæ peritum, qualis Rufinus seculo suo fuit, nec stylo libros de bello Judaico æqvarent. Novo igitur stylo hos libros reddidit, & nonnulla a veteri interprete omissa supplevit. Idem & Iosephi librum de vita sua in Latinam lingvā transtulit. In historia autem Belli Judaici & libris contra Apionem veterem versionem ad Græcum textum castigavit, quod tamen ubivis factum non esse collatio ostendit, quemadmodum etiam nova, quam fecit, Antiquitatum versio, eruditorum censuram effugere non potuit, unde Vorstius (66.) egregiam reipublicæ literariæ navaturum operam judicat, si quis Flavii Iosephi versionem, in pluribus a Græco textu discedentem, ad limam revocaturus esset. Iosephi librum de vita sua Godofridus TILMANNUS Carthusiæ Parisiensis Monachus latinè vertit, & typis Michaëlis Fezandat Parisiis exprimendum dedit, quod ex Petri Lambecii ad Principem Augustum epistola didici. Prodiit ista Tilmanni versio anno 1548. quo ipso anno Gelenius in præfatione ad Iosephi opera Basileæ scribebat, vitam Iosephi nunc primum in præsentī operum ejus editione a Latinis hominibus legi posse. Referendus esset ad Latinos Iosephi interpretes etiam ERASMUS ROTERODAMUS, si tractatum de Maccabæis ex Græco Iosephi textu expressisset. Verum cum Græcum codicem ad manus non habuerit, e latinis tantum Græca conjectavit, & mutatis nonnullis versionem illius tractatus antiquam elegantiori stylo reddidit. Eundem tractatum de Maccabæis Lloydus & Combefissius in Latinum sermonem traduxerunt, ut alias libelli istius translationes, quæ in nonnullis bibliorum editionibus

Tilmannus.

Erasmus

Lloydus, Combefissius, Alii

PROLEGOMENA.

Editiones
operum
Iosephi
latinae.

nec non in nonnullis Iosephi editionibus leguntur, taceamus. Sunt autem Latinae Iosephi editiones variae. Antiquissima forte est, cui neque annum neque locum impressionis adscriptum Bosius (67.) indicat, qui eam ex liberalitate Curatorum bibliothecae Rhedigerianae habuit. An praeter Antiquitates Judaicas plura Iosephi opera editio illa complexa fuerit, nescio. Nullus etiam impressionis annus & locus adscriptus est libris septem de Bello Judaico per Platinam castigatis, quos in suis Typographiae incunabulis Cornelius a Beughem (68.) memorat. Idem Beughemius (69.) Antiquitates Iosephi Judaicas Venetiis per Ludovicum Cendraram impressas tradit. Aliam Iosephi Latinam editionem Venetiis 1486. excusam in bibliotheca sua habuit celeberrimus Heinsius (70.) Secuta est apud Venetos alia editio A.C.M CCCC XCIX. quae Antiquitatum libros, historiam de Bello Judaico, & duos libros de antiquitate Iudaeorum contra Apionem praemissis singulorum capitum argumentis exhibuit. (71.) Quam grata haec Venetorum opera eruditis fuerit, & quam avidos emtores Iosephus invenerit, ex eo colligere licet, quod vix triennio elapso nempe M D II. iterum nova Iosephi editio Venetiis prodierit. Prodiit illa typis Bernardini Vercellensis, sumtibus Andreae Asulani. Praemissa est tabula rubricarum, quae singulorum capitum in Antiquitatibus & historia belli Iudaici argumenta continentur. Et illa quidem, quae ad historiam belli Iudaici spectant, Auctorem habent Magistrum Franciscum Maceratam, Ordinis minorum, & ita concepta sunt, ut ferme epitomes instar haberi possint. Addita etiam est epistola Hieronymi Squarzacici Alexandrini ad Raynaldum de Novimajo, in qua Iosephi libros a Rufino translatos indicat, & Iosephi vitam e juratissimis, ut ait, Auctoribus elicitam breviter subjungit. Aliam Iosephi editionem Venetam, quae A.C.MDX lucem adspexit, Reinesius in quadam ad Adolphum Vorstium epistola, (72.) Mediolanensem, quae per Alexandrum Minutianum MDXIII. prodit, Bosius in sua ad Iosephi

(67.) Exercit. ad perioch. Ioseph. (68.) p. 178. (69.) p. 79. (70.) Conf. Catal. Bibl. Hebraicae fol. 20. (71.) Conf. bibliothecam Erf. p. 233. (72.) epistol. 22.

P R O L E G O M E N A

phi periocham exercitatione, (73.) Parisiensem a Roberto Goulet typis Johannis Barbieri A. C. M D XIV. procuratam Lambecius in sua ad Augustum Principem epistola, (74.) aliam Parisiensem A. C. M D XIX. ex officina Johannis Parvi emissam Possyvinus (75.) commemorat. Postea A. C. M D XXIV. Coloniae in aedibus Eucharii Cervicorni Josephi opera impressa sunt, addito, qui in prioribus editionibus desideratur, libello de Machabæis per Erasmus recognito. Præmissa est Jacobi Sobii ad Lectorem præfatio, in qua Josephi versionem a Godofredo Hittorio ad vetustissima Latina exemplaria diligenter recognitam asserit. Græcum enim textum Sobiustemporum injuria plane deperditum suspicabatur, nisi forte in Romana Bibliotheca latitaret. Additus etiam est index, quem Cornelii Lynnichensis industriæ debemus. Eodem anno M D XXIV. eadem Josephi opera Basileæ Johannes Frobenius excudit, qui agnoscit, in Colonienfi editione, quæ suam aliquot mensibus anteverit, loca quædam non infeliciter restituta, multa tamen in mendis suis adhuc relictæ asserit, cum adeo depravatus Josephus fuerit, ut expurgando huic Augiæ stabulo unus Hercules non suffecerit. Quibus præmissis speciminis gratia loca quædam indicat, quæ veterum exemplarium collatione in Basileensi hac editione emendata sunt. Bene sibi cessisse suam Josephi editionem cum animadverteret Eucharis Cervicornus, distractis primæ editionis exemplaribus A. C. M D XXXIV. Josephum majori labore & industria recognitum iterum Coloniae prælo subjecit, additis etiam monumentis, quæ sub Berosi, Manethonis & Metasthenis nomine Johannes Annius Viterbiensis orbi literato venditavit. Sed hic iterum cum Colonia de Josepho Basileæ certavit. Eodem enim anno M D XXXIV. Basileæ ex officina Frobeniana Josephus exiit, Sigismundi Gelenii studio recognitus, qui Antiquitatum quidem interpretationem veterem ob Græcorum Codicum penuriam tantum,

P R O L E G O M E N A

ad vetusta quædam exemplaria Latina contulit, historiam autem Belli Judaici ex duobus Græcis codicibus, quorum unum Georgius Arminiacus Rutenorum Episcopus, alterum Johannes Crotus obrulit, emendavit, & tantumdem laboris aut aliquanto plus in libris contra Apionem adhibuit, ut a legentibus intelligi possent. Et hæc editio Basileæ A. M D XL. repetita fuit, in qua Typographus (76.) monet, librorum de Bello Judaico & contra Apionem exemplaria Græca ex Gallia, Germania & Polonia corrogata fuisse; & cum Latinis collata, & in libris contra Apionem circa finem primi, & initium secundi libri plusquam centenos versus additos fuisse, qui hætenus omissi fuerant. Paulo post nempe A. M D XLVI. Sebastianus Gryphius Josephi opera tribus voluminibus distincta minori forma nempe plagulis in octo folia complicandis publicavit. Et istæ quidem, quas hætenus recensui, editiones antiquam Josephi versionem exhibent, de cujus Autoribus supra dictum est. Anno autem M D XLVIII. Basileæ nova Antiquitatum Judaicarum versio a Sigismundo Gelenio concinnata lucem publicam adspexit, cui & cœtera Josephi opera juxta antiquam versionem & liber de Maccabæis ex Erasmi paraphrasi adjuncta fuerunt, & qui hætenus in Latinis editionibus nondum visus fuerat, Josephi liber de vita sua ab eodem Gelenio in Latinam linguam translatus, quæ editio Basileæ A. M D LIV. repetita fuit. Has editiones secutæ sunt duæ Lugdunenses, quarum una A. M D LV. altera M D LVII. utraqve apud Gryphium impressa, & duæ Basileenses, quarum una A. M D LIX. altera M D LXVII. utraqve ex officina Frobeniana prodiit. Et in priore quidem Basileensi liber de Maccabæis ex Erasmi Roterodami paraphrasi legitur, quæ hætenus etiam in aliis Josephi editionibus retenta fuerat, in posteriore autem alia versio occurrit, cujus hoc est initium: disputaturus de re ad philosophiæ rationem maxime pertinente num affectibus

P R O L E G O M E N I A

Etibus imperet pia ratio, recte fecero, si vobis, ut Philosophiæ sedulo incumbatis, consulero. Quæ Francofurti ad Moenum A. C. M D LXXX. impensis Sigismundi Feyerabend procurata, est editio, figuris exornatur, & singulis foliis chronologiam adscriptam habet, ipsumque textum doctorum hominum laboribus & vigilis a pluribus mendis expurgatum pollicetur. Anno M D LXXXII. iterum Basileæ ex Frobeniana officina vulgatus est Iosephus, itidem chronologia & aliis scholiis marginalibus illustratus. Anno M D LXXXVIII. Sigismundus Feyerabend Francofurti Iosephi opera denuo typis imprimi curavit, sed minori forma, & ad commodiorem usum adornata. Anno M D XCIII. Coloniae apud Johannem Gymnicum sub monocerothe Flavii Iosephi opera iterum latine prodierunt, ut Genevensi anno M D XCV. a Jacobo Stoerio excusam, Francofurtensem anno M DC XVII. vulgatam & alias taceamus. Quorsum etiam spectant Nicolai Aselepii Barbari perlochie & argumenta librorum 20. de Antiquitatibus Judaicis & librorum septem de Bello Iudaico singulorum capitum summam singulis tetrastichis complectentia, quæ una cum Ducum, Iudicum, & Regum populi Israelitici historia per Bartholomæum Stenum conscripta Coloniae typis hæredum Arnoldi Birckmanni anno M D LXIV. in lucem prodierunt, item compendiosissima Belli Iudaici descriptio, quam ex Iosepho collegit, & Coloniae M D LII. edidit Georgius Vicelius, ut alia ejus generis taceamus. Dignus autem omnino Iosephus fuit, qui non ab eruditis modo Græce & Latine, sed etiam a vulgo in vernaculis variarum gentium linguis legeretur. Et de Germanis quidem fuit hac in causa bene meritis est D. CASPAR HEDIO, qui anno M D XXXI. Flavii Iosephi opera in Germanicam linguam convertit, & Argentinae typis Michaelis Meyeri & Balthasaris Bockii primum edidit, anno M D XXXV. & forte sæpius novis typis impressa. Præmissa est explicatio vocabu-

Versiones
Germani-
ca.

PROLEGOMENA.

lorum lingvæ Hebraicæ, Chaldaicæ, Græcæ & Latinæ, quæ in Iosephi scriptis passim occurrunt. Cui nominaum explicationi subjunguntur, quæ Gulielmus Budæus in libris de Assæ & ejus partibus ad loca quædam in libris Iosephi contra Apionem animadvertit. Fatetur autem elegantiori habitu Germanicum suum Iosephum legentium oculis se oblaturum fuisse, nisi defectu Græcorum exemplarium, quætum adhuc in bibliothecis latebant, tantum ad Latinos codices conformatus fuisset, quos adeo corruptos fuisse queritur, ut non sine magno labore multisque vigiliis loca quædam restituere, eorumque sensum assequi potuerit, quæ in re etiam Melchiorem Ambachium, & Wolfgangum Musculum auxilio sibi fuisse non dissimulat. Minime tamen dubitat, quin improbo suo labore tantum effecerit, ut ex Germanica sua versione Latina exemplaria, si prælo iterum subjicerentur, plurimis in locis emendari possent, ne amplius

mala culmos

Esset rubigo, segnisque horreret in arvis

Carduus, - - - - -

Lappæque tribulique interque nitentia culta

Infelix lolium, & steriles dominantur avenæ.

Postea, cum Arnoldi Peraxyli Arlenii studio Græcus Iosephus in lucem editus fuisset, Bibliopolæ quidam Francofurtenses per M. JOHANNEM SPRENGENTIUM & ZACHARIAM MUNZERUM ex Græco textu Iosephi opera in Germanicam linguam transferri curarunt, quorum versionem Johannes Feyerabend Francofurti anno M D LXXXI. prælo iterum commisit, cum primæ editionis, quæ Georgii Rabi & Cognati cujusdam sui impensis ante aliquot annos facta fuerat, exemplaria nulla amplius superesse intelligeret. Neque hic silentio prætermittendus CONRADUS LAUTERBACHIUS, qui itidem Flavii Iosephi opera, quæ extant, omnia Germanice reddidit, nihilque eorum omisit, quæ Iosepho vel ornatum vel lucem afferre poterant.

Ejus

P R O L E G O M E N A.

Ejus interpretatio primum Argentorati anno M D LXXIV. iterumque MDXCV & MDCXI & novissime Francofurti MDCLXXVI. lucem publicam adspexit. Libri septem de Bello Iudaico Francofurti anno M D LII. seorsim typis Christophori Egenolphi Germanice prodierunt, quo interprete, cum editio illa ad manus non sit, dicere non possum. In Hispania IOHANNES MARTINUS CORDERO Valentini-<sup>Hispani-
cz.</sup>cus, qui multa veterum & recentiorum Scriptorum monumenta in sermonem Castellæ vernaculum traduxit, Iosephi quoque libros septem de Bello Iudaico post veterem, quæ ei displicuit, Catholicorum Regum Chronographi interpretationem Hispanice edidit, impressos Antverpiæ anno M D LVII. & Madriti anno M DC XVI. Antiquitates autem Iudaicæ, in eandem linguam traductæ, una cum vita Iosephi ab ipsomet conscripta, & tractatus de imperio rationis seu de Maccabæis incerto interprete Antverpiæ anno M D LIV. typis Martini Nucii prodierunt. In Italia PETRUS LAURUS Mutinensis Iosephi Antiquitates^{Italica.} Iudaicas Italice reddidit, quas Balthasar Constantini Venetiis anno M D XLIX. ex officina sua prodire iussit. FRANCISCUS autem BALDELLUS non Antiquitates modo, sed etiam libros de Bello Iudaico, libros duos contra Apionem, & tractatum de imperio rationis in Italicam linguam convertit, quæ Baldelli versio in duos tomos distributa itidem Venetiis anno M D LXXXI. lucem publicam adspexit. Gallia Flavium Iosephum in sua lingua prodeun-^{Gallica.}tem sæpissime conspexit. Prodiisse Iosephum Gallice anno M CCCC XCII. Cornelius a Beughem in Typographiæ incunabulis tradit, interpretem non addit, & forte ipse interpres nomen suum latere voluit. Inter eos, quos Gallice Iosephum interpretatos fuisse novi, fuit NICOLAUS DE HERBERAY DOMINUS DES ESSARS, qui præter alia etiam Iosephi libros septem de Bello Iudaico Gallico sermone expressit anno M D LVII. Parisiis excusos. Agit de eo Autor, qui de Eruditis & præcipuis eorundem scriptis iudicia pluribus tomis hæctenus vulgavit, eumque in Iosepho

PROLEGOMENA.

pho vertendo bonas horas melius, quam in transferendis Amadisi libris collocasse censet (77.) Omnia Josephi opera Gallice interpretatus est FRANCISCUS BURGUNDUS, cujus versio Lugduni apud Johannem Temporalem & postea apud hæredes Jacobi Junti, nec non Parisiis anno M D LXXIII. apud Claudium Micræum prodiit. Hanc Francisci Burgundi versionem postea correxit JOHANNES LE FRERE DE LA VAL, & hæc Burgundi versio a Frerio Lavallienfi ad Græcum textum emendata Parisiis MDLXX. apud Nicolaum Chesneau una cum Latina versione, ita ut una alteri quoad singulas periodos respondeat, lucem publicam adspexit. Additum est in eadem editione historiæ de bello & excidio Judaico compendium, quod studio Davidis Kyberi ex Hebraico Josepho Latine concinnatum Franciscus Belleforestus in Gallicam linguam transtulit (78.) Neque hic omittendus Antonius Fayus, quem a Bosio inter Gallicos Josephi interpretes referri video (79.) Nec mirum, quod qui Livium Gallici sermonis habitu donavit, Josephum quoque, quem Græcum Livium Hieronymus appellat (80.) eodem honore dignatus fuerit. Verum plerasque ex his Josephi versionibus etsi a popularibus suis factas Galli parum aestimarunt. Alias enim ob styli barbariem aspernati sunt, alias minus fideliter translatas arguerunt, nonnullas etiam de hæresi suspectas habuerunt, cum in illis phrasæ quasdam & loquendi formulas observare sibi viderentur, quibus ferendis non essent aures Romanis placitis assuetæ, ut Johannes Galloesius (81.) in ephemeridibus Eruditorum annotavit, qui etiam addit GILBERTO GENEBRARDO Josephi versionem felicius cessisse. Cum enim ante ipsum intra quinquaginta annorum spatium quinque aut sex versiones Josephi Gallicæ prodissent, postea vel centumanni elapsi sunt, antequam quisquam de nova versione Josephi cogitaret. Cum igitur tot Interpretibus in unius libri versione defatigatis omnes

jam

(77.) Jugemens de Scavans tom. 3. Sect. 930. (78.) Conf. la Bibliothèque d'Antoine du Verdier p. 368. (79.) Exercit. ad Josephi periocham c. 1. p. 12. edit. secund. (80.) epistol. ad Eustoch. de custod. Virginit. c. 15. (81.) Anno 1667, d. 16. Januar,

PROLEGOMENA.

jam in Genebrardi versione acquiescerent, haud mirum cuiquam videri potest, quod illi excudendo praela toties defudaverint. Prodiit enim Parisiis apud Michaëlem Sonnium anno M D LXXVIII. apud Claudium Rogerium M D LXXXVIII. apud Lucam Bruneau M DC IV. ut alias editiones taceamus. Neq; tamen erroribus suis & nævis hæc Genebrardi versio destituitur, quos passim a doctis notari videas. Sane Casaubonus [82] Gelenii & Rufini errores leves esse censet præ iis, quos Genebrardus commisit, qui tantum sibi in Iosepho licere existimavit, ut pro voce Cleopatra posuerit: ceste chiene, pro vocibus; *διδωσιν αὐτῇ*: il donne a ceste putain, ex quo magnam illius Theologi *παραλογίω* arguit, quam etiam Thuanus [83.] in ejus elogio notavit. Postremo ARNOLDUS D' ANDILLY quatuor & viginti abhinc annis Iosephi Antiquitates Gallice edidit, quibus post biennium etiam historiam Belli Iudaici, vitam Iosephi ab ipsomet conscriptam, libros contra Apionem, tractatum de Maccabæis, & Philonis legationem ad Cajum Caligulam adjecit. Cum enim per integrum seculi spatium lingvæ Gallicæ cultus tantum increvisset, ut Genebrardi versio nemini amplius jucunda esse posset, si vel maxime Iosephi sensus accurate expressisset, operæ se pretium facturum existimavit, si nobilissimum scriptorem, quem barbaræ versiones pæne exosum reddiderant, novo ornatu genti suæ iterum conciliaret. In hac versione Andillius, si Galloesio in ephemeridibus eruditorum hoc opus commendanti credimus, Iosephum fideliter reddidit, idque præstare ut posset, varia manuscripta consuluit, nec fideliter modo, sed comte etiam & nitide Iosephum expressit, dum Gallicæ lingvæ elegantias ad Græci sermonis emphases tam feliciter applicavit, ut facundia cum Iosepho certare videatur. Imprimis autem istos eloquentiæ flores depræhendere licebit in historia de Bello Iudaico, & maxime in oratione Anani, quæ libro

PROLEGOMENA.

4. c. 13. extat, nec non in descriptione horrendæ famis, quæ libri 5. cap. 28. legitur. In versione Antiquitatum fatetur se a Græco textu nonnihil dissentire circa descriptionem tabernaculi & mensæ, in qua sacri panes repositi fuerunt, cum hæc & alia quædam loca in Græco textu adeo corrupta fuerint, ut ea corrigendi necessitas sibi imposita fuerit. Hæc Andillii versio etiam extra Galliam typis commissa fuit. Anno enim MDC LXXVI. Bruxellis quinque voluminibus distincta prodit. Tria priora volumina complectuntur libros 20. Antiquitatum, duo posteriora exhibent Josephi librum de vita sua, libros 7. de Bello Judaico, libros duos contra Apionem, tractatum de Maccabæis, in quo vertendo Andillius non Erasmi paraphrasin, ut Genebrardus, sed Græcum textum secutus est, & denique Philonis legationem ad Cajum. Uno volumine, quod elegantissimis figuris æri incisus exornatum est, Andilliana illa Josephi versio Amstelodami anno MDC LXXXI. prodit. Nondum viderat Andillianam Josephi versionem, ut unicum hoc addam, Bosius cum exercitationem suam ad periocham Flavii Josephi prima vice ederet. In altera autem illius exercitationis editione concedit quidem Andillii versionem sermonis elegantia cæteris præstare, neque negat Græciæ lepores haud raro in ista versione feliciter exprimi, vix tamen credendum censet, quod Andillius manuscripta Græca consuluerit, aut quod hæc versio majestati textus originalis perfecte respondeat, etsi Sorbonenses in approbatione operi præfixa ejus rei fidem facere voluerint. Quin potius existimat, Andillium Gelenianæ magis versionis quam Græco textui inhæsisse, ideoque nonnulla, quæ Gelenius obscure interpretatus fuerat, plane omisisse. Quod judicium aliorum, qui penitiorem Gallicæ lingvæ cognitionem habent, examini relinquo. In Anglia THOMAS LODGE Josephi historiam Judaicam in patriam suam lingvam transtulit, & Oxonii vulgavit, ubi etiam MDC LXXVI. Josephi opera recognita & emendata juxta elegantissimam versio-

PROLEGOMENA.

versionem Andillii in Anglicam linguam traducta cum locis scripturæ parallelis, tabula Geographica Palæstinæ, aliisque imaginibus æri incisis ad illustrandam Iosephi historiam facientibus prodierunt. In Belgicam linguam Amstelodami anno MDC LXXVIII. Flavii Iosephi opera omnia ex Græco Latinoque recens convertit LAMBERTUS VAN DER BOS, cui editioni annexus est Hegefippus, quem ex Germanico transtulit Simon de Vries. Præfixa sunt singulis libris & capitibus summania, accedunt ducentæ & quinquaginta icones æneæ elegantissimæ, tabula chronologica indicesque chronologici & biblici, nondum antea impressi. Fortasse etiam in aliarum gentium linguas Iosephi opera transierunt. Si Baronio fides adhibenda, (84.) Iosephus etiam in Hebraicam linguam con-^{Hebraicæ}versus extat. Refert enim in bibliotheca Vaticana haberi manuscriptum versionis illius Hebraicæ codicem, in quo Judæi Iosephi de Christo testimonium abraferint, cujus sceleris vestigia tam manifesta esse scribit, ut nulla excusatio aut defensio locum habeat. Et quamvis hanc narrationem Casaubonus a veritate alienam esse suspicetur, (85.) Huetius tamen [86.] adhuc Romæ in Vaticana bibliotheca membranas istas videri, & Baronium a mendacio absolvere asserit. Et hanc ipsam Hebraicam Iosephi versionem etiam illustri cuidam Personæ Romæ in Vaticana Bibliotheca ostensam Wagenfeilius in epistola quadam ad Arnoldum memorat. E Judæis R. Schabtai ben Ioseph in libro, quem Siphte Jeschenim seu labia dormientium inscripsit, itidem affirmat, Flavii Iosephi antiquitates cum bello Judaico e Græco in Hebraicum sermonem conversas fuisse, ut ex Actis Eruditorum didici. (87.) Interim nulla versio Iosephi Hebraica in lucem hætenus producta fuit, nisi quis Iosephi Gorionidæ historiam pro Hebraica Iosephi versione habere velit, cum plurimis in locis Iosephum nostrum ^{Ioseph Ben Gorion.} *וְיִסְתָּא* secutus fuerit. Editæ est illa,

d Iose-

(84.) tom. 1. annal. A. C. 34. p. 210. edit. Rom. (85.) exercit. 16. in Baron. Sect. 154. (86.) demonstrat. evangel. prop. 3. p. 27. (87.) A. C. 1696. p. 302.

P R O L E G O M E N A.

Iosephi, qui se filium Gorionis appellat, historia Constantinopoli A. M. 5250. seu anno Christi M CCCCXC. iterumque ibidem A. M. 5270. Christi M DX regnante Bajazetho. Quæ autem anno M DXXIX. Wormatiæ Sebastiani Munsteri studio prodiit, brevissimum tantum est Constantinopolitanæ editionis compendium, a Iudæo quodam concinnatum, & a Munstero Latine redditum. Observat autem Morinus, qui Wormatiensem editionem cum secunda Constantinopolitana contulit, (88.) Autorem illius compendii nonnulla ex aliis Autoribus addidisse, nempe traditionem Talmudicam de tredecim mutationibus, a LXX. Interpretibus in Bibliorum translationem illatis, quarum nulla mentio extet in editione Constantinopolitana, a qua compendium hoc etiam in eo discrepat, quod solam Legem a LXX. Interpretibus translata afferat, cum in Constantinopolitana editione viginti quatuor libri translati afferantur. Post Wormatiensem editionem Munsterus iterum aliam Basileæ anno M DXLI. vulgavit, quæ, ut Morinus indicat, a Constantinopolitana nihil differt, nisi quod plus media parte mutilata est. Desunt enim in Munsteriana editione priora duo capita cum tertii capitis non mediocri parte, & cum Constantinopolitana editio 97. capitibus consistet, Munsteriana in capite 63. finitur, adeoque totam historiam rebellionis Iudæorum adversus Romanos, naturæque inde urbis & templi excidium omittit, ut cæteras mediocrius capitum mutilationes taceam, in quibus ut membra diffusius melius cohærerent, Munsterus nonnulla verba seu periodos textui assuit. Et postremam quidem partem, quæ de bello Iudaico agit, in Munsteri manuscripto plane defuisse suspicatur Morinus, cum nobilem istam Iosippi partem omisurus non fuisset, nisi lacerum & extrema sui parte mancum exemplar habuisset. Verum si Morinus Munsterianæ editionis titulum inspexisset, legere ibi potuisset, Munsterum

PROLEGOMENA.

sterum etiam historiam belli Judaici & excidii Hierosolymitani Hebraice a Josippo scriptam habuisse, quippe quam se alio tempore adjecturum lectoribus promittit. Wormatiensi editioni respondet ea, quam Basileæ anno MDLIX. Sebastianus Lepusculus procuravit. Nam & illa compendium tantum continet à Judæo quodam ex variis Autoribus, sed maxime e Josepho Gorionide conflatum & a Munstero latine redditum. Constantinopolitanæ autem editioni conformis est Veneta, quam cum mutilata Munsteri editione comparans Scaliger observat Munsterianam a folio Venetæ septimo incipere, & in folio nonagesimo secundo desinere, postremis sexaginta tribus foliis plane omissis (89.) Integram Constantinopolitanam sequuntur etiam Cracoviensis, & quæ superiore anno prodit Francofurtiensis, quibus etiam Germanicam typis Hebraicis Tiguri anno MDXLVI. impressam, quæ postea Amstelodami anno MDC LXI. cum commentario ejusdem lingvæ prodit, addere licebit. Quamvis autem Munsterus Josephum Gorionis filium cum Flavio nostro Josepho eundem fuisse contendat, & ipse quoque Gorionides Josephi nostri personam subinde mentiatur, & se bello Judaico interfuisse simulet, & se a Vespasiano captum, & postea libertate donatum & honorifice habitum referat, aliaque, quæ vero Josepho contigerunt, sibi tribuat, Critici tamen nares aliter leones aliter catulos olere pridem senserunt. Noster certe Josephus, quoties Parentis sui meminit, ubique Matathiæ nusquam Gorionis Filium se nominat, nec probabile est Munsteri inventum, quod hic Josephus & Gorionis & Matathiæ Filius dici potuerit, cum Gorionem Patrem agnoverit, Matathiam autem inter majores habuerit. Quinimo Josephus noster in historia belli Judaici (90) a Josepho Gorionis Filio aperte se distinguit. Hebraicus autem ille Josephus seu Josippus neque pro Flavio nostro Josepho, cujus larvam in scripto suo sæpius induit, neque pro Josepho Gorionis Filio Iose-

PROLEGOMENA.

phi nostri coætaneo, a quo & proprium & patèrnum nomen mutuatus est, haberi potest, cum se multis seculis utroque juniorem abunde prodiderit, dum Hispanos ab Hannibale domitos, Gothorum, & Gallos a Cæsare subactos Francorum nomine designat, multaquæ alia urbium, fluminum & gentium nomina usurpat, quæ ævum a Iosephi ætate remotissimum indicant. Præterea etiam Iosephi gravitate plane indignæ sunt ineptissimæ & ridiculæ, quas passim nectit, fabulæ, qualis est illa de fundo Tiberis, quem a Romanis, cum Hierosolymam a Nabuchodonosore obsessam cognovissent, ære stratum narrat, ut cæteras mittamus, quas non ab alio ad Gorionidæ textum assutas fuisse, omnimoda elegantis styli cum Gorionidæ textu æqualitas evincit. Similes igitur habent labra lactucas, cum Judæi quidam hunc Iosephum Gorionis Filium ejusque Hebraicam historiam magnis elogiis commendant. Virum sapientia & prudentia insignem, justumque & rectum hunc Gorionis Filium Iosephum vocat R. David Ganz, (91.) eumque ut fidelem Historicum deprædicat, cum ea, quæ narrat, ipse viderit, quod testimonium ab Hebraico Iosippo, qui Gorionis Filius audire voluit, tam alienum est, ut Iosephus de Voisin in notis ad pugionem fidei (92.) ipsum Flavium nostrum Iosephum a Ganzio hac laude condecoratum existimaverit, & hoc Ganzii testimonium Abarbanelis contra Iosephum nostrum calumniis opposuerit. Majora sunt, quæ de Iosepho Gorionis Filio & Hebraico ejus opere plenis buccis celebrat R. Abraham Conat (93.) Medicus Constantinopolitanus. Dicit enim Virum hunc divinum in libris edendis post Regem Salomonem felicitis memoriæ omnes antecelluisse. Quin etiam R. Tam in animadversione, quam Constantinopolitanæ Iosippi editioni adjecit, affirmare non dubitat, omnia istius libri verba justitiam esse, & nullam perversitatem in eo reperiri, & re-

vera

(91.) in Zemach. David q. 95. (92.) part. 2. c. 3. p. 202. edit. Carpoziana. (93.) Conf. Munsteri præfat. ad Iosipp. Bahl. 1541.

PROLEGOMENA.

vera manum Dei super hunc Virum fuisse, dum hunc librum componeret, & paululum abesse, quoniam verba ipsius sint verba Viri Dei & Prophetæ. (94.) Forte adhuc majoribus elogiis Gorionidem hunc suum Judæi exornarent, nisi in historia Titi a Talmudicis traditionibus dissensisset. Cum enim Judæi Titum impium vocare soleant, & fabulentur, post excidium Hierosolymitanum bibentis nares muscam introivisse, & ipsum cerebrum penetrasse, ibique in pulli columbæ magnitudinem excrevisse, & pondere duas libras exæquasse, septemque annis cerebrum ejus corrodissse & perfodissse, eaque tandem educta & avolante etiam animam Titi avolasse, tantum abest, ut tribulibus suis Gorionides assentiatur, ut potius Titi sapientiam & justitiam commendet, eumque a culpa vastatæ & perditæ Hierosolymæ absolvat, cum totum illud malum Hierosolymæ ob prædones, qui tum in populo Israëlítico fuerunt & propter eorum iniquitatem contigerit, Titus autem quicquid in vastatione urbis fecit, pressus & coactus fecerit.

Recte autem Serarius (95.) Gorionidem cum Flavio nostro Josepho comparans notavit, quod Gorionides obscurus, incognitus, illaudatusque e tenebricosis Judæorum antris non ita pridem proserpserit, cum contra Flavii nostri Josephi memoria tam illustris per plurima secula fuerit, ut neminem vel mediocri literarum cognitione tinctum ea fugere potuerit. Quamvis enim ejus scripta apud Judæos in nullo pretio fuerint, quos ignaviæ in excolendo lingvarum studio & colligendo doctrinæ apparatu ipse Josephus (96.) arguit, Gentiles tamen pariter & Christiani Josephum, licet Judæum, ejusque opera magni aestimaverunt. Certe Josephi testimoniis passim utuntur, & hoc ipso se in Josephi lectione probe versatos indicant celeberrimi Scriptores, Justinus Martyr, Clemens Alexandrinus, Origenes, Porphyrius, Eusebius, Hieronymus, Theodoretus, Stephanus Byzantius, & alii, quos omnes nominare

Fragmen
ta Josephi

d 3

nimis

(94.) Conf. Morinus l. c. (95.) triheres, libr. 1. c. 9. (96.) libr. 20. Antiquit. cap. ult.

PROLEGOMENA.

nimis longum foret. Fatendum tamen in his esse quædam, quæ in hodiernis Iosephi editionibus non comparent. Eusebius enim de Jacobo Justo agens (97.) refert Iosephum causam excidii Hierosolymitani & calamitatum, quæ Judæis acciderunt, Jacobi hujus supplicio his verbis imputasse: *Ταῦτα ὅσμι μέρη ηεν Ἰεδαίοις, καὶ ἐνδίκην δ' Ἰακώβου δίκαια, ὅς ἦν ἀδελφὸς Ἰησοῦ λεγομένου Χριστοῦ, ἐπεὶ οὕτως δίκαιοτάτων αὐτὸν ὄντα οἱ Ἰεδαῖοι ἀπέκτειναν*, quæ verba Rufinus ita interpretatur: quæ omnia acciderunt Judæis pro vindicta Jacobi Justī, qui erat frater Jesu, qui dicitur Justus, quem justissimum & piissimum omnium confessione Virum Judæi interfecerunt. Et hæc Iosephum tradidisse asserunt etiam Origenes (98.) Hieronymus (99.) & alii, cum tamen id apud Iosephum hodie non legatur. Etsi enim Iosephus referat, (100.) quod Ananus Pontifex Secta Sadducæus, homo audax & ingenio ferox post mortem Festi Præsidis, & cum Albinus Festi Successor adhuc in itinere ageret, oportuno hoc, quod ipsi videbatur, tempore concilium convocaverit, & Iacobum Fratrem Jesu, qui Christus dicebatur, tanquam impietatis reum una cum quibusdam aliis lapidandum tradiderit, idque factum omnibus bonis, quotquot in civitate agerent, vehementer displicuerit, nusquam tamen expresse dicit, quod Deus Jacobi hujus supplicium Hierosolymitanæ urbis everfione vindicaverit, ideoque hunc locum Spencerus (1.) librariorum incuria periisse suspicatur. Fieri tamen etiam potuit, ut eum, qui primus hac in causa Iosephum testem appellavit, memoria falleret, cujus oscitantia postea & alios oscitantes fecit. Non legitur etiam hodie in Iosepho, quod Iohannes Baptista vere Propheta fuerit, quanquam Hieronymus (2.) id a Iosepho traditum affirmet. Id tantum Iosephus asserit, (3.) apud Iudæos constantem opinionem fuisse, quod iuxta Numi-

nis

(97.) lib. 2. histor. eccles. c. 23. (98.) libr. 1. contr. Cels. p. 35. & libr. 2. p. 69. item in comment. ad Matth. c. 13. p. 223. edit. Huet. (99.) in Catal. Scriptor. c. 2. & 13. (100.) libr. 10. Antiqv. c. 8. p. 698. (1.) not. ad Orig. contr. Cels. p. 31. (2.) Catalog. c. 13. (3.) Antiqv. libr. 18. c. 7. p. 626.

P R O L E G O M E N A.

nis ultione propter Iohannem Baptistam Herodis exercitus deletus fuerit. Cum enim, ut Iosephus addit, vir optimus Iudæos ad pietatis & iustitiæ studium incitaret, simulque ad baptismi lavacrum invitaret, quod ita demum Deo fore gratum ajebat, si animis per iustitiam prius mundatis & puritatem corporis adderent, veritus Herodes, ne tanta hominis autoritas defectionem aliquam pararet, si quidem plebe doctrinæ hujus avida magni concursus ad Iohannem fiebant, & populus ejus consiliis nihil non facturus videbatur, apprehendi illum vinctumque Macheruntem mitti, atque illic occidi imperabat. Porro apud Suidam [4.] longa fabula de Iesu in locum Sacerdotis cujusdam Iudaici defuncti surrogato recensetur, in qua refertur, Iosephum in suis de Hierosolymitano excidio commentariis dicere, ὅτι Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ μετὰ πῶν ἱερέων ἡγάγετο, seu quod Iesus in templo cum Sacerdotibus sacra fecerit. Et hæc verba a Iudæis ex Iosepho expuncta putat Huetius, [5.] ego vero hæc verba Iosepho potius afficta existimaverim, quod eadem facilitate me probaturum confido, quam quod hic locus a Iudæis erasus fuerit. Aliud fragmentum Iosephi ab Eustathio Antiocheno servatum censet Isaac Vossius [6.] quod ita se habet: ἀπέθανε δ' [sermo est de Harane Abrahami fratre] ἐν τῷ ἐμπουρισμῷ, ὃ ἐνεπύρισεν Ἀβραὰμ καὶ εἰδῶλα τῆς πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ εἰσελθεῖν ἐξελέσθαι αὐτὰ [7.] Leo Alatius, qui Eustathii Antiocheni commentarium in Hexæmeron, ex quo hæc verba deprompta sunt, publici juris fecit, Latine ita reddidit: decescit [Haran] in incendio, quo Abraham idola Patris sui conflagravit, [rectius incendit, vel conflagrare fecit] dum illis ut subveniret domum est ingressus. Equidem Eustathius in isto loco Iosephi mentionem non facit. Non dubitat tamen Vossius, quin hæc verba Eustathius ex Iosepho deprompserit, cum Georgius Syncellus eandem historiam

d 4 referens

(4.) Tom. I. voce Ἰησοῦς p. 1231. (5.) demonstrat. evangel. p. 27. (6.) de 70. Interpret. c. 12.

(7.) Eustath. in comment. ad Hexæmeron. p. 57.

PROLEGOMENA.

referens Iosephum testem appellaverit. Et prius quidem verum est. Syncellus enim in chronographia sua [8.] itidem refert, Haranum, cum Abraham⁹ idolis ignem iniecisset, ea flammis eripere conatum, incendio extinctum. Verum an Iosephum ejus rei testem citaverit, haud immerito dubitari potest. Id enim tantum Syncellus ex Iosepho se mutuari scribit, quod Abrahamus omni studio annisus fuerit, ut Patrem suum a fingendis & colendis idolis averteret. Nihilominus tamen Vossii sententia ex eo probabilis videtur, quod verba quæ apud Eustathium de sepulchro Harani ejusque liberis proxime præcedunt, eadem ferme sint, quæ apud Iosephum in Antiquitatibus leguntur, (9.) ex quo colligere licet, Eustathium ea quoque, quæ de Harani combustionem narrat, e Iosepho hausisse, quamvis nec Eustathius Iosephum nominet, neque verba illa apud Iosephum hodie legantur. Idem Vossius (10.) aliud Iosephi fragmentum, quod in ejus operibus hodie desideratur, ex Græcorum Patrum catenis adducit, nempe tale: ἀποπὼν εἶναι λογισμὸν τοῦ μεγάλου λαὸν καὶ ὡδονομεῖν τὴν νομοθεσίαν Θεοῦ δεῖξαι. Et forte plura hujusmodi inveniet, cui Græcorum Patrum catenas pervolvere vacabit.

Iosephi
de Christi-
sto testi-
monium.

Mirabitur vero forte quispiam, quis Iosepho inter Græcos Patres locus, & ipse Iosephus mirari possit, quod

Se quoque Principibus permistum agnoscat Achivis.

Sunt enim variae Græcorum Patrum catenæ, in quibus Iosephi nomen Græcis Patribus intermixtum legitur, quales sunt catenæ in Genesin & Lucam, quas Lambecius in suis de Vindobonensi Bibliotheca commentariis recenset, (11.) ut alias five manuscriptas five editas omittam. Sed quid mirum, in catenis Patrum legi, quem in Catalogo suo inter ecclesiasticos scriptores retulit Hieronymus, & cujus aliquam partem Sebastianus Castalion ipsis Bibliis adjunxit? Enimvero argumentum, quod Iosephus in suis antiquitatibus tractavit, hanc gratiam apud Christianos facile conciliare ipsi potuit. Accessit honorificum de Christo testi-
monium,

(8.) pag. 75. & iterum p. 78. (9.) libr. 1. c. 7. (10.) de 70. Interpret. p. 46. (11.) tom. 3. cod. 4. & 42.

PROLEGOMENA.

monium, quod in ejus Antiquitatibus legitur (12.) quamquam adhuc sub judice lis est, sitne illud Iosephi de Christo testimonium genuinum, an Iosepho pia fraude suppositum, vel saltem interpolatum. Rupertus, Snellius, Reinesius, Majoris, Menassius, Gronovius, Blondellus, Wheloci, Lansius, Ursinus, Wagenfeilius, Boeclerus, Bangius, Fabri, & suas ipsius de hoc argumento epistolas collegit, & simul varia Veterum & Recentiorum de hoc testimonio judicia ex eorum scriptis excerptis & Noribergae anno MDC LXI. sub titulo testimonii Flaviani vulgavit Christophorus Arnoldus. Præterea peculiaribus dissertationibus hoc argumentum ventilant Bosius, Spanhemius, & Franciscus de Røye. De eodem satis prolixè agunt Huëtius (13.) Lambecius (14.) Natalis Alexander, (15.) Isaacus Vossius (16.) & alii. Et fatendum quidem est hoc Iosephi testimonium non solum in editis & scriptis Iosephi codicibus constanter legi, verum etiam ab Eusebio tam in historia ecclesiastica quam in demonstratione evangelica Iosepho tribui. [17.] Post Eusebium ejusdem testimonii fidem confirmant e Græcis Isidorus Pelusiota [18.] Sozomenus [19.] Sophronius, qui Hieronymi catalogum Græco stylo reddidit, [20.] Cedrenus, [21.] Suidas, [22.] Zonaras, [23.] Glycas, [24.] Nicephorus, [25.] e Latinis Hegesippus, [26.] Hieronymus, [27.] ut Rufinum Eusebii interpretem, & plures sequentium seculorum scriptores, quorum suffragia ad rerum summam parum conferunt, silentio prætermittam. At, si vere ista Iosephus scripsit, mirari satis nequeo, quod antiqui ecclesiæ Doctores, qui ex instituto Iudæos impugnarunt, telo hoc contra Iudæos usi non fuerint. Non incognita erant Iosephi scripta Iustino Martyri, quippe qui in parænesi ad Græcos Iosephi Antiquitates egregie commendat. [28.] Quid er-

(12.) libr. 18. antiqvit. c. 4. p. 628. (13.) demonstrat. Evangel. p. 27. (14.) tom. VIII. bibliothec. Vindobon. p. 5. & seqv. (15.) histor. eccl. Vet. Testam. tom. 6. dissert. 18. (16.) de 70. Interpret. p. 161. (17.) H. E. lib. 1. c. 11. demonstrat. lib. 3. c. 5. (18.) libr. 4. epist. 225. (19.) libr. 1. c. 1. (20.) tom. 1. Hieronym. edit. Basil. fol. 123. & 124. (21.) Compend. histor. tom. 1. p. 196. (22.) lexic. tom. 1. p. 1265. (23.) libr. 3. annal. c. 4. tom. 1. edit. ultim. p. 267. (24.) annal. part. 3. p. 234. (25.) libr. 1. c. 39. (26.) libr. 2. de excid. Hierosol. c. 12. (27.) Catalog. c. 12. (28.) p. 10.

PROLEGOMENA.

go opportunius fuisset, quam Tryphoni Iudæo Iosephum opponere, si Justinī ævo illud de Christo testimonium in Iosephi Antiquitatibus lectum fuisset? Tertullianus quoque, qui Iosephum Antiquitatum Judaicarum vernaculum vindicem appellat, (29.) etsi peculiari opere contra Iudæos disputet, Iosephi tamen de Christo testimonium omittit, quod sane fieri vix potuisset, si Tertulliani ætate cognitum fuisset. Chrysostomus in orationibus adversus Iudæos (30.) Iosephum *μείστρα μάλιστα ἀξιόμιστον* appellat, & quid de Daniele scripserit, allegat. Qui fieri potuit, ut non etiam, quæ de Christo Iosephus scripsit, allegaret? Mitto jam alios, qui contra Iudæos scripserunt, & ad Photium Patriarcham Constantinopolitanum venio. Is duabus vicibus in sua bibliotheca de Iosephi antiquitatibus agit, semel codice septuagesimo sexto, & iterum codice ducentesimo trigesimo octavo. Sed neutrobi *ἀξιόμνημονον* illud de Christo testimonium excerpit. Equidem Aubertus Miræus in notis ad Hieronymi catalogum Scriptorum ecclesiasticorum (31.) periocham illam de Christo, quæ apud Iosephum extat, a Photio memorari scribit. Verum memoria hic eum fefellit. Seductus tamen, ut puto, a Miræo Lambecius in epistola ad Principem Augustum inter eos, qui Iosephi de Christo testimonium pro genuino agnoverunt, etiam Photium numerat. (32.) De quo errore forte monitus, tantum abest, ut eum retractaverit, ut potius in commentariis ad bibliothecam Vindobonensem (33.) probare conetur, Photium saltem obscuram huius testimonii mentionem fecisse. Sic enim procedit: Photius in recensione operis alicujus, quod *ὡς ἐν παντί* seu de universo inscriptum fuit, monet, (34.) opus illud a nonnullis Iosepho attributum, sed rectius Cajo seu Gajo Romanæ ecclesiæ Presbytero tribuendum esse, cum in eo opere Salvator noster Christus appelletur, & inenarrabilis ejus e Patre generatio accurate describatur. Cum autem postea in recensendis Iosephi antiquitatibus, Jesum a Iosepho Christum

appel-

(29.) in apologet. c. 19. (30.) orat. 7. adv. Iudæos p. 114. edit. Hæschel. (31.) cap. 13. p. 7. (32.) pag. 4. (33.) tom. 8. pag. 14. (34.) codix. 48.

PROLEGOMENA.

appellari animadverteret, ne sibi contradicere cogeretur, totam Iosephi periocham excerpere noluit, sed tantum passionis Christi mentionem fecit his verbis: κατὰ τὸν καὶ τὸ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ἐγγράφον ΠΑΘΟΣ, sub hoc [nempe Herode, Tetrarcha Galilææ & Perææ] etiam Salvatoris contigit passio. Quibus verbis ad Iosephi periocham de Christo alludistatuit, cum Iosephus passionis Dominicæ nullibi nisi in decantatissimo illo testimonio meminerit. Verum Lambecius magno conatu magnas nugas agit. Verba enim illa de Domini passione Photii sunt, non Iosephi, siquidem Photius ea, quæ ex Iosepho excerpit, suis discursibus illustrat, & occasione Herodis Tetrarchæ obiter addit, quod Christus sub isto Herode passus fuerit, quorum etiam spectant, quæ occasione Herodis Magni de Christi Nativitate, & Infanticidio Bethlehemitico, & occasione Agrippæ de Iacobi majoris supplicio & Petri captivitate differit, quæ sane Photius ex Iosepho non excerpfit. Certum igitur est, altum esse de Periocha Iosephi, quæ Christi vitam breviter exponit, in Photii bibliotheca silentium, sive in Photiano exemplari plane defuerit, sive eam pro adulterina habuerit. Sane librum *ὅτι πάντες* etiam hanc ob causam Iosepho abjudicat, quod Iesus in eo Christus appelletur. Atqui in testimonio, quo Iosephus Christum prædicasse perhibetur, expresse legitur: *ὁ χριστός ἐστιν ἡν*. Accedit quod Photius in codice 33. ubi de Justo Tiberiensi agit, hoc commune Judæorum vitium esse scribit, quod de Christi adventu & miraculis fileant: Si igitur Photius in Iosepho tam illustre Christi eiogium, quæ hodie legitur, invenisset, & pro genuino habuisset, dubio procul illud tanquam aliquid singulare, & a communi Judæorum more prorsus alienum observasset. Ne quis autem Eusebium ut antiquiorem Photio præferendum existimet, suppetiari Photio potest Origenes Eusebio antiquior. Is enim clare testatur, quod Iosephus Jesum pro Christo non habuerit. (35.) Si Jesum pro Christo non habuit Iosephus, quomodo in Antiquitatibus dicere de Jesu potuit: *χριστός ἐστιν*

706

PROLEGOMENA.

τοις ἡν. Excipit Vossius, (36.) Origenis verba ita explicari
 posse, quod Iosephus quidem crediderit, Jesum fuisse
 Christum seu Messiam, sed hominem tamen, aut excel-
 lentioris naturæ, quam sit humana, non divinæ. Et hanc
 sententiam Apostolorum ævo apud Ebionitas & Nazaræ-
 os viguisse, quin etiam Christo etiamnum in terris versante
 apud multos obtinuisse tradit. Verum Origenes expresse
 negat, quod Iosephus Jesum pro Messia agnoverit, & ex
 ipso Iosepho constat, quod Prophetarum de Messia ora-
 cula in Vespasiano impleta professus fuerit. Porro si quis
 objiciat, Iosephum de Præcursores Christi Johanne Bapti-
 sta, & de discipulo Christi Jacobo nonnulla protulisse, i-
 deoque boni Historici partes implere non potuisse, si de
 Christo ipso plane siluerit: libenter concedam, Iosephum
 de Christo non plane siluisse, quin & hoc concedam, quod
 Iosephus de Iesu verba faciens a laudibus ejus non absti-
 nuerit. Neque enim ex inveterato Iudæorum, qui hodie
 vivunt, erga Christum odio de illorum moribus judican-
 dum est, quibus miracula per Apostolos in Christi nomi-
 ne quotidie facta sacrum quendam horrorem incusserunt.
 Et quamvis probari non possit, Iosephum in aula Vespasia-
 ni ex conversatione cum T. Flavio Clemente, qui postea
 sub Domitiano ob fidem Christianam interfectus est, &
 cum Flavia Domitilla obeandem causam in exilium missa,
 bonam de Christo opinionem imbibisse, quæ Ruperti (37.)
 conjectura fuit, aut quod Banus Iosephi Præceptor Esse-
 norum sectæ addictus Iohannis Baptistæ sectator fuerit,
 adeoque de Christo inique sentire non potuerit, ut Vossi-
 us arbitratur, qui & ipsum Iohannem Baptistam Essenum
 fuisse ex cibi & vestitus simplicitate, baptismo, & reliqua-
 rum sectarum Iudaicarum odio colligit: (38.) ex iis tamen,
 quæ de Iohanne Baptista & Iacobo Iosephus retulit, satis,
 ut opinor, probari potest, falsam esse illorum sententiam,
 qui Iosephum de Christo contumeliose in suis Antiquitati-
 bus locutum, & istarum blasphemiarum vice a Christiano
 quo-

PROLEGOMENA.

quopiam insigne hoc Christi elogium substitutum statuunt. Certum quidem est Phariseos, quorum placitis se addictum Josephus in vita sua profitetur, plerosque magno Christi odio flagrasse, at fuerunt etiam inter Phariseos ab immani illo adversus Christum odio alieni, neque sic Phariseis addictus fuit Josephus, ut non subinde eorum mores & facta perstrinxerit. Quocirca nihil obstat, quominus Josephum honorifico aliquo præconio Christi nomen condecorasse dicamus. Tale tamen illud fuisse minime dubito, quod valedecebat hominem Judæum, & qui τὸ χριστιανικὸν κήρυγμα Theodoreto (39.) teste non amplecteretur. At quæ hodie apud Josephum de Christo leguntur, ita comparata sunt, ut Christiano magis homini quam Judæo convenient, unde & Sozomenus (40.) ex illis concludebat, Josephum isto scribentem propemodum clamare, Christum Deum esse. Videns hanc difficultatem Lambecius (41.) in defendenda hac Josephi periocha longe alia via incedit, quam cæteri qui hoc Josephi testimonium ut genuinum tuentur. Omnia enim Josephi verba in sinistram partem interpretatur, quasi non ad Christi elogium, sed potius ad ejusdem vituperium & contemptum spectarent, etsi a Josepho, ut neque Judæos neque Christianos neque Gentiles offenderet, ambiguis phrasibus concepta fuerint. Imprimis autem ea via Josephum solerter usum dicit, ut nihil suis verbis de Christo scribat, sed tantum propriam Christianorum traditionem ex trium Evangelistarum scriptis (Johannes enim Evangelium suum nondum ediderat) & Actis Apostolicis haustam referat, sed ita tamen, ut phrasés, quas adhibet, ad irrisionem Christianæ fidei torqueri possint. Cum ergo Josephus Jesum Virum sapientem dicit, respicere putat Lambecius Josephum ad loca Math. XIII. 54. & Marc. VI, 2. & tamen ambiguo sensu Christum σοφὸν ἄνδρα appellare, cum vox sapientiæ nonnunquam etiam in malam partem usurpetur. Deinde cum Io-

e
sephus

(39.) Commentar. in Daniele Tom. II. Opp. p. 697. (40.) libr. I. c. 1. (41.) tom. 8. Bibl. Vindob. p. 22.

PROLEGOMENA.

sephus titulum Viri sapientis ita restringit, aut corrigit, *εἶγε ἄνδρα αὐτὸν λέγειν χρὴ* si modo Virum eum appellare oportet, Lambecius non eam Josephi mentem fuisse putat, quasi Christus Deus potius quam Vir vel Homo dicendus fuerit, qua ratione Apollo Pythius apud Herodotum per oraculi vocem Lycurgum compellavit: (42.)

Δίξω ἢ σε Θεὸν μαντεύομαι, ἢ καὶ ἄνδρα

Ἄλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον Θεὸν ἔλπομαι ὥς Λυκίεργε:

quem sensum a Josephi mente alienum fuisse putat, cum Christum ne Prophetam quidem nedum Deum aut Dei Filium esse existimaverit. Quamobrem sensum Josephi hunc potius fuisse existimat: fuit hoc eodem tempore Jesus sapiens Vir, si modo Virum eum appellare oportet, & non potius phantasma sive spectrum, siquidem ab ipsis discipulis suis propter *φάσεις* naturalem humanæ potentiae modum excedentes pro tali fuit habitus. Cujus interpretationis rationem confirmat ex Matth. XIV, 26. Marc. VI, 49. Luc. XXIV, 37. Sequentia apud Josephum verba: *ἦν γὰρ θαυμάσιον ἔργων ποιητής*, erat enim mirabilium operum patrator, alludere putat ad verba populi apud Lucam c. V. v. 26. dicentis: *εἶδομεν θαυμάσια σήμερον*. Veretur autem Lambecius, ne hic etiam angvis in herba lateat, & Josephus forte per *ἔργα θαυμάσια ἔργα ἄπιστα* seu incredibilia intellexerit. Porro cum Josephus Christum fuisse dicit *διδάσκαλον ἀνθρώπων πῶν σὺν ἡδονῇ τ' ἀληθῇ δεχομένων* seu Doctorem hominum cum voluptate vera suscipientium, his verbis Christum a Josepho perstringi censet ut Magistrum piscatorum, publicanorum, muliercularum aliorumque rudium hominum quævis paradoxa dogmata simplici credulitate suscipientium, & cum voluptate tanquam vera amplectentium. Pro qua interpretatione illustranda Ciceronem adducit (43.) qui asserit, fictas quoque fabulas, e quibus utilitas nulla dari potest, cum voluptate legi. Sequitur apud Josephum:

PROLEGOMENA.

phum : Καὶ πολλὰς Ἰουδαίας πολλὰς δὲ καὶ ἑλληνικὰς ἐπηγάγετο, quæ verba Lambecius sic interpretatur : & multos quidem Judæos multos autem & gentiles sequaces nactus est, nempe Judæos, ut *ἡρώδης* adjungit, per prædicationem Evangelii, Gentiles autem, quorum nomine hic etiam Samaritani comprehenduntur, partim sola curiositate propter famam miraculorum, partim & necessitate propter indigentiam auxilii ultro se offerentes. Quod autem Josephus addit : ὁ Χριστὸς ἔτι ἦν CHRISTUS HIC ERAT, a Lambecio sic explicatur, quasi sensus Josephi fuerit, hunc Jesum ad aliorum, qui nomen Jesu tanquam apud Judæos admodum vulgare eodem tempore obtinebant, differentiam Christum vulgo cognominatum fuisse, quoniam a discipulis & sectatoribus suis promissus Judæis Messias falso credebatur. Proxima Josephi verba ita se habent : καὶ αὐτὸν ἐνδείξει τῶν πρώτων ἀνδρῶν παρ' ἡμῶν σταυρῶν ὁπισθεποιητόν Πιλάτῃ· οἱ δὲ ἐπαύσαντο οἱ τὸ πρῶτον αὐτὸν ἀγαπήσαντες, eumque accusatum a primariis Viris nostris, cum cruci addixisset Pilatus, non tamen cesserunt, qui ab initio eum audiverunt. Hic Lambecius Josephum respicere putat partim ad querelam duorum discipulorum Christi, qui in itinere versus Emmauntem Christum a summis Sacerdotibus & Principibus populi ad supplicium crucis damnatum tristes referebant, partim ad Apostolos & reliquos discipulos in monte oliveti Christum a mortuis excitatum interrogantes, an hoc tempore regnum Israël reparaturus, & solium Davidis recuperaturus esset? Cum autem Josephus ait : οἱ δὲ ἐπαύσαντο οἱ τὸ πρῶτον αὐτὸν ἀγαπήσαντες, idem exprimi putat, quod in Actis Apostolorum legitur c. V, 40. πᾶσαι ἡμέρας ἐν τῇ ἱερῇ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελίζοντο Ἰησοῦν τὸν Χριστόν. Et si autem verba Josephi bene se habent, pessimos tamen sensus in illis latere suspicatur. Putat enim Josephum salutiferæ Christi crucifixioni insultare

PROLEGOMENA.

voluisse, quasi ea Personæ ac titulo Mesfiæ, qui collapsum Israël regnum restituere debuisset, minime convenerit, simul & discipulos Christi deridere voluisse, quod, licet Christum a Pilato crucifixum viderint, nihilominus tamen post mortem tam ignominiosam eum ut Messiam venerari non cessaverint. Observat etiam Josephum aperte hic Judæum se profiteri, cum eos, qui Christum apud Pilatum accusarunt *τὰς πρώτας παρ' ἡμῶν* appellat, & simul callide an-
 niti, ut præcipuam crucifixionis invidiam a Judæis amovens in Pilatum & Romanos transferat. Pergit Josephus: *ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς τρίτην ἔχων ἡμέραν πάλιν τῶν Θεῶν προφητῶν πάντα τε καὶ ἄλλα μυστήρια* *ὅτε αὐτὸς θαυμασία εἰρηκόπων*, apparuit enim iis tertia die iterum vivus, prout divini Prophetæ & hæc & alia multa de ipso miranda prædixerant. Hæc verba Lambecius deprompta a Josepho esse putat ex Marc. XVI, 9. Luc. XXIV, 25. 26. 27. & aliis dictis Evangelicis & Apostolicis, in quibus Christi resurrectione, & resurgentis apparitiones referuntur, ejusque gesta Prophetarum oraculorum collatione confirmantur. Minime tamen Josephi verba ita accipienda esse notat, quasi ipse vel Christi resurrectionem veram esse vel oracula Prophetarum ad eundem pertinuisse crediderit, cum potius hæc tantum ex Christianorum sententia retulerit, iisque traditionis suæ probandæ onus reliquerit, lectoribus autem suis in utramque partem judicandi libertatem concesserit. Idque ex eo confirmat, quod Josephus non simpliciter dicat: *ἐφάνη πάλιν ζῶν* sed *ἐφάνη αὐτοῖς*, quasi dixerit: illi vivum apparuisse dicunt, fides sit penes Autores. Tandem Josephus & hoc addit: *εἰς τε νῦν τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τῆς ἐννομα-
 σμένων οὐκ ἐπέλιπε τὸ φῶλον* & nunc etiam Christianorum ab hoc denominatorum non defecit genus. His verbis Lambecius Josephum non modo se Christianorum numero eximere ait, sed etiam mirari, quod eo tempore, quo hæc scripsit,

PROLEGOMENA.

scripsit, nullus adhuc Christianorum superfuerit, cum præfertim persecutio, quam sub Nerone Christiani passi sunt, tam gravis fuerit, ut totum Christianorum genus ea extinguere posse videretur. Hæc paulo prolixius ex Lambecio excerpere haud gravatus sum, cum isti de bibliotheca Vindobonensi commentarii in paucorum manibus versentur, & ab aliis, qui de hac Josephi periocha scripserunt, hæcenus nondum, quod sciam, ad examen revocata fuerint. Videntur autem mihi Lambecii interpretationes nimis longe petitæ, & tam coactæ, ut longe satius videatur, locum hunc Josephi ut spurium plane rejicere, vel saltem interpolatum agnoscere, quam hoc modo ut genuinum defendere. Quis enim temere præsumat, Josephum, cum Jesum sapientem Virum appellat, hoc titulo in sinistram partem uti? Christum semel iterumque a discipulis prospectro habitum fuisse verum est, sed quod Josepho hæc in mentem venerint, cum scriberet, *εἶπε ἀνδρὶ ἀπὸ τῶν λέγειν χριστὸν*, persuadere mihi non possum. Et qualis foret hæc consequentia, Christus non tam homo quam *φάντασμα* potius seu spectrum fuit. Multa enim miracula patravit? Rectius hæc Josephi verba Huetius interpretatur, cum illa *καὶ τὰ χηῖμα* & oratorio more a Josepho dicta asserit, ut prodigiorum a Iesu patratorum & beneficiorum in homines collatorum magnitudinem extolleret, ac si dixisset: tanta Christus gessit, ut Deo quam hominibus propior videretur. Cujus explicationis illustrandæ gratia Matthiæ Corvini Pannoniæ Regis epitaphium adducit:

Corvini brevis hæc urna est, quem magna fatentur

Facta fuisse Deum, fata fuisse hominem.

Notamus vero & hoc, in manuscriptis exemplaribus antiquæ versionis, quæ Rufino tribuitur, verba hæc: *εἶπε ἀνδρὶ ἀπὸ τῶν λέγειν χριστὸν* plane non reddi, unde non injuria aliquis suspicari possit, verba illa ab aliena manu accessisse. Sane in codice ante 8. secula exarato, qui penes Vossium fuit, verba hæc latine expressa non erant, ut ipse attestatur. Porro longe aliud est libenter vera suscipere, quod Christi discipulis

PROLEGOMENA.

Iosephus tribuit, aliud fabulas & quævis absurda cum voluptate amplecti, quæ Lambecii explicatio est. Cum autem Iosephus ait: ὁ Χριστὸς ἔτ' ἦν, certum est, quod Christi nomine Jesum Nazarenum non solum a Jesu Damnei Filio, vel a Jesu Gamalielis Filio & aliis qui isto tempore hoc nomine gaudebant distinguere voluerit, sed Christi etiam nomine Messiam intelligat. Et cum Iosephus quippe Judæus Jesum pro Messia agnoscere non potuerit, non possunt ejus verba aliter interpretari, qui hoc de Christo testimonium revera a Iosepho scriptum contendunt, quam quod hæc verba ellipsi vocis λεγόμενος laborent. At Iosephus tali ellipsi uti non solebat. Nam Jacobum vocat fratrem Ἰησοῦ λεγομένου Χεισῶ (44.) quemadmodum & Pilatus ad Iudæos dicebat: τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραβᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστὸν; (45.) Malim igitur cum Montacutio (46.) statuere, verba ista ὁ Χριστὸς ἔτ' ἦν glossema quoddam esse & marginalem Christiani cujuspiam lectoris annotationem, Iosephi textui postea a librariis insertam. Unde & a Cedreno hoc Iosephi testimonium allegante omissa videas. Aut si Christi mentionem Iosephus fecit, fortasse his verbis usus est: ὁ Χριστὸς ἔτ' εἶναι ᾤμισηντο. Sic enim Hieronymus videtur legisse, qui Iosephi verba ita exprimit: credebatur esse Christus. Præterea quoque non probabile videtur, quod Iosephus crucifixioni Christi insultare, aut Apostolorum fidem in crucifixum irridere voluerit. Quomodo enim crucifixioni Christi insultare potuit, qui statim addit eum a mortuis tertia die resurrexisse, quemadmodum hæc & plura alia Prophetæ prædixerant. Quæ verba ita sane a Iosepho concepta sunt, ut non ex aliena, sed ex sua sententia loqui videatur. Quamobrem hæc etiam verba vel Iosepho afficta, vel interpolata arbitramur. Postremo & hoc addit Lambecius, quod Iosephus historiam de Paulina quam Decius Mundus Anubidis personam simulans in templo Isidis stupravit, testimonio suo de Christo non aliam

(44.) lib. 20. c. 8. (45.) Matth. XXVII, 17. (46.) in var. lect. ad Euseb. demonstrat. evangel. pag. 2.

P R O L E G O M E N A.

am ob causam subjungat, quam ut Christianorum fidem de Christi conceptione & nativitate tacite suggillaret. Et tamen hoc testimonium Iosephi de Christo summo jure in Iosephi operibus pro pretiosissima & vix æstimabili gemma haberi cupit, cum per illud Sacrorum Bibliorum Novi Testamenti veritas etiam hostili attestazione confirmetur. Si igitur Lambecius hoc Iosephi testimonium tanti æstimat, qui tamen ex maligno animo & cum maximo Christianæ religionis ludibrio hæc a Iosepho dicta statuit, quanti hoc testimonium æstimabunt, qui in signe elogium his Iosephi verbis contineri, & Iosephum vel in confinio Christianæ lucis positum, vel ad confessionem veritatis singulari Dei virtute compulsum asserunt? Sane Abrahamus Whelocus in epistola ad Arnoldum [47.] totum potius Iosephum e medio & penitus e mundo tollendum existimat, quam ut illam nobilissimam de Christo periocham a Christiana ecclesia tolli patiamur.

Verum cum illam Iosephi periocham adulterinam vel Scripto-
rum Iose-
phi uti-
litas &
autovi-
las. saltem interpolatam esse non levia prodant indicia, & neque Christiani, quorum fides certioribus fundamentis innititur, magnopere illo egeant, neque Iudæi ejus autoritate moveantur, leve damnum erit, si gemma illa adulterina careamus. At Iosepho non æque carere possumus. Nam non solum libros Veteris Testamenti, historicos egregie illustrat, sed etiam historiam ecclesiasticam Veteris testamenti, quæ in Sacro Codice integra non extat, continuat, quo nomine quantum Iosepho debeamus res ipsa clamat, cum e solo pæne Iosepho historiam ecclesiasticam Veteris Testamenti quoad ultimam ejus periodos haurire liceat. Et vel hoc unum pro Iosephi commendatione sufficit, etsi longe plura, quæ nobilissimo huic Scriptori in signe precium conciliant, afferre possem, nisi soli lumen inferre intempestivum foret. Pessimè quidem Historicum optime de posteritate meritum excepit Jacobus Salianus in annalibus ecclesiasticis Veteris

PROLEGOMENA.

Testamenti, cum per omnes istorum annalium tomos Iosephi reprehensio utramque paginam faciat. Præverat Saliano Baronius in annalibus ecclesiasticis novi Testamenti, quippe qui nullam Iosephi carpendi occasionem prætermittit. Neque benignior erga Iosephum est Leonis Allatii affectus. Cum enim Scaliger in prolegomenis librorum de emendatione temporum Iosephum diligentissimum & φιλαληθέστατον Scriptorem nominasset, & postea subjunxisset: audacter dicimus, non solum in rebus Judaicis, sed etiam in externis tutius illi credi, quam omnibus Græcis & Latinis, verissime quidem id a Scaligero dictum censet Allatius, (48.) sed eo tantum respectu, quatenus id audacter se dicere pronunciat, cum extremæ audaciæ sit, hominem densissimis errorum tenebris involutum omnibus Græcis & Latinis Scriptoribus anteferre. Nolo alios recensere, qui Iosephum tanquam Scriptorem futilem & nullius precii traducunt. At nec defuerunt, qui Sanctorum Patrum vestigiis insistentes Iosephum fide dignum judicarunt, & maximum veritatis studium in ejus operibus commendarunt. E quibus Casaubonus (49.) arbitratur, omnes Iosephi hallucinationes & ἀβεβήσιαι, si in unam summam contrahantur, vix centesimam partem culparum ab Eusebio in chronicis aliisque scriptis commissarum æqvaturas esse. Et, ut alios Iosephi vindices nunc omittam, nuperrime etiam Antonius Pagi Ord. Min. Convent. S. Francisci passim (50.) Iosephum ab erroribus, quorum a Baronio postulatus fuerat, absolvit. Inter alia dicit, Iosephum cujus magna fides & eruditio in iis, quæ narrat, elucescit, justo inclementius a Baronio tractari, ejusque diligentiam in notatione temporum spectatissimam in iis quæ sine ipso Eusebius ignorasset, ex Eusebio corrigi non posse. Fatemur tamen, Iosephum ut hominem, & Judæum insuper, multis erroribus obnoxium fuisse. Unum atque alterum tantum notabimus. Libro 12.

anti-

Iosephi
errores &
n. vi.

(48.) not. ad Eustath. p. 11. (49.) exercit. 12. ad Baron. p. 170. (50.) Conf. ejus Criticam ad annal. Baron. in apparat. n. 134. & 135. it. ad A. C. 14. n. 3.

PROLEGOMENA.

antiqvitatum c. 13. Polybium reprehendit, quod Antiochum Epiphanem ob sacrilegii conatum periisse dicat, cum sacrilegium voluisse non videatur res digna supplicio, nisi voluntas ista perficiatur. Quam sententiam ne quidem in soli foro simpliciter tolerari posse Rainoldus (51.) animadvertit. Quamvis enim ob peccata cogitationis neminem poenam pati Ulpianus pronuntiet, conatus tamen alicujus sceleris etiam humano judicio vindicatur. Quanto minus ergo conatus sacrilegii coram divino tribunali impunis erit? unde hac in parte etiam gentiles quosdam plus vidisse quam Josephum, & alios Judæos Christo coævus, Ludovicus Ferrandus (52.) observavit. Nimirum Josephus, ut Cunæi judicium repetamus (53.) Autor omni laude dignus, & cui post sacrorum voluminum Scriptores prima esse debet fides, etsi gravitate super cunctos Judæos eminet, tamen haud ubique a deliramentis abhorret popularium suorum. Adducit Cunæus ejus rei specimen ex historia Caini, in quo Josephus agriculturæ studium, tanquam ex lucri odore profectum & cum magna terræ injuria conjunctum damnat, unde etiam ejus muneribus per sacrificium oblatis Deum delectari non potuisse scribit, cum non sponte nata sed labore hominis avari veluti pervim producta fuerint. In qua sententia Josephum rationem fugisse etiam Boeclerus notavit, (54.) qui præterea Josephum in historia creationis & lapsus sæpius impegisse & Moïsis verba ob *καλὺμα ἰσδαϊκόν* oculis incumbens minus intellecta ad seqviores interpretationes deflexisse demonstravit. Porro ad errores Josephi referenda sunt, quæ de arte Dæmones virtute radicis annulo inclusæ per nares extrahendi, & ab obsessis profligandi tanquam singulari sapientissimi Regis Salomonis in vento libr. 8. Antiqvit. c. 2. retulit. Radicem autem illam dum alibi describit, (55.) aliam etiam errorem addit, cum ait, Dæmonia esse hominum impiorum spiritus, quos vivis immergi, & eos, quibus subventum non fuerit, necare tradit. Quam opinionem ex Magorum disciplina haustam esse

(51.) de apocryph. tom. 2. p. 618. (52.) in Psalm libr. p. 334. (53.) libr. 3. de Rep. Hebr. p. 373. 374. (54.) exercit. in Fl. Joseph. (55.) lib. 7. de bell. Judaic. c. 23. vel 25. p. 981.

PROLEGOMENA.

esse Tertullianus (56.) indicat. Quamobrem hic Iosepho non magis credendum est, quam illi Dæmoni puerum sedecim annorum vexanti, qui Philostrato referente (57.) interrogatus quis esset, respondebat se esse *ἑδωλον αἰνός, ὅς πολεμῶ ποτὲ ἀπέθανεν*, seu idolum viri jamdudum in bello interfecti, qui uxorem suam vehementer amaverit, sed quia uxor conjugii jure violato triduo post ejus mortem alteri nupserit, summum erga mulieres odium conceperit, & amorem suum ad hunc puerum translulerit. Non probandum quoque in Iosepho, quod, cum historiam transitus Israelitarum per mare Erythræum describit, miraculum divinæ potentiæ haud parum extenuet, dum ait, [58.] se hæc recensuisse, ut in sacris codicibus invenerit, & cuilibet liberam sentiendi facultatem permittere, num Dei Voluntate via per mare Israëlitis patuerit, an naturæ sponte, quemadmodum & Alexandri M. ductu Macedonibus mare Pamphylium cesserit, & aliam viam non habentibus iter illac aperuerit, cum Deus ejus opera ad destruendum Persarum imperium uti vellet. At quid cum Mose commune habuit Alexander, quem Strabo libro 14. Pamphyliæ littus observato æstu, & militibus umbilico tenus immissis oblique legisse & superasse tradit? Quemadmodum igitur Plutarchus (59.) Gentiles Historicos perstringit, quod Alexandri iter per mare Pamphyliæ referentes miraculum excitent, quasi divina aliqua sorte Alexandro mare cecidisset, cum tamen ipse Alexander in epistolis suis nullum ejusmodi portentum jactaverit: ita & Iosephum reprehendere licebit, quod admirandum Israelitarum per mare transitum cum Alexandri per mare Pamphyliæ itinere comparans, tanto plus vero miraculo detraxerit, quanto magis fictum amplificavit. Observarunt, qui in Iosephi lectione diligenter versati sunt, quod etiam de aliis divinis miraculis subdubitanter & frigidius loquatur, quam Sacra Scripturæ autoritas postulet. Historiam enim Ionæ a ceto devorati & post triduum redditi his verbis concludit,

διεξῆλ-

(56.) c. 57. de anima. (57.) libr. 3. de vit. Apollon. c. 12. (58.) l. 1. antiquit. c. 7. (59.) in Alexand. p. 673.

PROLEGOMENA.

διεξήλθον ὃ τὴν αὐτὴν διήγησιν, ὡς ἔργον ἀναγεγραμμένην, hæc de eo sic retulimus ut invenimus in commentariis. (60.) Quali epiphonemate etiam decimum Antiquitatum librum concludit, dum ait, se hæc, ut invenerit, in literas retulisse, & cuilibet integrum relinquare, ut diversam, si velit, opinionem sequatur. Enimvero nonnunquam veritatis amorem in Josepho nimium Gentilibus placendi studium corripit. Quorsum & illud referendum, quod libro 2. contra Apionem scribit, [61.] supremum Legislatorem aperte Iudæis interdixisse, ne Deos ab aliis cultos riderent aut blasphemarent. Ubi autem Deus hanc legem sanxit, ne quisquam illis malediceret, quos aliarum gentium opinio Deos confinxit? Respexit forte ad legem, quæ Deos execrari vetat. [62.] Verum istud edictum non ad Gentilium idola, sed ad Magistratus Dei in terra Vicarios pertinet, ut jam olim Cyrillus Alexandrinus contra Julianum Apostatam ostendit. [63.] Si vero Iosephus ad legem de Diis Gentilium ore non memorandis aut nominandis, quæ Exod. cap. 23. v. 13. legitur, respexit, ne sic quidem probare poterit, convicia in Deos Gentilium Divina lege prohibita fuisse, ut fusc Seldenus (64.) demonstravit. Neque hic dissimulanda est pudenda illa Iosephi adulatio, quæ oracula de regno Messiae ad Vespasianum applicuit. Cum enim in sacris literis prædictum fuisset, istis circiter temporibus quendam ex Iudæorum finibus profectum orbem terrarum imperio potiturum, id in Vespasiano implendum dicere Iosephus non dubitavit. (65.) Et toto quidem oriente vetus illa & constans fama percrebuerat, esse in fatis, ut eo tempore Iudæa profecti rerum potirentur, quam de Imperatore Romano & imprimis de Vespasiano & Tito quod interpretati fuerint Svetonius, (66.) & Tacitus, (67.) minus mirandum est, cum & ipse Iosephus sacro illo oraculo Vespasianum, qui apud Iudæam Imperator creatus est, designatum scripserit, (68.) a reliquis Iudæis hic dissentiens, qui

(60.) lib. 9. Antiquit. c. 11. (61.) p. 1077. (62.) Exod. XXII, 28. (63.) libr. 7. contr. Julian. (64.) de jur. nat. & gent. libr. 2. c. 13. (65.) Euseb. libr. 3. c. 8. Zonar. libr. XI. annal. c. 16. (66.) in Vespas. c. 4. (67.) libr. 5. histor. (68.) libr. 7. de bell. Iudæic. c. 12. vel 11. p. 961.

PROLEGOMENA.

qui oraculum illud ad se spectare rati se tanto fortius Romanis opposuerunt. Non satis ergo erat Iosepho, cum in castro Jotapata captus esset, imperium Romanum Vespasiano prædicere, nisi ipsum etiam terræ marisque & totius humani generis Dominum futurum prædixisset. (69.) Rectius autem vulgatum illud toto oriente oraculum de Iesu nostro explicari debuisse Hegesippus (70.) & alii notarunt. Sed nolo jam recensendis Iosephi erroribus diutius immorari, quos multos esse non diffiteor. Fatendum tamen & illud, multos Iosepho errores tribui, qui potius librariis vel interpretibus tribui debuissent. Sane numeros in Iosephi operibus scriptorum vitio sæpe vitiatos deprehendit Constantinus L' Empereur [71.] Et nonnunquam Iosephus ex ipso Iosepho corrigi potest. Nonnulla enim in libris contra Apionem rectius scripta sunt, quam in libris Originum scripta fuerant, ut Scaliger in notis ad selecta fragmenta veterum Græcorum uno alteroque exemplo probatum dedit. (72.) Nec defuerunt, qui Iosephum a graviorum quorundam errorum culpa liberarent. Quid frequentius quam Iosepho objicere, quod a Matthæo dissentiat, dicente, Tetrarcham Herodem Fratris sui Philippi Conjugem Herodiadem rapuisse? Iosephus enim Herodiadem non Philippi sed alterius Herodis uxorem fuisse dicit. Atque hinc, ut Sanctis Evangelistis veritas sua constet, quam plurimi Iosephum ignorantia & oblivionis arguunt, & in hac de raptu Herodiadis historia vel Gorionidem ab Herodum ætate longe remotissimum Flavio nostro Iosepho in cognoscenda veritate perspicaciorem fuisse contendunt. Quamvis autem Iosephus in hac causa etiam a Casaubono, quem in aliis gravissimum sui vindicem expertus est, desertus fuerit, fuerunt tamen qui insanabili huic quod videbatur, vulneri medicam manum adhiberent. Cum enim Iosephum in Herodum historia accuratissime versatum constet, non permittendum censuerunt, ut in hac Herodiadis historia mendacii argueretur. Et parum quidem

(69.) libr. 3. de B. J. c. 27. p. 854. (70.) libr. 5. de excid. Hierosolym. c. 45. (71.) in notis ad Middoth. c. 4. sect. 3. p. 145. (72.) p. 9. & 18.

PROLEGOMENA.

quidem abfuit, quin nonnulli ex Josepho Evangelistas corrigere auderent. Legitur enim in Scaligerianis, quæ Jacobus & Petrus Fratres Puteani ex Scaligeri ore excerpserunt, veteres Christianos multa in Novo Testamento addidisse, & forte hic etiam aliquid mutasse. (73.) Verum desperato isto remedio non opus est, cum non desit commoda ratio Josephum cum Evangelistis conciliandi, quæ apud Grotium, (74.) Noldium (75.) & alios videri poterit. Quantum ad historiam infanticidii Bethlehemitici attinet a Josepho omissam, Scaliger in prædictis excerptis Christianos potius alicujus additionis ad historiam Evangelicam, quam Josephum alicujus omissionis arguere videtur. Vossius autem in chronologia sacra, quam ad mentem veterum Hebræorum & præcipue Josephi exposuit, non se mirari dicit, quod Josephus infanticidii illius historiam prætermiserit, cum post tot crudelitatis exempla Hierosolymis & per totam Palæstinam edita, post sublatos diversis suppliciis tot filios, uxores, proximos, & amicos non magnas fuisse videatur, quod Herodes unius vici & adhærentis territorii infantes sustulerit, quorum stragem non adeo magnam fuisse putat, cum non omnes, sed mares tantum, & qui intra bimum essent, cæsi fuerint. Quod autem Macrobius libr. 2. Saturnal. c. 4. retulit, Imperatorem Augustum cum inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Judæorum intra bimum jussit interfici, filium quoque ejus occisum audivisset, dixisse: melius est Herodis porcum esse quam filium, id Vossius merum figmentum esse censet, cum Herodis filii, qui a Patre interempti sunt, omnes adolescentiam jam exuerint, ideoque illud Augusti scilicet comma ad infanticidium Bethlehemiticum non pertineat. Sed esto, ad fabulas referri debere, quod inter infantes ab Herode occisos aliquis ex Herodis filiis fuerit, omnino tamen mirandum videtur, Macrobius Gentilem de infantibus intra bimum ab Herode occisis aliquid memorasse, & Josephum Judæum, qui illorum temporum historiam magna diligentia persecutus est, stragem illam Bethlehemiticam silentio in-

f

volve-

P R O L E G O M E N A.

volvere, quæ non unicum tantum vicum, sed etiam totum circumjacens territorium pervasit.

Nova e-
ditio Jo-
sephi.

Quamvis autem nonnulla in Josepho sint, quæ omnem excusationem aut defensionem respuant, cætera tamen ita comparata sunt, ut avidissimos lectores merito suo semper invenerit. Quamobrem cum Græco-Latina Josephi exemplaria, quibus Bibliopolarum officinæ jam pridem caruerunt, a plurimis eruditis desiderari animadverteret Vir integerrimus & sumtibus in novas Sanctorum quorundam Patrum aliorumque bonorum Autorum editiones hæcenus erogatis spectatissimus MAURITIUS GEORGIUS WEIDMANNUS, cæteris in bonos libros meritis & hoc addidit, ut Josephi opera Græco-Latine impensis suis denuo imprimi & novam insuper appendicem adjici curaret. In ista appendice primum exhibetur ARISTEÆ liber de 70. Interpretibus. Cum enim Josephus in suis antiquitatibus illam Aristææ narrationem velut in compendio referat, & ipse Aristæas in paucorum manibus versetur, visum fuit operæ pretium, Josephi operibus Aristæam adjungere. Fuit autem Aristæas e Ministris Ptolemæi Philadelphi Regis Ægyptii, quem Hieronymus (76.) Ptolemæi *ὑπεργραυστήν* appellat, quam vocem non fideliter interpretatur Hugo Cardinalis, cum ait hoc vocabulo fidelem interpretem notari ab hyper i. e. valde & pisti i. e. fides. Nec minus lepida est altera interpretatio, quæ hyperaspistes est Notarius, ab hyper i. e. super & pisti an assistens. Utamque deridet Erasmus, (77.) cum *ὑπεργραυστήν* satellitem seu protectorem significet, quia satellites *ἀσπίδι* seu clypei objectu Regum corpora tegebant. Neque tamen e vulgari satellitio Aristæas fuit. Andreas enim, qui una cum Aristæa Ptolemæi Regis nomine ad Judæos ablegatus fuit, in literis Regis ad Eleazarum Pontificem Judæorum *Ἀρχισωματοφύλακ* titulo ornatur. Si igitur etiam Aristæas Regis corporis custodiam habuit, quod Josephus asserit, [78.] ipse quoque inter præcipuos Regii corporis custodes numerandus erit. Sane Ptolemæ-

Appen-
dix Ari-
stæas.

us &

(76.) præfat. in Pentateuchum seu epistol. 104. (77.) Tom. IV. Oper. Hieron. p. 6. (78.) libr. 2. contr. Apion. p. 1064.

PROLEGOMENA.

us & Andream & Aristeam in magno apud se honore constitutos asserit. Hujus autem Aristeæ & historiæ, quam composuit de LXX. Interpretibus, præter Josephum & Hieronymum etiam Tertullianus, [79.] Eusebius, [80.] Epiphanius, [81.] Syncellus [82.] & alii meminerunt. Prodiit ille Aristeæ liber a Matthia Palmerio latine redditus Basileæ anno 1536. apud Iohannem Bebelium una cum Olympiodori in Ecclesiasten commentario, & Gregorii Neocæsariensis in eundem Ecclesiasten metaphrasi. Et hæc Palmerii versio etiam micropresbytico seu syntagmati veterum quorundam Theologorum, quod Basileæ anno 1550. Henricus Petri in lucem publicam emisit, nec non Bibliothecæ Patrum (83.) inserta legitur. Sichardus autem cum Palmerii versionem minus accuratam deprehenderet, de nova adornanda cogitabat, quod consilium postea mutavit, cum hunc laborem a Matthia Garbitio præoccupatum intelligeret, cujus versionem Basileæ anno 1561. una cum græco Aristeæ textu Oporinus excudit. Postea etiam Iacobus Middendorpius Aristeam ex græcis manuscriptis & latinis codicibus restituit, & commentario suo illustravit, quæ editio Coloniae anno 1578. in lucem prodiit. Atque ut de Germanicis, Italicis & Gallicis versionibus taceam, etiam in Hebraicum sermonem hanc Aristeæ historiam transtulit R. Azarias de Rubeis, qui hunc Aristeæ tractatum Hadrath Zekenim seu decorem senum inscripsit, & libro Meor Enajim inclusit. (84.) Num vero ista narratio de 70. Interpretibus vere a Ministro quodam Ptolemæi Philadelphi, qui Aristeæ nomen gessit, scripta, an ab impostore quodam sub Aristeæ nomine conficta fuerit, de eo non inter omnes æque convenit. Alii enim cum Isaaco Vossio (85.) priorem, alii cum Josepho Scaligero (86.) posteriorem sententiam defendunt. Peculiari tractatu paucis abhinc annis hoc argumentum discussit Humfredus Hody, qui quidem librum Aristeæ, qualis hodie

(79.) Apolog. c. 18. (80.) libr. 3. de præparat. evangel. c. 1. & seqv. (81.) de ponder. & mensur. c. 9. & seqv. (82.) chronogr. p. 273. (83.) edit. Paris. tom. 7. Colón. tom. 1. & Lugdun. tom. 2.

(84.) Bartolocc. Bibliothec. Rabb. tom. 1. p. 437. seqv. (85.) de 70. Interpret. c. 4. (86.) ad Chronic. Euseb. p. 133.

PROLEGOMENA.

hodie superest, non diversum esse ab eo, ex quo Iosephus & Eusebius historiam de 70. Interpretibus retulerunt, ipsam autem historiam jam ante Iosephi ætatem sub Aristæ nomine a Judæo quodam confictam esse pluribus argumentis demonstrare contendit. Nostrium jam non est tantas componere lites. Quæ in appendice Iosephi nostri sequuntur notæ ad epitomen Aristæ vel Aristæi a Iosepho excerptam debentur Juveni non vulgaris industriæ & eruditionis JOHANNI ALBERTO FABRICIO, a quo etiam novam Apocryphorum editionem propediem expectamus. Notasillas, cum & breves sint, & eruditæ, perlegere nec molestum, nec inutile fuerit. Varias lectiones librorum de bello Judaico & libelli de Maccabæis ex manuscripto bibliothecæ nostræ Academicæ Paulinæ collegit Excellentissimi Bibliothecarii heu nuper defuncti, sed tamen in Academia nostra & Orbe toto literato eruditionis fama immortaliter victuri Filius non degener JOACHIMUS FRIDERICUS FELLERUS, quas Iosephi lectoribus non ingratas fore arbitramur cum illarum collatio locis nonnullis obscurioribus lucem afferre possit. Imprimis autem in libro de imperio rationis manuscriptus ille codex integris periodis auctior ab editis multum differreprehenditur, quod jam supra monuimus & ipsa collatio ostendit. Ejusdem libelli de Maccabæis versionem novam a Combefisio elaboratam propterea addere volumus, quia Erasmi paraphrasis supra exhibita a Græco textu nimium discrepat. Nusquam enim in græco textu leguntur nomina fratrum Maccabæorum, quæ Erasmus in sua paraphrasi expressit nescio unde hausta. Neque in græco textu Iosephus hæc de Maccabæis ex sacris Literis se accepisse dicit, quod in latinæ paraphraseos epilogolegitur, ut plura alia taceamus. Unde & in Erasmus invehitur Combefisius, quod nova sua pro Iosephi antiqvis venditaverit, & sub paraphraseos specie multa infarferit a Iosephi verbis aliena, diuque sibi in votis fuisse dicit, ut eruditus quispiam & græcæ

Notæ ad
epitomen
Aristæ.

Variæ Le-
ctiones ex
MSC.
Lips.

Liber de
Maccabæ-
is cum
versione
& notis
Combefi-
sii.

PROLEGOMENA.

græce doctus egregiam hanc Josephi lucubrationem Latine redderet, cum Erasmus in sua paraphrasi sui potius ingenii speculationes, quam Josephi verba exprefferit. Dum autem Combefisius ita se gerit, quasi nemo hunc tractatum ante se ita interpretatus fuerit, ut latina græcis respondeant, ignorasse videtur, quod in nonnullis Josephi editionibus nempe in editione Basileensi anni 1567. Coloniensi anni 1593. & quibusdam aliis non Erasmi paraphrasis, sed alia nescio cuius interpretis versio legatur, quæ ad græcum textum propius accedit. Initium illius versionis jam supra, ubi de Latinis Josephi editionibus actum est, indicavimus. Præterea in editione apocryphorum Basileensi, quæ ex Officina Brylingeriana anno 1582. prodiit, adhuc alia versio legitur, quæ sic incipit: Studiosissimum sapientiæ sermonē declaraturus. Non est igitur quod Combefisius, & Andillius Gallicus Josephi interpretes qverantur, libelli de Maccabæis nullam aliam interpretationem hactenus extitisse, quam illam Erasmi paraphrasin. Deprompsimus autem novam, quam in hac Josephi appendice damus, Combefisii versionem cum ejusdem notis & animadversionibus ad hunc tractatum ex novissimo, quod vocat, bibliothecæ Patrum Græco-Latinorum auctario, quod anno 1672. Parisiis vulgatum est. In postremam appendicis partem rejecimus fragmentum ex Josephi parænesi ad Græcos, quæ inscribitur de causa universi contra

Platonem. Tractatum illum *ὑπὲρ πάντων* integrum habuit & legit Photius, ut in bibliotheca sua testatur, (87.) ubi refert hunc librum in quibusdam exemplaribus sic inscriptum: *ὑπὲρ τῆς καὶ πάντων αἰτίας*, in aliis *ὑπὲρ τῆς καὶ πάντων εὐστίας*. Duos vero libellos fuisse docet, quibus Autor Platonem secum pugnare docuerit, Alcinoū quoque de anima, materia & resurrectione ut absurda & falsa differentem reprehenderit, & Judæorum nationem quam Græcorum antiquiorem fuisse tradiderit. Dicit autem hunc tractatum ab aliis Josepho, ab aliis Justino Martyri, ab aliis Irenæo adscriptum fuisse

Fragmentum ex libro *ὑπὲρ πάντων*.

P R O L E G O M E N A.

isse. Ipse autem in eam sententiam inclinat, quod hic liber a
 Cajo Presbytero Romano scriptus fuerit, cum & in *ᾠδὴν γὰρ οὐαῖς*
 marginalibus Codicis sui Caji nomen adscriptum invenerit,
 & Cajo in Labyrintho suo se libri de universi natura auto-
 rem professus fuerit. Iosepho quo minus hunc tractatum
 tribuere velit, duas imprimis rationes ob stare sibi profite-
 tur, unam quidem, quod Autor de homine & anima ita dis-
 ferat, ut ejus discursus Hebræorum de natura hominis do-
 ctrinæ minus convenire videantur; altera vero, quod de
 Christo *ὡς ἐγείσα*, hoc est juxta Schottum aptissime, seu ut
 Tanaqvillus Faber (88.) maluit, ad nostrum ferme modum
 seu proxime ad Christianorum fidem differuerit, *κλησίν τε αὐ-
 τὴν ἀναφθεγγόμενον, ἡ τὴν ἐκ πατρὸς ἀφ' ὁρασον γέννησιν αἰμέμπως ἀναγράφων.*
 & ipsam Christi appellationem explicans, & in enarrabilem
 ejus ex Patre generationem describens, quod a Iosepho Ju-
 dæo alienum esse res ipsa demonstrat. Non defuerunt ta-
 men, qui adhuc Iosepho tractatum illum vindicarent. In
 his Iohannes Zonaras, (89.) cum Iosephi de Christo testi-
 monium adduxisset, subjungit, eundem Iosephum *ἐν τῷ*
πρὸς ἑλληνας λόγῳ, ὃς καὶ Πλάτωνος Ἰππυγέγραπται περὶ τῆς ὅλης πάντος αἰτίας,
 seu in oratione ad Græcos, quæ contra Platonem inscribi-
 tur de universi causa Christum ut mundi Iudicem inducere,
 ejusque tractatus, ex quo verba quædam adducit, etiam Da-
 mascenum in suis parallelis meminisse. Et Arnoldus Peraxy-
 lus Arlenius, qui Iosephi opera Græce primus edidit, non suf-
 ficientes rationes a Photio adductas existimat, ob quas Iose-
 pho hoc opus abjudicari debeat, cum Iosephus etiam in li-
 bris Originum ita de Christo ejusque operibus & miraculis
 differat, ut eundem virum vel hominem vix appellare aude-
 at, & tacito suffragio ejus divinitatem veneretur. Quæ de re
 quid sentiendum sit, superius ostensum fuit. Promittebat
 autem idem Arlenius, (90.) se propediem istum tractatum
 cum Studiosis communicaturum. Sed promissa non serva-
 vit. David autem Hoeschelius cum Photii bibliotheca
 Græce ederet & notis illustraret, fragmentum hu-
 jus tractatus ex Italia a Maximo Margunio ad se mis-
 sum notis inseruit, cui etsi Iosephi titulum præfixe-
 rit,

PROLEGOMENA.

rit, non injuria tamen dubitari posse statuit, an Josephum Autorem habeat, cum a Christiano potius homine scriptum videatur (91.) Post Hoëschelium, Stephanus le Moyne in variis suis sacris (92.) fragmentum illud iterum vulgavit, non amplius Josephi, sed Hippolyti nomine signatum. Cum enim anno 1551. non procul ab æde Laurentiana extra muros marmorea Hippolyti statua effoderetur, quæ postea in Vaticanam bibliothecam translata fuit, præter Hippolyti canonem Paschalem in hac statua repertus fuit librorum ab Hippolyto scriptorum catalogus, in quo & hoc opus observare licet:

ΠΡΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΠΛΑΤΩΝΑ

Η ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ,

Quamobrem non amplius dubitandum censet Monachus, quin hoc opus, cujus insigne fragmentum superest, Hippolyto tribui debeat: Cur autem hoc opus olim a nonnullis Josepho tributum fuerit, duas affert causas. Prima est, quod Josephus (93.) promiserit, se peculiari opere *ὑπὲρ ὅλης Θεᾶς* acturum; Altera, quod quæ in hoc fragmento de statu & loco animarum separatarum referuntur, cum iis conveniant, quæ Josephus *ὑπὲρ τῆς Ἀδᾶ* tradidit. Possit & tertia addi ex styli æqualitate, quam Photius observavit. Addimus & quartam ex Dodwello (94.) qui hunc *ὑπὲρ παντός* tractatum a Cajo (hunc enim Autorem esse putat, non Hippolytum) ex multis Autoribus & quidem propriis Autorum verbis collectum fuisse putat, quemadmodum & Macrobius ipsa Gellii aliorumque Autorum verba suppressis nominibus describat. Videtur autem ipsi verisimile, Cajum etiam nonnulla ex Josepho in librum istum transcripsisse. Certe Photius indicat autorem illius libri inter alia Judæos Græcis antiquiores demonstrasse. Ea autem quæ de Judaicæ gentis antiquitate disse-ruit, commode ex Josephi libris contra Apionem transcribere potuit. Forte etiam ex Josepho hausit, quæ de mundi opificio breviter disseruit. Nam de hoc etiam argumento Autorem hujus operis tractasse ex Photio discimus. Cum autem ex variis Autoribus hoc opus collectum fuerit, quorum nomina forte vel ipse Autor, vel librarius quispiam nonnunquam in margine notavit, hinc illud opus modo Josepho, modo Justino, modo Irenæo, modo aliis adscriptum fuit. Quamvis autem Josephus ad calcem suarum antiquitatum promiserit, se in quadripartito volumine de sectis Judæorum etiam de Deo ejusque substantia acturum, opus tamen illud a Josepho non absolutum fuisse Dodwellus suspicatur. Cum enim Epaphroditus anno post editam Josephi *ἀρχαιολογίαν* proximo, nempe anno Domitiani penultimo, Christi 95. perierit, & Josephus infensissimos e gente sua hostes habuerit, conjicit istos Patroni casum in ipsius quoque Josephi perniciem convertisse, adeoque Josephum Epaphrodito haud diu superstitem fuisse. Coeterum cum fragmentum libri *ὑπὲρ παντός* sub Josephi nomine editum olim fuerit, ei in hac appendice operum Josephi locum aliquem concedere volumus. Quod superest, benevolum Lectorem rogamus, ut qualemcunque hanc Josephi editionem boni consulat, donec vel novi Bertrami, Scaligeri, Cunæi, Petiti, Bigotii, Bosii, Monachii excitentur, vel Clarissimus Bernardus cum Josepho suo in gratiam redeat.

Scripsi Lipsiæ A. C. 1691. ante nundinas vernaes.

f 4

ILLU.

(91.) not. ad Phot. bibl. p. 923. (92.) pag. 53. tom. 1. (93.) libr. 20. antiqu. c. ult. (94.) diss. 6. ad Irenæum.

ILLUSTRISSIMO
PRINCIPI FRIDERICO V.
COMITI PALATINO AD RHENUM,
ELECTORALIS DIGNITATIS ET PALATINATUS
hæredi, Bavariae Duci, &c.

DOMINO MEO CLEMENTISSIMO.

LAVI Josephi Hellenistarum Judæorum cum eruditio-
ne, tum eloquentia facile principis historica monumenta prælo
meo excusa, Princeps Illustrissime, ad T. C. humiliter adfero. Sicut
enim scriptorum est quæ honesta sunt & sæculis profutura literis
prodere: ita & in immenso aliorum super alios acervatorum librorū
cumulo typographorum interest laudabiles & bonæ frugis scripto-
res in lucem mittere redivivos, & adversus Zoilos potentium patro-
norum tutelæ committere. multiplex vero mihi causa fuit cur ad
T. C. noster confugeret Josephus: namque primum tota operis *πραγματῖα* de rebus
est quæ a Principe cognoscantur dignissimis; ipsa nempe mundani Systematis divina
constitutione, humani generis ortu & propagatione, Patriarcharum vita, Mosaica Le-
gislatione, politia Hebraica, monarchiarum, quæ olim orbem rexerunt, imperio &
aliis, quæ quatuor millium annorum historiam implent autoris & eo nomine apud Prin-
cipes gratiosi, quod non ex infimis literatorum subselliis ad hæc scribenda prodierit ter-
ræ filius; sed ex regio Hasmonæorum sanguine oriundus, & primaria sacerdotum
inter Judæos familia, cum in adolescentia ad miraculum usque in literarum studio pro-
fecisset, juventutem rebus gerendis & bello, quod cum Romanis gessere Judæi, inter-
necino exercuit Galilææ præfectus, consilio & manu æque promptus, ætate vero pro-
vectiori otium Romæ nactus ea literis mandavit, quæ literarum cognitione & usu didi-
cerat, vir cæteroquin Imperatoribus Vespasiano, Tito, Domitiano ob præclaras animi
dotes acceptissimus. Verum accessit & alia causa cur Josephum coram T. C. sisterem,
beneficium quod tuæ C. debeo, ob manuscriptorum tuæ electoralis Bibliothecæ codicum
Josephi liberalem usum, quem annuente primario nostræ ætatis Philologo Jano Gru-
tero, Bibliothecæ præfecto, impetravit singulari sua humanitate nobilissimus & erudi-
tissimus J. C. tus Marquardus Freherus Tuæ C. Consiliarius. Sed quia in hoc autore ex-
cudendo longius processeram cum membranas consecutus sum, & multi assidua inter-
pellatione ut quam primum Josephum Græce, publici juris iterum facerem efflagita-
bant, quod editionis Basiliensis quæ ante LXVII. annos unica prodiit, nullum exem-
plar superesset; hortantibus cessi, quorundam virorum doctorum notas, & varias le-
ctiones ejus qui manuscripta excussit studio collectas propediem peculiari volumine
editurus. Cum itaque T. C. tuorumque beneficio sim adjutus C. T. patrocinio Jose-
phum historicum Principe non indignum jure meritoque dedico, demisse rogans ut
quemadmodum Titus Imperat. autorem libros suos *περὶ ἀλώσεως* offerentem benigne
admisit, probavit, & Bibliothecæ suæ inseri jussit; ita Josephum nostrum clementi vul-
tu T. C. accipiat; & in sua per insigni Bibliotheca quæ nobis calamo exarata exemplaria
suppeditavit, ut emendatior prodiret, locum obtinere patiat. Ipse interim Deum
Opt. Max. a quo est omnis antistatus in terris, supplex orabo ut det T. C. vitam proliam,
Principatum securum, & quæcunque boni Principis vota sunt.

Tua Celsitudinis servus addictissimus

PETRUS ROVERIANUS
Typographus.

DE IO.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ ΒΙΟΣ. FLAVII JOSEPHI VITA.

Sigisfinundo Gelenio interprete.

III igitur genus est A

non obscurum, sed longa serie, ductum a sacerdotibus: & sane quemadmodum apud alios aliz nobilitatis rationes censentur, ita apud nostrates jus sacrorum habere argumen-

tum est illustis originis. ego autem non solum ex sacerdotum oriundus sum genere, verum etiam ex vice prima inter viginti quatuor illas, quas inter non mediocre discrimen est. quin & ad regium genus per matrem pertineo: quandoquidem Afamonæorum familia, ex qua illa prognata est, tempore longo regnum simul & sacerdotium in gente nostra obtinuit. nunc ipsam feriem propagationis pertexam. Atavus mihi fuit Simon Psellus cognomine, quo tempore Hircanus Simonis pont. filius ejus nominis primus summum sacerdotium tenuit, is novem filios habuit, & in his Matthiam Aphiaz cognomine. hic ex Jonathæ summi pontificis filia Matthiam Curtum suscepit, primo anno Hyrcani principis. ex eo Josephus progenitus est anno regni Alexandræ nono: qui Matthiam genuit annum decimum regnante Archelao. is porro me genuit imperii Cæsaris anno primo, ipse autem filios habeo tres: quorum Hircanus maximus, natus est anno quarto Vespasiani principis, deinde septimo Justus, nono Agrippa. atque hanc generis nostri successionem, ut est in publicas tabulas relata huc transcripsi, parvi faciens improborum calumnias. Matthias autem meus pater, non nobilitate solum, sed multo magis justitia fuit celebratus, cujus nomine totis quam ampla sunt Hierosolymis innotuit, ipse a pueritia cum Matthia eisdem parentibus nato incumbens disciplinis egregie profeci, visusque sum intellectu & memoria præcellere: ita ut jam tum quartumdecimum annum agens laudem consecutus ex literarum studiis etiam a pontificibus & urbis primoribus de penitiori legum sensu consulere, sextumdecimum deinde ingressus decrevi nostratium sædæ gustum aliquem capere, quas tres esse diximus, Phariseorum, Sadduceorum, & Essænorum: sic enim faciliorem delectum fore putabam, si omnes cognoscerem. itaque duro victu & magno labore per omnes tres transii:

MOI ὅ γινῶ ἐστὶν ὁ ἀσση-
μον, ἀλλ' ἐξ ἱερέων ἀνωθεν
καταβέβηκός. ὥστερ δὴ παρ'
ἐκάστου ἄλλῃ τίς ἐστὶν ὁ γινώ-
σκων, ἔγωγε παρ' ἡμῶν
ἢ τῆς ἱερουσαλὴς μετευσία
πεκμήκων ἐστὶν ἡμῶν λαμπρό-
τητος. ἐμοὶ δ' οὐ μόνον ἐξ
ἱερέων ἐστὶ τὸ γινῶ, ἀλλὰ καὶ

ἐκ τῆς πρώτης ἐφημερίδος τῶν ἐικοσιποσάρων πολ-
λὴν καὶ πύτων διαφύλαξιν ἔχω καὶ βασιλικῶν
ἡμῶν διὰ τῆς μητρὸς. οἱ γὰρ ἀσσημοναῖοι παῖδες ὡς
ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἐδούλους ἡμῶν ὅτι μνηστῆρας ἔ-
χειρά πυνθαν καὶ ἐκαστὸν ἑαυτοῦ ἐρωτῶν τὴν διαδοχὴν. ὁ
πρῶτος παππῶς ἐμοὶ σίμων ὁ ψελλὸς ὁ πικαλινῆρος.
ἐπὶ δὲ ἐξήντη καὶ ὅν κληρονόμος ἐχειρά πυνταν σίμωνος
ἀρχιερέως ὁ παππῶς, ἐς πρῶτον δὲ χειρῶν ὑρκανὸς ἀνα-
μάθη. γινώσκων τὴν ψελλῶ σίμωνι παῖδες ἐνέα.
πύτων ἐστὶν εἰς ματθίαν ὁ ἡφλίας λευκέρης. ἐπὶ δὲ ἡ-
γάρητος πρὸς γάμον ἡγοῦντο ἡμῶν δὲ χειρῶν, καὶ
γινώσκων πρὸς αὐτὴν ματθίαν ὁ κυρτὸς ὁ πικαλινῆρος, ἀρ-
χόντος ὑρκανὸς τὴν πρῶτην ἐνιαυτὴν. πύτων γινώσκων
ἡμῶν ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἀλεξάνδρου ἀρχῆς, καὶ ἡμῶν
πύτων ματθίαν βασιλεύοντος δὲ χειρῶν τὸ δέκατον.
ματθίαν ἡ ἐγὼ πρῶτον τὸ γένος καὶ σαρῶν. ἡ γινώ-
σκων. ἐμοὶ γὰρ παῖδες ἐστὶν τρεῖς, ὑρκανὸς μὲν ὁ πρῶτος, ὁ
δεύτερος ἐστὶν πατὴρ τῆς εὐσταθίου καὶ σαρῶν. ἡ γινώ-
σκων. ἐδούλους ἡμῶν ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. τὴν μὲν οὖν
ἡμῶν διαδοχὴν ὡς ἐν ταῖς δημοσίαις δέλτοις
ἀναγεγραμμένον εὖρον, οὕτως ὡς ἡμεῖς, τοῖς δια-
δοχῶν ἡμῶν περὶ τοῖς καίροις φασιν. ὁ πατὴρ
δὲ ματθίαν οὐ διαδοχῶν τὴν ὁ γινώσκων ὁ πικαλινῆρος
ἡμῶν, ἀλλὰ πλεονεξία τὴν δικαιοσύνην ἐκρίθη, γινώ-
σκων ὡς ἐν τῇ μεγίστῃ πλὴν τῇ παρ' ἡμῶν πρὸς ἱεροσολυ-
μίταις. ἐγὼ γὰρ συμπαυδένους ἀδελφῶν ματθίαν
πυθόμενα, γινώσκων γὰρ μοι γινώσκων. ἐξ ἀμφῶν τὸ γινώσκων,
εἰς μεγαλυντοῦς καὶ ἐκδοῦν ὁ πικαλινῆρος, μνηστῆρας
συνεστὸς δὲ καὶ διαφύλαξ. ἐπὶ δὲ ἄρα τῶν ὡς ἐν πο-
σειδωνίδει ἐστὶν ἡμῶν πρὸς διαφύλαξιν ὑμῶν
πύτων ἐσθίουμένων, συνιόντων αὐτῶν δὲ χειρῶν ἐστὶν τῶν
πλεονεξῶν, ὥστερ δὴ παρ' ἐμοῦ πρὸς τὸ νομίζων ἀ-
νεκδοτὸν τι γινώσκων, πρὸς ἐκαστὸν δὲ ἐπὶ ἡμῶν
ἐδούλους τῶν παρ' ἡμῶν αἰρέσεων ἐμπεριελαύλας.
τρεῖς δὲ εἰσιν αὐταί, φαρισαίων μὲν ἡ πρώτη, ὁ σαδδου-
καίων ἡ δεύτερη, τρίτη δὲ ἡ ἐσσηνῶν, καθὼς πλεονεξί-
α ἐστὶν. οὕτω γὰρ ὡς ὁμοῦ ἀρρησάμενα τὴν δό-
ξιν, εἰ πίστις καταμαρτυρεῖται, σκληρογνώμονες γινώ-
σκων καὶ πολλὰ πονηθεῖς, τοῖς τρεῖς διηλθόν
καὶ με-

καὶ μηδὲ τὴν ἐμπειρίαν ἱκανῶς ἐμαυτῷ νο-
 μίσας εἶναι, ποτὶ μὲν πᾶσι βανούσιον οὐκ ἔτι τὴν ἐρη-
 μίαν διὰ τρεῖς, ἐδὴ πρὸς μὲν δὲ δένδρων χρωμένον,
 τροφῆς δὲ τὴν αὐτομάτως Φυομένην περὶ Φερύμα-
 νον, ψυχρῶ δὲ ὕδατι τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα πλά-
 κεις λουόμενος περὶ ἀγνῆτας, ἡλωτῆς ἐγρόμενος αὐτῷ, καὶ
 διὰ τρεῖς παρ' αὐτῷ ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ τὴν ὀπίσθη-
 μίαν πλυνόμενος, ἐς τὴν πόλιν ὑπερέβην. ὅταν καὶ δε-
 κα δὲ ἔτη ἔχων, ἡρξάμην τι παλαυνεῖν τῇ Φαρι-
 θαίαν ἀγροῦ κατακαλουμένων, ἢ ὡς παλαιός ἐστι τῇ
 παρ' ἑλλήσι γωμῇ λεγομένη. μετ' εἰκοσὸν δὲ καὶ ἑκτὸν
 ἐνιαυτὸν ἐς ῥώμην μοι συνέπεσεν ἀναβῆναι διὰ τὴν
 λεχθησομένην αἰτίαν. κατ' ὃν χρόνον Φηλὶς τῆς ἰου-
 δαίας ἐπιτρέψεν, ἱερῆς πᾶσι σιωπῆς ἐμοὶ καλοῦς
 κἀγαθοῦς διὰ μικρὰν καὶ τὴν πυχνοῦσαν αἰτίαν θῆσας
 ἐς τὴν ῥώμην ἐπιμύσει, λέγον ὑφίστασθαι τὴν καίμαρ.
 ἐς ἐγὼ πρὸν δρεῖδαν βουλόμην σωτηρίας, μάλιστα
 δὲ ποτὶ μὲν, ὅτι καὶ ἐν κακῇς ὄντις οὐκ ἐξελά-
 θεντὸς τῆς ἐς τὸ θῆτον δρεῖδας, διὰ τρεῖς οἶντο δὲ σὺκοις
 καὶ καρποῖς, ἀφικόμενος ἐς ῥώμην πολλὰς κινδυνώ-
 σαι καὶ ψάλασθαι. βασιλεύοντι δὲ ἡμῶν ὁ παλαιός
 καὶ μέσος τὸν αὐτῶν, περὶ ἐξακοσίου τὸν ἀριθμὸν ὄν-
 τας, δι' ἑλῆς τῆς νυκτὸς ἐσηγάμεθα. καὶ περὶ δεχομένην
 ἡμέραν ὀπίφανετον ἡμῶν καὶ θεοῦ παρουσίαν, κυ-
 ρευομένου παλαιοῦ, φησάντες πῶς ἄλλως ἐγὼ τι καὶ
 πῶς ἔπει οὐδοῖοντα σύμπαντες ἀνελήφθημεν ἐς
 τὸ παλαιόν. διὰ τὸν δὲ ἐς τὴν δημοκρατίαν, τὸν πο-
 τίλους ἰταλοὶ καλοῦσιν, διὰ Φιλίας ἀφικόμενος ἀλι-
 τῶν, μιμολόγησεν δὲ τὸν ἑστῶτα καλῶν κα-
 ταψύμετον, ἰουδαίῳ τὸν ἡμῶν, καὶ δι' αὐτῶν πομπῇ τῇ
 ὁ καὶ παρ' ὁ γυναικὶ γυναικὶς, παρὸν ὡς τὰ χίλια πα-
 ρακαλέσας αὐτῶν πῶς ἱερῆς λυθῆναι. μετὰ τὴν
 δωρεάν περὶ τῇ διεργασίᾳ πᾶν τὸν τυχόν ὡς τῆς
 πομπῆς, ὑπερέβην ὅτι τὴν οἰκίαν. καταλαμβάν-
 ον δὲ ἡδὴ νεωπεροῦ δέχας, καὶ πολλοὺς ὅτι τῇ
 ῥωμαίων δότῃ μετὰ φρονιότητος. καταστάν-
 ον ἐπεμύμενος πῶς ἐστὶν οὐκ καὶ μετανοῶν ἐστὶν
 ποιητῶν περὶ ὁ φησὶ μὲν, περὶ οὐς πολέμου σπουδῇ,
 ὅτι ῥωμαίων οὐ κατ' ἐμπειρίαν μόνον πολέμῳ, ἀλλὰ
 καὶ κατ' ἐπιτοχίαν ἐλαττωμένη καὶ μὴ περὶ τῶν
 καὶ παντῶν ἀνοήτως πατέροι καὶ γυναικὶς καὶ σφί-
 σι αὐτῶν τὸ περὶ τῶν ἐσχάτων κακῶν κινδυνόν ἐπαγόν.
 ταῦτα δὲ ἐλέγον καὶ λαμπρῶς ἐνεκίμενος δότῃ τῶν,
 δυστυχῆσθαι ἡμῶν ὁ πολέμου τὸ πᾶν ἡμῶν περὶ
 ῥωμαίων. οὐ μὲν ἐπεί, πολὺ γὰρ ἡ τῶν δότῃ τῶν
 ἐπικρατῆσε μανία. θάσας γυνὴ μὴ ταῦτα συνεχάσας
 λέγων διὰ μίσητος ἀφικόμενος καὶ ὑποφύας ὡς οὐ τῶν
 παλαιῶν φρονέον, καὶ κινδυνώσων ληφθεὶς ὑπὸ τῶν
 τῶν ἀναγεθῆναι, ἐχομένης ἡδὴ τῆς ἀντωνίας ὅπερ ἰού-
 φρουρον, ἐς τὸ ἐνδοτέρω ἱερὸν ὑπεχώρησα. καὶ δὲ τὴν
 ἀναίρεσιν ματαήμου καὶ τῶν πρώτων τοῦ ληστρικοῦ ἐπ-
 φους, ὑπεβλήθη ὁ ἱερὸς πᾶσι δέχμενους καὶ
 πᾶσι πᾶσι τῶν φαρισαίων συνδιέτριβον. φέβον δὲ
 οὐκ ἐπὶ μέτρον ἔχον ἡμῶς ὁρῶντας, τὸν μὲν δὴ μόνον
 ἐν πῶς ὁ παλαιός. αὐτῶν δὲ ὄντις ἐν δότῃ τῶν ποιησώμεν,
 καὶ πῶς νῦν περὶ τῶν παλαιῶν οὐ διωκόμενοι, περὶ
 δήλου δὲ ἡμῶν ὁ κινδυνὸς περὶ τῶν, συγκατα-
 νῶν μὲν αὐτῶν πᾶσι γυναικὶς ἐλέσθαι, σιω-
 βουλέομεν δὲ μόνον ἐφ' αὐτῶν, καὶ πῶς πολέμους
 ἀπελθόντας εἶναι, ἐλπίζοντες οὐκ ἐς μακρὰν χρόνον

Aac ne hac quidem experientia contentus, cum
 audissem Barum quendam in solitudine vere,
 amictum sibi parantem ex arboribus, & sponte
 provenientius alimentis utentem, crebrisque
 nocte ac die lavacris frigidis ad castitatem tuen-
 dam, coepi ejus institutum imitari: exactisque
 in ejus contubernio tribus annis, postquam con-
 cupitis satis potitus sum, in urbem redii. Jamque
 undeviginti annos natus civilem vitam aggres-
 sus sum, addictus Phariseorum placitis, proxi-
 me ad Stoicam apud Græcos sectam accedenti-
 bus. Post annum vero ætatis sextum supra vige-
 simum Romam mihi proficisci contigit ob cau-
 sam hanc. Quo tempore Felix in Judæa procura-
 tor erat, sacerdotes quosdam mihi familiares,
 viros honestos & bonos, ob levem quendam cul-
 pam victos Romam misit, acturos causam suam
 apud Cæsarem. quos ut aliquo pacto eriperem
 periculo, præsertim cum audirem, ne in calami-
 tate quidem constitutis curam pietatis excidisse,
 & ficis ac nucibus eos vitam sustentare, veni
 Romam multis in mari exhaustis periculis. mer-
 sa enim nostra nave in medio mari Adriatico, cir-
 citer sexcenti per totam noctem natavimus, &
 diluculo demum Cyrenaicam navem Deo faven-
 te conspicati, octuaginta ferme nostrum feliciter
 usi natatu in eam recepti sumus. ita servatus Di-
 cæarchiam, sive Puteolos, ut Itali vocare malunt,
 familiaritatem contraxi cum Alituro mimorum
 actore, qui Judæus genere Neroni carus erat:
 per quem ubi Poppeæ uxori Cæsaris innotui,
 confestim per eam impetravi absolutionem illis
 sacerdotibus: præterque magnis donatus ab ea
 muneribus in patriam reversus sum. ibi depre-
 hendi jam novarum rerum studia eliscere, mul-
 tosque ad defectionem spectare a Romæ pop. Ita-
 que conabar feditiones ad meliorem mentem re-
 ducere, proponens eis ob oculos cum quibus es-
 sent bellum gesturi, nimirum cum Romanis, qui-
 bus & peritia rei militaris, & felicitate essent im-
 pares: monebamque ne temere ac imprudenter
 patriam seque & suos in extremum periculum
 conjicerent. ad hunc modum vehementer de-
 hortabar, infelicissimum belli finem prospiciens.
 nec tamen quicquam profici, tanta erat tum de-
 speratorum infania. Veritus igitur ne eadem
 continenter apud eos repetens in odium atque
 suspicionem inciderem, quasi fautor hostium,
 neve hoc nomine comprehensus ab eis necitra-
 derer, occupato jam castello Antonia secessi ad
 templum interius. deinde post occisum Mana-
 hemum & primates læronum cohortis rursus
 ex templo prædii, versabarque cum pontifici-
 bus & Phariseorum primoribus, non medio-
 criter sibi timentibus. videbamus enim popu-
 lum arma corripuisse, ipsi inopes consilii. &
 cum non possemus tumultuatores compescere,
 quod ea res non careret periculo, simulabamus
 quidem nos probare illorum sententiam, sua-
 debamus tamen, ut se continerent, & ho-
 stem abire sinerent, quod speraremus Cæsarium

brevi venturum cum validis copiis, & eum tumultum sedaturum. At ille reversus, & in praelio cum multis occisis, sua clade extremam toti nostrae genti calamitatem attulit: mox enim belli autoribus additus est animus, sperantibus omnino Romanos devincendos, quo tempore & aliud quiddam accidit. Syriae urbium circumvicinarum habitatores Judaeos intra eadem moenia secum degentes comprehensos una cum uxoribus & liberis trucidabant, sine ullo crimine: quippe qui neque deficere a Romanis cogitarent, neque contra ipsos privatim aliquid moliti fuerant. Sed inter ceteros eminuit impia Scythopolitarum immanitas. Cum enim bello peterentur a Judaeis exteris, coegerunt suos Judaeos contra tribules arma sumere, quod nostris vetitum est legibus: horumque ope hostes profligati sunt. Post victoriam autem obliti fidei focis inquilinis debita, omnes occiderunt, cum essent multa hominum ejus gentis millia. nec mitius tractati sunt Judaei Damasci incolae. Sed de his prolixius in libris De bello Judaico narravimus: nunc ob hoc tantum earum cladum memini, ut sciat lector nostram gentem non ultro, sed necessitate compulsam ad id bellum devenisse. Itaque profugato Gessio Hierosolymitanorum primores cum viderent latrones ceterosque pacis turbatores habere armorum copiam, veriti ne ipsi inermes inimicis obnoxii fierent, ut post accidit: cognitoque quod Galilaea nondum tota a Romanis defecisset, sed pars ejus etiam tum quiete ageret: miserunt eo me & alios duos sacerdotes, viros honestos ac bonos, Joazarum & Judam, ut pravis illis hominibus persuaderemus arma deponere: doceremusque satius esse committi ea gentis optimatibus: placere enim, ut illi arma in futurum semper parata habeant. expectandum tamen dum certo sciatur quidnam Romanis sit animi. Cum his mandatis in Galilaeam veniens, reperi Sephoritas in magno discrimine, tuentes patriam contra Galilaeorum vim volentium eam diripere, quod perstarent in amicitia Romani populi, fidemque servarent Senio Gallo tum Syriae praefidi. His ego securitatem reddidi sedata infesta multitudine: permisi quoque, ut quoties vellent in Dora (ea Phoenices urbs est) ad suos mitterent, quos obsides Gessio dederant. Tiberiadis autem incolae inveni jam arma sumpsisse ob hujusmodi causam. tres in hac urbe factiones erant. una honestorum virorum, cujus caput erat Julius Capella. Is & qui eum sequebantur, Herodes Mirari, Herodes Gamali, Compfus Compfi: Crispus enim hujus frater olim a majore Agrippa ei urbi praefectus tum in suis possessionibus trans Jordanem agebat: hi omnes inquam autores erant mandandi in fide regis & Rom. pop. solus ex nobilitate Pistus dissentiebat in gratiam Justus filii. Altera factio e plebejis & obscuris constans belandum decernebat. In tertia Justus eminebat Pisti filius, dubitare se de bello simulans, sed interim occulte mutationem rerum cupiens,

Αὐτὸς μεγάλῃς δυνάμει ἀναβάντα, παύσειν τὸν νεώτερον. ὁ δ' ἐπιλθὼν καὶ συμβαλεῖν μάχῃ ἐνίκησεν, πολλῶν τῶν μετ' αὐτὸ πεσόντων, καὶ γένετο τοσοῦτον πλοῦσμα, συμφορὰ δ' ἐπανέστη ἡμῶν ἐθνους. ἐπὶ ῥήματι γὰρ ὅτι τούτῳ μάλλον οἱ τὸν πόλεμον ἀγαπήσαντες, καὶ νικήσαντες τοὺς ῥωμαίους εἰς τὴν ἡλπίσιν ἡμῶν, περισσομένης καὶ ἐπείρας τινὸς τοιαύτης αἰτίας. οἱ τὰς περιεχόμενης συρμαὶ πολλὰς κατακυκλῶντες, τοὺς παρ' ἐαυτοῖς ἰουδαίους συλλαμβάνοντες σὺν γυναῖξιν καὶ τέκνοις ἀνέρουσαν, οὐδὲ μίαν αὐτῶν αἰτίαν ὀρθοκαλῶς ἔχοντες. οὕτως γὰρ ὅτι ῥωμαίων δόξα ἐστὶν νεώτερον τι πεφρονήκεσαν, ἔπειτα πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐχθροὶ ἢ ὀπίσθουσαν. συρρομένη γὰρ πάντων ἀσθένεια καὶ ὀργισμένη διαπεσάντων. ἐπιλθόντων γὰρ αὐτοῖς ἰουδαίων ἐξωθεν πολεμίων τοὺς παρ' αὐτοῖς ἰουδαίους ἐβίασαν καὶ τῶν ὀμοφύλων ὅσα λαβὼν, ὅπερ ἐστὶν ἡμῖν ἀγέμετον, καὶ μετ' ἐκείνων συμβαλόντες ἐκράτησαν τῶν ἐπιλθόντων. ἐπὶ δὲ ἐνίκησαν ἐκλασθέντες τῆς πρὸς τοὺς ἐνοίκους καὶ συμμάχους πίστεως, πάντας αὐτοὺς διεχρήσασθαι πολλὰς μυριάδας ὄντας ὁμοίαν δ' ἐπαύειν καὶ οἱ τὴν δαμασκὸν ἰουδαίῳ κατακυκλῶντες. ἀλλὰ ὡς μὲν πύτυ ἀκρετέστερον ἐν τῇ περὶ τὸ ἰουδαϊκοῦ πολέμου βίβλοις δεδωκέναι. νῦν δ' αὐτῶν ἐπιμνήσθω βουλόμην. ὡς ῥησθήτω τοῖς ἀναγιγνώσκουσιν ἐπὶ πρῶτοις ἐγγύτοις τὸ πολέμου πρὸς ῥωμαίους ἰουδαίους, ἀλλὰ τὸ πλεον ἀνάγκη. νικήσαντες οὐκ ὡς ἐφάρμεν ἐξ ἡσυχίας, τῶν ἱεροσολυμιτῶν αἱ πρῶται θρασυαί, τοὺς μὲν λαοὺς ἅμα τοῖς νεώτεροις ἀπὸ πρῶτων ὅσων, διασπῶντες ἢ αὐτοὶ μὴ ἀνοστοὶ καὶ δεσπότης ὑποχρημαίοντες γινώσκοντες ἐχθροὺς, καὶ μὲν ταῦτα συνέβη, καὶ πύτυ μὲν τὴν γαλιλαίαν οὕτως πᾶσαν ῥωμαίων ἀφείσαν, μετὰ δ' αὐτῆς ἡρεμῆν ἐπὶ πύτυσιν ἐμὲ καὶ δύο ἄλλους τῶν ἱερέων καλοῦς καὶ ῥατοῦ ἀνδρῶν ἰωάννην ἀροῦ καὶ ἰουδαν, πεισάντας τοὺς πονηροὺς καταπύσαι τὰ ὅσα, καὶ διδάξαντας ὡς ἐστὶν ἅμεινον τοῖς κρατίστοις ἐθνους ταῦτα τηρεῖν. ἐγνώστο γὰρ πύτυς αἰετὸν μὲν ἔχειν τὰ ὅσα πρὸς τὸ μέλλον ἐπιμα, ὡς ἐμείναν ἢ τὴν πρῶτον ῥωμαίῳ μαθεῖν λαβὼν οὐκ ἐγὼ τὰς ὑποθήκας ταύτας ἀφικόμενον εἰς τὴν γαλιλαίαν ἐσπεύοντες μὲν ὅσα ἐν ἐλπίδι ὡς τὸ πατέρωδ' ἀγῶνι καὶ ζωῇ εὖρον, ἀλγιστῶς κακῶς αὐτῶν αὐτῶν τῶν γαλιλαίων, ἀλγιστῶς πρὸς ῥωμαίους ἐκείνων φίλων, καὶ ἐπὶ ἐσπέρῳ γὰρ τὸν τῆς ἡγεμονίας δεξιᾶν τι καὶ πῖσιν προτείνεον. ἀλλὰ πύτυς μὲν ἐγὼ πάντας ἀπὸ λαοῦ ἐξ ὅσων, πῖσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ πᾶσι, καὶ ὅτι ἐστὶν ὅσων ἡγεμονίας ἀλγιστῶς πρὸς τοὺς ἐν δόμοις οἰκίους ἐμὲ ὄντας ῥωμαιοὺς ἢ κατὰ κοινῆς εὖρον ἐφ' ἑσπέρῳ καὶ ῥωμαιοὺς ἢ διὰ τῆς πιαύτης γένεως τῆς ἡσυχίας καὶ τῶν πολλῶν, μία μὲν ἀνδρῶν ἀσθενούντων, ἡρχε δ' αὐτῆς ἰούλα καὶ καπὶ λ. ἔτι δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες, ἡρώδης δὲ ἡμῶν, καὶ ἡρώδης δὲ ῥωμαίων, καὶ κορυβῆς δὲ ῥωμαίων, καὶ ῥωμαίων γὰρ ἀδελφὸς αὐτῶν, ὁ μεγάλαι βασιλεὺς ῥωμῶν πῶς ἐπαρχ, ἐν τῇ ἰδίᾳ κτήσας ἐτύχχανεν, περὶ ἰορδάνου, πάντες οὐκ οἱ ῥωμῶν καὶ τὸν ἡμῶν ἐκείνον ἐμὲ μὲν συνεβουλάσθαι τῇ πρὸς τοὺς ῥωμαίους καὶ τὴν βασιλείαν πῖσιν. τῇ γὰρ μὲν οὐ συνεβουλάσθαι πρὸς ὡς ῥωμῶν καὶ ἰούλα καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ γὰρ ἡ φύσις πῶς ὅτι φανῆς. ἢ δὲ πρὸς τῆς γένεως ἐξ ἀσηματωμένων συνεβουλάσθαι καὶ πᾶσι ἐκείνων. ἰούλας ἐπὶ πᾶσι ὁ τῆς τριτῆς μερίδος πρῶτος ὑπεκρίνετο μὲν ἐν ἀλγῶν πρὸς τὸν πόλεμον, νεώτε-

νεωτέρων δὲ ἐπιθυμῶν πραγμάτων ἐκ τῆς μεταβολῆς
 οἰομένῳ δυνάμει εαυτῶν πεποιθότων. παρελθὼν οὖν
 ὡς μέσους διδάσκον ἐπαρῶν τὸ πλῆθος ὡς ἡ πόλις
 ἐστὶ αὐτῆς γαλιλαίας. ἀρξάν ὅτι τῶν ἡρώδου χρο-
 νικῶν ἐπετάρχου καὶ κτιστοῦ γηνομήτου. βουλῆς τε
 αὐτῶν πῶς συμφορῶν πάλιν τῇ τριετίᾳ ὑπακού-
 νων. ἀποβάλλειν ὅτι τὸ πρῶτον αὐτοὺς μὴ ὅτι ἔβα-
 σιλέως ἀρξίπρωτος πατέρος. διὰ μὲν αὖτε καὶ μετρί-
 λικῳ περὶ τριετίας τῆς ἰουδαίας. νῦν ὅτι ἐλεγον αὐτοὺς
 ἡτυχηκέναι τῷ νεωτέρῳ δωρεάν ἀρξίπρωτος δοθέντας
 ὑπὸ νεωτέρῳ. ἀρξάν γὰρ αὐτοὺς πῶς μὲν συμφορῶν,
 ἐπὶ αὐτῶν ῥωμαίων ὑπακούοντες, τῆς γαλιλαίας, καταλυ-
 θήναι ὅτι περὶ αὐτῶν, τῶν τε βασιλικῶν τεσσάρων καὶ
 περὶ δέκα αὐτῶν καὶ πρὸς τοὺς ἐπερὶ πολλὰ καὶ βα-
 σιλέως ἀρξίπρωτος λέγων, ὑπὲρ τούτων δῆμον ἐς τῶν
 ἀποστασίων ἐρέουσιν, περὶ αὐτῶν νῦν ἵνα καμὸν ἀνα-
 ρχίους ὄψα, καὶ γαλιλαίους συμμαχοὺς, περὶ λα-
 βόντας, ἀρξάν γὰρ αὐτῶν ἐκόντων διὰ τὸ πρὸς τοὺς ἐπ-
 φορῶντας μὴ ὑπακούοντες αὐτοῖς, ὅτι τῶν πρὸς ῥω-
 μαίους πῶς διὰ φυλάσσουσιν, μεγάλη χεὶρ πρὸς
 τῶν ὑπὲρ αὐτῶν συμφορῶν ἀρξίπρωτος. πῶς λέγων
 περὶ τριετίας τὸ πλῆθος. ἵνα γὰρ ἱκανὸς δῆμαγωγὸν
 ἐστὶ ἀπλεονότων τῶν βασιλέων περὶ αὐτῶν γοητεία καὶ
 ἀπειρή τῇ διὰ λόγων. ἵνα οὐδὲ ἀπὸ τοῦ πῶς αὐτοῦ
 τῆς περὶ ἐλπίσιν, ἡ γὰρ ἐλπίς ἐπεχείρησεν ἐς τῶν ἰσχυρίων
 πρὸς αὐτῶν πῶς ἀναρῶντας τῶν λόγων πῶς πε-
 ρὶ αὐτῶν τῆς ἀληθείας. ἀλλὰ περὶ αὐτῶν πῶς ἀν-
 δρὲς ὡς φασὶν τὸν βίον ἐφύετο, καὶ ὡς σὺν τῷ ἀδελ-
 φῷ μικροῦ δὲν καταστροφῆς αὐτῶν. ὑπὲρ ἔξεν, περὶ
 αὐτῶν ὅτι λόγου δηλοῦσιν. τὸ πῶς ὅτι αὐτοῖς τοὺς πα-
 λῆτας ἀναλαβὼν τῶν ὄψα, πολλοὺς ὅτι καὶ μὴ γελῶν-
 τας ἀναγκάσας, ἐξελθὼν σὺν πᾶσι τοῖς ἐμπιπῆ-
 σι πῶς τῶν γαλιλαίων καὶ ἰσχυρίων κώμας, αὐτῶν δὲ με-
 γάλους τῆς περὶ αὐτῶν καὶ τῆς τῶν σκυτοπλῶν γῆς
 ἐπὶ γαλιλαίᾳ καὶ τῆς περὶ αὐτῶν μὲν ἐν τῶν πῶς, τῶν
 περὶ γαλιλαίᾳ ὅτι ἔχον τὸν τῶν τῶν. ἰωάννης δὲ
 ἀποστόλων πάλιν πῶς ὅτι διὰ τῶν ἀποστασίων τῶν
 ἀποστάσιων μέγας φρονιότηας, κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐπι-
 ρῶν, καὶ τῶν πῶν ἡγίου διὰ φυλάσσειν, αὐτῶν μὲν ἡδυ-
 τῆς, καὶ τῶν πῶν ἐπιθυμῶν. πῶς γὰρ περὶ ἐλπί-
 γαλιλαίᾳ καὶ γαλιλαίᾳ καὶ τῶν τῶν καὶ πολλῶν ἀ-
 θροίσαντες δύναμιν, καὶ τῶν γαλιλαίων ὅτι πῶντες,
 λαμβάνουσι τῶν γαλιλαίων καὶ κρατῶν καὶ πυρπολῶν-
 τες, ἵνα ὅτι καὶ περὶ αὐτῶν καὶ πῶντες ἐς τῶν οἰκίαν
 ἐνέειδον. ἰωάννης ὅτι πῶντες περὶ αὐτῶν, ὅτι αὐτῶν
 πῶντες τῶν μετ' αὐτῶν, ἐς αὐτῶν τῶν περὶ αὐτῶν
 ἐθνεσιν, πῶς τῶν γαλιλαίων κατὰ τὴν ἀναγκάσας τῶν
 χροσιν ὑπὲρ ἀσφαλείας τῶν ἐς ὑπὸν ἐχυρῶν. γα-
 μαλά ὅτι πῶς τῇ πρὸς ῥωμαίους ἐπὶ αὐτῶν
 πῶντες. Φίλιππος δὲ ἰακίμου παῖς, ἐπερχόμενος ὅτι
 βασιλέως ἀρξίπρωτος, σὺν αὐτῶν ὅτι ἐκ τῆς ἐν ἱε-
 ροσολύμοις βασιλικῆς αὐλῆς πολιορκουμένης καὶ διὰ
 φυγῶν ἐς ἔκτρον ἐπέπεσε κίνδυνον, ὡς τῶν ὑπὸ μαναήμω
 καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ληστῶν ἀναρῶντας. διενέλυσαν ὅτι
 βασιλευσίνους πῶντες αὐτῶν ἐν ἱεροσολύμοις ὅτι
 περὶ αὐτῶν τῶν ληστῶν τῶν ἐργῶν. ὅτι πῶντες οὐκ ἡμέρας
 πῶντες ὁ Φίλιππος ἐκ τῆς πῶντες φασὶν περὶ
 τῆς γαλιλαίας καὶ τῶν μὴ κατὰ τῶν γαλιλαίων.
 ἵνα γὰρ αὐτῶν ὅτι πῶν τῶν αὐτῶν καμῶν καὶ τῶν
 ὅτι γαμαλά ἐφ' οὗ καὶ καμῶν, πῶντες πῶν τῶν αὐτῶν
 Φίλιππον ὅτι πῶντες αὐτῶν ἐμπιπῆσιν τὸ ὅτι αὐτῶν
 πῶντες αὐτῶν ἐμπιπῆσιν τὸ ὅτι αὐτῶν πῶντες αὐτῶν
 πῶντες αὐτῶν ἐμπιπῆσιν τὸ ὅτι αὐτῶν πῶντες αὐτῶν

Acujus occasione sperabat se consecuturum ali-
 quam potentiam. itaque progressus in concio-
 nem conabatur docere multitudinem, quod eo-
 rum civitas inter Galilæas semper sit habitata:
 quodque metropolis ejus regionis fuerit Herodis
 tetrarchæ tempore, qui ipsius conditor Sephorim
 ei subjecerit. hanc præminentiam ei mansisse &
 sub Agrippæ patris imperio, usque ad Felicem
 Judææ præsidem: nunc demum postquam Agrip-
 pæ juniore a Nerone donata sit, primatum amisisse.
 mox enim Sephorim ex quo Romanis parere
 coepit, reliquæ regioni præpositam: desivisse-
 que apud se archiva & mensam regiam: His &
 aliis multis in regem jactatis cum irruisset ad de-
 fectionem populum, aiebat nunc esse tempus,
 correptis armis, & assumptis in societatem reli-
 quis Galilæis primatum sibi de integro vindicare
 omnibus faventibus Sephoritarum odio, quos
 pertinaciter hærentes in Romanorum amicitia
 libenter aliqua clade afficerent: juvandosque e-
 os conatus totis viribus. His dictis permovit mul-
 tudinem, quod haberet popularem quandam
 facundiam, & saniora sudentes verborum præ-
 stigiis vinceret. erat enim etiam Græcarum
 disciplinarum non imperitus, quibus fretus au-
 sus est rerum tunc gestarum historiam texere,
 quo veritatis fucum faceret. Sed de hujus nequi-
 tia, & quomodo una cum suo fratre patriam pe-
 ne subverterit, procedente sermone narrabimus.
 Tunc autem Justus civibus persuasis, quibusdam
 etiam coactis arma capere, cum omnibus egres-
 sus incendebat vicos Hippenorum atque Gada-
 renorum, contiguos Tiberiadis agro, & Scytho-
 politanorum finibus. quæ dum apud Tiberia-
 dem geruntur, Gischalorum status erat talis. Jo-
 annes Levi filius videns civium suorum quos-
 dam ferocientes jugum Romanorum excutere
 velle, conatus est eos retinere in fide & officio:
 quod tamen nullo modo efficere valuit. interim
 vicini populi, Gadareni, Gabaraganæ & Tyrii
 collectis validis copiis irruentes expugnant Gi-
 schala; quibus incensis atque dirutis domum se
 recipiunt. quæ injuria Joannes accensus, suis o-
 mnibus armatis, conflictuque cum prædictis po-
 pulis habito, instauratam patriam securitatis cau-
 sa cinxit mœnibus. Gamala autem in Romano-
 rum fide perstabant ob causam hanc. Philippus
 Jacimi filius, Agrippæ regis præfectus, præter
 spem dum regia Hierosolymitana oppugnaretur
 elapsus, in aliud periculum incidit, ne jugulare-
 tur a Manahemo & sociis ejus latronibus: serva-
 tus est tamen interventu cognatorum quorun-
 dam Babyloniorum, qui tum erant Hierosoly-
 mis: qui utaque post die quo minus agnoscere-
 tur mutato capillitio fugâ iniit. & cum perve-
 nisset ad quendam suæ possessionis vicum situm
 prope castellum Gamala, accersivit aliquam mul-
 tos sibi subditos. interim divinitus ei quiddam
 accidit, quod alioqui perituro salutem attulit.

nam repentina febre correptus literas ad Agrippam & Bernicen scriptas liberto cuidam commisit, qui Varo eas redderet: huic enim tum rex & regina curandam regiam crediderant, ipsi Berytum profecti obviam Gessio. At Varus acceptis Philippi literis, cognitoque quod evaserit, tulitid graviter, veritus ne posthac rex & regina non egerent sua opera, ut Philippo incolumi reddito. productum igitur ad plebem eum qui literas attulerat, & accusatum tanquam falsarium, quodque fictum nuncium attulisset, Philippum Hierosolymis cum Judæis contra Romanos bellum gerere, supplicio tradidit. qui cum non reverteretur ad Philippum, ille causam nesciens rursus alium militi cum literis, renunciaturum quidnam priori accidisset, curve ita differret redditum. Verum & hunc Varus oppressit per calumniam, etenim a Cæsariensibus Syris inflatus fuerat ut aspiraret ad sublimia, dicentibus fore ut Agrippa interficiatur a Romanis ob rebellionem Judæorum, & ipsi detur regnum debitum propter cognationem regiam, nam constabat Varum esse regii generis, descendentem a Sohemote trarcha Libani. Is igitur spe tali elatus literas apud se retinuit, diligenter cavens ne pervenirent in manus regias: observabatque omnes exitus, ne quis clam elapsus renunciaret regi quæ ibi fierent: multosque Judæorum interficiebat in gratiam Syrorum Cæsariensem. quia & in Bathanaa Judæos qui Babylonii vocantur, Bathyræ incolentes decrevit ope Trachonitarum invadere: vocatisque ad se Cæsariensibus Judæis duodecim primariis, iussit eos profectos illo nunciare suo nomine tribulibus, relatum sibi esse quod bellum adversus regem molirentur, sed quia non liberet credere, denunciare ut arma ponerent. id enim argumentum fore certissimum, quod merito fidem non habuerit falsis rumoribus, adjunxit, mittendos esse viros septuaginta ex optimatibus, qui crimen obiectum diluant, fecerunt iussa illi duodecim: & cum Bathyræ venissent ad suæ gentis homines, eosque nihil novi moliri invenissent, persuaserunt ut septuaginta viros mitterent, hos adventantes cum duodecim legatis Cæsaream, Varus stipatus regio milite in itinere exceptos una cum ipsis legatis interficit, ac mox pergit contra Judæos incolentes Bathyræ, sed prævenit eum quidam ex illis septuaginta casu servatus, quo nuncio moniti arreptis armis receperunt se cum uxoribus & liberis in castellum Gamala, relictis vicis refertis multis opibus, & pecorum ingenti numero. quo audito Philippus & ipse eodem se contulit. ad cujus adventum acclamabat populus ut ducem se eis præberet, & contra Varum ac Cæsarienses Syros bellum susciperet. fama enim sparserat regem ab his occisum esse. Philippus vero comprimebat eorum impetum, collata in eos regis beneficia in memoriam revocans,

Φίλιππος δὲ αὐτῶν κατέχευε πᾶς ἐλπίδος, ὑπομιμνήσκων τῶν τι τῆ βασιλείας εἰς αὐτοὺς διεργασίων, ἃ τῶν

πορετῆ δὴ καταχρῆσθαι αὐτῶν ἐξ αὐτῆς χάριτος ὅτι πρὸς τοὺς παρὶν ἀρχέπων καὶ βασιλικῆ δίδωσι τῶν ἐξελθόντων τινὶ κομίζοντες πρὸς οὐρανόν. ἰὼ δ' ἐπὶ τῶν καμρὸν ἐκείνων ὁ τῶν βασιλείας διοικῶν κατεστησάντων αὐτῶν τῶν βασιλείων αὐτῶν εἰς βηροῦν ἀφικνοῦντο ὑπαντήσαντες βουλομένοις προσέειπε, λαβόντων δ' οὐαρεῖται πρὸς Φιλίππου χάριμα, ἃ ποτὲ μὲν αὐτῶν ἀγαθὰ ἔδοξα, βαρέως λυγρὸν, ἀγρῶν τι λυγρὸν αὐτῶν νομίζων φανήσκει τῆς βασιλείας ἀφικνοῦντο Φιλίππου. ὅσοι αὐτῶν οὐκ εἰς τὴν πόλιν τῶν πρὸς ὁδοῦ καμίζοντες, καὶ πλεονεξία ἀφικνοῦντες, ψάδεσθαι τι φησὶ αὐτῶν ἀπαγγελάσθαι ἐν τῇ ἱεροσολύμοις Φιλίππου μὲν τῶν ἰουδαίων ῥωμαίων πολεμῶν ἀπέκτανε, μὴ ὑποστρέψαντες δὲ ἐξελθόντες, Φίλιππος δὲ πόλεων τῶν αὐτῶν, δευτέρως ἐκείνους μετ' ὁδοῦ πάλιν τῶν ἀπαγγελομένων πρὸς αὐτῶν τι τὸ συμβεβηκός ἐστὶ τῶν πόλεων διὰ βαρύνει καὶ τῶν τῶν πόλεων γένετον ὁ οὐαρεῖται σπουδαίως αὐτῶν. καὶ γὰρ ὑπὸ τῶν ἐν καμρῶν οὐρανὸν ἐπὶ ἡμέρα φροῦν, αἰμαρῆσθαι μὲν λεγόντων ὑπὸ ῥωμαίων ἀρχέπων ἀγαθὰ τῶν ὑπὸ ἰουδαίων ἀμαρτίας, ἀγαθὰ δ' αὐτῶν τῶν ἀρχῶν, ἐκ βασιλείων ὄντων, γὰρ ὁμοιογενῶς ὁ οὐαρεῖται βασιλικῶν γένους, ἐγγόντων. σέμει δ' ὡς τὸν λαόνον πτεροχούους. ἀγαθὰ τῶν οὐαρεῖται τοφούμους, τῶν μὲν ὁδοῦ πρὸς αὐτῶν κατέχευε χαίρειν μὴ ἐντυχῶν τῆς χάριτος τῇ βασιλείᾳ, τῶν ἐξέδους ἢ πᾶσις ἐφροῦν, μὴ ἀγαθὰ τῶν ἀπαγγελλόντων βασιλείᾳ τῶν πρὸς ὁδοῦ. καὶ δὲ χαίρειν τῶν τῶν καμρῶν οὐρανὸν, πᾶσις τῶν καμρῶν οὐρανὸν, πᾶσις τῶν ἰουδαίων ἀπέκτανε. ἐξελθόντων ἢ καμρῶν τῶν ἐν βασιλείᾳ πτεροχούων ἀγαθῶν τῶν ὁδοῦ πρὸς αὐτῶν ἐκκατανοῖς βαβυλωνίους ἰουδαίους, πᾶσις τῶν πρὸς ὁδοῦ ἔχουσιν ὁδοῦ. καλῶς οὐκ ἐν τῇ τῶν καμρῶν ἰουδαίων δώδεκα τῶν δοκιμασίᾳ, πρὸς αὐτοὺς ἀφικνοῦντες εἰς ἐκκατανοῖς, πρὸς τῶν ἐκκατανοῖς αὐτῶν ὁμοφύλους ὄντων, ὅτι οὐαρεῖται ἀκούει ὑμᾶς ὅτι βασιλεία μὲν ὁδοῦ, καὶ μὴ πιστεύετε, πᾶσις μὲν ὑμᾶς πᾶσις ὑμᾶς τῶν ὁδοῦ καλῶς τῶν. τῶν γὰρ αὐτῶν πᾶσις ὁδοῦ καλῶς μὴ πιστεύετε τῶν πρὸς ὑμῶν ἔχουσιν. ἐκκατανοῖς καὶ τῶν πρὸς αὐτῶν ἀνδρῶν ἐκκατανοῖς πᾶσις δὲ πᾶσις ὁδοῦ πρὸς αὐτῶν πᾶσις ἐκκατανοῖς ὁδοῦ, καὶ κατελάσονται αὐτοὺς μὲν ὅτι πᾶσις μὲν φροῦν, ἐπεισὶν καὶ τῶν ἐκκατανοῖς πᾶσις. ἐκκατανοῖς ὑποπῶσιν τῶν πᾶσις ἐκκατανοῖς πᾶσις, ἐκκατανοῖς πᾶσις. κατελάσονται δὲ οὐκ ἐν τῶν δώδεκα πρὸς αὐτοὺς εἰς τῶν καμρῶν οὐρανὸν. ὑποπῶσιν αὐτοὺς οὐαρεῖται μετὰ τῶν βασιλικῶν δυνάμειος οὐκ ἐν τῶν πρὸς αὐτοὺς ἀπέκτανε, καὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐκκατανοῖς ἰουδαίους ἐπὶ αὐτοῖς. φησὶ δὲ πᾶσις ἐκ τῶν ἐκκατανοῖς πᾶσις ἀπαγγελλόντων αὐτοὺς καλῶς τῶν πᾶσις λαβόντες σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰς γαμάλα τῶν φροῦν ὑποπῶσιν, κατελάσονται τῶν καμρῶν πᾶσις ἀγαθῶν πᾶσις, καὶ ῥοσχημάτων πᾶσις μὲν ὁδοῦ ἔχουσιν. Φίλιππος δὲ ποτὲ μὲν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὺς γαμάλα τῶν φροῦν ἦκεν. ὡς γὰρ ὁδοῦ δὲ, κατελάσονται τῶν ἀρχῶν αὐτῶν πᾶσις καλῶς, καὶ πᾶσις πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἐν τῇ καμρῶν οὐρανὸν. διεδέχεται γὰρ ὑπὸ τούτων τῶν βασιλείας πᾶσις.

ἃ τῶν

A tum quanta esset Romanorum potentia, quam rebellando irritare immensi periculo non careat, atque ita tandem vixit hujus viri consilium. Rex porro cum sensisset Varum velle apud Cæsaream Judæos cum uxoribus & liberis multorum milium expientes numerum interficere, misit ei successorem Equum Modium, ut alibi dictum est. Philippus autem Gamala & vicinam regionem in Romanorum fidem continuit. Interea cum venissem in Galileam, certis nunciis super his rebus edoctus, scripsi Hierosolymitanorum concilio, quid me juberent sciscitans. rescriptum est ut in Galilæa maneam, ejusque tutelæ provideam, retentis etiam collegis, si illis ita visum sit. hi cum multum pecuniæ parassent ex debitis sibi sacerdotii nomine decimis, statuerant reverti in patriam: sed rogati ut tantisper mecum essent dum componeremus omnia, facile assenserunt. Cum his igitur a Sephoritarum urbe profectus in Bethmauntem vicum veni distitum quatuor stadiis a Tiberiade: missoque nuncio accersivi ad me senatum Tiberiadis & primores ejus populi. qui postquam affuerunt, & inter hos Justus quoque, dixi me una cum collegis legatum a populo Hierosolymitano missum ad eos, ut agerem de diruendo palatio, quod ibi a se extructum Herodes tetrarcha variis animalium picturis ornaverant, cum id vetitum sit nostris legibus: rogabamque ut nos quantumcunque id facere permitterent. Quod cum diu Capella & suæ factionis homines recosassent, tandem magna contentione assensum eis expressimus. interim dum nos ea de re contendimus, jam Jesus Saphiæ filius nautarum & inopum factionis dux assumpta aliqua multorum Galilæorum manu palatium incendit, ratus se bonam prædam inde paraturum, quia tecta ejus quædam inaurata viderat: multaque in eo diripuerunt præter animi nostri sententiam. nos enim post colloquium cum Capella & Tiberiensium primatibus apud Bethmauntem habitum in superiora Galilææ nos recepimus. Tum Jesus & alio Græcos omnes eam urbem habitantes interimit, & quotquot inimicos ante id bellum habuerant. His auditis vehementer commotus descendi in Tiberiadem, dedique operam, ut quicquid possem recuperarem ex direptis regis facultatibus, candelabra corinthia, mensas regias, & rudis argenti satis magnam copiam. quæcunque autem recepi, regi servare statui. accitis igitur decem e senatu potioribus & Capella Antylli filio, vasa illa eis tradidi, interdicens, ne cuiquam præter me ea redderent. Inde Gischala cum collegis ad Joannem veni, cogniturus quidnam haberet animi: moxque deprehendieum rerum novarum cupidum affectare tyrannidem. rogabat enim me ut sibi potestatem facerem exportandi frumentum Cæsaris, quod in superioris Galilææ vicis erat repositum, dicens se id velle impendere in structuram mœniū patriæ, at ego cum olfecissem ejus conatus & consilia,

[illegible]

A & post sæpe e multis periculis, sicut suo loco dicitur. Tanta autem erga me erat vulgi Galilæorum fides ac benevolentia, ut expugnatis eorum oppidis, & in captivitatem abductis familiis, non tantum gemitus suis calamitatibus, quantum curæ incolumitati meæ tuendæ impenderent. Hæc videntem Joannem invidia subiit: rogavitque me per literas ut sibi permitterem valedudinis causa apud Tiberiadem foveri aquis calidis: quod ego nihil suspicans libenter annui. quin & his quibus civitatibus administratio per me fuerat credita scripsi, ut diversorium ei pararent & comitibus, rerumque ad commodum vitium idonearum copiam. ipse interim agebam in vico Galilææ qui Cana dicitur. Joannes autem postquam venit Tiberiadem, egit cum oppidanis ut obliti datæ mihi fidei ad se deficerent: multique preces ejus libenter admiserunt, homines gaudentes novitatibus, & mutationum avidi proclivesque ad dissidia: præcipue vero Justo & patri ejus Pisto cupide arrepta est deficiendi a me ad Joannem occasio. id tamen consilium interventu meo feci irritum. Venerat enim ad me a Sila, quem Tiberiensibus ducem præfeceram, nuncius voluntatem ejus populi indicans, & hortans ut properem: alioquin fore ut civitas brevi in aliorum potestatem veniat. lectis igitur Silæ literis, cum ducentis viris per totam noctem iter feci, præmissis nuncio qui adventum meum significaret Tiberiensibus. mane autem jam civitati proximo plebs mihi venit obviam, & Joannes inter alios. qui cum valde turbato vultu me salutasset, veritus ne detecto suo conatu veniret in capitis periculum, propere se recepit in diversorium. cumque pervenissem in stadium, dimissis absque uno satellitibus, retentisque decem armatis, alloqui cœpi concionem Tiberiensium stans in celso quodam suggesto: hortabarque eos ne tam cito deficerent, alioqui fore ut brevi eos fidei mutata poeniteat: neque illis posthac quendam crediturum facile, nimirum merito suspectis ob hanc præsentem perfidiam. Vix hæc effatus eram, cum audio ex meis quendam jubentem me descendere. non enim tempus esse conciliandæ Tiberiensium benevolentia, sed prospiciendi incolumitati propriæ, quomodo inimicos effugiam. Joannes enim postquam didicit me penè solum esse, delectos e mille suis militibus fidissimos miserat iussos me interficere: jamque veniebant, & patratum fuisset facinus, nisi ocyus desilivissem cum Jacobo satellite, sublevatus ab Herode Tiberiensi: a quo deductus ad lacum, navigio quod forte ibi nactus sum conscenso, civitatis præter opinionem inimicis perveni Tarcheas. ejus urbis incolæ audita Tiberiensium perfidia vehementer irati, correptis armis hortabantur ut se contra eos ducerem, dicentes se velle

ulcisci Iesū ducis injuriam, facinusque hoc renuntiabant per totam Galilæam, quo omnes concitarent contra Tiberiada, rogantes ut frequentes ad se convenirent, facturi de consilio ducis id quod visum fuerit. itaque magnus undique Galilæorum armatorum concursus factus est, postulantium ut Tiberiada invaderem, expugnataque diruerem, & incolas cum totis familiis sub hasta venderem. idem suadebant & amici qui ex ea urbe evaserant. ego vero non amuebam, indignum ratus civilis belli initium facere, & censens non debere eam contentionem ultra verba progredi: imo ne ipsis quidem ajebam id conducere, si Romanis inspectantibus diffidiis intestinis se conficiant. hac ratione demum Galilæorum ira placata est. Joannes porro ubi non successerunt insidiae, sibi ipsi timuit, & assumptis armatis quos circa se habebat relicta Tiberiade Gischala petiit: inde ad me scripsit factum excusans, quasi non fuisset ejus conficius: rogabatque nequid suspicaretur de ipso, addens juramenta cum diris execrationibus, quo magis scriptis suis fidem astrueret. At Galilæi, quorum e tota regione denique magnus cum armis affluerat numerus, scientes hominem esse malum & perjurum, rogabant ut se contra eum ducerem, promittentes funditus se deleturos & ipsum & patriam ejus Gischala. Actis igitur pro favore gratiis, pollicitus sum me eis non cessurum officiis ac benevolentia: rogabam tamen ut cohiberent se ipsos, & darent mihi veniam quod tumultus compestere mallet absque cadibus. concesserunt id mihi Galilæi, moxque Sephorim venimus. oppidani autem quibus decretum erat permanere in fide Romani populi, timentes meum adventum, conati sunt me in alia negocia distrahere, quo ipsi securius degerent: misloque nuncio ad Jesum latronum principem agentem in confiniis Ptolemaidis, magnam pecuniam ei sunt polliciti, si cum octingentorum manu quam aiebat, bellum nobis inferret. is promissis motus voluit nos nec opinantes & imparatos aggredi. itaque rogat me per nuncium, ut sibi salutandi me potestatem facerem, quo impetrato, quandoquidem non praesentem insidias, assumpta latronum cohorte iter fecit propere. non tamen ei successit tentatum facinus. cum enim jam non longe abesset, quidam ex ejus cohorte transfuga conatum ipsius mihi indicat. quo audito processi in forum simulans me nihil scire de insidiis, sequente armatorum Galilæorum multitudine, & inter hos quibusdam Tiberiensibus. deinde dispositis qui servarent vias, jussi portarum custodes ut solum Jesum cum primis venientem intromitterent, ceteros excluderent, & si vi tentarent irrumpere, plagis repellerent, quibus imperata facientibus intravit Jesus cum paucis: jussusque a me arma confectum projicere,

ἄρα ὁ στρατηγὸς δίκαια λαβὼν παρ' αὐτῶν διήγγελλον ὅτι τὰ γινόμενα καὶ τίς καὶ τὴν γαλιλαίων πᾶσαν, ἐρεθίσαι καὶ πυτυε καὶ τῶν πειρασμῶν διὰ πονηρῆς ἐχούσης παρεκάλειν τὴν πλείστην συναχθέντας ἀφικέσθαι πρὸς αὐτοὺς, ἵνα μετ' ἡρώδης ὁ στρατηγὸς κρατῶσι τὸ δόξαν ἡκούοντο οἱ γαλιλαῖοι πολλοὶ πανταχόθεν μετ' ὅπλων. καὶ παρεκελεύοντο μοι προσβαλὼν τῇ πειρασμῷ, καὶ κατὰ κράτος αὐτῷ ἐξελθῶν, καὶ πᾶσαν ἐδαφὴν πηλοῦσαν τοὺς ἐστικούς σου γινώσκῃ καὶ τέκνοις ἀνδραποδιστάς. συνεβούλευον ὅτι ταῦτα καὶ τῶν φίλων οἱ ἐκ τῆς πειρασμῷ διὰ συναχθέντες. ἐγὼ ὅτι οὐ συνεπέδον, δυνὸν ἡρώδης ἐμφυλίου πολέμου κατέσχεον μέχρι λόγου ὅτι μὲν εἶναι δεῖν τὴν φιλονεικίαν. καὶ μὲν οὐδ' αὐτοὺς ἐφασκον συμφέρειν τῷ πρῶτῳ, βωμολοχίαν τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰσεσθῆναι αὐτοὺς διπλάσι προσδοκούντων. ταῦτα ὅτι λέγων, ἐπαύσατο τῆς ὁρῆς τοὺς γαλιλαίους. ὁ ὅτι ἰωάννης ἀπέσπευτο τῆς ἐπιδουλής αὐτῷ ἡρώδης, εἰδοὺς ὅτι αὐτὸς καὶ τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐσπείρας ἀναλαβὼν ἀπῆρσεν ἐκ τῆς πειρασμῷ εἰς τὴν γίγχαλα, καὶ ἡρώδης πρὸς μετὰ τῶν πεπαιγμένων διπλοῦνται, ὥς μὴ κατὰ γνώμην τῶν αὐτῶν ἡρώδης παρεκάλῃ τι μηδὲν ὑπονοῆν κατ' αὐτὸς, προσετίθει ὅρκους καὶ διώας πρὸς δέρας, δι' ὧν ὥστε πιστευθῆσθαι πρὸς ὧν ἐπέσταν. οἱ ὅτι γαλιλαῖοι, πολλοὶ γὰρ ἔπειροι πύλιν ἐκ τῆς χώρας πᾶσι ἀνήγγισαν μετ' ὅπλων, εἰδοὺς τὸν ἀνδραποδιστὴν πηρὸς εἶναι καὶ ὁπιορκεῖν παρεκάλειν ἀναγῶν σφᾶς εἰς αὐτὸν, ἀρδῶν ἀφανίσθαι ἐπαγγελλόμενοι τοὺς αὐτοὺς καὶ τὴν γίγχαλα. χάρην μὲν οὐκ ἔχον αὐτῶν τῆς πρὸς ἡμῶν ἀμολόγου ἐγὼ, καὶ νικῶν αὐτῶν τὴν δόξαν ἐπὶ γαλιλαίῳ. παρεκάλειν ὁ ὅμως ὁπιορκεῖν αὐτοὺς ἀξίων, καὶ συγγνώσκων μοι δεομένων πρὸς ἡμῶν τὰς περὶ χάς χωρὶς φόνων κατέστειλεν. καὶ πᾶσι τὸ πᾶν τῶν γαλιλαίων, εἰς τὴν σπφωρῶν ἀφικνούμεν. οἱ ὅτι τὴν πύλιν ταύτην κατεκλώπησαν ἀνδρες κεκομῆτες τῇ πρὸς βωμολοχίαν ἐμμένοντες πιστῶς, δεδόντες ὅτι τὴν ἐμὴν ἀφίξιν, ἐπὶ ἡρώδης, ἐπὶ μετὰ πρῶτῳ πρὸς αὐτῶν, ἀδελφὸς εἶναι πρὸς αὐτῶν. καὶ ὅτι πρὸς αὐτοὺς πρὸς ἡρώδης τὸν ἀνδραποδιστὴν εἰς τὴν πειρασμῷ μετῴρην, ὑπάρχοντι δυνάμει πολλὰ χρήματα διέλασαν μετ' ἡρώδης τοὺς αὐτοὺς διωάμεως (ἦσαν ὅτι ἐκτακτοὶ τὸν δευτὸν) πλείον ἐξαΰσαι εἰς ἡμᾶς. εἰς ὑποακούσεις αὐτῶν τῆς ὑποχέουσιν, ἡγήσαντο ὁπιορκεῖν ἡμῶν ἀντιπρὸς καὶ μηδὲν συγγνώσκουσιν. πρὸς τοὺς τοὺς μετὰ παρεκάλει λαβὼν ἐξουσίαν ἀπαρσένων ἀφικέσθαι συγχωροῦνται. δέμου, τῆς γὰρ ὁπιορκεῖς οὐδὲν πρὸς ἡμῶν, ἀναλαβὼν τὸ σωμαγμα τῶν ληστῶν ἐπαρδῶν εἰς ἐμὲ. οὐ μὲν ἔφθασεν αὐτὸς τὴν λαβὼν ἢ κακουργία. πρὸς αὐτοὺς γὰρ ἦδη, τῶν τοὺς αὐτοὺς αὐτομολήσας ἦσαν πρὸς μετ' ὁπιορκεῖν αὐτῶν φράζων. καὶ γὰρ πρὸς αὐτοὺς ταῦτα πρὸς ἡρώδης εἰς τὴν ἀρδῶν, σκηψάμεν ἀγνοῶν τὴν ὁπιορκεῖν, ἐπὶ ἡμῶν ὅτι πολλοὺς ἐσπείρας γαλιλαίους, πρὸς ὅτι καὶ πειρασμῶν ἐπὶ πρὸς αὐτοὺς τὰς ὁδοὺς πᾶσι ἀσφαλέστα φρουροῦν, παρήγειλα τοὺς ὁπιορκεῖν τῶν πύλιν μόνον ἡρώδης ἐπειδὴν ὁπιορκεῖν μετ' ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἰσελθὼν εἶσθε, ἀποκλέσθαι τοὺς ἀλλοις, βιαζόμενους ὅτι τυπῆν. ὅτι τὸ πρὸς αὐτοὺς πρὸς αὐτοὺς, εἰσελθὼν ὁ ἡρώδης μετ' ὁπιορκεῖν καὶ κελύσαντες ἐμὲ, εἰσελθὼν καὶ ὁπιορκεῖν, εἰ γὰρ

ἐγὼ ἀπειροὶ τὴν ἡγεσίαν, ὡς ἐστὶν ἰδὼν πανταχόθεν
 αὐτῷ τοῦ ὁπλίτου, ὁ δὲ Σηθεις, ὑπὸ κρυψέον. οἱ δὲ δόπο-
 κληθέντες τῶν ἐπακολουθούντων αὐτῷ, πυθόμενοι τὴν
 σύλληψιν ἐφυγον. καὶ γὰρ προσκαλεσάμενος τὸ ἱησοῦν
 κατ' ἰδίαν, ὅτι ἀγνοοῖν ἐφην τ' ἐπ' ἐμὲ συσπαραδίσαν
 ὁπλιτὴν, οὐδὲ ὑποπινῶν πεμφθεὶς, συζητήσας δὲ
 ἐμὸς αὐτῷ τῶν πεπραγμένων, εἰ μέλλοι μετανοήσῃ
 καὶ πρὸς ἐμὲ ἡγησάσθαι. ὑποχρυσάμενος ὅτι πάντα ποιήσῃ
 ὅσκινα, ἀπέλυσε συγχωρήσας αὐτῷ συναγαγεῖν πάλιν
 οὐς ὑπερτερον εἶχεν, σμφωρήσας δὲ ἡρώδη, εἰ μὴ
 παύσαντο τὴν ἀγνωμοσύνην, λήψας παρ' αὐτὸν δίκας.
 καὶ τῶν τ' ἡμερῶν, αὐτοῖς ὅτι πρὸς μεθύοις μετάνους,
 τῶν ὑποτῶν ἐξουσίαν ἔβασιλεύς ἐκ τῶν τραχω-
 νιτῶν χώρας, ἐπαγόμενοι τοῦς ἐαυτῶν ἵππους, καὶ ὅ-
 παλα καὶ χρήματα δὲ ὁπλοκροῦντες. τοῦτους ὡς
 πινυμένους τῶν ἰουδαίων ἀναγκαζόντων, εἰ θέλουσιν εἶναι
 παρ' αὐτοῖς, ὅτι ἔασσι βιασθῆναι, φάσκων δὲν ἕκαστον
 ἀνθρώπων καὶ τὴν ἐαυτῶν περὶ αὐτοῦ ἵππων ὁδοῦν,
 ἀλλὰ μὴ μὲν βίας. χρεῖται ὅτι τοῦτους δι' ἀσφάλειας
 πρὸς ἡμᾶς καταφύγουσιν, μὴ μετανόησιν. πεισθέν-
 τες ὅτι ἔστω ἡγεύς, τοῖς ἡκούσιν ἀνδράσι τὰ πρὸς τὴν
 σωτηρίαν δίδωσαν ἅπαντα παρήχον δαψιλῶς. πέ-
 πη δὲ ὁ βασιλεὺς ἀρτίπλους, διώκων καὶ στρατηγὸν ἐπ'
 αὐτοῖς ἐκδύον μόδιον, μαγδαλὰ τὸ φρούριον ἐξαίρη-
 σάντας. οἱ δὲ πεμφθέντες, κυκλώσαντες μὲν τὸ φρού-
 ριον ὅτι ἤρκεσαν, ἐν ὅτι τοῖς φανεροῖς τῶν τόπων ἐφε-
 δρόντες ἐπὶ τὸν κόλπον τὰ χαλμάς, αἰδούντες ὅτι ὁ δε-
 καδάρχος, ὁ δὲ μετὰ τοῦ πεδίου τὴν περὶ αὐτοῦ πεπι-
 στωμένον, ἀκούσας ὅτι παρὲν εἰς σιμωνιάδα κώμην
 ἐν μετρητοῖς κειμένη τῆς γαλιλαίας, αὐτὸς δὲ ἀπὸ
 χούσας ἐξήκοντα σταδίους, νυκτὸς ἀναλαβὼν τοῖς ἐκα-
 τὴν ἵπποις οὐς εἶχεν σὺν αὐτῷ, καὶ πικὰς πεζούς ὡς
 διακρούσας, καὶ τοῖς ἐν γὰρ πλεῖ κατὰ κοινότητας ἐπα-
 γόμενοι συμμαχοῦς, νυκτὸς ὁδοῦς ἦκεν εἰς τὴν
 κώμην ἐν ἣ διατρεβόν. ἀντιπαρατάξας μὲν ὅτι καὶ τοῦ
 μὲν δυνάμεως πλεῖς, ὁ δὲ μὲν αἰδούντες εἰς τὸ πεδίον
 ὑπαίχον ἡμᾶς ἐπαρῶν. σφάδρα γὰρ τοῖς ἵπποις ἐπι-
 επιβίβη. οὐ μὲν ὑποκρούσαντες, ἐγὼ γὰρ τὸ πλεονέκτη-
 μα συνδῶν τὸ ἡγεσόμενον τοῖς ἵπποις, εἰ καταδάσ-
 μῳ εἰς τὸ πεδίον, πύξαι γὰρ ἡμῖς οὐ μὲν πικὰς ἡμῶν
 αἰσὶς τοῖς πολεμίοις συνάπην. καὶ μέγας μὲν πιν-
 γρῶν ἀντίσταν. σὺν τοῖς ὡς αὐτὸν ὁ αἰδούντες.
 ἀχρεῖον δὲ ὁρῶν καὶ τὸν τόπον τῆς τοῦ αὐτοῦ τὴν ἵπ-
 πικὴν διώκων, ἀναδύσαντες ἀπὸ αὐτοῦ εἰς γὰρ
 πάλιν, τοῖς ἀνδράσι δόξα δὲ καὶ τὴν μάχην. εἰς μὲν
 ὅτι καὶ πρὸς ἐγὼ, διὰ τοῖς ἐπαγόμενοι ὁπλίτας. καὶ
 ὡς βασιλεὺς πάλιν ἡρόδοτος ἐν μετρητοῖς τῆς ἡ-
 λεμαϊδὸς κειμένη, ἕκαστος δὲ ἀπὸ χούσας ἐπὶ γὰρ
 γὰρ εἰς τὴν διατρεβὴν ὁ αἰδούντες, τῆς αὐτοῦ ὁπλί-
 τας ἐξῶθεν τὴν κώμης καὶ φρουρεῖν αὐτοῖς ἀσφαλῶς
 πρὸς ὁδοῖς περὶ αὐτοῦ ὑπὲρ ὅτι μὴ ἐσοχλήσῃ τοῖς πολε-
 μίοις ἡμῖν, ὡς τὸν εἶπεν ἐκφορησάμενος, πλὺς γὰρ ἀπὸ τῆς
 βασιλείας τὸ βασιλεὺς ἐκ τῶν περὶ κώμης εἰς τὴν
 βησαίων συλλεγόμενος, πλεῖς καὶ καμῆλους καὶ
 τοῖς ὄνοις, πολλοὺς δὲ ἐπὶ τὴν μάχην, διέπτετο τὸν εἶπεν
 γαλιλαίαν. τῶν δὲ πρὸς αὐτοῦ, περὶ αὐτοῦ εἰς μάχην
 πρὸς αὐτοῦ. οὐχ ὑποκρούσαντες δὲ ἐκείνου, κατὰ π-
 πη γὰρ τὴν ἡμετέραν ἐπισημότητα καὶ τὸ γὰρ, ὅτι
 ἀκούσας ὑπὸ αὐτοῦ λεηλατήσας. καὶ ὁ νεοπολιτανὸς
 εἶπεν ἐν φυλακῇ τὴν δὲ τῶν πολεμίων. τῶν οὖν
 κωλύσας ὅτι πλεον τὴν πρὸς αὐτοῦ κακοῦ,

Anisi interfici mallet, videns se cinctum armatis
 paruit. tum qui eum sequebantur exclusi ut du-
 cem suū captum fenserunt, evestigio fuga se pro-
 priunt: & ego seorsum abducto Jesu dixi me non
 ignorare paratas mihi insidias, quibusve id fa-
 ctum sit autoribus: daturum tamen erroris veni-
 am, si mutatus velit esse mihi fidus in posterum.
 Quo omnia pollicente dimisi hominem, permiffum
 quos prius habuerat colligere: Sephoritis vero
 poenā interminatus sum, nisi posthac quiescerent.
 Per idem tempus venerunt ad me duo Tracho-
 nitarum magnates regis subditi, adducentes suos
 equites, & afferentes tam arma quam pecuniam.
 hos cum Judæi circumcidi cogerent, si velint in-
 ter ipsos versari, non sivi ut eis molesti essent:
 asseverans oportere suo quemque arbitrato &
 non alieno impulsu Deum colere: neque com-
 mittendum ut eos securitatis causa confugisse ad
 nos poeniteat: atque ita persuasa multitudine, vi-
 ris illis consuetum victum abunde præbui. Inter-
 ea rex Agrippa copias mittit duce Eqvo Modio,
 quæ Magdala castellum vi capiant: quæ tamen
 obsidere id non aufæ, in seffis viis infestabant po-
 tius Gamala. Ebutius autem Decadarchus qui
 Magni campi præfecturā tenuit, audito quod in
 Simoniada vicum venissem situm in Galilæa fini-
 bus, distantem ab ipso sexaginta stadiis, noctu
 assumptis quos circa se habebat centum equiti-
 bus, & ferme ducentis peditibus, Gabensiumque
 auxiliis, nocturno itinere in eum vicum perve-
 nit. contra quem cum meorum explicuissem vali-
 dam aciem, conatus est nos in planiciem prolice-
 re, fretus equitibus. nihil tamen profecit, quia
 moveri loco nolui, quippe videns eum potiores
 habiturum, si cum essemus omnes pedites, de-
 scenderemus in campeffria, cumque aliquandiu
 strenue repugnasset Ebutius, tandem animad-
 vertens nullum esse eo loco usum equitum, signū
 receptui dato Gabam abiit infecto negotio, tribus
 tantum in pugna amissis. ego vero evestigio secu-
 tus sum cum armatorum duobus millibus, cum-
 que venissem Befaram, quod oppidum in Ptole-
 maidis situm confiniis stadio vigesimo abest a
 Gaba, ubi tum erat Ebutius: dispositis foris per-
 vias stationibus militum, quo tuti essemus ab in-
 cursu hostium, donec frumentum exportare-
 mus, cujus magna vis e circumvicinis reginæ
 Bernices vicis eo congesta fuerat: oneratisq; plu-
 rimis camelis & asinis quos in hoc adduxeram,
 transmissi frumentum id in Galilæam: absoluto-
 que hoc negotio, feci Ebutio pugnandi copiam.
 Eam cum ille detrectaret audacia nostra territus,
 verti me in Neapolitanum, audito quod popula-
 tus sit agrum Tiberienfium. is cum equitum
 ala præsidio erat Scythopoli. hoc igitur ab ul-
 teriore Tiberienfium vexatione prohibito,

κοιμώμενοι κατελπίοντες ὅτι ἔσονται ἡσυχῇ ὡς
 ἰπποδρομοί, ὡς ἐκείνους ἐλαττομένους μετὰ πάντων καὶ
 στρατηγῶν. περὶ δὲ τούτων καὶ συνελθόντων,
 πολὺς ὄχλος ἤδη προσκυνοῦσιν, μίαν τι πάντες ἐ-
 πιστεύοντες. φωνῶν, καλεῖται τὸν προσδοκῶντα πονηρὸν περὶ
 αὐτοῦς γνησιμῶν. μάλιστα δὲ αὐτοῦς ἐξέτασαν ὁ δὲ σα-
 πφίης πᾶσι ἰησοῦς ἀρχὴν τότε τῆς πρεσβυτείας, πονη-
 ρὸς ἀνθρώπων καὶ παραστῆναι μεγάλα πρᾶγματα φύ-
 σιν ἔχων, σωτοποιὸς τι καὶ σωτηρίας ὡς οὐχ ἔσται.
 καὶ τότε δὴ λαβὼν ἐκ χειρὸς τοὺς μαθητὰς νόμους καὶ
 προσελθὼν ἐκείνους, ἐκείνους καὶ ἑαυτὸν ἐφίλω πολλῶς
 μιστὴν δύνασθαι ἰωσήφην, ἵνα τοὺς πατέρας δόξα δέξω-
 ντες νόμους, ὧν ὁ πατὴρ ὁ ὕμνων στρατηγὸς προσδοκῶν
 ἐμὲ γένεσθαι καὶ μισοπονηροῦντες ὑπὲρ τούτων, τι-
 μωρήσασθαι τὴν τιμὴν τὴν πολλήν. καὶ τὸ ἐκείνους καὶ
 πλεονέχοντες ὁπλοποιῶντες, ἀναλαβὼν τῆς ὁπλῆτος,
 ὁπλῆτος οὖσαν ἐν ἡ κατηγόμενον ἑαυτὸν ὡς ἀναμνη-
 σκῶν. ἐγὼ δὲ οὐδὲν προσδοκῶμεν. Διὰ κόπον πρὸς
 παροχῆς κατηγόμενον. σίμων δὲ ὁ δὲ σώματα μου τῷ
 φυλακίῳ πεπιστευμένῳ, ὁ καὶ μόνῳ ὁρῶμεναι,
 ἰδὼν τὸν ὁπλοποιῶντα τῶν πολιτῶν, διεγέρθη με καὶ τὸ ἐφ-
 ῆσθαι μοι κινδυνὸν ἐξαγγέλλει, ἡ δὲ τὴν φωνήν αὐτοῦ
 ὡς στρατηγὸν ὡς αὐτὸς, πρὶν διαλεῖν τοὺς ἐχθρούς ἀ-
 ναγκασθῆναι ἢ κτενοῦντας. ὁ μὲν ταῦτα ἐλεῖν, ἐγὼ δὲ
 τῷ ἡρώδῃ κατ' ἐμαυτὸν ὁπλοποιῶντας εἰς τὸ πλεονέχον
 ἀντιπρὸς τὸν προσελθὼν με πρὸς οὐ μὲν ἀντιπρὸς τὸν
 τὸν ἡρώδῃ ἐκπερισσὸν ὅτι ὁ αὐχένῳ, καὶ ὁδὸν
 ἐπὶ τῇ, ἡ μὲν δὲ μοι τῶν πλεονέχων ἀντιπρὸς τὸν
 εἰς τὸν ἰπποδρομὸν ἀφίω τι φωνῆς, καὶ πρὸς τὸν
 καὶ τῷ γένῳ δακρυῖν φύρον, ἐλεονδὸς ἐδόξα πᾶσιν
 σωεῖς ὁ δὲ πλεονέχων τῷ μεταβολίῳ, δι' αἰτίαν πρὸς
 γνώμης αὐτῶν ἐπερὶ τὸν πρὸς τὸν ὁπλοποιῶντα
 τὸν οἰκίαν ὑποστρέψαι. καὶ συνεχώρουν μὲν ἀδικεῖν ὡς
 αὐτοὶ νομίζουσιν, ἐδόξιν δὲ διδάσκειν πρὸς τὸν
 χρεῖαν ἐφυλάττειν τὰ ἐκ τῆς ἀρπαγῆς κομιζόμενα χρεῖ-
 ματα, καὶ τότε θήσκον ἐκείνους. ὁ δὲ πλεονέχων
 γὰρ κελδοῦντες, ἐπὶ τὸν οἰκίαν καὶ ἡσυχίᾳ μοι
 προσέτερον ὡς κτενοῦντες. ὁπλοποιῶν δὲ πλεονέχων
 κελδοῦντες ἐπέσθην, προσδοκῶντες ἐπὶ τὸν ὁμολο-
 γῆσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰ χρεῖματα τῷ βασιλεῖ πηρηκέ-
 νου, ὡς ὁμολογηκότα τῷ προσδοκῶντι ἀντιπρὸς τὸν
 οὐ μὲν πᾶσι πάντων ἡσυχίᾳ, ἀνδρες εἰπὶ ὁμολογῶντες,
 θανόντων μὲν ἢ δίκην εἶναι οὐ μὲν τὸν ὁμολογῶντα. βέλομαι δὲ
 ἐμὲ πρὸς τὸν πλεονέχων τῷ ἀληθείᾳ φράσσει πρὸς
 ὑμᾶς. τῷ γὰρ πᾶσιν πᾶσιν φιλοξενοῦν τῷ οὐ μὲν ὁπ-
 λοποιῶντα πλεονέχων τι τοσούτων ἀνθρώπων ὡς πᾶσι
 τῶν πατέρων κατελπίοντες ἀφίκοντο κοινῶν τὸ ὑμᾶ-
 τῶν ἡσυχίᾳ τῆς, ἐκείνους τῆς κατελπίσασθαι
 ἐκ τῆς χρεῖματων πύτων, περὶ ὧν ἡ πρὸς ὑμᾶς ἐστὶν ἐρ-
 γῇ δαπανωμένων εἰς τῷ οἰκοδομίᾳ αὐτῶν. πρὸς
 ταῦτα ὁ μὲν τῶν πλεονέχων καὶ ξένων ἐγείρεται
 φωνῇ, χαρὴν ἔχων ὁμολογουμένων καὶ ἡσυχίᾳ πρὸς
 τὸν πλεονέχων. γαλιλαῖοι δὲ πρὸς τοὺς ἡσυχίᾳ ἐπὶ
 μὲν. καὶ γίνετο πᾶσι πρὸς ἀλλήλους, τῶν μὲν κέ-
 λασιν ἀπολουσίων, τῶν δὲ κατεφρονέειν. ἐπὶ δὲ
 ἐπὶ τῇ ἡσυχίᾳ καὶ πρὸς τὸν κατεφρονέειν τῆς
 καὶ τῆς ἀλλῆς πλεονέχων τῆς ἀναγκῆς, πρὸς
 τὸν πλεονέχων ἑκάς εἰς τῷ ἑαυτῷ. καὶ γὰρ
 τῷ πᾶσι ἐλπίδα διὰ φωνῶν τὸν προσδοκῶντα
 βεβαιῶντες διέλαβαντο ad suum quisque

Aut me dormientem deferentes in circum veni-
 rent, cum ceteris ibi de abrogando mihi imperio
 consultaturi. qui persuasi multos ibi jam ante
 congregatos inveniunt, unanimiter vociferantes
 vindicandum esse in proditorem reipublicæ. Sed
 præcipue instigabantur a Jesu Saphiæ filio, qui
 tum summum magistratum gerebat, vir malus
 & natus movendis tumultibus, seditiosusque ut
 qui maxime. Istum præ se ferens Moysis tabulas
 in medium progressus, Si vestri, inquit, nulla
 cura tangimini, at sacratas has leges nolite con-
 temnere, quas publico odio prosequendus Jo-
 sephus iste vester dux sustinuit prodere, quan-
 tumvis atroci pœna dignissimus. Hæc effatus &
 exceptus acclamatione populi, assumptis armatis
 ad ædes ubi diversabar properat cum certo in-
 terficiendi me proposito, me nihil tumultus sen-
 tiente & quiescente interim præ lassitudine: cum
 subito Simon unus satellitum, qui tum solus me-
 cum permanerat, viso incurfu civium me excitat
 indicatoque instante periculo simul hortatur, ut
 potius generosi ducis more vitâ abruptam, quam
 inimicorum arbitrio moriar. Hæc illo monente,
 ego salute mea Deo commissâ mutataque veste in
 cœtum atratus prodii, & suspensum a cervice
 gestans gladium, per viam illam qua neminem
 adversariorum occursurum sciebam in circum
 veniens visendum me præbui, in faciem prostra-
 tus & terram rigans lacrymis, ita ut omnes mo-
 verem ad misericordiam. cumque sensissem mu-
 tatos affectus populi, conatus sum eorum senten-
 tias scindere, priusquam armati reverterentur a
 meis ædibus: fassusque me non alienum ab obje-
 cto crimine, postulabam ut primum discerent, in
 quem usum servarem relatam ad me prædam, ac
 tum demum si liberet me interficerent. Multitu-
 dine vero jubente me dicere, armati reversi & me
 conspicati irruunt occidendi animo. Sed cohi-
 biti plebis vocibus, represserunt suum impetum,
 rati post confessionem prodicionis & servatæ regi
 pecuniæ, habituros se meliorem occasionem pa-
 trandi facinoris. Itaque facto silentio, Viri fratres,
 inquam, si vobis videor mortem commeritis,
 nec ipse mori recuso: volo tamen ante exitium
 veritatem apud vos proloqui. Equidem cum
 animadvertissem civitatem hanc commodissi-
 mam hospitibus, multosque relictis propriis pa-
 triis delectari vestra consuetudine cujusvis for-
 tunæ futuros socios, decreveram mœnia vobis
 condere ex istis pecuniis, propter quas ad hoc
 destinatas exorta est tanta vestra indignatio. ad
 hæc verba Tarichenses & hospites conclamant,
 gratias mihi agentes & jubentes me bono esse
 animo. Galilæi vero atque Tiberienses persta-
 bant in iracundia. factumque est inter ipsos dissi-
 dium, his minantibus pœnam, illis contra se-
 curum me esse jubentibus. postquam autem &
 Tiberiensibus promisi me ædificaturum mœ-
 nia & aliis opportunis civitatibus, fidem ha-
 bentes pollicitis dilabebantur ad suum quisque

χ. ἔσονται ἡ γὰρ ἐμὴ ὁμὸφυλον ἀνδρῶν, κολλάσθαι δ' αὐτὰ
 πάντα προσελθόντι κόψασθ' ἡλίπυ ἢ ἐπ' αὐτῶν
 ἡδὲ προσελθόντων μένου, τίον δαίλιον ἔσται πῶτον

e tanto periculo, cum amicis & viginti armatis domum reversus sum. Sed denuo satrones & seditionis autores, timentes sibi ne peccati poenam luerent, cum sexcentis armatis concurrunt ad meum diversorium, incendendi illud animo: quorum adventu nuntiatus rursus turpe fugere, decrevi uti contra eos audacia. clausis igitur meo iustu aedium foribus, ipse e coenaculo postulabam ut ad me aliquot mitterent, accepturos ob quam tumultuabantur pecuniam, nequid habeant quod stomachentur amplius: quo facto turbulenti-
 B rissimum ex his qui intro recepti sunt, verberibus caesus & alteram manum abscissam suspensamque a collo gerentem, rursus eieci, redditurum ad eos qui se miserant. at illi mirum in modum sunt territi, timentesque similem poenam si sibi morarentur diutius, quippe qui putabant me plures domi habere armatos, subito omnes diffugiunt: sicque hoc stratagemate alteras evasi insidias. Nec tamen defuerunt qui rursus concitarent vulgum, negantes magnates illos regios qui ad me confugerant oportere vivere, nisi transirent ad eorum ritus a quibus salutem peterent: criminabanturque eos ut Romanorum studiosos & veneficos: moxque tumultuabatur multitudo decepta a loquentibus ad gratiam. Quo comperto ego contra docui populum, non esse exagitandos qui ad ipsos confugerint: cavillatus in vanitatem obiecti veneficii, frustra Romanos tot legiones alere, si veneficorum opera possint victoriam consequi. His verbis paulisper placati, ubi digressi sunt rursus in magnates illos irritabantur a quibusdam perditis, ut etiam armati ad eorum aedes quas Tarichea habitabant concurrerent, interfecaturi homines. Quod ut audivi, valde timui ne hoc scelere patrato nemo posthac ad nos confugeret. quamobrem assumptis quibusdam aliis propere veni ad eorum diversorium: quo clauso, & perducta inde fossa ad lacum, accitum navigium cum eis inscendens, trajeci in Hippenorum confinia; & reddito eis e quorum precio, quos in tali fuga abducere non poterant, dimisi multum rogatos ut praesentem necessitatem forti ferent animo: nam & ipse permolestie ferebam, cogi me rursus in hostilem terram exponere viros, qui semel se meae fidei commiserant: satius tamen dicens Romanorum manu eos, si ita contingat, cadere, quam in mea ditione per scelus opprimi. Illi tamen servati sunt, rege concedente errati veniam. Et horum quidem hic fuit exitus. Tiberienses porro per literas regem rogaverunt, ut in eorum agrum praesidium mitteret, defectionem pollicentes. Quo facto quamprimum ad eos veni, postulabant ut moenia sibi promissa extruerem. Audiverant enim Taricheas jam cinctas moenibus, ego vero armis, & congesta undique materia iussi architectos opus id aggredi. Post triduum vero me a Tiberiade digresso Taricheas triginta stadiis inde distans,
 A κινδυνόν, καὶ τῶν φίλων καὶ ὁπλιτῶν ἀποδόντες τὸ οἶκόν μου ἐπέσπευσα. πάλιν δὲ οἱ λεγόμενοι καὶ τὰς πόλεις αὐτοὶ, δα-
 σαιτες ποιεῖν αὐτῶν μὴ δίκαιος, ἐς περὶ αὐτῶν ἵστα ἔμει-
 τῶν πεπραγμένων, ἀναλαβόντες ἐξακοσίους ὁπλίτας
 ἤκουσεν ὅτι τὴν οἰκίαν ἐνθα διεσέθεν, ἐμπεσόντες αὐτῇ.
 ἀπαρξάμενοι δὲ μοι τὸν ἐφόδον Φάριαν μὲν ἀπρε-
 πῆς ἡγήσαμένη, ἐκέρμα ὃ ὠρεθόβαλλετο, χρησαμένη
 τὴν τὸν πολὺν ποταμὸν ἐν δόπολῳ τῆς οἰκίας τὰς θυ-
 ράς, αὐτὸς δὲ τὸν ποταμὸν ἀναβάς, παρεκαλεῖν ἐς
 μέμψαν τῶν ληψομένων τὴν χρημασίαν, καὶ σπῶν ὃ
 ἔτῳς τὸν ἐργὸν αὐτοῦς ἐφην. ἐς περιψύσαντων δὲ τὸν
 σὺν τῶν αὐτῶν μισθῶν αἰκιστοῦ μὲν, τὸν ἐστῶν πρὸ
 χειρῶν δόπολόν καὶ δόσαντες καὶ κρημνίσαντες ἐν τῇ
 χηλὶ, τὴν ἐξέβαλον πρὸς τὰς δόπολῳ λαβῆς. τὰς δὲ
 ἔλαβεν ἐκπληγῆς καὶ φέροντες ἐπὶ μέτρον, δεικνύοντες ἐν τῇ
 αὐτῇ ταῦτα ποιοῦντες καὶ μὴ σῶν, ἵκανον ὃν ἐνδον ἔχον με-
 τὰ τὰς αὐτῶν ὁπλίτας, ἐς Φυγὴν ὠρμήσαν. καὶ γὰρ τῶν
 τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν οἰκιστῶν τῶν δευτέρων ἐπιβάντων
 διέφυγον. πάλιν δὲ τὸν ὄχλον πῖνεν ἡρέδον τοὺς ἀφικα-
 μένους πρὸς με βασιλικὰς μεγίστας, καὶ οὐκ οὐκ
 λέγοντες, μὴ μετὰ τῶν ἡμετέρων ἐς τὰ παρὰ αὐ-
 τοῖς ἐστῶν, πρὸς οὓς σάμνητοι μὲν πάρεσσι, διεβαλὼν πρὸ
 Φαρμακίας εἶναι λέγοντες, καὶ κωλύοντες τοὺς ῥωμαί-
 οὺς ὡρεθῶντες. ταχὺ δὲ τὸν πολὺν ποταμὸν ἐκείθεν τὸν
 λεγομένον πρὸς χάραν αὐτῆς πηλὴν ὄψιν ἀπατω-
 μένην. πυθόμενοι δὲ περὶ τούτων, ἐγὼ πάλιν τὴν δὴ μου
 ἀνεδίδασκον, μὴ δὲν διώκοις πρὸς καταφυγίαν
 πρὸς αὐτοὺς. τὸ δὲ Φλύαρον δὲ ποιεῖ τῶν Φαρμακίαν
 αἰτίας διέσπον, ὅτι ἂν παύτας μετὰ τὰς στρατι-
 ῶν ῥωμαίων λέγων τρέφον, ἐς τὴν Φαρμακίαν ἦν ἡ
 καὶ πρὸς πλεμῆας. καὶ ταῦτα λέγοντες ἐμοῦ, πρὸς ὁλοκλή-
 ρον ἐπέειπεν. πάλιν δὲ ἀναχωρήσαντες ὑπὸ τῶν πη-
 ρῶν ἐξήρεδον καὶ τῶν μεγίστων, καὶ πρὸς μετὰ τὸν
 Ε πῶν ὅτι τὴν οἰκίαν αὐτῶν τὴν ἐν περὶ χεῖρα ἐπὶ τῆς
 οὐς ἀναμνήσαντες, ἐδοῦκα δὲ ἐγὼ πυθόμενοι, μὴ ἐμὸς
 πρὸς τὸν λαόν, λαβόντες ἀνέπιδαν. ἡμῶν τῶν κατα-
 φυγῶν ἐς αὐτὴν ἡλόντων. παρερξομένην οὐκ ἐς τὴν
 τῶν μεγίστων οἰκίαν μετὰ τῶν ἐστῶν, καὶ κληθείς
 διώρεται πρὸς αὐτῆς ὅτι τὴν ἡμετέραν ἀγνο-
 οῦν, μετὰ μεμψαμένους πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὐκ αὐτοῖς ἐμ-
 βάς ὅτι τὴν μετὰ τῶν ἡμετέρων διεπύρεται. καὶ
 Ε δοὺς αὐτοῖς τὴν πρὸς τῶν ἡμετέρων, ἐς ὃν ἡδυνήθη αὐ-
 τοῖς ἐπαρξομένην τῆς ἡμετέρας τῆς δόπολῳ, ἀπέλυσε,
 πολλὰ ὡρεθόβαλλας τὴν ποταμὸν αὐτοῦ
 ἀνάγκη ἡμετέρας ἐπεκτείναντες τὴν μετὰ τῶν ἡμετέρων
 βιασθεῖς πρὸς ποταμὸν ἐκδύναντες πάλιν ἐς τὴν
 πλεμῆαν. ἀμείνονες δὲ εἶναι νομίσας ὡρεθῶντες δόπο-
 λῶν αὐτοῖς εἰσὶν ἐμὸς μᾶλλον, ἢ καὶ τὴν ἡμετέραν.
 οἱ δὲ ἄρα διέσωθησαν, σὺν χεῖρὶ ἡμετέρας βασιλῆος
 ἀρχεῖρας τῆς ἡμετέρας. καὶ ταῦτα μὲν ποιεῖ ἐκείνους
 τῶν ἐστῶν τὸ πᾶν. οἱ δὲ τὴν τῶν περὶ χεῖρα πρὸς
 καταφυγίαν, ὡρεθῶντες πρὸς τὴν βασιλέα, ὡρεθα-
 λούσης πρὸς αὐτοὺς τὴν φυλάξουσιν αὐτῶν
 τὴν χώραν, ἡλόντες ὃν αὐτοῖς πρὸς τὴν χεῖρα. καὶ οὐκ
 μὲν ταῦτα ἔγραψον. ἀφικόμενοι δὲ με πρὸς αὐτοὺς,
 παρεκαλεῖν τὴν τῆς καταφυγίαν αὐτοῖς ἐς τὴν
 χεῖρα, ἡμετέρας δὲ τῶν περὶ χεῖρας ἡδὴ περὶ χεῖρας
 καταφύσαντες ἐν ἐγὼ, καὶ πάντα ταῦτα πρὸς τὴν οἰκονομίαν
 ὡρεθῶντες αὐτοῖς, τὰς δεξιὰς αὐτοῖς ἐκείθεν ἐκ-
 ἐργῶν. καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν, ἐς τὰς χεῖρας ἀπερχομένην με τῆς περὶ χεῖρας ἀπὸ τῶν τριάντων,
 σὺν τῇ

Q999 4

καθώς ἤδη περιέπιμυ γράφουσι ὃ καὶ πρὸς με, ὡς
καλοῦντες πέμψαι δύναμιν αὐτοῖς ὁπαλῶν, ἔτι
ἀναστήσαντας αὐτῶν τῇ πόλει τείχη καὶ γὰρ πρὸς οὐδέτε-
ρον ἀντέπειν ὡν ἤζιωσαν. ἀφίσταται ὃ βασιλεὺς καὶ
ἡ γαυλανίτις χωρὰ μέχρι κώμης σολύμης, σολυκείας
καὶ σωρανή. φύσιν κώμης ὡχυρωτάτης ὡκοδόμησαι
τείχη. τὰς τε καὶ τὴν ἀνω γαλιλαίαν κώμας καὶ πᾶν πε-
τεώδεις οὖσις ἐτείχισαι ὡς ἀπὸ πηλίου. ὀνόματι δὲ
αὐτῆς, ἰάμνια, ἀμήρυθα, χαράβη. ὡχυρώσαι καὶ
τὰς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ πόλεις μὲν περχέας, περμαδά,
σепφωρὶν κώμας ὃ δὲ βήλων ἀπήλων, βηροῦδα, στελα-
μην, ἰωταππα, καφαράθ, καμωσωρᾶνα, ναίπαφα, καὶ
τὸ ἰταβυριον ὄρεθ. ἐς ταύτας καὶ οἵτιν ἀπὸ ἱερου-
σαλὴμ, ἔστωσαν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν καὶ ταῦτα. ἰωάν-
νη ὃ πατρὶς λη, τὸ κατ' ἐμοῦ μίσος μάλλον προσήχετο
βαρέως φέροντι τὸ ἐμὴν ὑπεραγίαν. προσέμιμνεν οὖν
πάντως ἐκποδῶν με πειθήσας, τῇ μὲν αὐτῇ πατρίδι
τοῖς γράμμοις κατασκευάζει τείχη, τὸ ἀδελφὸν ὃ σί-
μωνα καὶ τὸ σπείνα ἰωάννην ἔστωσαν πρὸς ἐκατὲν εἰς
ἱεροσολύμα πέμπει πρὸς τὸν ὃ γαμαλιήλου σίμωνα,
ὡς καλεῖσθαι αὐτὸν πᾶσι τὸ κοινὸν τῶν ἱεροσολυμι-
τῶν τῶν δὲ χεῖν ἀφελόμενους ἐμὲ τῶν γαλιλαίων,
αὐτῶν ψήφισασι τῶν ἐχθρίων τούτων. ἐπὶ σίμων ἔτος
τὸ πέντε μὲν ἱεροσολύμων, ἡμῶν ὃ σφόδρα λαμ-
πεύει, ὃ φαρμακῶν αἰρέσεως, οἱ πρὸς τὸν πατέρα νό-
μιμα, δοκοῦσι τὸ ἄλλων ἀκρεβέστα διαφέρειν. τὸ δὲ
ἐπὶ τὸν ἀνὴρ ἀλλήρης σιωπῆς τε καὶ λογισμοῦ, δυνά-
μους τε παράγματα κακῶς κείμενα φρονήσῃ τῇ ἐαυτοῦ
διερωσάσας φίλῃ τε παλαιῶς τῷ ἰωάννῃ καὶ σιω-
ῆς, πρὸς με ὃ τὸν διαφέρειν ἔχεν. δεξιὰ μὲν ἔν τῷ
ὡς ἀκλήσι, ἐπείθεν τοὺς ἀρχιερεῖς ἀνανὸν καὶ ἰησοῦν
τὸν ὃ γαμαλά, πᾶς τε τῶν τῆς αὐτῶν γένεως ἐκείνης,
ἐκκρίβαν με φύσιν, καὶ μὴ πρὸς ἐμὴν ἐπιμήκειον
αὐτῇ γένετα δέξας, σιωπῆσιν αὐτοῖς λέγων εἰ τὸ γαλιλαί-
ος ἀφ' ἐρεθίσαν. μὴ μέλλειν ὃ παρεκάλει τοὺς πρὸς τὸν
ἀνανὸν μὴ καὶ φθίνας γινώσκῃ καὶ πολλῆς ἐπέλθω τῇ
πόλει δυνάμει. ὁ μὲν σίμων ταῦτα συνέβουλόθεν. ὃ
δὲ χεῖρεως ἀνανὸν οὐ ἔραδιον εἶναι τὸ ἔργον ἀπέφαινε
πολλοὺς ὃ τῶν ἀρχιερέων καὶ ὃ πᾶσι τοῖς πρὸς αὐτὸς
μαρτυροῦν, ὅτι καλῶς ἐγὼ γρατῆγῳ, πεισθῆναι ὃ κατῃ-
ρεῖαι ἀνδρὲς καὶ οὐ μὴδὲν λέγειν δύναται, φαύλων
ἔργον εἶναι. σίμων δὲ ὡς ἤκουσε τὰ ὡς ὃ ἀνανοῦ, σιω-
πῶν μὲν ἐκείνους ἤζωσαν, μὴ δὲ εἰς πολλοὺς ἐκφέρειν
τοὺς λόγους αὐτῶν, προσοπισθῆναι γὰρ αὐτοῖς ἐφασκεν,
ἵνα ἵσθῃον μεταστρέψω ἐκ τῆς γαλιλαίας. προσκα-
λεσάμεν ὃ τὸν ἀδελφὸν ὃ ἰωάννην πρὸς αὐτὸς
ἐπὶ πεμπαν δωρεὰς τοῖς πρὸς τὸν ἀνανοῦ, τάχα γὰρ οὕτως
ἐφ' ἡσίοθῃ αὐτοῖς μεταστρέψω τὰς γνώμης. καὶ τὸν
ἐπείθεν ὃ σίμων ὃ πρὸς τὸν ὃ ἀνανὸν καὶ ὃ σιω-
πῶν τοῖς γράμμοις διαφάρειν τὴν σιωπῆν τῆς γαλι-
λαίας ἐνδάλειν με, μηδένος ἄλλου τῶν καὶ τῶν πόλιν
τῶν γινώσκοντων, καὶ δὲ ἐδοξεν αὐτοῖς πέμπαν ἀν-
δρας καὶ ἡμῶν μὲν διαφάρειν, τῇ πατρίδι δὲ
ὁμοίους. ἦσαν δὲ αὐτῶν οἱ μὲν δημοτικοὶ δύο, ἰω-
νάθης καὶ ἀνανίας φαρμακοῖ τὸ ἀρεσθῖν. ὃ ὃ πρὸς
τὸν γόρῳ ἱεραπικὸν ἡμῶν φαρμακοῦ καὶ αὐ-
τὸς, σίμων δὲ ἐξ ἀρχιερέων νεώτατος ἐκείνων. τὸν
ὃ ἐκείνων ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸ πᾶσι τῶν γαλιλαίων,
πρὸς αὐτῶν τῶν αἰτίων, δι' ὧν ἐμὲ φιλοῦσιν.
εἰ ὃ φαίνεται πρὸς πᾶσι τῶν ἱεροσολύμων, καὶ αὐτοῖς
ἐξ ἐκείνων λέγειν ὡς ἀρχὴν τοῖς πρὸς αὐτὸς.

A ficut supra diximus. Post hæc me rogarunt per li-
teras, ut præsidium ad se mitterem, & simul, qvi
oppidum eorum cingant mœnibus: ego vero u-
trumque annui. per eosdem dies Gaulanitis quo-
que regio ab Agrippa deficit usque ad vicum
Solymam. Soganni etiam & Seleuciz locis natura
munitis addidi mœnia. Superioris etiam Galilææ
vicos quamvis prærupto situ munivi similiter, Ja-
bmanniam, Amerytham, Charaben. In Galilæa vero
permuniui oppida Taricheas, Tiberiada, Se-
phorim: vicos, Arbelorum speluncam, Bersobe,
Selamen, Jotapata, Capharath, Comofogana, Naz-
papha, & montem Itabyrium. In ea loca & fru-
menti magnam vim condidi, & arma quibus se
tuerentur contuli. Interim Joannes Levi filius
indies majori me prosequeretur odio, meos suc-
cessus ferens graviter. cumque decrevisset omni-
no me de medio tollere, postquam Gischala pa-
triam cinxit mœnibus, Simonem suum fratrem
cum centum militibus mittit Hierosolyma ad Si-
monem Gamalielis filium, rogans, ut cum Hierosolymitana civitate ageret, ut mihi abrogato
imperio, rebus Galilææ Joannem ipsum suffragio
communi præficerent. hic Simon Hierosolymita-
nus erat illustri cum primis genere, Phariseus
secta; quæ quidem videtur exactius tenere leges
patrias: insigni vir prudentia, & qvi labantes res
posset consilio suo in integrum restituere: uteba-
turque jampridem Joannis amicitia, mihi infen-
sus tunc temporis. Motus igitur amici precibus
suasit pontificibus Anano & Jesu Gamalz filio,
aliisque suæ factionis hominibus, ut me crescen-
tem tollerent, nec paterentur ad summum glo-
riæ fastigium evadere. id enim fore ipsis quoque
conducibile, si amoveret a præfectura Galilææ.
Sed non esse cunctandum Anano & cæteris, ne
hoc consilio prodito urbem invadam cum exerci-
tu. Hæc consulenti Ananus pontifex retulit non
esse id facile, cū tam multi pontifices & primores
populi testes sint mihi bene administratæ provin-
ciæ: nec æquum esse accusare eum cui nihil possis
obicere. Tum Simon jubet illos totam rem silen-
tio tegere: sibi curæ futurum, ut quamprimum
a Galilæa submovear: accitoque fratre Joannis,
mandavit ei, ut munera ad Anani amicos mitte-
ret, ita enim forte citius concessuros in suam sen-
tentiam. Sic tandem Simon effecit quod voluit.
Ananus enim & socii corrupti largitionibus, con-
silia de abroganda mihi præfectura conferunt, e
civibus nemine alio conficio. itaque placuit mit-
tere viros præstantiores genere, eruditione pares.
horū plebeji erant duo, Jonathan & Ananias Pha-
risæi: tertius vero Joazarus sacerdotalis generis,
Phariseus hic quoque: Simon vero ex ordine
pontificum, omnium natu minimus. hos jusse-
runt advocata Galilæorum concione quære-
re, cur ita me diligant: quod si respondeat-
ur, quia Hierosolymita sim: dicere sibi quo-
que Hierosolyma esse patriam. Sin autem

A convicia in Hierosolymitanum populum , qui se in pace non sinerent. Hæc audiens & videns plebis mœstitiam flexus sum misericordia: non indignum ratus pro tanta multitudine , vel apertum sustinere periculum. itaque mansurum me annui, & iussis adesse ex omni eo numero quinqve millibus cum armis ac commeatibus, ceteros dimisi in suam quenvqve patriam. cumqve præsto essent illa quinqve millia, assumptis his & tribus millibus militum quos ante habueram, & octoginta equitibus, iter feci in vicum Chabolonem situm in confiniis Ptolemaidis: ibique continebam paratas copias , quâsi gesturus bellum contra Placidum. venerat is cum duabus cohortibus & turma equitum, missus a Cestio Gallo, ut incendere vicus Galilæorum vicinos Ptolemaidis, & cum ille militem suum vallo cinxisset non longe a Ptolemaidensium mœnibus, ego quoqve castra metatus sum procul a Chabolone sexaginta stadiis. quapropter sæpe militem utrinqve produximus quasi conflicтури prælio, sed conatus omnis intra velitationes constitit. quippe Placidus quanto avidiorem pugnandi me cerneret, tanto magis ipse metu detrectabat prælium, nusquam secedens a Ptolemaide. Per idem tempus veniens cum collegis Jonathas, quem missum Hierosolymis diximus a factione Simonis & Anani pontificis, conabatur me per insidias capere, non ausus aperte aggredi: scripsitqve ad me literas huiusmodi: Jonathas & collegæ legati Hierosolymitarum Iosepho salutē. Quoniam Hierosolymis relatum est ejus civitatis primatibus, Joannem Gischalenum sæpe tibi tetendisse insidias, miserunt nos, ut objurgaremus hominem, juberemusqve in posterum imperata tua facere. quare, ut de tuo quoqve consilio provideamus in futurum quid agendum sit, rogamus quâ primum ad nos non magno comitatu venias: neqve enim vicus hic capit turbam militum. hæc ita scripserunt alterutrum sperantes, aut habituros se venientem sine armis obnoxium: aut si copias armatas adducerem, judicaturos perduellem patriæ. has literas quidam eques attulit, juvenis audax, qui olim regi militaverat. erat autem hora noctis jam secunda, & forte cum amicis Galilæorumqve optimatibus discumbebam in convivio. cumqve famulus renunciasset venisse ad me quendam Judæum equitem, meo jussu intro vocatus salutavit neminem, tantum epistola prolata, hanc, inquit, tibi mittunt, qui nunc venerunt Hierosolymis. & alii quidem convivæ mirabantur frontem militis: ego vero hortatus sum eum se dere & nobiscum cœnam sumere. quod ubi recusavit, epistolam ita, ut acceperam manu retinens, cum amicis fabulabar de rebus aliis: ac paulo post surgens ablegatis aliis cubicum, retentisqve solum quatuor amicis intimis, & puero jussu vinum promere, apertam epistolam percurri vidente nemine: & celeriter animadverso argumento demum

ἀπὸ πεντακονταστίδιον. καὶ γραφῶν πρὸς αὐτοὺς πα-
 δε. εἰ πάντως με πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν βούλομαι, ἀνακρίσαι
 καὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ τὴν γαλιλαίαν εἰς πόλιν καὶ κώμην.
 τούτων εἰς τὴν γαλιλαίαν εἰς πόλιν καὶ κώμην.
 καὶ γαλιλαίων. ἢ μὴ γὰρ πατέρις ἐστὶν ἰωάννης. ἢ ὁ σύμμα-
 χος καὶ φίλος. ταῦτα τὰ γραμμάτια λαβόντες οἱ πατέ-
 ρες ἰωάννου, ἐκινῆσαν ἐπὶ ἰερουσαλὴμ συναγροῦν τὸν φίλον
 καὶ πατέρα καὶ τὸν ἰωάννην ὡς ἀφ' αὐτοῦ, ἐβούλοντο
 τίνα τρόπον ὑποχρησώσιν μοι. καὶ ἰωάννης μὲν ἐδόκει
 γραφῶν πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ πόλιν καὶ κώ-
 μαν. εἶναι γὰρ ἐν ἑκάστῃ πάντως ἓνα τοῦ καὶ δευτέρου
 ἀποστόλου ἐμοί, ὡς καλὴν τέχνην ὡς ὅτι πολέμιον. πεμ-
 πὴν δὲ ἐκέλευεν τὸ δογμα εἶναι. ὡς εἰς τὴν ἱερουσαλί-
 των πόλιν, ἵνα καὶ κείνοι γινώσκοντες ὡς τὸ γαλιλαῖον κα-
 κήσιν με πολέμιον, καὶ αὐτοὶ ψηφίσαν. ἡμεῖς γὰρ γὰρ
 τέχνη καὶ τὰς εὐνοίας ἐχόντες μοι γαλιλαίαν ἐγκατε-
 λείψαν ἐφ' ἡμεῖς φερόμεντας. ταῦτα συμβουλευσάντων
 ἰωάννης, σφόδρα καὶ τοῖς ἄλλοις ἤρεσε τὸ λεχθέντα ὡς
 ἡμεῖς τῆς νυκτὸς τρίτῃ, εἰς γινώσκοντες ἡμεῖς ταῦτα, σκ-
 χασαί τὸν αὐτοὺς τὴν αὐτὴν μολήσαντες πρὸς με, καὶ
 τὴν ὑποχρησάμενοι αὐτῶν ἀπαρτίσαντες. ὡς ἐπὶ τὴν ἡμέ-
 ραν ὑπερβύσας τὴν ἡμέραν. ἀξίον ἡμεῖς κρίνας ἰακώβον ὡς ὅτι
 τὴν τὴν ἐμὴν πρὸς γαλιλαίαν ἀποστείλας λα-
 βόντα φράσαι τοὺς ἀπὸ γαλιλαίων εἰς τὴν γαλιλαίαν
 ἐξόδους, καὶ τὰς παρόντας συλλαμβάνοντες πρὸς ἐμὴν
 πέμπειν, μάλιστα ἡμεῖς μὲν γραμμάτων ἀλίσκομεντες.
 ἱεροσολίται καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν φίλων καὶ μὲν ἐξ αὐτῶν ὁ-
 παλίων εἰς τὴν μετὰ τὸν γαλιλαίαν ἐπέμψα, τοὺς
 ἀπὸ ταύτης εἰς τὴν ἱερουσαλίτων πόλιν ὁδὸν ὡς ὅτι
 λαβόντες, πρὸς τὸν δὲ καὶ ἐμὴν μετὰ ἱεροσολίων
 ὁδεύοντες συλλαμβάνειν. καὶ τὰς μὲν ἀνδράς ἐν δεισμῶς
 ὅτι τὸν φυλάτταν, τὰ ἡμεῖς γραμμάτια πρὸς ἐμὴν ἀπο-
 πέμπειν. ταῦτα τοῖς πεμπόμενοις ἐν τῇ γαλιλαίᾳ, γαλι-
 λαίοις διηγήσασθαι κελεύων εἰς τὴν ἱεροσολὴν ἀναλαβέντας
 τὰ ὅπλα, καὶ τριῶν ἡμερῶν τροφῶν εἰς γαλιλαίαν κώ-
 μαν ὡς ὅτι πρὸς με. τὸ ὅτι ἐμὴν ὁπαλίων μοί-
 ρας τίτλους νεύμας, τὰς πρὸς ταύτας αὐτῶν ὡς τὴν
 σώματι φυλάκων ἐτάξα, ταξίαρχος αὐτοῖς ὑποτί-
 σαι καὶ φροντίειν κελεύσας, ὡς ὅτι μὴδένα ἐργα-
 τὴν ἀγνοῶν αὐτοῖς συναγαγόντες. τῇ δὲ ὑποτίσας
 ὡς ἐμὴν πρὸς με ὡς ὅτι γαλιλαίαν ἡμεῖς ἐν τῇ
 πᾶσι τοῖς πεδίοις τοῖς καὶ τῶν ὁπαλίων πλῆρες, τὸ ἐκ
 τῆς γαλιλαίας ὅτι τὴν συμμαχίαν παρόντων ὡς αὐτοῖς
 παρηγγέλλειν. πλὺς ἡ καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν κωμῶν ἐχλός
 συνετρεχεν. ἐπεὶ ἡμεῖς κατέβημεν εἰς αὐτοὺς λέγοντες ἡμεῖς
 ὁδοῦν ἀπαντες εὐεργετῶν καὶ σωτήρα τὸν ἡμεῖς αὐτῶν
 καλοῦντες. καὶ γὰρ χάριν αὐτοῖς ἔχον ὁμολογήσας
 συλλαβόντες πρὸς μὴδένα μὴτε πολεμῶν μὴτε ἀρπαγῇ
 λαμβάνειν τὰς χώρας, ἀλλὰ σκευὴν καὶ τὸν πεδῖον ἀρ-
 μήνας τοῖς ἐαυτῶν ἐφοδίοις, ἵνα γὰρ ὡς ὅτι τὸν
 χάρις χωρὶς φόνων καλῶς ἔσται. συνεβή ἡμεῖς ἡμεῖς
 τὰς ἐμὴν κατέβημεν τὸν ὁδοῦν φυλάκας τὰς πα-
 ρὰ τὸν ἰωάννην πεμπόντες μὲν τὸν ἱεροσολίων ἐμπόσιν. ὡς
 οἱ μὲν ἀνδρες ἐφυλάχθησαν ὅτι τὸν ὁδοῦν ὡς παρηγγέ-
 λλα. τοῖς ἡμεῖς γραμμάταις ἐντυχῶν πλῆρεσι βλασφημιῶν
 ἐψόσμεν, ἐδὲν ταῦτα φράσαι, ὁρμᾶν ἐπ' αὐτοὺς
 διενόημεν. ἀκούσαντες ὅτι ὡς τὸν ἰωάννην ὡς τῆς ἐμῆς
 ἀφίξεως, τὰς ἰδίους πάντας ἀναλαβόντες καὶ
 τὸν ἰωάννην, ὑπεχώρησαν εἰς τὴν ἰησοῦ οἰκίαν βαλεῖς δὲ
 τὴν αὐτὴν μεγάλην καὶ ἐδὲν ἀκροπόλεως ἀποδέουσαν.

Ad quadragesimum stadium: scripsi; eis in hunc
 modum. Si omnino vultis, ut ad vos veniam, quadringenti quatuor in Galilæa sunt vici par-
 tim, partim oppida. ad horum quemlibet veni-
 am absque Gabaris & Gischalis. altera enim pa-
 tria est Joannis, altera socia & amica civitas. His
 literis receptis legati non rescripserunt amplius,
 sed advocato amicorum concilio, & Joanne quo-
 que adhibito, consultabant, quomodo me possent
 aggredi. censebat Joannes scribendum esse ad
 singulos Galilææ vicos & oppida: esse enim in
 singulis unum saltem, & alterum mihi infensum:
 eos provocandos quasi contra hostem publicum;
 idem decretum mittendum Hierosolyma, ut &
 ejus urbis cives cognito judicatum me esse ho-
 stem a Galilæis, confirment eam sententiam suo
 suffragio: ita fore, ut præfenti Galilæorum favo-
 re destituar. hoc consilium assensu cæterorum,
 comprobatum est: moxq; circa horam noctis ter-
 tiam ad me est perlatum, renunciante Sacchæo
 transfuga. Quamobrem videns non esse cun-
 ctandi tempus, Jacobum virum fidelem ac stre-
 nuum jubeo cum ducentis militibus observare,
 vias ferentes a Gabaris in Galilæam, & viatores
 comprehensos ad me mittere, maxime apud quos
 reperiantur literæ. adhuc Hierimiam & ipsum,
 ex amicorum meorum numero cum sexcentis
 militibus misi in fines Galilææ qua itur Hieroso-
 lyma, jussim latroes epistolarum intercipere, &
 ipsos quidem conjicere in vincula, literas vero
 ad me transmittere. His mandatis, edixi per nun-
 tios Galilæis, ut in crastinum cum armis & trium-
 dierum cibariis ad Gabara mihi præsto sint. eis
 vero quos circa me habebam milicibus in quatuor
 partes divisim fideissimos satellitum præfectos
 constitui, jussim neminem ignotum militem inter
 suos admittere. Postera vero die circa horam
 quintam veniens Gabara, invenio ante oppidum
 totum campum plenum armatis, quos e Galilæa
 exciveram in auxilium, & præter hos magnam
 rustici vulgi multitudinem. in quorum cœtu
 postquam concionaturus constiti, omnes ac-
 clamabant benefactorem appellantes me & ser-
 vatorem suæ patriæ. tum ego actis pro favore
 gratiis, svasi eis, ut infestarent neminem, con-
 tentique commeatu proprio e castris ad diripi-
 endas villas non excurrerent. velle enim me om-
 nem tumultum absque cæde componere. evenit
 autem, ut qua primum die custodes viarum
 disposui, tabellarii Jonathæ in eos inciderent:
 quibus ita, ut jussim detentis in custodia, post-
 quam perlegi literas legatorum plenas convi-
 ciis & mendaciis, silentio dissimulans ire ad eos
 decrevi. at illi audito meo adventu, cum omni-
 bus suis & Joanne receperunt se in Jesu domicili-
 um: id erat turris magna, & nihil ab arce differens.

ibi abdita cohorte militum, & clausis absq; una januis, expectabant me ad salutandum se venturum ex itinere: jussis prius militibus, ut venientem me solum intramitterent exclusis cæteris. sic enim putabant me facile posse in suam potestatem redigi: sed fefellit eos opinio: offaciens enim infidias, quam primum eo perveni, ingressus e regione eorum situm diverforium, dormire me finxi. legati vero credentes me vere sopitū quiescere, descendentes in canipum sollicitabant multitudinem, ut me male ducis officio fungentem defererent: sed contra quam sperabant accidit. ad primum enim eorum conspectum exortus est clamor Galilæorum, testantium qua me pro meritis complecterentur benevolentia: inculabantq;ve legatos quod nulla laceßiti injuria venissent ad turbendam tranquillitatem publicam, abire jubentes, eo quod non admisiuri essent præfectum alium. his mihi renunciatis non dubitavi in medium progredi. itaq; propere descendi auditurus quid legati afferant. ibi procedenti mihi applausum est certatim ab omnibus, & acclamatum ab agentibus gratias pro rebus administratis optime. his auditis Jonathas & cæteri extimuerunt ne salutis periculum adirent in cursu tantopere faventis mihi populi, cogitabantq; aufugere. sed quia non erat id eis liberum, me postulante, ut maneat, stabant mæsti vix rationis compotes. Igitur cohibitis turbæ acclamationibus, & fidissimis militum ad vias servandas appositis, ne nos inopinos Joannes invaderet, jussisq; in armis esse omnibus, ne quis repentinus hostium incurfus terrorem eis incuteret, primum literarum mentionem feci, quibus ad me scripserant, missos se a Hierosolymitanorum civitate, ad finiendas inter me & Joannem controversias, meq; ad comparandum evocaverant: moxq; ne inficiari possent, protuli ipsam epistolam. atqui, inquam, si contra Joannis criminationes apud te Jonatha tuosq;ve collegas reddenda esset mihi vitæ ratio, adductis pro me duobus tribusve probis viris testibus, necesse fuisset approbatis testibus & examinatis testimoniis absolvi me vestra sententia. nunc vero ut sciatis bene a me administratas res Galilææ, nolo tres testes probitatis adducere, sed hos omnes vobis exhibeo. ab his rationem vitæ meæ poscite, an cum omni honestate & justitia eis præfuerim. Vosq; viri Galilæi adjuro ne veritatem celetis, sed coram his tanquam iudicibus profertis siquid a me peccatum est. nondum hæc verba finieram cum una omnium vox exoritur, benefactorem me suum & servatorem appellantiū: anteaq; omnia suo testimonio probantiū, & ut in posterum mei similis esse pergerem rogantium. affirmabant etiam jurejurando omnes, salvam esse per me uxorum suarum pudicitiam, & nullam sibi unquam a me illatam molestiam. Post hæc duas Jonathæ epistolas a custodibus meis interceptas & ad me delatas,

Α κρύψαντες σὺ λόχον δεσποτῶν ἐν αὐτῇ, καὶ πᾶς ἄλλος λαοκλείωντες ἵππους, μίαν ἢ ἀνοίξαντες, ποσοδόνειον ἦεν ὅτι ὁδὸν με περὶ αὐτὸς ἀσπασμῶν. καὶ δὴ διδοῦσιν ἐν τῇ λαῖς τοῖς δεσποτῶν, ἐπὶ δὲ τὸν ὄχλον μόνον ἐπελθεῖν εἰς αὐτὸς ἄλλος ἀπὸ ἑαυτοῦ. ὅπως γὰρ ὦντο με ἡγήσαντο ἑαυτοῖς αὐτοῖς ὑποχέμενον. ἐφύσαντο ἡ γὰρ ἐλπίδι. ἐγὼ γὰρ τὸν ὄχλον λαλῶν περὶ αὐτῶν ὡς ὅτι ὁδὸν περὶ ἑαυτοῦ, καταλύσεις ἀντικρυς αὐτῶν καθεύδον ἐσκηπτοῦμαι. καὶ οἱ περὶ τὸν ἰωναθῆν ὑπολαμβάνοντες ὄντως ἀναπαύωμαι με καὶ ὑπὸ μὲν ὁρμήσαν καταδάντες εἰς τὸ πεδὸν μεταπέθον αὐτὸς ὡς ἐμὲ κακῶς στρατηγόν. ταῦτα αὖτῃ αὐτοῖς αὐτοῖς πεισιν. ὁφθέντων γὰρ εὐθὺς ἐφύση βοὴ ὄχλου τῶν γαλιλαίων, περὶ ἐμὲ τὸν στρατηγὸν εὐνοίας ἄξια, κατὰ μεμψὶν τε ἐπὶ αὐτῷ τῷ ἰωναθῆν ὅτι πάρεστιν, ὅθεν μὲν αὐτοῖς κακὸν περὶ πικρῶν, ἀνατρέψαντες τὴν ἐκείνων πράγματα, καὶ παρεκαλύνοντες ἀπέναι, μὴ γὰρ ἀνποτε μεταπέθωμαι περὶ αὐτῶν ἑτέρων αὐτῶν ἐμὲ λαβόν. τῶντων ἀπαρτίζοντων μοι, περὶ αὐτῶν ἐν μέσας οὐκ ὤκηται. κατὰ βαυνον σὺ ἐν θεῷ αὐτοῖς, πὶ λέγουσιν οἱ περὶ τὸν ἰωναθῆν ἀκροῦντο. περὶ αὐτῶν δὲ καὶ κροῦτο. ὄχλος πάντας ὁ ὄχλος εὐθὺς ὡς, καὶ μετ' εὐφημιῶν ὁπλοῦσθε χάριν ἔχοντες. μολογόντων τῇ ἐμῇ στρατηγίᾳ. ταῦτα δὲ οἱ περὶ τὸν ἰωναθῆν ἀκροῦντες, ἐφρόνησαν μὴ καὶ κινδυνεύουσιν ὁπλοῦνται ἐπ' αὐτὸς ὁρμήσαντων τῶν γαλιλαίων καὶ τῶν περὶ ἐμὲ χάριν ὁρμήσαντων σὺ ἐπὶ αὐτοῖς. μὴ δυναθέντες ἢ ἀπελθεῖν, περὶ αὐτῶν γὰρ αὐτὸς ἦν ἰσχυρὸς, κατὰ τὸν ἐκείνων μῆναι τὸν ὄχλον. περὶ αὐτῶν σὺ τὸν μὲν ὄχλον αὐτὸς εὐφημίας πάντας ὄχλον, καὶ τὸν ὄχλον τῶν πικρῶν τῶν ὄχλων ὁπλοῦσθε ὑπερὶ ὁφθέντων μὴ περὶ αὐτῶν ὡς ἰωάννης ὁπλοῦσθε, ὄχλος αὐτοῖς τῶν γαλιλαίων ἀναλαβόν τὰ ὅπλα μὴ περὶ αὐτῶν ὄφθον τὸν πολέμιον, ἐπὶ γέννηται πὶ αὐτῶν τὸν ταρσύνουσιν. πρῶτον δὲ ὁπλοῦσθε τῶν περὶ τὸν ἰωναθῆν ὑπερμνησκον, ἐν τῶν ὄχλων ὄχλον ὑπερὶ αὐτῶν τὸν ἰερὸν λαὸν μετὰ πικρῶν, ἀλλὰ ὑπομένετε καὶ τῶν περὶ τὸν ἰωναθῆν φιλοφρονίας, ὡς ὄχλος καλέσται με περὶ αὐτοῖς ἀφικέσθαι. καὶ ταῦτα διεξῶν, τῶν ὁπλοῦνται εἰς μέσας πρὸς αὐτοῖς, ἵνα μὴ δὲν ἀνέσθω διωκῶσιν ἐλεγχόντων αὐτὸς τὸν ὄχλον. καὶ μὲν ὄφθον ἰωναθῆν ὑμῖς πὶ συμπερὶ αὐτοῖς, εἰ περὶ ἰωναθῆν κεραιόμην. ὑπερὶ ὁφθέντων τὸν ἐμὸν βίον δύο πᾶς ἡ γὰρ καὶ μαρτυρεῖ καὶ ἄλλος κατὰ δὲ ἡ γὰρ, ὅτι ὡς ἀνὰ γὰρ ἔχεται περὶ ἐπὶ αὐτοῖς καὶ τῶν τῶν βίον ἀπὸ αὐτῶν ἐπὶ ἐγκλημάτων, ἵνα οὐ γὰρ καλῶς περὶ αὐτῶν μοι τὰ καὶ τῶν γαλιλαίων, τῶν μὲν καὶ μαρτυρεῖ ὁ ὄχλος εἶναι τομίζω τὰ καλῶς βεβαιόσιν. τῶντων ἢ πάντας ὑμῶν δίδωμαι. ὄχλος τῶντων σὺ πὶ ἰωναθῆν τῶντων ἐμὲ, εἰ μὲν πᾶς σιμὸς τῶντων, εἰ πᾶς ἢ τὸν ὄχλον περὶ αὐτοῖς. ὁ δὲ ὄχλος ὑμῶν ὡς γαλιλαῖοι μὴ δὲν ὁπλοῦνται τὸν ὄχλον λέγει, λέγει δὲ ὁπλοῦνται ὡς δικαῶν, ἐπὶ μὴ καλῶς περὶ αὐτοῖς. ταῦτα ἐπὶ λέγοντες μοι, σιμὸς ὄχλος πάντων ἐγένοντο φωναί, καλοῦντων ἀεργῶν με καὶ σωτήρα. καὶ περὶ μὲν τὸν περὶ αὐτῶν ἐμαρτυροῦν, περὶ ἢ τὸν περὶ αὐτῶν παρεκάλεσται. πάντες δὲ ὡς αὐτοῖς ἀνέβριστος μὲν ἔχοντες τὰς γνώσεις, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν ἢ μὴ δὲ περὶ αὐτῶν ὄχλος ἐμὸς. καὶ ὅτι δύο τῶν ὁπλοῦνται, ὡς οἱ κατὰ αὐτοῖς γέντες ὑπερὶ ἐμοῦ φερεῖ πικρῶν τῶντων περὶ τὸν ἰωναθῆν ἐλόντες, ἀπὸ αὐτοῖς περὶ ἐμὲ, ὄχλος.

ἄρα μὴ ὁδοῶς, εἰπαν, ἐπὶ ἀφ' ὧν τ' ἐμεῖοθεν ἐκεί-
 πρὸς ἑσθονὺ μῶν, πάντοτε χαλεπὸν ὄντος· ἐγ-
 ῖς τοι χρεῖς αὐτὸς δόποιον. ποτ' εἴπω-
 πει τ' ἰωνάδην ἡούχασαι. ὃ δὲ δῆμ' ἐπὶ μα-
 αὐτῶν παρωξύνῃ· Φαυερὰν ἐπὶ δ' ἐνυμνῶν
 πρὸς ἐμὲ δυσμύθων. σωθῶν δ' ἴπῳ μεταβολ-
 τ' ἰμυδῆμον ἐκέλευεν ἀναχωρεῖν, περὶ μὲν
 βελαν ἤξισεν. ὃ γὰρ διώσας θορυβῶν
 πρᾶγματων· φάτω τὴν ἐξέτασιν παύειν. ὃ
 βῶντ'· μὴ καταλέγειν περ' αὐτῆς ἐμὲ
 τις ἀγρότων κρύφα· τις περὶ τὴν ἰσθμὸν ἰσά-
 ὄπλιτων πηλοσάειν. καὶ οἱ περὶ τ' ἰωνάδην
 παρόντες αὐτὰς, τὰχα ἔδ' ἵδ' ἀποροῦντ'
 σωτηρίας, μὴ γὰρ ἀν' ἡρωιδῶν τὰς πάντας
 ἀνὰ διεφθάρειν, πρὸς αὐτὸς, φησὶν, ὃ περ
 τῇσιν ἐκείνῳ χρεῖσιν ἐνεκεν, ὡς τὰς μὲν γ-
 ῖς ἐστὶν ἰωσήφ'· δόποιον εἶναι. ὅτ' ἵπῳ
 μῆσεν, καὶ τὰ βασιλαίων πηλὴν λόγους ἀπ-
 ὄρχειν αὐτῶν κατηγήσατο· παύειν δ' ἔλεγοντ'
 μοι τὰς χρεῖς ἐπὶ δ' ἄλλων, ἀναρρεῖν τ' ἐπὶ
 εἶδον εἰσὶν ἐμοὶ τὸ γινώσκον, ἀπ' αὐτῶν
 ρας καὶ πᾶσιν ἀπλησύντες ἐὶ βιάζοντο, ὃ
 δ' ἄρα δ' ἰωνάδην, καὶ βαλλειν δῆτι τ' ἰωνάδην
 τ', ἔξαρχοι μετ' ἑὸς πολέμιον βίας.
 D ἐλθὼν ὀλίγον ὑπὸν ἰσάειν ἐμὲ δὲ τ' ἰσά-
 μ'· τ' ὄπλιτων δέσους ἐκείνων μὲν ἐξέκλιναν·
 π' ἐπὶ πν'· δῆτι τὴν λίμνην σάειν, καὶ τ-
 μ'· ἐμὲ δὲ εἰς τὰς περὶ χρεῖς διεπεραιώ-
 δοκῆτας τὸν κίνδυνον ἀφ' αὐτῶν. μετὰ
 ὄντος τὰς πρῶτοντας τ' βασιλαίων, ὃ φησὶ
 ὃ ὡς ἀπονοσθῆναι ὑπὸ τ' περὶ τ' ἰωνάδην κα-
 ρμῆς, περὶ ὀλίγον ἀφ' αὐτῶν περὶ αὐτ-
 ὄν δ' ἰσάειν, τ' βασιλαίων τὸ πᾶν·
 E λεύετο μοι, μὴκέτι μέλλειν τ' περὶ αὐτὰς
 φέρειν, ἀλλ' ἵπῳ πρὸς αὐτῶν ἐλθόντι δῆτι
 ἀρδὸν αὐτῶν ἀφαισῶν, καὶ τὰς περὶ τὴν ἰσ-
 χον δ' ἰσάειν αὐτὰς ἐγὼ, καὶ περὶ αὐτὰς
 περὶ αὐτὰς κελεύων, εἰς μάδην
 φέροντες ὑπὸ αὐτῶν εἰς τὴν ἰερὸν σλυμνῶν
 ἔλθον. μὲν τῆς σκηνῶν γὰρ γυνῆς, τὰ δὲ
 τὴν αὐτὰς ἐφίλῳ. καὶ ποτ' εἰπὼν ἐπὶ
 F ἰωνάνῃς ἐλθόντος αὐτῶν τὴν τὴν τὴν
 γυναικὸς εἰς τὴν γυνῆν μετ' αὐτῶν
 Φικνοῦντων πάλιν ἐπέμψαν, καὶ ἀπὸ
 ὅρα τὴν δῆμον δῆτι τὰς περὶ τὴν ἀνάνον καὶ τ-
 ραμαλὴν παρωξύνον, ὅτ' ἡμεῖς γ-
 νῆ πᾶσι τοῖς εἰς τὴν βασιλαίων ἐκείνῳ
 σκεύασον. ἔφασεν δ' οἱ περὶ αὐτῶν, ὅτ' ἰ-
 αὐτῶν ὁ δῆμ' ὥρμησεν ἐμπιπταῖν.
 G ὡς ἔμελλεν, δὲ ὡς οἱ τ' ἰερὸν σλυμνῶν πρὸς
 δῆμον δ' ἐλθόντ' αὐτῶν, ἐμοὶ τὴν τὴν γ-
 χλὸν ἐδ' αὐτῶν. τὸς δ' περὶ τ' ἰωνάδην πε-
 τὴν οἰκίαν ὑποστρέφον ἵδον, εἰς τὴν
 ἑλθόντες, ὅς ἄρ' ἔλαβον κῶμην ἀφ' αὐτῶν,
 τῶν βασιλαίων πηλοσάειν, ἐκέλευεν
 διηγήσασθαι τὴν δῆτι τὴν περὶ αὐτῶν
 τὴν ἰωνάδην ὅρῳ καὶ μισσην ἑλθόντων κα-
 ἐκείνῳ τῆς γυνῆς αὐτῶν τὴν περὶ αὐτῶν
 τὰς περὶ τὴν ἰωνάδην γυναικῶν περὶ

[illegible]

ad quos confectum transmissam epistolam, observare jussu tabellario, quidnam facturi sint. illi recepta epistola territi non mediocriter, accersunt Joannem & senatores Tiberiensem, & primates Gabaræ, consulentes eos quidnam oporteat facere. Tiberienses igitur censebant debere, eos constanter obtinere administrationem reipublicæ, nec deferere urbem quæ semel ipsorum fidei se commiserit, maxime cum ego eos vellem invadere. hoc enim me minatum mentiti sunt. idem probabat & Joannes, addens mittendos esse duos e collegis Hierosolyma, qui me accusent. apud populum, quod non recte curem res Galilææ, dicens id persuasurum facile, tum ob ipsorum auctoritatem, tum quod omne vulgus natura sit mobile. Placuit Joannis sententia: moxq; Jonatham cum Anania mittunt ad Hierosolymitanum populum, reliquis duobus manentibus apud Tiberiadem. deducebantur autem securitatis causa a centum e suis militibus. Tiberienses porro sartis diligenter mœnibus, jussurunt. habitatores urbis arma sumere: & a Joanne, qui tum Gischalis erat, acciverunt non paucos milites, qui sibi essent, si ita fors ferret, contra me præsidio. Interim Jonathas cum suis iter faciens ut venit Darabitta, qui vicus in Magno campo situs est in extremis Galilææ sinibus, media nocte in stationem meorum militum excubantium incidit: qui iussos arma ponere asservaverunt victos quo loco mandaveram: mihi autem Levi eorum militum præfectus rem totam significat: itaq; per biduum dissimulato negotio, per nuncios hortatus sum Tiberienses ut ab armis discederent. at illi rati Jonatham jam pervenisse Hierosolyma, nihil responderunt præter convicia. nec tamen sum deterritus quominus arte contra eos uter, nefas ducens belli civilis initium facere. Volens igitur eos extra mœnia proficere: selecta militum decem milia divisi trifariam. Horum partem subdentem Doris occulte collocavi: mille vero in alio loco montano similiter, distante quatuor stadiis a Tiberiade, expectantes dum signum procurrendi acciperent. ipse vico egressus substiti in propatulo. id videntes Tiberienses procurabant continuo jacentes amarulentæ diæteria: tantaq; eos tum insania corripuit, ut, proposita funebri lectica ornata magnifice, circa eam me videlicet lamentarentur per ludibrium. at ego tacitus fruebar eorum stultitia. Volens autem Simonem per insidias intercipere & cum eo Joazarum, rogavi ut paulum extra urbem cum amicis & stipatoribus securitatis causa procederent. Velle enim me per colloquium sedus cum eis ferire, & provinciæ curam dividere. Tum Simon stulticia simul & lucri cupidine captus non recusavit venire: Joazarus vero insidias suspicatus remansit. advenientem igitur Simonem comitatum amicis

& corporis custodibus excepi humaniter, gratias A
agens quod venire dignatus sit. paulo vero post
inambulando, quasi sine arbitris dicturus aliquid
seductum ab amicis longius, mediumq; arreptum
sublimem tradidi perducendum in vicum proximi-
um: datoq; signo militibus, petebam cum eis
Tiberiadem. cumq; utrinq; coortum esset acce-
prælium, nostris jam cedentibus cohortatione
animum reddidi, & Tiberienses tantum non vi-
ctores intra mœnia compuli. immissa deinde alia
manu per lacum, mandavi ut quam domum pri-
mam occupassent incenderent: quo facto Tibe-
rienses vi captam urbem rati, abjectis armis sup-
plicabant cum mulieribus & pueris ut victis
parcerem. ego vero precibus flexus, impetum
militum cohibui: & dato receptui signo jam ve-
spere ad curandum corpus abii: adhibitoq; Simo-
ne ad convivium, consolabar hominem, promit-
tens remissurum me eum Hierosolyma instructū
viatico & deductoribus securitatis causa additis.
Insequenti vero die cum decem armatorum mil-
libus Tiberiadem ingressus sum: & accitis in-
stadium primatibus populi, iussi quinam essent
defectionis autores dicere. eos indicatos inieci
vinculis nisi Jotapam. Jonatham autem & col-
legas solutos numerato etiam viatico, militibus
quingentis deducendos Hierosolyma tradidi.
Deinde Tiberienses iterum ad me conveniunt
orantes veniam, & quod hæcenus cessatum sit
repensuros se pollicentes futuris officiis: roga-
bantq; ut direpta bona veteribus dominis resti-
tuerem. mox igitur edixi ut omnia conferrentur
in medium. cumq; cunctarentur milites, quen-
dam ex eis conspicatus cultiorem solito, sciscita-
tus sum unde eam vestem nactus sit: & falsum
rapina esse partam castigavi verberibus, omnibus
graviolem pœnam comminatus, nisi proferrent
quicquid rapuerant: congestaq; præda plurima,
singulis civium agnoscentibus sua reddidi. Hoc
loco libet paucis reprehendere Justum hujus ar-
gumenti scriptorem, ceterosq; qui historiam,
polliciti veritate neglecta non verentur ad gra-
tiam odiumve mendacia posteritati prode: ni-
hil enim ab instrumentorum falsariis differunt,
nisi quod hos magis corrumpit impunitas. Is ut
videretur bene tempus infumere, res hoc bello
gestas scribere aggressus, multa mentitus de me,
ne de sua quidem patria vera loquutus est. Quam-
obrem nunc mihi incumbit necessitas, ut ad coar-
guenda quæ de me falso testatus est, proferam
quæ hæcenus silui. nec mirum videri debet,
quod tam diu id facere distulerim. historicum
enim dicere quidem vera necesse est, licet tamen
ei non inveni in malos acerbius, non quod illi
hac gratia digni sunt, sed propter servandam
modestiam. Ut igitur ad te jam sermonem ver-
tam, Juste historicorū tuo testimonio gravissime,

τὸ μὲν ἀληθεύειν ἀναγκάειν. ἔστι δὲ ὅμως μὴ πικρῶς τὰς πινῶν πανηγύδας ἐλέγχειν, ἢ διὰ τὴν
χάριν, ἀλλὰ διὰ τὴν αὐτῶν μετριοτητα. πῶς ἔν, ἵνα φῶ πρὸς αὐτὴν ὡς περὶ νῦν, ἵνα τε δεινότητι

τῶν ὁρῶν φυλασσόντων αὐτὴν, ὑπακοῦσας
μὲν φιλοφρόνως, ἔχοντες ἔχοντες ἀμολογῶν
μετ' ἑαυτοῦ τὴν συμπεριπατῶν ὡς καὶ ἀμολογῶν
μὲν ἔπειτα, ἐπεὶ περὶ τῶν τῶν φίλων ἀπὸ
ἀρὰ μὲν ἀρὰ γὰρ εἰς τὴν κώμην τῶν με-
λοῖς ἔδωκα. τὰς ὁδοὺς τῶν καὶ ἀδελφῶν καὶ
ἐκείνων μετ' αὐτῶν τῇ περὶ μάδι. μάχης
ἀμφοτέρωθεν καρπῶς, ἔσον ἔπειτα τῇ
κώμῶν, περὶ τῶν γὰρ οἱ περὶ ἡμῶν ὁδοὺς
μὲν ἰδὼν, ἢ τὰς μετ' αὐτῶν ὁδοὺς καὶ
ἡδὲ τὰς περὶ τῶν εἰς τὴν πόλιν συνεδίων, ἐ-
ναμνῶν εἰς πέμψας διὰ τὴν λίμνης, περὶ τῶν
τῶν λαβόντων οἰκίαν, ἐμπέσσω. τὰ τε ἡ
αὐτοῖς οἱ περὶ τῶν εἰς τὴν πόλιν καὶ κρατῶν
λιν, ὑπὸ φόβῳ ῥίπτουσιν τὰ ὅλα, μὴ γιν-
σκῶν ἰκέτω φέσσω τὴν πόλιν αὐτῶν.
δεήσας δὲ πικρῶς, τὰς μὲν ἡμετέρας
C ὁρον, αὐτὰς δὲ, ἢ γὰρ ἐπ' αὐτῶν καὶ πάλιν, ἢ
τὴν παλινορκίαν ὑποσέφας, πρὸς τὴν ὁδοῦ
πῶς ἐγὼ μὲν καὶ τῶν περὶ τῶν ἐξ ἡμετέρας
παρεμνῶν μὲν πρὸς τὴν γῆν, ὑπὸ τῶν
ἐφ' ὁδοῦ αὐτῶν ὁδοῦ πρὸς τὴν ἱεροσολυ-
μοφάλειαν. ἢ τὴν τὴν περὶ τῶν ἡμετέρας, μὲν
μὲν ὁδοῦ, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας
μὲν ὁδοῦ, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας
D λαοὺς φράζοντες οἱ τινες εἰν αὐτοῖς τὴν πόλιν
ἐκείνων, ἢ τὰς ἀνδράς, ἐκείνων μὲν δεδω-
κῶν τῶν πόλιν ἐξέπεμψας. τὰς δὲ πρὸς τὴν
ἀντικρίαν, λύσας τὴν δεσμῶν ἐδὲς ἐφ' ὁδοῦ,
ἢ ἰωάννην καὶ ὁδοῦ περὶ τῶν περὶ τῶν, οἱ ὁδοῦ
αὐτῶν, ἐξέπεμψας εἰς τὴν ἱεροσολυμῶν. πρὸς
λιν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
τὴν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
E ταῦτα πρὸς ἐμὲ πρὸς λέγοντες. πρὸς δὲ ἐκ
περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
πρὸς ἐχοντες περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
βέντων, ἢ μὲν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
πρὸς τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
ἐπὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
γῆς, ἐκείνων μὲν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
ἀπὸ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
σας εἰς ἐμὲ πρὸς τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
χθέντων ἐκείνων τὴν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
κα. περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
ἵδων καὶ αὐτῶν τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
φῶτα, πρὸς τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
ὑπὸ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
χθέντων, ἢ χάριν τὴν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
δὲ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
πρὸς τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
λαοὺς περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
ὁμοίως περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
ἀληθείας, ἵδων τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
χθέντων περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
λέγειν τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
ἢ πρὸς τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
ἀνάγκην ἔχω περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
χειρῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν
πρὸς τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν

[illegible]

quomodo ego & Galilæi in causa fuimus, ut patria tua deficeret a rege simul & Romanorum Imperio? quandoquidem priusquam ego ex decreto civitatis Hierosolymitanæ in Galilæam dux mitterer, tu cum tuis Tiberiensibus armis correptis populariter ausi estis infectare etiam Syrorum, Decapolim. Tu enim illorum vicos incendiisti, & in illo conflictu tuus famulus cecidit, atque hæc non a me tantum dicuntur, sed & in Vespasiani imperatoris commentarios relata sunt, & quodque apud Ptolemaidem Decapolitani crebris clamoribus flagitaverunt, ut Imperator de te pœnas sumeret, nimirum autore calamitatum suarum omnium. fecissetque id sine dubio, nisi Agrippa rex te sibi ad supplicium deditum, donasset sororis Berenices precibus, servatum tamen longo tempore in custodia. Quin & ea quæ post gessisti in republica, satis declarant tuam vitam tuam reliquam, tum quod defectionis a Romanis autor civibus tuis fueris: id quod evidentibus argumentis paulo post docebimus. nunc etiam alii Tiberienses propter te accusandi sunt, & docendus lector quod neque Romanis neque regi fideles amici fueritis. Urbium Galilæarum maximæ sunt Sepphoris & Tiberias tua iuste patria. Sed Sepphoritæ in mediterranea regionis siti, & habentes circa se vicos plurimos, quoniam decreverant servare fidem dominis, & me excluderunt, & edicto vetuerunt ne quis civium suorum iudeis militare audeat: utque a me minus sibi esset periculi, per fallacias induxerunt me prius ut mœnibus urbem eorum cingerem. Quibus absolutis præsidium sponte receperunt a Cestio Gallo tum gerentes in Syria, me contempto qui tum terrori eram cæteris propter potentiam. Idem cum oppugnarentur Hierosolyma & commune gentis nostræ templum esset in periculo, non miserunt suppetias, ne viderentur arma contra Romanos sumere. Tua vero iuste patria sita ad lacum Genesareticum, & distans ab Hippo triginta stadiis sexaginta a Gadaris, Scythopolicentum & viginti, oppidis ditionis regis, nullique vicina Judaicarum urbium, si voluisset, facile Romanis fidem servare potuit. nam & publice & privatim vobis erat armorum copia. Quod si ego tunc in causa fui, ut tu iuste dicis, quis fuit postea? nam me scis priusquam oppugnarentur Hierosolyma in Romanorum potestatem venisse, & vi capta Jotapata castellaque multa alia, multosque Galilæorum absumptos pugnis variis. Tunc igitur oportebat vos nihil amplius a metimentes arma projicere, & regi ac Romanis accedere, siquidem non ultro sed coactos id bellum suscepisse vos dicitis. At vos expectastis donec Vespasianus ad mœnia vestra omnes admoveret copias, ac tum demum arma posuistis metu periculi. imo expugnanda erat vestra civitas, nisi rex excusata vestra stultitia impetrasset vobis a Vespasiano veniam. Non mea igitur est culpa, sed vestra.

qui hostiles gessistis animos. An non memini-
stis quoties victoria de vobis potitus neminem
interfecerim. Vos vero dissidentes inter vos non
propter regis aut Romanorum studium, sed pro-
pter vestram maliciam, centum octoginta quinque
cives occidistis, quo tempore ego a Romanis op-
pugnabar in Jotapatis. Quid an non in Hieroso-
lymitana obsidione recensita sunt Tiberiensium
duo millia, qui partim ceciderunt, partim vivi
capti sunt. An ideo te hostem fuisse negabis, quia
tum ad regem perfugeras? Atqui hoc ipsum te
fecisse ajo a me perterritum. Dicis me esse malum
hominem. Quid tu cui capitis per Vespasianum
damnato rex Agrippa remisit supplicium: & cum
te magna pecunia donasset, iterum atque iterum
conjecit in vincula, totiesque egit in exilium: semel
etiam quem ipse duci iusserat, revocavit a morte
motus Berenices sororis suae precibus. Postea
toties in maleficiis deprehensum cum te prae-
fuisse scribendis epistolis, ut comperit hic quoque
te mala fide rem agere, in conspectum suum ve-
nire prohibuit. Sed in hac diligentius inquirere
desino. Ceterum tuam demiror impudentiam,
qui asseveres omnibus qui hoc argumentum
scripserunt te id tractasse melius, cum ne hoc
ipsum quidem scias, quid in Galilaea gestum sit.
Eras enim apud regem in Beryto, ac ne Jotapatæ
quidem oppugnationem cognovisti, aut quomo-
do me oppugnatus gesserim potuisti discere,
quando nemo superstes fuit qui tibi renunciare
valuerit. Sed forte dices te exacte perscripsisse,
quæ circa Hierosolyma gesta sunt. Et qui potui-
sti, cum nec ei bello interfueris, nec legeris Ve-
spasiani commentarios. Non legisse te autem
hinc conjicio: quia scripsisti contrarium. Quod si
confidis te scripsisse melius omnibus, cur vivo
Vespasiano ac Tito quorum auspiciis id bellum
gestum est, & Agrippa superstitie cognatisque
ejus viris Græcarum literarum peritissimis, non
edidisti tuam historiam? Ante viginti enim an-
nos eam scripseras, & poteras a consociis habere
testimonium. Nunc postquam illi non sunt inter
nos amplius, nec putas esse qui coarguat, ausus es
librum edere. At non sic ego, neque meis scriptis
timui: sed ipsis opus id imperatoribus tradidi, cum
adhuc recens id bellum pene versaretur in homi-
num oculis. Consocius enim mihi eram veritatis
servatæ per omnia, unde speratum testimonium
consequutus sum: Quin & aliis multis mox
communicavi eam historiam, quorum nonnulli
bello interfuerant, sicut rex Agrippa & cognati
ejus aliquot. ipse sane Titus Imperator ad-
eo e solis illis libris cognitionem earum rerum
homines petere voluit, ut sua manu subscri-
ptos in bibliotheca publicari juberet. Rex
autem Agrippa sexaginta duas ad me dedit
epistolas, testimonium veritatis ferentes,
quarum duas subjeci, ut ex ipsis rem tibi cogno-
scere liceat. Rex Agrippa Josepho suo carissi-
mo salutem. Perlibenter legi tuum librum,

οἱ πολέμικα φρονήσαντες. εἰ οὐ μέμνηθε ὅτι
καὶ ὑμῶν ἐγκρατὴς ἡρόδωτος, εὐδαιμονίας διέ-
σπάζοντες ἢ ὑμῖν περὶ ἀλλήλων, ἢ ἀπὸ
τῆν βασιλείαν ἡρώδης εὐνοίαν, ἀλλὰ ἢ τῶν
αὐτῶν πονηρίαν ἐκατὸν ὀγδοήκοντα πεντε-
τῶν ἀπεκτείνωσιν καὶ τῶν καίρων ἐκείνων ἐμὲ
μὲν ὡς ἰσχυρῶς ἐπὶ ἡρώδῃ. τὴ δὲ ἐ-
πὶ ἱεροσολύμων πολιορκίαν διατίλοι πῦρ
ἀποσπῶν, οἱ μὲν πενήτωσιν, οἱ δὲ ληφθέντες
λῶνται, ἀλλὰ σὺ παλέμῳ ἐργονέοντι φη-
σὶν βασιλείαν τοῦ ἑφύρας. καὶ ἔτι δὲ ἀπὸ τῆν ἐξ
φημὶ σε πεποιθημένα. καὶ γὰρ μὲν πονηρὸς
ὁ ἢ βασιλεὺς ἀγρίππας ὁ τῶν συχλοῦ σοι συ-
σταδὲν ἀπαύσαντες ἰανθὴν καὶ ἀνδρόνικον πο-
σὶ μὲν ἡρώδῃ χρημασίαν, τῶν δὲ ἐνεκεν ὑστερον διὰ
τῶν ταῖς ἢ Φυγῶν τῶν πατρῶα περὶ
ἀπὸ ἰανθὴν ἢ κλεονόου ἀπαξ, τῇ ἀδελφῇ Βε-
ρενικῇ, τῶν σωτηρίαν ἐχάρουσι πο-
σὶ δὲ τῇ κακῇ ῥήματι τῶν ἐπιστολῶν
οὐκ, ὡς ἐπεὶ σὺ εὖρε φάδια ῥημάτων
ἔψευκας. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἐλέγχων
ἐμῶν. θαυμάζων διέφησιν μοι τῶν σοὶ ἀναι-
μῶς λέγειν πάντων τῶν πραγμάτων
ῥεαφῶτων, αὐτὸς ἀμνησὸν ἐξηγέμεναι, μ-
χρόντα καὶ τῶν χαλκῶν ὅπως μὲν
ἐν τῷ ποτε ὡς βασιλεῖ. μὴ δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν
τῶν ταῖς ἢ πολιορκίας ἢ ἐδρασαν ἡμᾶς
ἡρώδης μὴ δὲ ὅτι κατ' ἐμαυτὸν ἐπὶ ἄλλα πολ-
δυμήδεις πυνθεῖται. πάντες γὰρ οἱ ἀπαρχὴν
ἐφ' ἡρώδῃ τῇ τῶν ῥημάτων ἐκείνων. ἀ-
λλὰ ἱεροσολύμων περὶ τῶν μὲν ἀνελθόντων
ῥεαφῶν. καὶ πᾶς οἶόν τε, ὅτι γὰρ τῶν
ρενικῇ, ὅτι τῇ καίρων ἀνέγνωσιν ὑστε-
ρῶν ἢ τεκμήριον, πῶς καίρων ὑστερον
ἐπὶ τῶν πεποιθημένων τῶν ῥημάτων. οἱ δὲ παρ' ἐμῶν
πάντων συγγραφεῖς, ἀλλὰ τῶν ζώντων ἢ
πῶς τῶν ἀνελθόντων ἢ πολέμῳ ἡρώδῃ
ὡς ἀγρίππας περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἢ καίρων
τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐλλειψῆς παρ' ἐμῶν τῶν
τῶν ἰσχυρίαν καὶ ἐφ' ἡρώδῃ ἐκείνων. περὶ γὰρ
ἐκείνων συγγραμμάτων, ἐπεὶ ἰδοῦσιν ἐμῶν
ἐκείνων τῶν μαρτυρίαν ἀποφείδειν. νῦν
μὲν καὶ ἐπὶ ἐμῶν ἡμῶν, ἐλεγχθῆναι
τε παρ' ἐμῶν. ἢ μὲν ἐγὼ σοὶ τῶν αὐτῶν
ἐμαυτὸν ῥεαφῆς ἐδίδου, ἀλλὰ αὐτῶν ἐπὶ
καίρων τῶν βιβλίων, μόνον ἢ τῶν ἐργῶν ἐπὶ
σωτηρίαν γὰρ ἐμαυτὸν τετηρηκότι τῶν τῶν
δοσιν, ἐφ' ἡ μαρτυρίας τεύξεσθαι περὶ
μαρτυρίαν. καὶ ἀλλοῖς ἢ πολλοῖς εὖδους ἐπὶ
ἐμῶν ὡς ἐνίοι καὶ ὡς τετὶ χροῖαν πολέμῳ
βασιλεὺς ἀγρίππας, καὶ σινεὶ αὐτῶν τῶν
αὐτοκράτωρ τῶν ἢ ὅπως ἐκ μόνων αὐ-
τῶν τῶν ἀνθρώπων ὡς δοῦσιν τῶν
χαράς τῇ ἐαυτοῦ χροῖαν βιβλίων, δημο-
πάξεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀγρίππας ἐξηκοντα
ἐπιστολάς, τῶν τῶν ἀληθείας ὡς δοῦσιν
δὴ καὶ δύο ὑστερῶν καὶ ἐλλειψῆς τῶν
γνώσεως περὶ τῶν ἐκ αὐτῶν. βασιλεὺς ἀ-
πὸ τῶν φιλιππῶν χαίρειν. ἡδίστη διήλθ

[illegible]

A in quo mihi videris accuratius hæc scripsisse quàm cæteri. Quare & reliquum mihi mittito. Vale mi carissime. Rex Agrippa Josepho suo carissimo salutem. Ex tuis scriptis mihi videtur non esse opus ut de me discas aliquid. Attamen ubi conveniremus, coram te docebo quædam quæ nescias. Sic ille absolutæ meæ historiæ de veritate fuit testis, non assentando: neque enim id eum de-
B cuit: non item per irrisum ut tui fortasse dic-
tus es: multum enim ab eo absuit talis ingenii pravitas: sed in hoc tantum ut ipsius testimo-
nio lectori commendaretur scriptorum meorum veritas. Et hæc quidem ad Justum necessario di-
cta sint hæcenus. Ego porro compositis rebus turbatis Tiberienſium, advocavi amicorum con-
siliū, confutaturus quid cum Joanne agendum sit. Placuit autem omnibus, ut armatis universis
C Galilæorum copiis illum invaderem, & pœnas de eo sumerem tanquam autore totius dissidii. Mihi tamen non probabatur hæc sententia, quod malletm sine cæde tumultibus illis finem impone-
re. Quapropter jussi eos omnem adhibere dili-
gentiam ut scirentur nomina Joannem sectanti-
um. Quo factō, & comperto quinam essent hi ho-
mines, edictum proposui, quod data fide invita-
bam omnes ejus factionis qui modo respicerent
D ad amicitiam: præscripto viginti dierum termi-
no his qui suis rebus vellent consulere. Alioquin
si in armis permanerent: minabar me incensis e-
orum ædibus facultates daturum in prædā po-
pulo. his auditis illi non mediocriter perterriti
Joannem deserunt: & inermes ad me venerunt
E numero quatuor millia. Soli autem apud eum
manserunt cives ipsius, & mille quingenti mer-
cenarii Tyrii. Atque hac arte victus a me ille
post hæc in patria metu se continuit. Sub idem
tempus Sepphoritæ ausi sunt arma sumere, fre-
ti firmitate mœnium, & quod me viderent dissi-
ni rebus aliis. Itaque mittunt ad Cestium Gallum
tunc Syriæ præfidem, rogantes ut aut ipse cito
civitatem occupet, aut saltem mittat eo præsidium.
Gallus vero venturum quidem se promisit, sed
F non significavit quo tempore. at ego id sentiens
cum copiis in eos feci impetum, & urbem expu-
gnavi fortiter. Hanc occasionem Galilæi nacti,
& rati venisse tempus exatiandi quibus & Seppho-
ritas proſequebantur odia, videbantur funditus
deleturi tam urbem quam incolās. Irruentes igitur
in vacuas ædes ignem injiciunt: nam homines
metu in arcem refugerant. Diripiebantur
G autem omnia, & nullum modum faciebant de-
prædandi cognatos homines. Hoc animadvertens,
& magno dolore affectus jussi eos desinere
admonens nefas esse ad eum modum tractare e-
jusdem tribus homines. Postquam vero neque pre-
cibus neque imperio coerceri poterant prægravan-
tib. odiis, mandavi amicorū fidissimis, ut rumor
spargerent, diversa parte irrupisse Romanorum
validum exercitum. Id autem feci ut sic represso

ἐπεμψεν πρὸς βασιλέα, κρείσσον καὶ ἀσφαλές περὶ οὐ-
 κήσιν παρ' ἐκείνῳ νομίζων. Σεπφωρίτῃ δὲ ὡς δόξας τὴν
 πρῶτον κινήσων Διὰφυγόντες, πρὸς κείνον γάλλον ἐ-
 πεμψαν, ἡ ἡκεν παρεκάλειν ὡς αὐτὸς ἴαθ' ὅτι ὡς δό-
 ξας τὴν πόλιν, ἡ πέμψην διώκειν τὴν ἀνακό-
 ψουσαν τοῖς ἐπ' αὐτὸς τὸν πολεμίων ὅτι πορομας. καὶ
 πάλιν, ἔπεισαν τὸν γάλλον πέμψαι διώκειν αὐτοὺς ἰππι-
 κῶν τε καὶ πεζικῶν πάλιν συγχύειν, ἡ ἐλθόντων νυκτὸς
 εἰσεδέξαντο. κακῶς μὲν ἦν ὑπὸ τῷ Ῥωμαϊκῷ στρατῷ
 τὸ πᾶν χωρὶς, ἀναλαβὼν ἐγὼ τὰς περὶ ἐμὲ στρατιώ-
 τας, ἡκον εἰς γαρεσίμην. ἐνταὶ βαλλόμενοι χάρα-
 κὰ περὶ τὸν Σεπφωρίτῃν πόλεως ἀπέχων σιδηρῶν ἐκεί-
 νῳ τὸς ἐπ' αὐτὸν προσεμίστα, καὶ τοῖς τειχεσὶν προσέβαλ-
 λον, καὶ Διὰ κλῆμακων ἐμίστα συγχύειν τὴν στρατιάν,
 ἐγκρατὴς ἔπεισε τὸν πόλεως μέγας ἐχθρόμην. μετ'
 ἐπὶ πολὺ δὲ Διὰ τὸν τόπον ἀγνοοῦσαν ἀναγκαζέντες ἀνε-
 χωρήσαντες, ἀνελόντες μὲν δύο καὶ δέκα Ῥωμαίων πε-
 ζῆς, δύο δὲ ἰππῆς, ὁλίγους δὲ Σεπφωρίτῃν. αὐτοὶ δὲ ἐνα-
 μόνον ἀπεβόλοντο, ἡκον μὲν ὑπερὸν ἡμῖν καὶ τὸ πεδί-
 ον μάχης πρὸς τὰς ἰππῆς, μέγα πολλὰ καρτερῶς δι-
 ακινδυνεύσαντες ἡτήθημεν. ἐπειλόντων γάρ με τὸ
 Ῥωμαίων, οἱ μετ' ἐμὲ δέσαντες ἐφυγον εἰς τὰ πύσω. πῆ-
 λαι δὲ τὸ ὡς δόξας ἐκείνης εἰς τὸ περὶ τὸν πόλεως
 σώματος με φυλακὴν ἔδωκεν Ῥώμα, καὶ ὡς βασι-
 λῆι ποτε τὴν αὐτὴν τῆς ἐχθρῆς. καὶ δὲ τὸν καὶ ἡμῶν
 ἡ ὡς βασιλέως διώκειν ἡκεν ἰππικὴ τε καὶ πεζικὴ, καὶ
 σὺν λαῷ ἐπ' αὐτῇ ἡμερῶν, ὅτι τὸ σώματ' ἐφυλάκων.
 ἔτ' οὖν βαλλόμενοι στρατοπέδον ἐβόλοντο ἀπέχων
 σιδηρῶν πεντε, φρεσὶν ἐφίετο τὸ ὅδοις, τῇ τε εἰς κανὴ
 αὐγασί, καὶ τῇ εἰς γαρεσίμην τὸν φρεσὶν, ὑπερὸν τὸν πο-
 ρατὸν γαλλοῦσαν ὡφελείας τοῖς ἐνοικοῖσι δόκλειαν.
 πᾶντα δὲ ὡς ἐγὼ ἐπὶ τὸν πόλεως, πέμψω διαγίλεις ὁλίγους
 ἐστρατηγὸν αὐτῶν ἱερεμίαν. οἱ δὲ καὶ χάρακα γέντες
 δόκλειαν τὸν ἐβόλοντο, πᾶσι δὲ ἰερὸν ποταμόν,
 πᾶσι δὲ ἀκροβολισμῶν ἔδωκεν ἐπὶ τὸν πόλεως, μέγα τριγλίους
 ἐγὼ στρατιώτας ἀναλαβὼν ἡκον πρὸς αὐτὸς. καὶ τὴν
 ὅτι δόκλειαν ἡμερῶν ἐν τῇ φάραγγι καθίστας λόχον οὐκ
 ἔπεισαν αὐτῶν ἡ χάρακα προσεκαλεσμένους τὸν βασι-
 λῆν εἰς μάχην, ὡς δόκλειαν τοῖς μετ' ἐμὲ στρατιώταις
 ἐρεψαι τὰ νῦντα μέγας ἂν ὅτι πᾶσι συγχύειν τὸν πο-
 λεμίων προσελθὼν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. σὺν λαῷ δὲ ἐκεί-
 νῳ τὸν πόλεως ἡμερῶν φεύγον, προσελθὼν ὅτι δόκλειαν
 οἷός τε λῶν. καὶ νῦντα δὲ αὐτὸν λαμβάνον οἱ ἐκ τῶν ἐνέ-
 δρας, καὶ σφάρα πάντας ἐφύεσαν. ἐγὼ δὲ ἐν τῷ ὅδοις
 χεῖρα μὲν ὑπερὸν τὸν πόλεως καὶ τὸν πόλεως ὑπερὸν τὸν
 τοῖς βασιλικοῖς καὶ ἐπὶ τὸν πόλεως ἡμερῶν. καὶ κατὰ τὸν
 μοι καὶ τὸν πόλεως ἐκείνῳ τὸν πόλεως, μετ' ἐμὲ ὅτι δόκλειαν
 νε δόκλειαν τὸν πόλεως ὅτι δόκλειαν ἐν τῷ πόλεως ἐπὶ τὸν
 εἰς τελευτῶν τὸν πόλεως ἐμπεσὼν, συγκατήνεγκέ με ὅτι
 ἔδωκεν. θρασυτείας δὲ τὸν πόλεως ὅτι δόκλειαν τὸν πό-
 λεως τῆς χάρας, ἐκομίσθη εἰς κώμην καὶ φαρνῶμην λε-
 γομένην. οἱ δὲ ἐμοὶ πάντ' ἀκούσαντες, καὶ δεδιότες
 καὶ τὴν χάρακον ἐπὶ τὸν πόλεως, τῆς μὲν ὅτι δόκλειαν
 χάρακον, ὑπερὸν τὸν πόλεως ἡμερῶν ἀγωνιάντες. κα-
 ταπεμψάμενοι οὖν ἰατροὶ καὶ θεραπευταῖς, τὴν
 ἡμερῶν ἐκείνῳ αὐτὸν κατέμνην πρὸς τὸν πόλεως, ὅτι δόκλειαν
 ἰατροὶς τὸν πόλεως εἰς τὸν πόλεως μελεκομίσθη, σὺν λαῷ
 καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ποδοδῶν τὰ κατ' ἐμὲ πάλιν ἐβόλοντο
 σὺν λαῷ ἡμερῶν ἀμελῶς τὰ κατ' ἐμὲ τὸν πόλεως ἡμερῶν

Ad regem se contulit, sperans commodius & se-
 curius apud eum se posse degere. Sepphoritæ au-
 tem præter opinionem elapsi e priorè periculo,
 iterum ad Cestium Gallum miserunt, rogantes
 ut ocyus civitatem caperet, aut mitteret aliquam
 manum militum, quæ incurfiones hostium repri-
 meret: nec prius destiterunt, quam illo mittente
 equitos & pedites bene multos, noctu eos reci-
 perent. Vastatis deinde circumvicinis agris a
 Romano exercitu, collectis meis militibus veni
 in Garisimam: ubi positis castris viginti stadi-
 o-
 rum intervallo procul a Sepphori, noctu assultū
 feci ad mœnia: cumq; per scalas evasissem in ea
 multi milites, bonam urbis partem in potestate
 habui. Sed paulo post coacti propter locorum
 ignorantiam recessimus, occisis duodecim Ro-
 manorum peditibus & duobus equitibus, præter-
 que Sepphoritarum paucis aliquot: ipsi vero u-
 num solum desideravimus. Aliquanto post in
 planicie conferto prælio cum equitibus, diu re-
 pugnantes fortiter, tandem profligati sumus. cir-
 cumvento enim me a Romanis, nostri terga ver-
 terunt eo casu territi. In ea pugna cecidit Justus
 unus meorum satellitum, qui olim in regio satel-
 litio fuerat. Per idem tempus venerant regiæ
 copiæ peditum simul & equitum, ducente Sila,
 præfecto regis satellitum. hic ad quintum stadi-
 um procul a Juliade castris munitis stationes mi-
 litum disposuit per vias, eam quæ fert Cana, quæ
 que in castellum Gamala, ut eorum locorum ha-
 bitatoribus commeatus intercluderet. Quo au-
 dito mihi eo duo millia militum cum præfecto Hi-
 eremia: qui positus prope Jordanem amnem ca-
 stris a Juliade intervallo stadii, nihil præter veli-
 tationes quasdam fecerunt, donec ipse ad eos ve-
 ni cum tribus militum millibus. Sequenti vero
 die celatis prius insidiis in valle quadam non
 longe a castris hostium, provocabam ad pugnam
 regios, mandato ut nostri simulata fuga ad locum
 infestum sequentes pertraherent, id quod factum
 est. Sila enim ratus nostros sedulo fugere, eo pro-
 vectus est ut a tergo haberet militem locatum in
 insidiis, quod ejus copias valde terruit. tum ego
 celeriter conversus in vasi regios, & in fugam
 compuli: fuissetq; potitus ea die insigni victoria,
 nisi fortuna quædam male invidisset nostris co-
 natibus. Equus enim ex quo pugnam in coe-
 nosum quandam locum delatus una mecum pro-
 lapsus est: quo casu contusis manus articulis, de-
 portatus sum in vicum Cepharnoma. id auditum
 a meis revocavit eos a persequendis hostibus,
 quod valde solliciti essent nequid durius mihi ac-
 cideret. accitis igitur medicis & curata manu,
 mansi ibi eam diem correptus febre etiam: de-
 inde ex medicorum sententia noctu transla-
 tus in Taricheas. quod ubi Sila & regis
 est cognitum, rursus eis animos addidit. &
 quia negligentius custodiri castra audierant.

σὺ γὰρ αὐτὸς ἐφασκεν. ἐγὼ δὲ τῆς πατρὸς μου πε-
 σσῆς μηδὲν ἔχων τιμιώτερον, ὃ τ' ἐμαυτὸν συμφορῶν εἰς
 ὠδὸν μὴ διαλαβὼν φυλάττω μισωμάτων ἐλδοίαν
 τὴν αἰτησιν ἐπιέμεν πῦρ, καὶ βιβλίων ἱερῶν ἐλαβὼν
 χαλεποὺς τίτλους. μετ' ἃ πολὺ καὶ τὸ ἀδελφὸν μου
 πενήτην φίλον αἰτησάμενος ἐκ ἀπέτυχον. καὶ εἰς
 τὸ ἱερὸν ἵπορεύσας τίτλους ἐξέστιον δύντη, ἐνθα
 πολὺ πλεονέχον αἰχμαλώτων ἐγκέλευστο γυναικῶν καὶ
 καὶ τέκνων, ὅσους ἐπέγνων φίλων ἐμῶν, καὶ σωτηρίαν
 ὑπαρχούσας ἐρρύσασθαι πρὸς ἑκατὸν καὶ ἐνενηκόντα ὀν-
 τας τ' ἀριθμῶν, καὶ εἰς αὐτὰς καὶ ἱερὰς ἀπέλυσας
 συγχωρήσας αὐτὰς τῇ προτέρᾳ τύχῃ. πεμφθεὶς δὲ
 ὑπὸ τίτλου καὶ σὺν αὐτῷ καὶ χιλίοις ἰππεύ-
 σιν εἰς κώμην τινα γενώσασθαι λεγομένην, πρὸς καλάνθησιν
 αὐτῶν τῶν τοιούτων ὁππότε καὶ δεῖξαι, ὡς ἐκείνην
 ὑποσφύρων εἶδον πολλὰς αἰχμαλώτας αὐτὰς αὐραμέ-
 νους, καὶ τρεῖς γυναικίους συνήθους μοι γινώσκουσας, ἡλθον αὐ-
 τὰς ψυχῶν, καὶ μετ' ἀκροῦσθαι προσελθὼν τίτλῳ ἔειπον.
 ὁ δὲ ὑστὺς ἐκέλευσεν καθαιρεθῆναι αὐτὰς, ἵνα αὐτὰς
 ὁππότε μελεσάτω τυχάν. καὶ οἱ μὲν δύο τελευτήσαντες
 ὁππότε δόμοι, ὁ δὲ τρίτος ἔφησεν. ἐπεὶ δὲ κατήγαγον
 τὰς ἐν τῇ ἱσθαίᾳ παρὰ τὴν πόλιν, ἐκάλυψεν τὰς ἀρῆς,
 εἰς αὐτὰς ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις ἀνοήτως ἐσθμενέας μοι, διὰ
 τὴν μέλλουσαν ἐκείνων φρεσὶν ἐν τῇ πόλει εἶδον
 καὶ ἐπὶ τὴν χώραν ἐν πεδίῳ, μέλλων τε ἀπαιρῆναι εἰς τὴν
 ῥώμην, συμπαύσασθαι ἐν τῇ πόλει τῶν ἀπονημένων.
 ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ῥώμην ἤλθον, πολλὰς ἐτυχον ὡς ἀ-
 παύσασθαι παρὰ τοῖς καὶ γὰρ καὶ κατέλυον ἐδωκεν ἐν τῇ
 οἰκίᾳ τῇ πρὸς τὴν ἡγεμονίαν αὐτῶν ἡγεμονίᾳ, πολιτεία τε
 ῥώμης ἐπιμήσειν, ἐπὶ ταῖς χρημάτων ἐδωκεν, καὶ
 τιμῶν διετίλει μέχρι τ' ἐκείνης βίβης μετὰ τὴν ἐξουσίαν
 πρὸς ἐμὲ χρηστέον ὑφελών, ἐμοὶ δὲ τὸ φρόνῳ ἡ-
 νεγκε κίνδυνον. ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὴν ἰσθαίαν τὸ νομα
 σὺν ἐξουσίᾳ ἐν κυρίῳ, καὶ διὰ τὴν ἐγχωρίαν συν-
 ἀναπνοήσας, ἐκείνοισι μὲν ἀπὸ τῆς ἀπώλειας ἐξήρτη αὐ-
 τὸς δὲ ὑπὸ τῇ χώρᾳ ἡγεμονεύοντος δεδείς, ἐπὶ τὸν
 αὐτὸν κράτος πεμφθεὶς, ἐφασκεν ἐμὲ αὐτῷ ὅπλα πε-
 πομφέναι ἐν χρημάτων. ἐμὲν δὲ ἀπαύσασθαι ὑφελόν-
 τος ἐλαβὼν, ἀλλὰ κατὰ γνώμην αὐτοῦ, ἐν τῇ πόλει
 δεῖς ἀπέβην. πολλὰς δὲ μετὰ τὴν βασιλείαν ὀν-
 των μοι τ' ἐκ τῆς κακῆς ἡγεμονίας ἐπ' ἐμὲ συνήεντων, ἵνα
 παρὰ τοῖς πᾶσι διεφύγον. ἐλαβὼν δὲ ὡς ἀπαύσασθαι
 ἀπορεῖν γὰρ ἐκ τῆς οὐλῆς ἐν τῇ ἰσθαίᾳ, καὶ ὅτι ἡγε-
 μόνος τ' ἡγεμονία, μὴ δεσποικόμενος αὐτῆς τῆς ἡγε-
 μονίας ἀπὸ τῆς ἀπώλειας πᾶσι δὲ ἡγεμονίᾳ μὴ πᾶσι.
 ὡν οἱ μὲν δύο ἐτελεύτησαν. εἰς δὲ τὸν ὑπάρχοντα παρὰ τοῖς
 παρὲς, μετὰ τὴν ἡγεμονίαν γυναικὰ κατὰ κληῖαν
 μὲν ἐκρήτη, τὴν γὰρ ἰσθαίαν, γυναικῶν εὐχρησά-
 των καὶ τῶν καὶ τὴν χώραν ὁππότε ἀφῆσαν, ἡ δὲ πολ-
 λὰς γυναικῶν ἀφῆσαν, ὡς ἐμὲ μετὰ τὴν βίβιν αὐ-
 τῆς ἀπέδειξεν. ἐκ ταύτης δὲ μοι γίνονται παῖδες δύο,
 πρὸς αὐτὸν μὲν ἱσθῶν, σιμωνίδης δὲ μετ' ἐκείνον,
 ὁ καὶ ἀρετῶν ὁππότε ἀφῆσαν. μετὰ μὲν ταῖς καὶ τὴν
 οἶκον. διέμεινε δὲ μοι ὁμοίαν καὶ τὰ ὡς τῶν αὐ-
 κροῦσων. ἀπαύσασθαι γὰρ τελευτήσαντος, πῦρ
 τὴν ἀρχὴν ἀφῆσαν, ὁμοίαν τῇ πατρὶ τὴν τι-
 μὴν μοι διεφύλαξεν, πολλὰς τε κατὰ τοῖς ἡγε-
 μόνος ὁππότε ἀφῆσαν. ἀφῆσαν δὲ τὸν δομεπαῖος,
 me semper habuit, nec ullis ad verbum me accusationibus unquam credidit. Post hunc Domitianus

A dans mihi hoc faciendi licentiam. ego vero col-
 lapsa patria nihil ad consolationem mearum ta-
 lamitatum duxi potius quam poscere libera cor-
 pora, quæ una cum sacris voluminibus libenter
 mihi ab imperatore concessa sunt. non multo
 post & frater cum amicis quinquaginta mihi de-
 precatore donatus est: in templum etiam ingres-
 sus permissu illius, cum invenissem ibi inclusam
 magnam mulierum & puerorum multitudinem,
 quotquot ex eis amicorum meorum & familiari-
 um esse comperi, eripui omnes circiter centum &
 quinquaginta numero: quos ne precio quidem
 accepto dimisi in pristinum statum redditos. Mis-
 sus deinde a Tito Cæsare cum Cereali & mille e-
 quitibus in vicum qui Thecoa dicitur, ad con-
 siderandum an locus esset castris idoneus, cum il-
 linc revertens viderem multos captivos in cru-
 cem suffixos, & in his tres mihi quondam familia-
 res agnoscerem, vehementer indolui, & cum la-
 crymis accedens indicavim Tito: qui evengi-
 gio iussit demptos curari diligentissime. horum
 duo inter medicorum manus exhalaverunt ani-
 mam, tertius vero supervixit. Compositis dein-
 de iudeæ rebus Titum conjiciens rus quod habe-
 bam circa Hierosolyma mihi fore inutile propter
 milites Romanos, quibus relinqvendi erant ad
 regionis custodiam, alia prædia mihi donavit in
 campestribus: & repetiturus Romam, honoris
 causa navigationis me assumpsit socium. ut ve-
 ro in urbem pervenimus, multis Vespasianus me
 dignatus est beneficiis. nam donatum civitatis
 jure diversari iussit in ædibus quas ipse anteqvā
 Imperator fieret habitaverat, pensioneq; honora-
 vit annua, nihil de benignitate subrahens donec
 viveret, id quod periculum mihi conciliavit per
 meæ gentis invidiam. Judæus enim quidam Jo-
 nathas nomine tumultu apud Cyrenen excitato,
 & collectis indigenarum duobus millibus, illis
 quidem auxilium fuit exitii: ipse vero victus ab e-
 jus provincie præfide, & ad Imperatorem missus,
 ajebat a me sibi subministrata arma & pecurias.
 nec tamen Vespasiano suis mendaciis imposuit,
 sed damnatus luit pœnas capite. Post hæc & a-
 liis invidorum appetitus calumniis, omnes evasi
 Dei providentia. a Vespasiano præterea dono
 accepi in Judæa latifundium, quo tempore uxo-
 rem dimisi offensus incommodis ejus moribus,
 quamvis jam tres ex ea suscepissem liberos: quo-
 rum duo defuncti sunt, Hyrcano solo superstite.
 Post eam duxi aliam mulierem Cretensem Judææ
 genere, parentibus natam domi nobilissimis, &
 moribus inter cæteras eximiis, ut ex convictu e-
 jus comperi. ex hac duo mihi nati sunt filii, Ju-
 stus grandior, & post eum Simonides Agrippa
 cognomine, & hujusmodi quidem sunt res no-
 stæ domesticæ. mansit autem mihi perpetua
 Cæsaris benevolentia. Nam defuncto Vespasia-
 no Titus successor in eodem quo pater honore

majoribus etiam me cum iavit honoris. nam A
& accusatores meos Judæos capite puniit, & ser-
vum eunuchum filii mei pædagogum, meum ca-
lumniatorem puniri mandavit. & quod est ho-
norificentissimum, immunitatem prædiorum,
quæ in Judæa habeo, mihi concessit. Domitia
porro Cæsaris uxor nunquam mihi benefacere
destitit. Hæc sunt, quæ per omnem vitam a me
gesta sunt, ex quibus qui volet de moribus meis
judicet. Tibi autem Epaphrodite virorum B
optime dedicato Antiquitatum toto contextu,
hic impræsentiarum scribere desino.

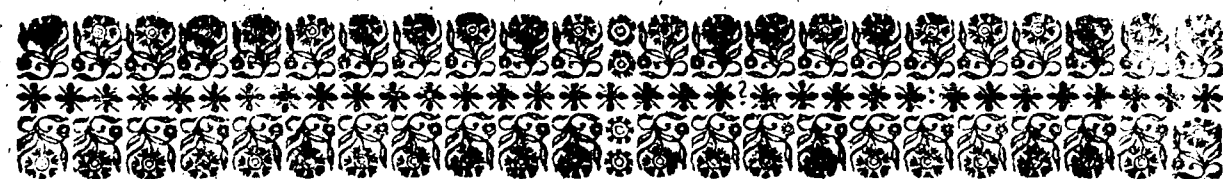
καὶ προσήυξεν πᾶσι ἐν ἐμέ τιμᾶς. τὰς τε γὰρ κατηγο-
ρήσασαί μου Ἰουδαίους ἐκάλασεν, καὶ δούλον εὐνῆχον
παιδαγωγὸν ὃς παῖδός με κατηγορήσασα, καλαδίαν
προσέταξεν. ἐμοὶ τι τῆς ἐν Ἰουδαίᾳ χώρας ἀπὸ λαοῦ
ἔδωκεν, ἥπερ ὅτι μεγίστη τιμὴ τὴν λαβεῖν. ἡ δὲ Ἐπαφρο-
δίτη γυνὴ δομετῆα διετίλεσεν ἐνεργήσασα με. πάντα
μὲν τὰ πεπραγμένα μοι διὰ παντὸς ὁβίη εἰσὶν. κρι-
νέτωσαν δὲ ἐξ αὐτῶν τὸ ἥδιον ὅπως ἀνέβη λῶσιν ἑτέροι.
οἱ δὲ λαοδεδωκώς κρατίζει ἀνδρῶν ἐπαφροδίτη, τὴν
πᾶσαν τῆς δεχαστολογίας γραφὴν, τῇ δὲ παρόντι
ἀντιῶν κατὰ πᾶν τὸ λεγόν.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

RERUM OMNIUM APUD JOSEPHUM MEMORA- BILIUM INDEX SECUNDUM ALPHABETI ORDINEM.

Numerus paginam, litera locum pagi-
næ designat.

ARON Moyſi in Egy- ptum redeunti occur- rit Pagina 62.e Aaroni ſacerdotium con- fertur 87.g confirmatur 108.g ejus filii quatuor 88.a quomodo purificatus 89.b filii ejus duo ſeniores dum offerunt exuſti, ibid.d virga ejus floret, & profert amygdala 108.e. moritur 110.c. primus fuit ponti- fex 700.a	pontificatus 241.f quomodo a Davide ultus, ejus domus ſacerdotio privatur 254.b Abibalus rex Iromi pater 267.f Tyriorum rex 1042.e. 1043.a Abigra Nabali uxor Davidem commo- tum placat 201.b Abilamarodachus Nabuchodonofori fi- lius in paternum regnum ſuccedit & Joachimum e vinculis eximit 350.c Abimelechi Bethlenitæ in Moabiticam terram cum ſuis profectio 163.c Abimelechus Gedeonis nothus, fratres legitimos occidit, & imperium arri- pit 155.g urbe & tribu pellitur 176.c Sicimas captas ſolo æquat 217.b occiditur a muliere ibid.d Abimelechus Palæſtine rex Sarani con- cupiſcit 21.a Abironi cum ſuis terra dehiſcit 107.c Abiſace puella caleſcit ſenem Davi- dem 246.g ambit eam uxorem Adonias 253 Abiſeus Joabi frater, vir fortis 212.c 336. f. cum fratre Sabram perfe- quitur 238.e vindictæ regem ab interitu, occiſo Ac- mone 242.c	Accaron non potuit capi ab Hebræis 46.a Achabus. Amarini filius regnum pater- num majoribus contaminat id ſcelerati- bus, quam antecellores ſui 285. e agnosce ſuum fatum & pœnitet 289. e. cedit Adadi filio bellum inferenti 290.c. eundem vincit 291.c occiditur 295. d Ipius liberorum capita præſtiduntus 310.c Achar furtum committit 137.e plectitur 138.e Achæ quinti ex fratribus Machabæi im- mania ſupplicia, ejuſque inſignis to- lerantia 1095.a Achazes Jothami filius regnum pater- num arripiens, idolis ſuum holocau- tonia offert, belloque impetitus, ma- gnam patitur ſtragem 321.d Aſſyriorum regis auxilio ulciſcitur Sy- ros, ſtultus & impius moritur 312.d Achiabus Herodis nepos avi vim prohi- bet 599.b impetitur a 2000. miſtibus dimiſſis 607.d Herodeam manum ſibi inferentem prohi- bet 773.e militibustumultuantibus reſiſtit 607. b Achias pontifex 181.a Achias propheta Hieroboamo regnum & alia vaticinatur 274.b. 280.e Achſlaus princeps commentarienſium 241.f Achinnatus Berzellari filius apud Davi- dem manet 237.f Achimas Davidi victoriam nunciat 235.b Achimelechus pontifex Davidem com- meatu juvat 196.b. accitus ad Saulu occi- ditur cum omni ſua familia 196.f Achitophel a Davide ad Abſalomum deſicit 229.d. male conſulit domino ſuo 231.c. propter ſpretum conſilium relin- quit Abſalomum & ſeſuspendit 231.a Acmeſ Juliz fantulæ doctus 595.b. 771.d Acmon gigas Davidem occiſurus ab Abſe- ſao perimitur 241.c Acuſilaus Argivus quo tempore hiſtoriam tondere inceperit, & in quibus Heſio- dum corrigit 1034.g Adadus Azaelis filius paternum in regnum ſuccedit, quo ab Joa Iſraelitarum re- ge privatur 326.a Adadus Syriæ & Damafci rex cum Davide conſurgens vincitur 221. f
---	--	--

I N D E X

Adadi hujus posteri dicti reges Syriæ, sicut Ægypti reges Ptolemæi 222.	Herode missorum Cæsari 339.	irruptio in Mediam & Armeniam ibid.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Albinus Judææ præfides 694. f.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Judæam latronibus explet 699. c.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	malus 702. d
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Albinus Rom. præf. etus Jesum Ananiam miserè mulctatum dimittit 961. c.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Albini procuratoris direptiones & iniquitas 121. per totum
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Alcimus in pontificatum succedit, alius Jacinus dictus 421. e.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	profugit ad Demetrium ib. perit 424. b.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Alexander alabarcha mutat pecuniam Agrippæ 630. d.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Vide infra Alexander Lyfimachus
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Alexander Antiochi Epiphanis filius bello aggreditur Demetrium 430. c.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	vincit 430. e.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Jonathæ amicitiam ambit 430. e.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Jonatham in summo honore habet 435. 2. Ptolemæo Philometori hostis factus occiditur 437. f.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Alexander Aristobuli filius Judæam infe- stans à Gabinio vincitur 476. c.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	rebellans Romanos quotquot præter interfuit 477. f.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Hyrcano bellum infert 721. c.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	cum Gabinio pugnat 723. a.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	securi percutitur 723. f.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Alexandri scitii actus & fallacia 783. d.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Vide Pseudalexander
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Alexander Herodis filius Roma reversus ducit uxorem 549. c.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	accusatus à patre causam dicit, & recon- ciliatur 555. 556. 557.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	calumniis oppressus conjicitur in vin- cula à patre 568. f.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	reconciliatur patri per focerum. 569. f.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	iterum calumniis urgetur ab Eurycle aliisque 573. 574.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	& in carcerem detruditur ibid. accu- satus à patre Beryti, damnatur 578. f.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	strangulatur 580. b.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Alexander Herodis filius veneficii accu- satur à patre 711. e.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	iterum accusatur 711. d.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	& in vincula conjicitur 715. d.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	accusatur 719. d.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	strangulatur 721. d.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	ejus soboles 721. d.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Alexandri Herodis filii posteri in ar- menia regnaverunt 728. g.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Alexander Jannæus Hyrcani filius, in- factus fratrem insidiantem interit 416. c.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	circumvenit astu Ptolemæum Lachu- rum, à quo postea vincitur 477. g.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	iterum belligeratur contrarium 478. e.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	preliatur cum suis 462. c.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	cum Demetrio Eucæro ib. g.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	immanitatis causa Tharides dictus: aliaque gesta & mors 463. 464. 713. 714.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	715. 716.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Alexander Lyfimachus Alabarcha solutus vinculis à Claudio 672. e.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	ejus divitiæ quantæ 690. b.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Alexander rex primus Machabeus ædifi- cavit 980. e.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	quo tempore mortuus 1048. d.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	ejus morte Judæi Ægyptum & Phœ- nicem transiit 1049. b.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Alexander Philippi filius patri in regno succedens quas tulerit victorias 383. d.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	Damascum & Tyrum capit atque Ga- zam 384. d.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	pontificem Jaddam veneratur, & Hierosolymis deo immolat, Danie- lisque prophetiam interpretatur, & Judæis quæcunque polluerent con- cessit 385. e. 816. b.
Adadus Syriæ Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Enilius Jucundus à Judæis occisus 80. f	co m. x.

IN JOSEPHUM.

eo mortuo. quomodo regna ejus occupata	386. f	Amarinus constituitur rex	284. f	Ananias pontifex cum Ezechia fratre, & pontificibus aliis in cloacis latuit propter seditionem ib. cum fratre interficitur	812. e
Alexander Tiberij pater portam templi supra Corinthiam crassiori auro & argento perfudit	917. b	obit diem suum, relicto principatus successore Achabo filio	285. b	Ananus Anani filius pontificatum acquirat, & Jacobum lapidat	698. b
Alexander Veles rex	437. f	Amasus Abesalomi copiis praeficitur	253. c	Anani seniores felicitas	ib. a
Alexander Zebinas Demetrii vieti loco rex constitutus federatur Hyrcano	451. d	253. c. impetrat veniam a Davide, cui gratulatur regni restitutionem	236. c	Ananus Jonathae filius Cestio portas prodere voluit	819. g
in bello cadit	ibid.	constituitur praefectus exercitus	238. d	Ananus Judaeorum dux victus Romam mittitur	692. e
Alexandra Alexandri Jamnei uxor quomodo a morituro marito instructa regnum servavit & administravit	463. b	occiditur a Joabo	238. f	Ananus pontifex cum Hierosolymitis bello contra Romanos se praeparat	828. f
morbus ejus & mors	465. b	Amasias filius Joasis regis Judae, vir bonus & pius patri in regnum succedit	315. b. 316. c	apparatum belli rursus amittere noluit	829. a
Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri Aristobuli. infensa Herodi	512. b	paternae necis autores tollit. Amalecitas, Idumaeos & Gabelitas praelio vincit, & ad idola deficit	316. c	milites contra Simonem Giorz mittit	ibid. e
Alexandra Phasaeli filia	627. g	inrepat a propheta	317. a	Ananus pontifex, ejusque gesta 872. & 874. 875. per totum.	
Alexandria plus singulis mensibus quam Hierosolyma toto anno pendit Romanis	807. g	minatur Joze regi, & praelio victus capitur interficiturque	317. b	Anani mors Hierosolymae excidii principium 882. g ejusque virtutes celebratae	ibid.
iusdem quatuor mensium annonam ministrat	808. a	Amasias sacerdos	298. a	Ananus Sethi filius pontifex constituitur	618. e. eo privatur
Alexandria civitas post Romam maxima	903. b	Amathus, Amathre	14. d	Ananus Simonis satellites ad Titum profugit	916. c
Alexandriae portus descriptio	894. c	Amathus castrum ad Jordanem	459. b	Anatabarches, pontifex Hebr.	24. b
urbis situs descriptus	807. g	Ambicio quantum malum 215. b, per totum		Anaxagorae Clazomenij mors	1079. f
Alexandrinorum seditio contra Judaeos	816. b	M. Ambivius praeficitur Judae	619. a	Anchus rex Gittae	195. c. 203. b
Alexandrinum Vespasianum pro imperatore prompti agnoscunt	894. a	Amenophis regni terminus	241. b	exercitum ducit in Hebraeos	203. f.
Alexandrinorum fortitudo & praetantia in oppugnatione Hierosolymae	912. e	Amesses regni terminus	ibid.	206. d	
Alexandrinum quoad cesserint Judaeorum solennitatibus	1065. f	Amias Achaz. fil. bello superatus a Zacharia trucidatur	321. f	Andromacho amicitiam renunciat Herodes	567. g
Alexandrinum seditionis autores, Apionis similes	ibid.	Aminadabus Levita	171. c	Andronicus Messalam filius orator	434. a
Alexandrium arx	472. f. 476. c	Ammanus, Ammanitae	212. a	Angelus, quale nomen	512. b
Alexas duxit Salomon uxorem	583. b.	Hebraeorum genti bellum inferentes male excipiuntur	157. f	Angelos cum mulieribus coisse	8. c
223. f		158. d		Anilae & Afins Neerdenisum facinorosa 645. 646. 647. 648. 649. per totum.	
jubetur ab Herode nobiles Judaeos se defuncto occidere	598. d	Ammanitarum contumelia in Davidem	223. f	Animi unde certissimum argumentum colligatur	199. e
pie agit	600. b	& quae de eis ultio accepta	224. f. excinduntur	Anna Helcanis uxor	165. b
Alifas, alifrei	13. c	228. b		Annibae seditionis praeficitur	682. c
Alisfragmuthosis rex contra pastores gerit bellum	1040. d	Ammanitae & Moabitae socii mutuo se se occidunt	298. c	Annius Minutianus	633. e. 636. 671. e
Aliturus minorum actor	999. d	Ammaux exusta	781. b	Annius Rufus Judae praeficitur	619. b
Allus Samarita, liberatus Neronis	631. a	Ammaux thermarum sanandis corporibus idoneae	864. b	Annis magnus quot annis constet	11. e
Althemus praetore timore obrigit	744. c	vide & Emmaus		Anni septimi, quinquagesimi seu Jobeli renissio	96. b
Amalecitas gens	74. b	Ammonius infidiator Ptolemae Philometoris occisus.	437. a	Anni quot ab exitu Israelis ex Aegypto usque ad templi Solomonis destructionem	700. d
Amalecitas bellum Israelitis inferunt & vincuntur	75. d	Amnon sororem Thamarum stuprat	228. g	Anteji interitus	661. f
Amalecitas Hebraeos subigunt	153. d	occiditur a fratre Abesalomo	227. d	Anthedo, postea Agrippias dicta	459. c
d. eorum rex captus & occisus	185. a	Amorae cum suis regibus deleti	11. d. qui eorum ditionis terminum.	Antigonius Asianum occupat mortuo Alexandro	388. a
Amalecitas quanto deus odio sit persecutus, & quomodo Saulus eos extirpavit	184. b	ibid.		Antigonus Aristobuli filius cum patre transfugiens capitur	477. d
David caedit eos	207. f	Amoritis regio duabus & dimidia tribubus conceditur	118. a	accusat Caesarem, Hyrcanum & Antipatrum	481. d
Amalecus nothus Aliphaze filius	36. c	Amosus Manassis filius regno paterno substituitur, quod propter impietatem non diu tenens occiditur	333. a	paternum regnum affectans profligatur	491. d
Amalecitis regio	ibid.	Ananelus constituitur pontifex ab Herode	212. b	reducitur in regnum per Parthos	494. e.
Amasus quanto in honore apud Artaxerxem habitus, & quantum in Judaeos propter Mardocheum concepit odium	377. a	honore privatur	513. a	e. amputat Hyrcano auriculas	497. e.
consuluit contra seipsum	378. b	restituitur ei	511. a	accusatur Romae, & placat pecuniis hostem	499. c
in cruce Mardocheo paratam sustollitur	380. a	Ananias Mashali pontifex cum quindecim aliis crudeliter necatur	938. f	quomodo ab Herode oppugnatus sit	500. c
& filii ejus	382. a	Ananias mercator Judaeus regias mulieres Judaicam religionem docet	685. a	& inde quomodo expugnatus & irrifus a Sosio	507. c
Amazei filii quomodo Joannem Gaddim interfecerint, & quas ejus caedis poenas dederint	428. c	Ananias Nebedae fil pontificatum accipit	690. d	Antonius Herodis pecuniis corruptus eum occidit	508. b. 510. e. per totum.
Anarames Moyse pater & Aaronis, deum invocans ut Hebraeos redimat exauditur	55. b	vincit mittitur Romam	692. e	Antipatrum & Hyrcanum accusat	714. g
Anaramus seditionis exulat	682. c	Ananias nominatur Sedrachas	346. a	vincitur ab Herode	729. d. rex constituitur
Anarinus constituitur rex	284. f	Ananias Oniae filius copiis Cleopatrae praeficitur	452. g. 458. d	732. d. quam insolens ex unica victoria factus	738. d. dat se vincendum Sosio
		Ananias Phariseus Josepho se opponit	103. f	741. d. securi percutitur	ibid. f
		Ananias pontificis liberalitas, ejusque servorum iniquitas	698. d		
		699. b. ipsius filius capitur a sicariis	698. e		
		Ananias pontificis domus incenditur	811. a		

I N D E X

- Antigonus Hyrcani fil. Samariz obli-
dioni praeficitur 452. b
quomodo a fratre & eum occisus 454
f. 712. c
- Antiochia Mygdonia, urbs 687. c
Antiochia, Syriz metropolis 852. c
Antiocheni Demetrium egestum recipi-
unt 437. d
Antiocheni soli cum Sidonis & Apa-
menis pepererunt Judzis cohabitato-
ribus suis 815. c
Antiochenium odium in Judzos 398. c
Antiochenium petitiones apud Titum
976. c
- Antiochus Antiochi Grypi filius victus
& occisus ab Antiocho Cyziceni fi-
lio 419. f
Antiochus Antiochi Cyziceni filius su-
perat Antiochum Grypi & superatur
inde ab Encero & Philippo fratribus
ibidem 460
Antiochus Aspendius ab Hyrcani filiis
victus 711. g
Antiochus Comagenae rex 620. g. 678. d
Antiochus Cyzicenus cum fratre Antio-
cho Grypo belligeratur 451. d
vincitur ab Hyrcano 452. g
occiditur a Grypi filio Seleuco 460. b
Antiochus deus Alexandri fil. adolescens
rex coronatur & amicitiam cum Jo-
natha init 440. a
trucidatur a Tryphone suo tutore
447. b
- Antiochus Dionysius Antiochi Grypi
fil. Damasci regno potitus quid ges-
serit 462. a
ejus cum Alexandro & Arabibus bel-
lum 715. e
Antiochus Epiphanes Seleuci fil. & ejus
gesta contra Judzos 407. g
usque 419. 975. ad Elymaida vincitur
418. c
commissa regni cura Philippo mori-
tur 419. b
per totum. aliaque ejus gesta 1087.
1088. 1089. 1090.
- Antiochi Epiphanis cum Ptolemæo Sex-
to contentio propter Syriam, & in Ju-
dzam irruptio fæva 708. d
Antiochus Epiphanes quomodo cepit
Hierosolymam 929. f
934. e
- Antiochus Eupator Antiochi Epiphanis
fil. rex constituitur 419. c
Bethsaris expugnat 420. d
Philippum tutorem regnum invaden-
tem occidit 421. d
captus a Demetrio trucidatur 421. g
Antioch. Eupator Antiochi Epiph. fil.
quomodo Judzæ afflixerit 709. e
Antiochi magni bellum cum Ptolemæo
Philopatore, & beneficia in Judzos
398. e
dat filiam Ptolemæo uxorem 401. a
Antiochi Pharanx loci nomen 716. a
Antiochus Seleuci nepos Deus cognomi-
natus 398. e
- Antioch. Soter, etiam Pius dictus frater
Demetrii rex natus Tryphonem per-
sequitur & interficit 447. f
Simonem Matthæ in amicitiam recep-
tum conatur subigere, sed infelicitur
448. a
opugnat Hyrcanum Hierosolymis,
& cognominatur Pius 449. per totum.
regno & vita privatur ab Arsace
450. b
- Seleucum Grypi vincit 460. a
Antiochus Grypus qui & Philometor
Demetrii Nicanoris fil. Alexandrum
Zebinam bello occidit, & regnum Sy-
riz occupat & Heracleonis insidiis
occisus 451. d
Antiochus, Agrippa & Sohemus Vespasia-
no in auxilium miserunt bina millia pedi-
tum, & sagittarios equites mille 834. f
Antipas Herodis fil. constituitur tetrar-
cha 599. c
affectat regnum 603. a
portionem paterni regni acquirit 618.
c
- Antipas pro Antipatro fratre rex con-
stituitur. testamento 771. f
tetrarcha instituitur 773. g
Antipas pater Antipatri Idumæ præfe-
ctus ab Alexandro 469. b
Antipas regii generis vir comprehensus
custodiæ traditur 871. g
occiditur 872
Antipater Herodis fil. a patre vocatur
domum 514. d
honoribus augetur 555. b
fratres crebris calumniis infestat ibid.
568. c. 574. c
malicia ejus 582. per totum.
ejus in patrem insidiae 585. a. 587. 588
capitis damnatus vincitur 590. d
occiditur 599. d
ab Herode patre pellitur civitate 749
fratrib. insidiatur 751. d
prodigit 762. b
fratrum occisorum liberis etiam male
vult, & conspirat contra patrem 762. c
veneno eum tollere conatur 766. c
aliis duobus fratribus calumniis sruat
767. c. causam dicit 769. 770. per totum.
occiditur 773. f
- Antipater Idumæus Hyrcanum in re-
gnum restituit 717. f. 718. per totum,
aliaque ejus gesta 722. usque
727.
Antipater accusatus, declaratur præ-
fectus Judæ a Julio Cæs. & Hieroso-
lymorum muros reficit, & filiis suis
præfecturas attribuit 725. c
Antipater qui prius Antipas, quomodo
se suosque exerxit, & Aristobulum
regno eiecit 469. c
Scaurum committit jurat 475. f
ejus autoritas, uxor & liberi 479. d
qualem operam navavit Cæsari, alia-
que ejus gesta ibidem & 480
dynasta & procurator Judæ consti-
tuitur a Cæsare 481. e suos liberos
ad gubernacula provehit 483. b
Antipater Salomes fil. accusat Archelaum
777. d
Antipater Samarita Antipatri Herodis fi-
lii procurator 588. d
veneficium apparatus Herodi indicat
766. b
- Antipatris civitas ædificatur 559. f
Antiphilus cum suo fratre venenum ap-
parant in Herodis interitum 588. f
Antiquitatu libri xx. quod tempus com-
plectantur, & quas historias 701. e
Antonja Drusi majoris uxor Germanici
& Claudii mater Agrippæ dat mutuum
pecuniam 630. f
ejus favor in Agrippam 634. c
ejus prudentia 637. b
- Antoniz ædificii Herodiani descriptio
919. c
Antoniz portus incensa, & præfi-
cium ex ea deturbatum 811. f
- Antonia turris ab Herode condita 544. e
624. d. 746. d
Antoniz fundamenta subverta 951. c
M. Antonii decreta pro Judzis 488. per
totum.
M. Antonius, dux Ro. 476. c
in Asiam proficiscitur, & Herodem
defendit 491. g. 729. e
amore Cleopatæ captus Herodem, &
Phasaelum tetrarchas constituit 494. a
ad regium fastigium eundem promi-
vet 499. d
ab eodem pecuniis corruptus Anto-
gonum e medio tollit 508. b. 510. e
M. Antonius donatur ab Herode 510. e
homo impurus 512. e
Herodi nimium indulget 516. e
multa indecore agit in gratiam Cleo-
patæ 518. e
subigit Armeniam 519. b
vincitur apud Asium a Cæsare 524. a
occisus 524. c. qualem operam Gaba-
nio præstiterit 721. g
Herodem exulem regno Jud. præstitit
734. b. propter Cleopatram multa fa-
cit indecore 742. a
- Antonius centurio a Jotapatenis insidiis
interemptus 850. d
Antonius præfectus alæ equitum contra
Romanos 851. b
ejus gesta ibid.
Antonius Primus e Mæssa contra Vitel-
lium cum legione tertia properat
901. f. ejus gesta ib.
Vitelium interficit 895. d
in conspectu cum Vitellianis quatuor
millia & quingentos amisit 902. c
Romam properat ibid.
Antonius Silo Taricheas missus cum
duobus millibus sagittariorum 859. d
Aod. vide Jodes
- Apachæ regni termini 1040. b
Apania obsidione liberata 727. c
Apellæus, mensis 370. a. 409. b
Aphrica unde sic denominata 24. e
Aphri & Æthiopes quantum annue
pendant Romanis 807. e
Apion Alexandrinorum legatus contra
Judzos 649. c
Apion grammaticus res Ægypticas
conscripsit 1060. b
ejus portentosa mendacia de Judzis
& tota vita taxata ibidem 1061.
1062. per totum. & ejus calumnie &
mendacia confutata 1063. 1064.
per totum. propheta factus fabulam
tragicam de Judzis impudentissime
fingit 1065. 1066. 1067. per to-
tum.
- Apobaterion locus 102. a
Apochis regni termini 1040. b
Apollodoti Gazazorum ductis præ-
lium cum Janæo & mors 419. e
Apollonius Antiochi dux, a Juda Mac-
chabæo victus occiditur 415. b
Apollonius Davus præfectus Alexandri
filii Antiochi Epiph. 478. c
vincitur a Jonatha 456. b
Apollonii Molonis mendacia de Judzis
1065. 1069. 1077.
- Aponius senator sancitur 672. b
Apsanes Judzis præficitur 119. a
Aquila aurea supra portam posita de-
citur 596. b. 772. c
Aquila quare Romanorum insignis 838. b
Aquila Caligulæ interfector 665. c
Ant

IN JOSEPHUM.

Ara tabernaculi, & Arula suffumigato- ria 83.f	Scauro mulctatur ccc. talentis 721. c	Cleopatra 742. c
Arabia. confinis Judææ. 469. c	Aretas Petrus Rom. auxiliatur 609. a	Artabazes Tigranis filius captus 519. b
Arabes qua ætate infantes suos circum- cidant 21. f	Argolica historiarum scriptores discrepantes 1034. f	Artaxerxes regnum paternum accipiens quale convivium instruxerit 373. b.
Arabes Hebræos subigunt 153. d. ab ipsis rursus ceduntur 155. a	Arifphanes Græcorum historicus Judæorum mentionem facit 1051. a	accusat uxorem & diverit ab ea. ibi- dem. ducit aliam nomine Estheram 374. b. Amanen in fumo habet ho- more 375. a. eundem cruci suffigit 380. b. Judæos periclitantes liberat ibid.
Arabum prælium cum Herode 519. f	Arictis instrumenti bellici descriptio 843. e	Artaxias Tigranis filius regno non diu potitus pellitur 519. b
Arabum Iudæam devastantium sævitia 609. c	Ariochus Nabuchodonosori satellitum præfectus 347. a	Artemisius mensis 219. c
Arabum gesta in Iudæa post mortem Herodis 781. b	Arion procurator Josephi Tobiz fil. 405.	Artorius quemadmodum ex incendio per Lucium comilitonem servatus fit 913. g
Arabes Judæorum transfugarum vici- ra patefaciunt, aurumque eximunt 939. f	Aristæus Judæorum negotia agit apud Ptolemæum Philadelphum 389. f	Arucæus Arcen condidit 14. d
Aramus, aramzi 15. a	Aristocratiæ esse optimam administ. 123. b	Arudæus. Aradus insula ibid.
Arami liberi quibus gentibus appellatio- nem indiderunt ibidem	Aristotelis apud Clearchum verba de Ju- dæis 1048. a	Ariuntius præco retundit Germanorum militum impetum 663. b
Arænes ubi mortuus ibid.	Arius centurio confossus 608. d. 780. e	Arus vicus 609. c
Aræsci templum 330. e	Aristobuli odium erga fratrem Agrippam 730. a	Arvum loci nomen 191. g
Aræla vicus 102. f	Aristobulus Agrippæ frater, Judæorum causam agit apud Petroniam 640. per totum	Asamonæorum gens Judæorum reip. sta- tum mutavit 367. b
Arbori interdictæ quæ vis indita fuerit 1. e	Aristobulus Aristobuli fil. adolescens pulcherrimus 514. d. ab Herode consti- tuitur, pontifex, & occiditur ab eodem 513. f. 114. g	Asamonis montis Galilææ situs 818. c
Arca Noe. 8. e	Aristobulus Alexandri Jamni fil. gene- rosus 463. f. quomodo adsecutus sit regnum 405. b. obsessus ab Areta liberatur per Scaurum 471. c.	Asanus Abiz filius regnum paternum accipit 282. c. ejus pietas, & bel- lum cum Zaræo Æthiopum re- ge ac victoria. ibidem, mors 284. d 285. b
Arce Noe reliquæ ubi servantur 684. c	c. quæle domum Pompejo mise- rit, & controversiam cum fratre apud eundem disceptaverit 471. c. quo- modo à Pompejo tractatus 472. f	Ascalon capitur 146. a
Arce tabernaculi forma 82. f	vinctus abducitur Romam 475. e	Ascalon Judæis semper invisa 831. a. ejus situs ibid.
Arca in potestatem hostium venit 168. d. quantum malorum his fuerit autor ad quos pervenit, & quomodo Hebræis reddita 169. b	vinculis elapsus iterum capitur & mit- tetur Romam 477. d. veneno subitus est 479. g	Ascalonitæ quingentes & duomillia Ju- dæorum apud se habitantium interfe- cerunt 815. d
Arca transfertur Hierosolymam in tem- plum Salomonis 163. b	Aristobulus Herodis fil. reversus Roma ducit uxorem 549. c. conjicitur in carcerem falsis calumniis oppres- sus 574. f. accusatus à patre Beryti damnatur 578. f. strangulatur 580. b	Ascalonitis quantum incommoda at- tulerit 169. c
Arcades de antiquitate gloriantes, post Athenienses literis eruditi 1031. d	Aristobuli filii Herodis, liberi qui 762. a 793. f	Aschanes eunuchus præpositus Hebræo- rum nobilium curæ obsequitur Danieli 346. b
Arce, alio nomine Arctipus, civitas 81. a	Aristobulo Herodis filio Armenia minor à Nerone data 796. c	Aschanaxes Aschanaxi 13. c
Arce, quæ nunc Petra, civitas 110. b	Aristobulus Herodis frater, privatus mor- tuus filia unica relicta 793. f	Aser natiuitas 30. g. filii 51. d
Archelais vicus conditur 613. f	Aristobulus Herodis dynastæ Chalcid- is f. dominiis multis donatur à Ner. 694. f	Aseritarum fors in Chanaan 142. a
Archelaidis palmeta 619. a	Aristobulus Hyrcani f. obsidioni Sama- riz præficitur 752. b. quomodo imperavit & sævierit in matrem ac fratres 454. d. fratris cæde pollutus moritur philellen dictus 455. g. pri- mus diadema regium usurpavit, & quomodo se gesserit in matrem & fratres 454. c. mors ejus 714. a	Asiæ quingentas civitates uni rectori, & consuli Romano parere 806. b
Archelaus Cappadocum rex 549. c	Aristobuli & Hyrcani furor & contentio 930. a	Asinæus & Anilæus Neerdeses grassa- tores quomodo cum Artabano amici- tiam ineunt 645. 646. 647. 648. 649. per totum.
558. f. Herodem ad sanamentum re- ducit 569. g. ejus prudentia 716. 757.	Aristobulus rex Chalcidis contra Antio- chum 984. a	Asiongaber, loci nomen 269. f
Archelaus Herodis filius à patre re- gno præfectus ipse funus curat 608. c.	Armenia regio 15. a	Astoriis civitas 152. c
populo se accommodat, & in- cidit in seditionem 601. g. 602. a	Arnon fluvius 110. c	Astora, buccina 97. b
accusatur apud Augustum 603. e	Arphas vicus 834. a	Asperforium tabernaculi 81. a
ethnarcha, non rex confirmatur ab Augusto 611. e. Glaphyram fratris defuncti uxorem ducit 613. f	Artabanus Vonone victo Parthorum re- gnum assequitur 610. e	Asphaltites lacus 18. a. 773. a
accusatur apud Augustum & rele- gatur Viennam Galliz 614. a	Artabanus à Vitellio victus 615. b. re- cuperato imperio foederatur Neroni ibid. d	Asphaltites lacus repletus cadaver. 890. a
784. b. venduntur ejus bona 618. e	Artabani cum Asinæo & Anilæo re- conciliatio. & amicitia 646. a	Asphaltites lacus Tiberiensis natura con- trarius 891. b. ejus descriptio ibid.
à fratre falso calumniatur 767. d	Artabanus regno pulsus restituitur per Izatem 627. c	Asphar lacus 418. b
rex constituitur 773. g. in seditio- nem incidit 775. 776. 781. quod non rebellasset quarta tributorum parte levatus 783. a. ejus reditus quan- ti ibid. b.	Artabazes rex Parthorum donatus	Asprenatis prodigium & interitus 661. d
Archelaus Magdati ad Titum profugit 956. c		Asiamonæi principatus quando desierit 508. b
Arethis, sexti ex fratribus Machabzi inimania supplicia, ejusque cum in- signi tolerantia sermones 1095. per totum		Asiamonæorum familiz quando & quan- diu principatus Judæorum concessi 701. a
Aretas Arabum rex fugientem Hyrcanum recipit hospitium, oppugnationem Aristobuli cogitur intermittere 469. e. 470. b. cum Scauro foedus init 471. f		Asaracoddas Senacheribi filius patri succe- dit in regnum 330. e
Aretas qui antea Æneas constituitur A- rabum rex 572. c. confirmatur 577. d		Asaron quantum contineat 83. d
Aretas Cælefyriæ regnum adipiscitur 472. d. 716. a. cum Herode bellatur 626. b. & Judææ infert bellum 716. a. à		Assis regni termini 1040. b

INDEX

CAbrothaba locus 98. a
Cadmus Milesius quo tempore hi-
storiam conscribere incepit 1034. e
Cadiacea.

IN JOSEPHUM.

Caduceatores sacros esse & inviolabiles 522. a
 Cæcilius Bassus occiso Sexto Cæsare provinciam occupat 488. f
 Cæcilius Bassus Sex. Cæsarem interficit & copias ejus occupat 717. a
 Cæcinnus ab Antonio Primo rerum gestarum nuncius ad Vespasianum mittitur 902. c
 Cæcinnus de prodicione cogitat, & cum milite ad Antonium transfugit 902. a
 Cædes civitas 140. b
 Cæropolis & forum quod vocatur materiam à Cestio incensum 819. f
 Cæron regio anomi ferax 684. c
 Cæsar Judæorum & Archelai conventum diremit 782. f
 Archelao ethnarchiam seu mediam regni partem dedit ibidem.
 ejus promissio Archelao facta ibidem.
 reliquam regni dimidiam partem in duas tetrarchias divisit ibid. g
 Cæsar quæ Salomæ largitus sit 783. b
 Cæsar quas civitates Judæorum regno avulsas Syriæ adjecerit ibid.
 Cæsaris liberalitas in duas filias Herodis virgines ibid.
 Cæsar falsum Alexandrum deprehendit ibid. f. eum remigum numero inferit 784. b
 Cæsares vocatos imperatores Rom. 269. b
 Cæsarea conditur 746. e. 747. g
 Cæsarea Philippi dicitur Neronis 698. f
 Cæsarea Judææ maxima civitas 854. f
 Cæsaria templa 747. a
 Cæsariensium contumeliæ in mortuum Agrippam 680. a
 Cæsarienses contra Judæos apud Neronem victores 799. b
 Cæsarienses omnes Judæos apud se habitantes trucidant 813. f
 Cæsennius Gallus duodecimæ legionis ductor à Cestio in Galilæam missus 818. b. duo millia Galilæorum cædit ibid. d.
 Cæsennius Pætes rector Syriæ 974. a
 Cæsennius Pætes Antiochum regem Comagenes apud Vespasianum defectionis accusat 983. f
 bellum movet contra eum 984. a
 victum Romam à Cilicia mittit ibid. e
 Cæsionis jugulatæ cum filia magnanimitas 667. c
 Caiaphas constituitur pontifex 619. c
 Cain quid significet, sacrificat, jugulat fratrem, totum malus, multa invenit 6. d
 ejus posterum 7. f
 Cajus Agrippæ & Julii fil. Augusti adoptivus 603. e
 Cajus Cæsar Agrippam vinculis solvit, & tetrarchia Philippi tradita, regem appellavit 790. c
 ei etiam Herodis tetrarchiam addidit ibid. d
 Caji uxor & filia occisæ 666. d
 ejus ingenium & mores 666. e
 Cajus Cæsar Deum se vocari voluit 790. d
 Petronium ob statuas in templo locandas, Hierosolymam misit ibidem. b
 Caji literæ ad Petronium 792. c
 Cajus per dolum interemptus, quanto tempore imperaverit ibid. c
 Calebus explorator Chananæ 99. a
 Calidæ ad Bajas 638. e
 Calidæ ad Emmauentem 619. d
 Calidæ apud Callisthoen 598. a
 Caligo tabernaculi qualis fuerit 88. g
 C. Caligula constituitur Cæsar 617. c
 C. Caligula Germanici fil. 634. e

designatur Cæsar à Tiberio 635. f. occiso Tiberio fratre opprimitur & ipse 636. b
 Herodem cum conjuge mittit in exilium 638. g. qvali fuerit ingenio 641. b. 643. e.
 Judæis bellum illaturus revocatur à Petronio & Agrippa 643. a. moritur ib. f
 ejus in omnes sævitia, & divini honoris vendicatio, insaniaque tum conjuratio in ipsum, & ejus interitus 652. usq; 660
 Callimander ab Hyrcano victus interiit 452. e
 Callistus Caligulæ libertus 637. c
 Calumniarum quanta vis 713. c
 Cambyfes Cyri filius patri in regno succedit, & Judæos à templi & urbis ædificatione prohibet, moritur 359. a. 360. b.
 Campus regius, loci nomen 18. d
 Cana, loci nomen 519. f
 Cana vicus Galilææ 2005. b
 Cana seu Canatha 742. e
 Canathenes ibid. f.
 Candelabrum tabernaculi 83. e
 Capernaum fons, Nili vena esse creditus 861. c
 Capharsaba, campi nomen 559. f.
 Caphartophan Idumææ vicus 890. e
 Capito centurio à Floro præmissus ad Hierosolymitanos 800. c.
 Capitolii templum à militibus direptis donariis incenditur 907. d
 Cappadoces populus 13. b
 Carmeli montis situs 852. f
 Carræ, Mesopotamiæ civitas 15. e
 Carthaginensium originis & fati descriptio 807. d
 Carus, deliciæ Herodis 586. b
 Casander occupat Macedoniam mortuo Alexandro 388. a
 Caspiæ portæ 615. a
 Cassius Chærea 653. 654. 655
 per totum occiditur 673. a
 Cassius quæ ceciderit in Judæa 479. e
 affigit Judæos 489. b
 Cassius Longinus Syriæ præses 544. d
 Cassius Julio Cæs. interfectio Syriam petit & quid gesserit 727. 728
 per totum, occisus 729. e
 Castor rerum Judaicarum scriptor 1065
 Castoris Judæi versutia & dolus erga Titum 924. f
 Castra Judæorum, locus 480. f.
 Catullus Libyæ Pentapolitaniæ rector licariis calumniandi doctor erat 997. a. tria millia Judæorum trucidavit 997. b. ejus cruciatus & mors horrenda ibidem d.
 Cedasa urbs 441. e
 Celadus Augusti libertus 613. a
 quæ Cæsaris nomine cum falso Alexandro egerit 783. g
 Celer accusatus Romæ causam dicit, & plectitur 693. a
 Celer tribunus victus à Claudio Judæis ad supplicium Hierosolym. mittitur 795. g
 Cendebarus præfectus vincitur à Sim. 448. a
 Cenizus Hebr. in libertatem restituit 151. a
 Cestius Gallus Syriæ præses invadit Galilæam 1015. b. 1023. d
 Cest. Festus à Claudio in Judæam procurator præmissus 793. e
 ejus malitia 799. a
 Cestius Saulum cum cæteris legatum ad Neronem in Achalam mittit 821
 Chabelo terra cur sic dicta 287. e
 Chabolo vicus 1015. b. 1016. c
 Chærea Caji uxorem & filiam interficiendas curat 666. d

Chalamas Syrorum transeuphratenium rex 224. d
 Chalebo donatur pars agri Hebronis 145. g
 Chaldæi, populus 14. g
 Chaldæorum consensus cum sacris literis 1046. d
 Chamis patris irrisor 14. e
 Chananzus, Chanaan 14. a
 Chananzorum terræ præstantia 98. e
 Charetis mors apud Gamalam 867. d
 Chariathiaris civitas 171. c
 Chasleus mensis 409. b. 415. e
 Chebronis civitatis antiquitas 895. d
 Chelcias Oniz fil. copiis Cleopatras præficitur 452. g. moritur 458. e
 Cherubeis quid fuit 83. a
 Cherubinorum descriptio 263. e
 Chetim quid Hebræis significet 13. d
 Chetimus, & Chetima insula ibid.
 Chetomene qvalis vestitus 84. c
 Cheton quid significet ibid.
 Chettæi populus 14. d
 Chiramus operarius insignis 266. g
 Christus & Christiani 622. g. 623. a
 Chusarthes Assyriorum rex Hebræos sibi subiecit 150. e
 Chusus, chusæi 14. a
 Chusis amicus Davidis constantissimus quomodo se gesserit apud Abesalomum 230. c
 Cilla civitas 198. b
 Cillanos à Palæstinis bello vexatos David juvat ibid.
 Cinchares idem quod talentum 83. e
 Cinnira, instrumentum musicum 243. a
 Cinnira fabula 659. d
 Circenses ludæi 654. b
 Circumcisionis prima institutio. 19. e. 21. e.
 Cistus Saulis pater 174. e
 Citharæ quis inventor 7. d
 Civitatem quis primus instituerit 7. c
 Claudius à militibus constituitur Cæs. 664. d
 Claudius Agrippam ad Senatum legatum mittit 792. d
 Cl. Romæ contra Samaritas pronuncians tres eorum nobilissimos interfecit 795. g
 Claudius quandiu imperium administraverit 796. a. Agrippinæ uxoris Neronem privignum in imperium cooptaverat ibid.
 Clearchus peripateticus Aristotelem præceptorem suum de Judæis narrantem inducit 1047. e
 Clemens præf. urbanarum cohortium 655. c
 Cleopatra Antiochi filia nubit Ptolemæo Philopatori 402. a
 Cleopatra Flori uxor 702. b
 Cleopatra Ptolemæi Epiphaniis filio datur nuptum Antiocho 401. a
 Cleopatra Ptolemæi Philometoris filia ducitur uxor ab Alexandro Antiochi, qui & Demetrius dictus 434. e
 Cleopatra Marc. Antonium in sui amorem pertrahit 493. f. 729. f. Mariamnem cum filio ad se vocat, & Antonium contra Herodem incitat, 513. usque 645. 742. d. 988. d. contra omnes omnium opibus inhians 517. f
 742. a. Herodem ad stuprum sollicitat 518. d. occiditur 524. e. 745. f.
 Clitus Tiberienfis altera manu mulctatur 1022. a. 818. e.
 Cluvius 699. c

I N D E X

Colossus Caesaris	747. g	Damascus a Metello & Lollio capta est	471. a	Abnero foedere jungitur & amicitia	214. c. interfectum luget 215. d. regnum in univ. ei confertur 217. a. dominorum suorum occisores punit 211. d. 216. g. quantæ copiae ad eum in Hebronem conveniunt 217. a. J. buxos illudentes caput 217. a. amicitiam cum limo parat, & Hierosolyma civitatem Davidis appellat 218. c. Palæstinos seperat, & arcam Hierosolymam transferat 219. per totum. Palæstinos frangit & Moabitas Adiazarumque Sophonem regem 221. d. Tharonem in amicitia recipit, Idumæam subigit, & amicitia tribuit 222. e. 241. e. Jonathan pellicem beneficiis afficit 223. b. legati eius in Syria a Naase afficiuntur, Syri, Melopomita, Ammanita deprædantur 225. e. 24. e. Bethsaben adulteram facit & ducit uxorem, Uriam interficiendum curat 225. b. per totum. Ammonitas eximit 228. b. a filiis molestat 227. e. per totum. Absalomum filium regem solutum fugit 229. e. patienter audit conciliantem Semeim 230. c. fugiens benigniter excipitur ab optimatibus regionis trans Jordanem 233. b. prior filium aggr. datur 233. d. occisum luget 235. e. ignolat hostibus, & recipit regnum, solentur rex 236. 237. 238. per totum. decem tribus ab eo deficiunt autore Sabao 238. c. Palæstinos ultimo fundit, hyunos ac musicam instituit 242. f. fortissimi viri ipsius qui 243. per totum. populum recentendo deum offendit 244. b. e. tribus malis infligendis pellicem eligit, & Oronem aream emittit 244. e. 245. c. templi exituendi locus ei indicatur, ad quod opifices & materiam comparat, filiumque instruit Salomoneum, quomodo se debeat gerere nactus imperium ibid. e. 246. b. alios caletit se Abisaces accubitu 246. g. Solonem confirmat regem, officiaque distribuit & tribus, cum templi vasorumque descriptionem tradit 248. 249. per totum. Davidis principum alimentas in contribuendo ad templi fabricam 250. b. quid sub mortem Solomoni commiserit 250. g. 251. a. expirat ac sepelitur, maximusque cum eo thesaurus 252. a
Comagenensium civilis contentio	620. g 621. a	Damascenorum in Judæos severitas	1000. c. 822. a. 992. d	Davidici generis regum finis, & quot eorum fuerint	241. g
Commeatus centum annorum qua de causa in Messida incorruptus manserit	988. c	Dana oppidum	150. d. 276. b	Debona prophetissa	151. d
Conon Græcus Judæorum mentionem facit	1051. a	Danaus Argivorum antiquiss.	1041. g	Decimæ datæ	18. e. 186. 109. a
Convallis laudationis	298. f	Daniel vocatur Balthasar, & cupit durius vivere propter valetudinem & studia	346. a. insomnia divina videt 246. f. regi somnia interpretatur 347. f. 348. a. Balthasaris visionem in pariete explicat 351. d. abducitur a Dario in Mediam & constituitur summus satrapa 352. b. insidias patitur, sed insidiatores ejus luunt poenam 352. f. 353. a. apud Ecbatana turrim ædificat ibid. e. quam carus Deo fuerit, & quantum ceteros prophetas superaverit 353. e. 354. 355. c	Decius Mandus quantum inmerit in Paulinam	622. b
Conventus Civium quæ utilitas	121. d	Danielis prophetia	415. f	Delatoribus quid præmii fuerit apud C. Caligulam	662. b
Coponius Judæis præficitur	616. b. 618. g	Danitarum fors	142. a	Demetrius Demetrii filius amicitiam cum Jonathan init 356. d. Alexandrum vincit 437. e	
Coponius procurator constitutus, Archelai finibus in provinciam redactus	784. g	Danitz a Chananzis sedes mutare coacti	150. b	Demetrius Eucerus Antiochi Grypi filius rex apud Damascum constituitur, & Alexandrum Jannæum superat 460. b. 461. a. contra fratrem pugnam optivus ducitur ad Parthos ibid.	
Corban juramenti explicatio	1047. a	Danus, fons Jordanis	18. b	Alexandrum prælio superat	711. a
Corban, quomodo se liberent	109. c	Danus nascitur filii ejus	30. f 52. c	Demetrius Nicanor rex clementer agit cum Jonathan Judæis 438. b. vincitur a Tryphone 440. d. capitur a Parthis 441. f. dimittitur, & in regnum restituitur ab Arsace 450. c. vincitur, capitur & occiditur 451. d	
Coreæ, loci nomen	718. e	Darabitta vicus	1023. c	Demetrius Phalereus quomodo bibliothecam Ptolemæo Philadelpho comparaverit	
Cores seditionem contra Moysen & Aaronem excitat	71. f	Darius Artabani filius Neroni obfes missus	615. d		
dat ejus poenas	107. f	Darius Astyagis filius imperium Babyloniorum vastat, & Danielem abductum constituit satrapam, quem invitus postea Leonibus objicit 352. b. 353. a. hostes Danielis iisdem objicit & deum ejus prædicat ibid.			
Cornelius Faustus Syllæ filius qualem se præstiterit in expugnatione templi	474. e	Darius equitum præfectus sub Agrippa	810. g		
Corona triplex pontificis	86. a	Darius Hystaspis filius rex Persarum creatur, quæstionem proponit, quænam omnium rerum fortissima aut potentissima 360. b. & f. commonitus vero a Zorobabele Judæos libertati instituit, & immunitati, urbemque & templum restituere promittit & juvat 262. e. 367. d. mortuus successorem filium Xerxem relinquit ibid. f			
Corra, locus	172. d	Dathanum cum universa sua familia terra dehiscit	107. c		
Cortus mensura qualis	100. b. 336. f	David filius Jessei	164. e		
Collobarus Idumææ Gazæ præfectus ab Herode, lucro intentus, repudiatur ab uxore 532. b. ejus violentia	699. b	David qualis, & quomodo rex a Samuele unctus propheta. & Saulo furioso hymnos occinit ad citharam 186. e. 187. a. ejus magnanimitas 188. b. victoria de Goliatho 189. c. amatur a Sauli filia, & sexcenta hostium capita Saulo adfert & filiam ejus uxorem ducit 190. e. focerum fugit 191. 192. 193. per totum. spiculo ab eo petitur 192. a. accepto Goliathi gladio fugit in Gittam, & insanius fingit 197. c. fugit inde alio atque alio ibid. Cillanis auxiliatur ac iterum Saulum effugit 198. 199. 201. per totum. cum Saulum occidere potuisset noluit 199. c. reconciliatur Saulo 200. a. Nabali defuncti uxorem ducit 202. a. Amalecitas prædatur 203. d. jungit se Ancho contra Hebræos 203. f. 206. e. abducuntur ei ambæ uxores capte 207. b. Palæstinos cedit & uxores recuperat 207. c. Sauli interfectorem supplicio afficit, & epitaphia ipsi ac Jonathan confcribit 211. d. rex unius tribus declaratur, & cum Abnerio pugnat 212. a. ejus filii 213. d			
Collobarus & Saulus fratres una cum Philippo ad Cestium transfugiunt	821. g				
Coturnices ubi copiose inveniuntur	72. e				
Cotys Armeniæ rex	678. d				
Crassus in Parthos proficiscens Hierosolymitanum templum spoliatur, perjurus	478. e. cum omnibus suis copiis perit 479. c				
Crassus in Syriæ provinciam Gabinio succedens quid gesserit	723. b				
Cretenses moribus, non verbis erudiebantur	1072. a				
Ctesiphon, urbs	650. b				
Cumanus Judææ præses constituitur	690. d. 794. a. & quid sub eo Judæis acciderit. ibid. & 691. f. & 691. a. accusatur a Judæis ibidem. exulat 693. a. 795. g				
Cuspius Eadus Judæorum regno præficitur	680. d. seditiones punit 682. c. 690. a				
Cydoessa Tyrionum vicus	869. e				
Cyprus insula	13. d				
Cyprus præsidii locus in finibus Hierichuntis	816. a				
Cypros Herodis filia 617. f. alia Phasæli filia	628. a				
Cypron, castellum	559. f. & 748. b				
Cypris Antipatri uxor	723. d				
Cyrenæ, Marmaridæ & terribiles Syres quemadmodum Romanis subditi	807. d				
Cyrus Persarum rex Babylonem & regem ejus caput	352. a				
Cyrus Judæis Hierosolyma repetere permittit, templumque restituere, ac vasæ templi eis reddit, multaque præstat beneficia	357. d. 358. a. 365. d. perit 359. b				
D.					
Dabariteni uxorem Ptolemæi regii procuratoris invadunt	1008. c				
Dachari herbæ descriptio	86. a				
Dagon, arx	448. d				
Dagon præcipitatus	169. a				
Dagonis templum exustum	436. e				
Dalale meretrix Sampsonis	162. b				
Dalmatas bellicosissimos sub una tantum legione Romanorum quietem agere	806. d				
Damascus a quo condita	15. a				
Damascus imperio Davidis subijcitur	222. b				

IN JOSEPHUM.

paraverit 389.d. legem Judæorum
transcribendam curaverit 391.b
Demetrio Phalereo in historia Judæo-
rum venia concedenda, quod Hebrai-
ce nesciverit 1053.b
Demetrius Seleuci filius regnum Syriæ
occupat, Antiochumque & Lyfiam
occidit 421.f
Judam occidit in prælio 425.e
Jonathæ amicitiam ambit 430.e
occiditur 432.f
Dei castra, locus 32.e
Deus Galilæorum clades Romanis do-
nabat 848. b
Deus Judæis omnem viam salutis ad in-
teritum verterat 940. d
Dei decretum contra omne Judæorum
genus 992.a
Dei definitio apud Moſen 1073.f
Dextra porrecta quid apud barbaros ſi-
gnificet 646.a
Diagoras Melius in mortis periculo ver-
ſatus propter Athenienſes 1079.f
Dido ſoror Pygmalionis regis Tyrionum
in Africa Carthaginem ædificavit. 1043.e
Diebus ſingulis quid Deus condiderit 4.b
Diglath, quid ſignificet 5.c
Dilavii univerſalis deſcriptio 9.e
Dina Jacobi filia 31.b
ſupratur, quæ propter Sicimitæ univer-
ſi trucidantur 33.e. 34.a
Diodotus Tryphon Apamenus, vide Try.
Diogenes Alexandri amicus, a Phariſæis
interficiſſetur 716. f
Dionyſius Tripolitanus ſecuri percuſſus
471.g
Diophantus notarius ſceleratus 574.e
Disciplinæ militaris exemplum ſylche-
rium 83.e
Disciplinæ Chaldæis ad Ægyptios, ab
his ad Græcos eſſe deductas 17.c
Diſſimilium communionem etiam na-
turam horrere 123.f
Dius in hiſtoria Phœnicum integerrimus
1042. d
Dius menſis 9.a
Doecus mularum nutritor 195.b
occidit Abimelechum pontif. 196.f
Doleſus nobilitate potens a Gadarenſi-
bus interficiſſetur 888. f
P. Dolabella decreta pro Judæis 488.c
Domitianus cum multis Romanorum
ſalvus evadit 902.e
a Mutiano productus populo rector
inſinuat 903. a
Domitiano Germani ſubjiciuntur & Gal-
li 975.f
Domitianus in triumpho Veſpaſiani &
Titi eis adequitabat 979.d
Domitius Ænobarbus 694.a
Domitius Ænobarbi filius ibid.
Domitius Nero conſalutatur Imperator
694.b. fratrem, matrem, uxorem, vi-
roſque illuſtriſſ. trucidat ibid.e
Cæſarea excludit Judæos 696.f
Domitii Neronis vxor a marito occiditur
694.c
Domitii Sabini fortitudo 926.b
Dora Phœnicis urbs 1000.e
Doræ civitatis ſitus 1067.b
Doras Hieroſolymitanus pontificem per-
imit 695.f
Doris mater Antipatri Herodis filii accu-
ſatur veneficii, & quomodo ſe geſſerit
588.d. 766.o
Doritarum in Judæos inſolentia 675.f
Dorotheus Ixx. interpretib. additur 995.f
Doſitheus Hyrcanum & Alexandram
Herodi prodit 514.f

Draconis leges de ſuppliciis antiquiſſ.
1035.c
Drama Gedeonis concubina 155.f
Druſilla Agrippæ filia 628.a
Druſum turris 747.e
Druſus Agrippæ filius 628.a
Druſus Neronis filius 629.a. 634.e
Druſus turris 538.g
Drymos loci nomen 730.e
Dylirus menſis 121.e. 366.e. 381.f

B

EBatius decadarchus. ſub Veſpaſia-
no 839.e. Gamalæ occiſus 865.e
Ecdippon locus 731.b
Edom, vide Adomus
Edraus dux militum Jonathæ 293.c
Eglon Moabitum rex / qui Hebræos
ſubiugarat, ab Jode interficiſſetur 151.f
Elacaptæ & habitatores ejus extincti
Syriæ rege 321.e
Elanus Baſanæ filius altero regni anno
occiditur, una omnis ejus ſoboles tol-
litur per Zamarem 284.d. & e
Elcana Judæ copiarum dux captus 321.f
Elcias Magnus, legatus Jud. 640.f
Eleazarus pontifex 2. d
Eleazarus Moſis filius 61.e
Eleazarus Aaronis filius 107.g
ſit pontif. 110.c
Eleazarus pont. moritur 145.b
Eleazarus Dodeiz filius unus fortium
Davidis 243.b
Eleazar quidam arreptitiorum medicus
258.a
Eleazarus Auranes Matthiæ filius 410.g.
411.a. fortiter ab elephanto conſoſſo
opprimitur 420.c
Eleazarus phariſæus homo ſeditioſus
convitiatur Hyrcano 453.d
Eleazarus quomodo pontificatum ade-
ptus 392.a
Eleazarus theſauri templi cuſtos quo-
modo pactus cum Cræſſo 478. d
Eleazarus Anani fil. pontifex conſtitui-
tur unius tantum anni 619.c
Eleazarus Boethi pontifex conſtituitur
613.e. privatur pontific. ibid.g
Eleazarus gigas, quam vaſto fuerit cor-
pore 625.d
Eleazari Aſamonæ filii fortitudo &
mors 709.e
Eleaz. Dinxi, latro 691.f. 695. a. 795.a.
796.d
Eleazarus ſeditioſus exulat 682.c
Eleazarus Ananiæ pontificis filius. Ro-
manibelli ſeminarium fuit 809.g
rejecit Cæſaris hoſtias ibid.
Eleaz. Semæi facinus memorabile 844.d
Eleaz. duo focii contra Manahemum 812.e
Eleazari Simonis filii factio 904.c. 905.e
Eleaz. Simonis Gioræ focii mors 895.a
Eleazarus ſicariorum princeps Maſſa-
dam obtinet 985.e
ejus ad ſuos oratio 989.f
altera oratio de immortalitate ani-
mæ. 990.g. 991. 992. per totum.
Elephantis quomodo pugnatum ſub An-
tiocho Eupatore 419.f
Eleuſa oppidum, Sebaſte dictum 558. f
Eleutherus fluviuſ 742.b
Eleutheri equites 731.b
Eliabus architectus 78.b. 88.e
Eliacius pontif. ſub Joſia rege 333.f
Eliacimus Joſiæ fil. antea Joacimus di-
ctus accepit regnum paternum, ſed
tributarium jam factum Ægyptiis
336.a. etiam Babyloniiſ tributum co-
gitur pendere 336.e
occiditur 337.d

Eliacimus Joachini filius in pontifica-
tum patri ſuccedit 370.f
Elias propheta tempore Achabi quæ
præſtiterat & geſſerit 185.e. 186.
a. 287. 288. 289. 298. 299. per to-
tum. exemptus ex hominibus 300.b
Eliæ epiftola ad Joramam Joſaphati fi-
lium ſcleratum regem 307.b
Elieneus Cithæi filius pontificatum ac-
cepit 678. f
Eliſ pontifex princeps Hebræorum 163.e
filii ejus ſclerati 165. a
exitum ſuum cognoviſſet 166.a
ipſius & filiorum mors 166. d. & f.
Eliſæus prophetæ donum accipit, & E-
liam comitatur 289. a
vaticinatur & aquam ſuppeditat Jora-
mo Achabi filio 301.a
viduam a debitis liberat 302.d
Joram inſidias Syrorum indicat &
Adadum capere ipſum volentem elu-
dit 302.d. 303.a
ſamis tempore vilitatem annonæ
præſtiterat 304.d
Adado mortem indicat ibid.e
Jeum ungit regem Iſraelitarum 308.b
Joſas Joazæ filius ad ſe ægrotum ve-
nientem conſolatur 316.e
vita deſungitur 315.g
cadaver occiſi latronibus in ipſius
monumentum injectum revixit 316.a
Elymus. elymi 14. f
Enian zona ſacerdotalis 84.e
Emmaus concremata 609.c
Emaus vicus. Vide etiam Ammaus.
Engaddi a ſicariis invaditur 887. f
Eniachin tribus ſacrata 872.f
Enochi mors nemini cognita 9.d
Enoſa civitas 7.c
Epaphroditus 2.b
Ephodes veſtitus 85.b
Ephorus hiſtoricus Gallos & Hiſpanos
prorſus ignoravit 1039. a
Ephorus Hellanicum in plurimis oſten-
dit mendacem 1034.g
Ephremes Joſephi filius 44.d
Ephremes in numerum Jacobi filio-
rum adoptatur pro patre Joſepho 53.e
Ephremi pars quæ ceſſerit 141.f
Ephremiæ Gedeoni bellum inferre
conantes placentur 155.d
Ephremiſ tribus quomodo Bethleem
proditiōe ceperit 146.c
Epicrates pecunia corruptus Scythopo-
lim cum aliſ aliſque civitatibus Ju-
dæis prodit 452.e
Epicuræorum error reſutatur 355.b
Epiphania. civitas 14.d
Epiphanes & Callimicus filii regi, Antio-
chi Cæſennio Pato pugna forti
obnuntant 984.c
a Vologeſo Parthorum rege magnifi-
ce excipiuntur ib. e. Romam ad Ve-
ſpaſianum veniunt 985.a
Epomidis deſcriptio 85. f
Epulæ ſerales Judæorum 775.a
Equitum Romanorum arma 836.d
Equus Modius Varo ſuccedit 1003.a
Erebinthonicus vicus 937.b
Erica prætorianorum Achazæ præfectus
occiditur 321. f
Eſaiæ prodigiū Ezechiz regi exhibet
331. c. objurgat eundem propter
theſauros Babyloniiſ monſtratos 331.
d
Eſaiæ prophetiam cognoviſſe & credi-
diſſe Tyrum regem 357.c
Eſaiæ vaticiniū depravatum 996. c
Eſaiæ nativitas 26.d. uxores 27.a

I N D E X

- circumvenitur à fratre ibid. d
 iratus fratri reconciliatur 32. f
 partitur cum fratre habitationem, vocaturque Adonius 36. a
 Esdras Judæorum apud Babylonem degentium pontifex, a Xerxe quæ & quanta impetraverit 367. f. 368. a
 quomodo populum mundaverit, & legem ei prælegerit, ac rempublic. reformati mortuusque sit 368. 369. 370. per totum.
 Escon puteus 26. g
 Esther puella quali fuerit forma 374. b
 ducitur uxor Artaxerxi, & coronatur regina ibidem
 Judæorum cladem futuram cognoscens regi indicat 379. e
 impetrat Judæis vitam 380. b
 Essen, vestis qualis 85. c. 90. b
 Essenorum secta 617. c. 785. 786. 787. per totum.
 eorum mirabilis constantia, & virtus in bello cum Romanis 787. e.
 opinio de animæ divinitate ibid. g.
 aliud eorum & diversum collegium 788. d
 Ethæus Githæus Davidis sectator præficatur exercitui 233. d
 Eva quid significet 5. b
 ejus lapsus 5. e
 Evæi populus 14. d
 Evaratus Cous 760. a
 Evemerus Græcus Judæorum mentionem facit 1051. a
 Evilas, Evilæ 14. b
 Evodus Neronis libertus 635. a
 Eupolemo Græco in historia Judæorum venis concedenda quod Hebraice nesciverit 1051. b
 Euphrates, fluvius 5. c
 Eurycles Lacedæmonius impostor maximus Herodem circumvenit, & domum ejus subvertit 573. f. 578. e. 579. f
 Eutychus Agrippæ libertus & auriga in vinculis detentus 631. b
 aperit Neroni malevolentiam Agrippæ 633. a
 Eutychus, auriga Cæsi Cæsi 672. a
 Excæcantis aliquem poena 128. c
 Ezeielis prophetia 335. f
 Ezeias Achazæ filius regnum obtinet paternum Hierosolymis religionem collapsam restituit 323. per tot.
 Palæstinis bello vincit ibid.
 à Senacheribo oppugnatur 328. a
 in summam adactus desperationem Esaiam implorat 329. d
 posteritatem à Deo exorat 331. a.
 moritur ibid. f
 Ezechias latronum princeps interficitur 725. f
- F
- F**Abatus Augusti servus 587. a
 Fabatus procurator Cæsaris, pecuniis corruptipitur 764. d
 Fabii centurionis fortitudo 720. b
 Fames ingens 305. e. 555. e
 Fati potentia nemo potest resistere 580. d
 Fauces locus 98. b
 Faustus Cornelius primus Hierosolyma conscendit 720. b
 Felix Pallantis frater a Claudio ad Judæos missus 795. g
 Felix præfectus militum Romanorum invadens Phasaelum vincitur 491. a
 Cl. Felicis procuratoris gesta 796. per totum.
 vide Cl. Felix
 Ferrei montis situs 891. a
 Festus procurator successit Felici 798. a
 vide Porcius
 Festorum descriptio 92. f. 93. per tot.
 Filii contumaces & protervi in parentes
- quomodo multandi 126. e
 filiorum Israelis jura 121.
 Flaccus Syriæ præses 629. f
 Flavius Josephus, vide Josephus
 Flavius Sylva in administratione Judææ Basso succedit 985. d
 contra Massadam militem movet i. bid. & 986. g.
 Massadam occupat & præsidium imponit, cum exercitu ad Cæsarem redit 994. g
 Fletus, sylva 219. c
 Florus templi thesauris frustra inhiat, a cujus expugnatione depellitur 802. g
 Flori novus dolus & avaritia in oppressione Hierosolymorum 802. f
 mendacium apud Cestium 803. per totum.
 vide Gessius
 Fortes vere qui 206. c
 Fortunatus Agrippæ libertus Romam missus a suo patrono 638. c
 Fratris uxorem ducere prohibitum 631. f
 Fratris veri, quos & interitus ipse sociavit 1697. a
 Frontonis gesta in custodia 968. b
 Fructus intempestivus & præmaturus 123. d
 Furii centurionis animositas 720. b
 Furum poena 127. e
- G
- G**Abæ, quid significet 186. a
 Gaba equitum civitas cur sic vocata 832. f
 Gabaenorum injuria in uxorem Levitæ, & quomodo eapropter multati 147. 148. 149. per totum.
 Gabaon vicus 238. f
 Gabaonitæ astu sedes ineunt cum Jesu 138. f.
 qui ipsi contra Hierosolymitarum regem succurrit 139. e
 Gabath, Saul vicus 907. d
 Gabinus præfectus militum Pompeji 473. c.
 ejus gesta 476. 477. 478. per totum.
 Gabinus Scauro succedens quid gesserit clari 721. 722. per tot.
 980. e
 Gadara restaurata 720. f
 Gadaræ optimates legatos ad Vespasianum mittunt, seque dedunt 888. e
 Gadarense Herodem frustra apud Cæsarem accusant 540. b
 Gadæ natiuitas 30. g
 & filii septem 52. c
 Gadus propheta Davidi unius è tribus malis offert electionem 244. d
 Galades colis & Galadæna regio 32. e
 Galatæ à quibus denominati 13. a
 Galba imperator creatus 893. c
 in medio foro necatus ibidem.
 896. d
 Gales insectans Abimelechum Gedeonis nothum, proditur à Zebello 156. f
 Galgala quid significet 137. d
 Galilææ & regionis trans Jordanem quanti reditus fuerint 782. g
 Galilæa minor quæ 832. f
 Galilææ utriusque descriptio ibid.
 calamitas 834. per totum.
 Galilæa tota à Romanis subacta 879. e
 Galilæorum & Samaritanorum confictus 794. g
 Galilæi contra Romanos 826. f
 Galilæi ab infantia pugnacissimi & omni tempore plurimi 833. a
 Galilæorum quot millia Japhæ occisa 848. g
 Galilæorum nova inventa & factiones Hierosolymis 897. b
 Gallæ motus 890. b
 Gallæ bellum desit ibid.
 Gallæ situs descriptus 806. e
- Galli centurionis facinus apud Gamalam 865. e
 Gallos sub mille & ducentis militibus servire, quibus penè plures habuerint civitates 806. g
 Gamala filius Jesu 873. b
 Gamala civitas rebellat 863. a
 ejus situs ibid. & 846. b
 excisa 868. b
 Gamalensium fides in Romanos 1000. f
 Gamalensium cum Romanis acies confictus 864. 865. 866. per tot.
 Gamalensium cædes a Romanis 867. c
 Ganges fluvius 5. c.
 Garizin mons 383. g
 Gaulanitis regio deficit ab Agrippa 1013. a
 Gazam nequeunt capere Israelitæ 146. a
 Gazza Jamno obfessi captique 459. c
 Gazara Palæstinæ urbs a Salemone bis ædificata 268. d
 Gedeon quomodo Hebræos servitute exemerit 154. 155. per totum.
 quot filios habuerit 155. i
 Geman vici situs 794. i
 Gemello renunciat amicitiam Herod. 567. g. 568. a
 Genesar lacus descriptus 619. d.
 869. d. ejusdem nominis descripta ibid.
 Gentium enumeratio quæ Romano imperio subduntur 805. 806
 Gentium qui verenda Judæorum more circumciderunt enumeratio 1047. a
 Gentibus singulis quomodo a suis autoribus nomina sunt indita 12. 13. 14. per totum.
 Geon fluvius, & quid significet 5. d
 Geraseni quomodo se erga Judæos habitatores suos gesserint 815. f
 Gergesæ, populus 14. d
 Germanicus veneno sublatus 621. a
 Germanicus qualibus moribus 634. b
 Germanicus Claudii Cæsi frater 694. a
 Germanus augur victus Agrippæ victo vaticinatur 633. f
 Germani qualis gens 661. c
 Germanorum descriptio 807. a
 eos octo tantum legionibus Romanorum domitos ibid.
 Germanorum agmina & bellum civile ab Antonio primo & Mutiano sedantur 893. d
 Germani Capitolii collem occupant 902. e
 Germani viribus corporum laudati 961. g
 Germanorum magna ex parte defectio a Romanis 971. b
 defectionis causæ ibid.
 Gersus Moyfis filius 61. e
 Gessius Florus Judææ procurator quomodo Judæos ad arma contra Romanos capeffenda compulerit 702. d
 & quam malus fuerit vir ibid.
 Gessii Flori procuratoris qui Albino successit, crudelitas, impudentia & verusutia 798. d
 avaritia apud Cæsarienses 799. d
 nova crudelitas in Hierosolymitanos 801. a.
 Vide etiam Florus
 Getheris Arani filius 15. d
 Getuli populus 14. b
 Gigantum reliquiæ in Hebrone 145. f
 Gigantum posteritas a quibus perdonata 17. f
 Gimon propheta Basani quæ mala ipsum maneat vaticinatur 283. f
 Ginxæ vicus 833. d
 Giscala Galilæ oppidulum indomitum 868. c
 Giscala

IN JOSEPHUM.

Giscala succenditur & diruitur 1001.e
 Giscala à Josephi militibus diripitur, praedaq;
 popularibus conceditur 828. per totum
 Giscalorum status 1001.d
 Glaphyra Archelai Cappadocum regis fi-
 lia nubit Alexandro Herodis fil. 549.c.
 odio prosequitur Salomem 564. b. occi-
 so marito remittitur ad patrem cum do-
 te 583. c
 nubit Archelao Herodis filio, Alexan-
 dri fratri 613. f
 item Jubae 614. d
 ejus somnium & mors ibid. e
 Gobolitis regio 36.d
 Godolias Acani filius praeficitur reliquiis
 Hierosolymorum 343. a
 humaniter tractat Judaeos profugos ib.
 ejus pietas, sed illi noxia 344. a
 occiditur ibid.
 Goliathi Gittai statura & insolentia 187.c
 interitus 189. c
 Gomor, Gómarenfes 13. a
 Gorgiasa Juda Machabaeo victus 414.e
 vincit Josephum Zachariae 418. b
 Gorion filius Josephi, & Simon Gamalie-
 lis contra libertatis corruptores hor-
 tantur & concionantur 873. a
 occiditur 885
 Gotarzes Parthorum rex 688. a
 Gotholia Achabi filia, uxor Jorami Hie-
 rosolymorum regis 306. g
 Davidis familiam quantum potest
 tollit & regnum administrat 311. g
 311. a. & regno & vita privatur ope-
 ra Joadi 312. per tot. & 313. a
 Graecorum & Judaeorum dissidium 649. c
 Graecis turpissimum visum Judaeis infe-
 riores fore 797. f
 Graecos bis ternis fascibus Romanorum
 obedire 806. a
 Graecorum omnia nova & heri nuperque
 facta 1034. a
 eorum regiones innumerae corruptiones
 invadere rerum memoriam delente-
 tes, ibid. Sera cognitio literarum ibid.
 philosophi primi Aegyptiorum Chal-
 daeorumque discipuli 1034. e
 Graeci posteriores Tinnum in plurimis
 mendacem ostendunt. ibid. g
 Graecis ab initio nulla cura fuit historiae
 conscribendae 1035. b
 Graecorum historicorum elegans descri-
 ptio 1034. 1035. 1036. 1037. per tot.
 Graecorum legislatores antiquissimi qui
 1070. c
 Graecorum dii descripti 1077. & seqq.
 per totum. eorum legislatores poetis
 potestatem dederunt, ut, quos vellent
 deos, introducerent, rhetoribus vero, ut
 decreta de rebus publicis, quae vellent,
 conscriberent ibid.
 Grando apud Aegyptios ante Moysen nun-
 quam visa 64. b
 Grapte cognata Isatae regis Adiabenerum
 aulae regiam Hierosolymis aedificavit
 897. e
 Gratus militum praefectus Simonem He-
 rodis filium obtruncat 608. a
 suis succurrit 608. e. 780. b
 Gravidam calce percussit quomodo ple-
 tendus 128. a
 Gynasias Herodis 748. e
 H.

Hebron expugnatur, & conceditur Levi-
 tis 141. f
 Hebronis oppidi antiquitas 17. d
 Hecataeus Abderita 1048. b. 1050. a
 Hecatombron mensis 110. c
 Hecatomtonachi Alexandri Jamnzi 457. f
 Hellanicus ab Acusilao de genealogiis
 multum discrepat 1034. g
 Helcanes Levita & ejus uxores ac liberi
 169. b
 Helena Adiabenerum regina transit ad
 religionem Judaicam 683. f
 ejus monumentum Hierosolymis 913. c
 Helenae Monobazi regis matris regia
 Hierosolymis 920. c
 Helias vide Elias
 Heliopolis 53. a
 Helonis principatus Hebr. 159. b
 Heniochi Romanis subiecti 806. b
 Heoron, arca tabernaculi 81. f
 Herennius Capito procurator Jamniae
 630. c
 Hermæus qui & Danaus denominatus
 1051. d
 Hermippus Graecus historicus diligen-
 tissimus 1046. e
 Hermogenes Graecus Judaeorum men-
 tionem facit. 1051. a
 Herodes Agrippae frater, rex Chalcid. 679. f
 moritur 690. d
 Herodes Antipatri filius 479. d
 Hierosolymorum dux constituitur,
 Ezechiamque cum aliis praedonibus
 afficit supplicio 483. b
 infantum ob eandem exosus dicit cau-
 sam 484. b
 praeficitur Caesariis 485. b
 Romanorum benevolentiam captat
 & assequitur 489. c
 Malichum trucidat 490. f
 Antigoni Aristobuli profigat 491. d
 uxores & liberos sibi parat, ac M. An-
 tonium corrumpit ibid. e. & 492. a
 accusatus tetrarcha constituitur 494. a
 strenue pugnat ibidem
 elabitur ex hostium insidiis 496. b
 difficultibus professionibus exercetur
 usque Romam 498. d
 rex Judaeae à Senatu Roman. declara-
 tur 499. c
 ex Italia navigat, & pugnat contra
 Antigoni 499. 500
 prodigiose servatus bis 505. c. & f
 Hierosolyma expugnat, & Antigo-
 num capit 507. c
 Antonio donat 508. a
 Aristobulum pontificem occidit 513. e
 à Cleopatra ad stuprum sollicitatur 518. e
 bellum Aetiae infert 519. d
 concio ad milites 521. b
 Hyrcanum occidit 525. a
 quomodo amicitiam Antonii excusa-
 rit apud Caesarem, & regnum ab eo
 obtinuerit 526. d
 Mariam uxorem interficit & ma-
 gnifice donatur à Caesare 529. a 530. b
 necatam à se uxorem luget miris mo-
 dis 530. e
 efferatur ad eandem amicorum quo-
 rumcunque & ad omnia mala incli-
 nat 531. d 531. 533
 arces in suam tutelam extruit 535. a
 fami urgenti succurrit 536. b
 quomodo subditos in officio conti-
 nuerit 537. g
 Caesarem condiderit, & à Caesare sit
 muneratus 539. b. 540. 541
 salutem Agrippam 540. b
 extruit templum Caesari, & tributo-
 rum partem subditis remittit, & con-

venticula populi prohibet, & Essenos
 magnificat 541. b
 templum novum aedificat Hierosoly-
 mis sumtuosiss. 543. e
 legem statuit de furibus novam 548. a
 navigat ad Caesarem & reductis Roma li-
 beris dat uxores, Agrippamque hono-
 rat 548. 549
 quartam tributorum partem suis re-
 mittit 553. d
 ipsius familia domesticis agitur dis-
 sidiiis 554. c
 filios suos apud Caesarem accusat 555. f
 quinquennale certamen celebrat, ar-
 ces condit 559. c
 multaque alia 561. b
 qualis ingenii, ibid. pecuniis destitu-
 tus Davidis sepulchrum recludit 563.
 b. omnes conjunctos habet suspectos
 565. 566. 567. 568. 569. à Syllae iniquè
 accusatur apud Caesarem 572. a
 accusat filios apud consilium Beryten-
 se 578. a
 strangulat 580. b
 liberis ipsorum prospicit 583. f
 quas ipse uxores habuerit & sobo-
 lem ibid. 587. f
 Antipatrum damnatum in vincula
 conjicit 595. e
 morbo correptus testamentum confi-
 cit 595. f
 morbus qualis fuerit 597. e
 sub mortem liberalissimus & crue-
 liss. 598. b
 vim sibi conatur inferre, & Antipatrum
 jubet occidi 599. d
 testamento mutato moritur ac fune-
 ratur 600. c
 testamento ejus confirmato quantum filiis
 ipsius patrimonium superfuert 611. e
 praeficitur Galilaeae, & strenue agit 725. f
 accusatur Hyrcano à malevolis 726. b
 vindicat patris mortem 728. e
 ejus victoriae 729. b
 accusatur ibid. e
 quomodo se gesserit in pugna contra
 Antigoni & Parthos 730. f
 731. 732. aedificat & multis premittit
 malis 733. f
 Romam navigans iacturam facit ibid. e
 rex Jud. constituitur 734. b
 Antigoni expugnat & latrones 735. f
 a. & seq. fratris mortem ulciscitur 738. f
 in gravia incidit pericula 739. b
 Syros & Arabes vincit 742. e
 conciliat sibi Julium Caesarem 745. b
 aedificat, amicos ac parentes honori-
 bus afficit 746. 747. 748. & seqq.
 athletam & venatorem agit ac bella-
 torem 749. d
 dissidet cum filiis duob. & uxore 749.
 f. 750. 751. conciliatur filiis 751. g
 iterum dissidet cum ipsis 755. c
 accusat filios apud Caesarem & Beryti 760. c
 occidit 761. f. 793. g
 occisorum liberis prospicit 762. c
 quot uxores & liberos habuerit 763. a
 ejus domus iterum conturbatur dissi-
 diis 763. e
 Phetoram extrudit 764. f
 accusat filium Antipatrum 770. a
 morbo corripitur lethali 771. g. 772. a
 crudelitas ejus & mors 773. e
 quomodo Romanum adduxerit exer-
 citum 930. b
 instaurat civitates 980. e. 988. e
 Herodes Herodis fil. Juliada condit 618. f
 tetrarcha fit, ibid. e. recipitur in ami-
 citiam Neronis 619. d
 quomodo perierit 620. c

INDEX

- Vitellii iram in se conuertit 625. e
 bello ab Areta superatur 626. e
 Herodias amore capitur 626. b
 uxoris importunitate in exilium de-
 truditur 638. g
 quali fuerit ingenio 679. f
 Herodes Herodis fil. Tiberiadem & Ju-
 liopolim condidit 789. b
 a Caio Cæsare ob avaritiam increpitus
 in Hispaniam cum uxore fugit 790. d
 quando decesserit & quos liberos re-
 liquerit 793. f
 Herodias Agrippæ foror, Herodis junio-
 ris uxor 626. b
 odio prosequuta fratrem se suumq; ma-
 ritum in exilium conjicit 638. g. 649. a.
 ejus exprobrationes & stimuli 790. c
 Herodion conditur 497. b. 732. 748. c
 Herodotum cuncti mendacem osten-
 dunt 1035. a. Romanorum non me-
 moruisse 1038. g
 Herodotus erroris argutus 179. a
 Herodotus Halicarnassæus Judæorū gen-
 tem non ignoravit 1047. a
 Heroum oppidum 52. d
 Hesiodus ab Acusilao inquam magnis
 corrigatur 1034. g
 Hettan prædium 172. a
 Hezarbunis dux captus 155. b
 Hieremias prophetæ vaticinium & epice-
 dion Josiæ conscriptum 335. f. & seqq.
 damnatur, iterum absolvitur 336. f
 aufugit 337. b
 Hieremias in carcerem conjectus tor-
 quetur 339. c
 in cenosum puteum, præfocandus
 demittitur, verum rursus liberatur.
 339. f. non vult proficisci Babylonem
 343. b. donatur magnis muneribus &
 alia ejus gesta ibid. c
 Hieremias consulens Joanni Carez ab-
 ducitur ab eo in Egyptum, ubi Ægy-
 ptiis captivitatem indicat 345. c
 ejus vaticinia celebrata 929. e
 Hierichus urbs 112. a
 excinditur, & restaurator ipsius diris
 devotetur 137. b
 Hierichus desolata 890. f
 ejus agri descriptio ibid. g
 Hierichontis fons ex pestilenti & infru-
 gifero saluberrimus, & feracissimus ab
 Heliseo fatus 891. d
 Hierichuntii agri bonitas 141. c. 473. b. 518. d
 Hieroboamus Nabathæi filius vaticinio
 cognoscens se futurum regem popu-
 lum ad defectionem sollicitat, effugit
 Solomonis iram 174. c
 decem tribuum rex eligitur & Sici-
 mis habitat 176. a
 duasque vitulas aureas facit, & tem-
 pla ibidem b
 brachium ejus apoplexia tangitur,
 & inde a pseudopropheta seduci-
 tur 277. g. 278. c
 filio suo ægrotante quid responsi acce-
 perit a propheta 280. b
 contra Abiam ducit exercitum 281. a
 vincitur ac moritur relicto regni suc-
 cessore Nadabo 282. c
 familia ejus cuncta tollitur ibid. e
 Hieroboamus Joæ filius regnum Israeli-
 tarum excipit 316. b
 Syriam suo regno licet impius adicit
 ibidem, moritur Zacharia filio hære-
 de relicto 318. f
 Hieronymus historicus Judæorum 1050. f
 Hierosolymæ rex cum vicinis regibus oc-
 ciditur 139. f
 Hierosolyma oppugnatur, inferioreque
 parte capitur 145. f
 Hierosolyma civitas Davidis dicta, &
 quomodo exedificata 218. b
 Hierosolymorum thesauri auferuntur,
 moenia ad trecentorum cubitorum
 spatium diruuntur per Joam 317. e
 Hierosolymorum captivitatem qui pro-
 phetæ prædixerint 335. f
 Hierosolymorum captivitas, direptio, &
 a fundamentis vastatio 342. per totum
 Hierosolyma capitur ab Antiocho Epi-
 phane, templumque ejus spoliatur
 & prophanatur 409. a
 restituitur tam urbs quam templum 415. d
 Hierosolyma & templum a Pompejo ex-
 pugnat 473. e
 Hierosolyma diripitur a Parthis 497. d
 Hierosolyma ejusque templum cur deus
 averfatus 695. d
 Hierosolyma ad summum felicitatis e-
 valuisse fastigium & ad extremam esse
 dejecta miseriam 707. d
 expugnantur ab Antiocho Epipha-
 ne 709. c
 a Pompejo magno capiuntur 819. d
 diripiuntur a Parthis 732. g
 oppugnantur ab Herode 741. a. per
 totum
 Hierosolyma Judææ umbilicus, ejusque
 situs, 883. g
 descriptio 912. e. per totum & 1049. c.
 Hierosolyma bello, dominatione, sedi-
 tione laborat 887. g
 Hierosolyma quando & quoties capta
 vastata 969. e
 quando in ea templum ædificatum
 ibid. c. ejus origo & finis ibid. f
 Hierosolyma non idem voce Judaica
 quod Græca significat 1059. d
 Hierosolymitanis fame laborantibus suc-
 currit Helena 686. c
 Hierosolymitanorum supplicatio 795. b
 Hierosolymitani officio Agrippæ, &
 Politiano obviam progressi 803. c
 Hierosolymitanorum & Romanorum
 seditio 811. a
 Hierosolymitanorum luctus publicus
 813. e
 Hierosolymitanorum turbæ & indigna-
 tiones propter Josephum 856. d
 Hierosolymitanorum miserabilis clades, &
 fuga ad Vespasianum 886. d. e
 Hierosolymitani prima aggressionem su-
 periores 907. f
 in legionem decimam excurrunt 909. a
 eorum insidie contra Romanos 911. b
 seditiones perpetuæ 920. d. per tot.
 conflictus cum Romanis 920. d. & seqq.
 pugnant circa machinas Romano-
 rum 922. b
 valde terrentur 926. e
 eorum pertinacia 928. e
 aurum deglutiant 931. e
 crudeliter afficiuntur 932. c
 Romanos inuitos ad suum excidium
 coegere 933. b
 Hierosolymitanorum calamitas, & cla-
 des miserrima 932. 933. c
 pertinacia crudelis 938. e
 conflictus 935. e
 fames 937. d
 profugia ad Romanos 939. e
 eorum qui transfugerunt, una no-
 æ viscera duorum millium patefacta
 sunt 940. a
 famis incrementum horribile 941. c
 Hierosolymitanorum quam multa mil-
 lia paucis diebus per unam portam
 elata 941. a
 egenorum quod millia portis eje-
 cta ibidem. b
 conflictus cum Romanis circa aggeres
 943. c. pugna magna & ferox 946. d
 mendacia inter seditiosos 949. c
 pertinacia infans ibid. pugna atrox
 circa custodias 950. d
 pugna circa templum 952. e
 dolus contra Romanos 953. b
 fames 954. b. pugna circa porticus
 956. a. circa templum 459. e
 strages & fuga incenso templo 459. a
 sex millia in porticum confugiunt, se-
 que salvari ex propheta falso seducun-
 tur 459. g. 960. a
 plurimi confugiunt ad Titum 966. b
 infinita multitudo venit ibid. strages
 crudelissima, incendium, fames, capti-
 vitasque 967. 968. per totum
 Hierosolymitani soli quanta bonitas 141. e
 Hiezeielis prophetia 335. f. 338. e
 Hinnensura qualis 88. d
 Hippeni Judæos suos cohabitatores male
 tractant. 817. d
 Hippiceturris descriptio 914. d
 Hippodromos locus 773. c
 Hiram Tyriorum rex, Salomoni quid
 ad templum Hierosolymis contulerit
 1042. c. multatus quod Salomoni pro-
 posita ænigmata solvere non potuit
 ibid. f. ejus gesta ibid.
 Vide etiam Iromas
 Hispani quando & quemadmodum Roma-
 nis subditi 806. g
 Historia apud Barbaros solennior quam
 Græcos 1038. b
 historiarum scriptori quæ curanda 468. b
 historiarum veritatem à Judæis honorari, à
 Græcis vero negligi 707. a
 historiarum veræ quod indicium 1035. e
 historiarum scriptoribus non idem scopus
 1. in principio
 historicus mendax quantum à falsario in-
 strumentorum differat 1024. e
 historicus quis laude dignus 706. f
 historici quod officium 1024. f
 Holocaustoma sacrificium cur dictum 91. a
 Homeri poemate nullum vetustius 1034. d
 quomodo conservatum ibid.
 homicidarum invitum sylva 18. d
 homicidii incerti inquisitio qualis fiat
 122. f. 123. a
 hominis creatio 4. e
 hominis ætatis quis terminus præscriptus
 8. e. 15. e
 homines quando degenerare à virtutibus
 ad vitia coeperint 7. e
 hominum commercia quibus vitanda 94. e
 hominum ingenium quam sit malum 197. a
 Homonæi, loci nomen 1020. e
 hortos pensiles a Nabuchodonosoro ex-
 tractos 370. a
 hospitii reverentia 20. a. 147. d
 hyc vocis significatio 1040. e
 hyoscyami descriptio 86. b
 Hyperbæretæ mensis 92. c. 263. b. 286. b
 Hyrcanium vicus 742. d
 Hyrcanus Alexandri Jannæi filius consti-
 tuitur pontifex 716. d
 federatur fratri & octoſam vitam ele-
 git 468. d. & 717. d
 tur ignavus habitus & fugerit ad A-
 retam 469. d
 Scæuri amicum frustra ambie 471. b
 disceptat apud Pompejum cum fra-
 tre 472. a
 redditur ei pontificatus 475. a. 481. e.
 e. honoratur ab exteris genti-
 bus 481. d
 honoribus ab Julio Cæſ. afficitur 486. a.
 capitur & amputantur auriculæ
 ejus 497. e. 732. e
 a Par-

IN JOSEPHUM.

a Parthis dimissus ad Herodem revertitur, a quo perfide tractatur 511. per tot. occiditur tandem ab eodem 525. a. 749. f. quali fortuna per omnem vitam fuerit agitur ibid.	Jahel. vide Jale	ria quaeritam dividit tribus 141. per totum. precipit eis ut reliquias Chanaanorum tollant 142. c. moritur 144. f. 145. a
Hircanus primus ejus nominis pontifex 614. d	Jairus Galadenus, princeps Hebr. 157. e	Jesu Phabētis filius pontificatu privatur 537. d
Hircanus quomodo a Ptolemaeo sororio tractatus & Antiochio Eupatore, tum gesta ipsius 710. f. ejus felicitas 712. b. iterum fit pontifex 720. e. 724. f. pontificatus confirmatur & regnum datur Judaeae 726. f.	Jale Syfarem occidit 153. e	Jesu pontificis ad multitudinem Hierosolymitanam oratio 878. 879. per totum. mors 882. e. ejus virtutes celebratae 883. b.
Hircanus Josephi Tobiae filius adolescens ingeniosus 404. 405. 406. per totum ejus gesta & mors 407. d	Jalus custos thesaurorum Davidis 250. e	Jesu Saphiae filii facinora 1003. e. & 1008. 1009. 1020. 1021. per totum
Hircanus Simonis Matthiae filius effugit Ptolemaei infidias, & principatu potitur 448. c. oppugnat ab Antiochio Sotere 449. a. pacem ab eo redimit 400. talentis, Davidisque thesaurum tribus millibus talentorum imminuit 449. g. 450. a. urbes ab hostibus ablatas recuperat, pacemque cum Rom. init 450. d. Samaritanos obsidet & radicibus tollit, cumque deo colloquitur 452. per totum. ejus felicitas & mors 454. a. somnium de filiis quale aliquando habuerit 456. b.	Jamā regni termini 1040. b	Jesu Sapphae filius 822. d
I	Jannaeus Alexander, quare Alexander. 1016. d	Jesu Thebuti sacerdos Titio sacra donaria tradit 966. c
Iabinus rex Hebraeos opprimit. opprimiturque ipse 152. c	Japha vicus 848. a	Jesu Tobiae filius quid gesserit 877. 878. 860. per totum
Jabissa civitas & Jabissenorum officium in Saulum & filios ejus extinguit 209. b	Japhae munitiones 11. d	Jesu Anasis fil. Ramatham expugnat, & inungitur rex Israelitarum 308. b
Jabibus civitas capta, & omnes ejus habitatores caesi praeter 4000. virgines 149. b	Japhethus filius Noe ejus soboles quanta, & quibus gentibus nomina dederit 12. f. 13. a	Jezabelam & omnem Achabi & Ochozia cognationem tollit 310. a
Jachin, columna vestibuli templi 261. b	Japhethes accititur ad principatum Israelitarum 158. a	Bali sacerdotes extirpat 311. d
Jacimus, vide Alcimus	Jar, mensis 259. c	contemptor & ipse numinis moritur
Jacimus Zamaris filius eques 584. f	Jardan vicus 833. f	Joaza filio successore relicto 313. f
Jacobi filii Isaci nativitas 26. d	Jason, alias Jesus, Oniaz pont. filius, pontificatum fratri extorquet 408. c	Jes propheta arguit Josaphatum 297. a
praecipit fratri benedictionem paternam 27. d	Jason ut pontifex constituitur quantum aeris numeravit Antiocho 1087. g	Jezabela quam mala mulier 285. d
fugit fratris iram 28. b	Jauanes Japheti filius 13. a	minatur Eliz interitum 288. c
dormienti visio offertus ibid.	Jazarus pontificatu privatur 618. e	Nabathum curat lapidibus obrandum 289. d
& nuptias celebrat 30. c	Jaziel propheta vaticinatur Josaphato 298. c	praecipitata de turri ab equitibus proculcatur 310. a
visiones iterum 31. d	Jazon urbs spoliata & concremata per Judam Macchabeum 416. c	Ilys, ager qualis 71. b
aufugit a focero 31. c	Iberi, populus 13. b	Immundi qui Moyfi 94. c
redit cum fratre in gratiam 32. f	Ibes serpentibus infestae 58. d	Impedimentorum custodibus aequae ac pugnantibus praedam partiendam 107. f. 108. a
luctatur cum spectro 33. b	Ides scelus & supplicium 622. 623	Imperatores Rom. semper honoraverunt & ornaverunt templum Hierosolymitanum, 940. e
Jacobus vocatur Israel ibid.	Iduniza unde dicta 36. a	Imperii Romani fines quousque 805. f. 837. b
defodit Labani Deos 34. b	Davidi subdita 222. f	Indorum mortis descriptio enarrata 991. e
Jacobus partitur cum fratre hereditatem paternam 36. a	ejus tumultus 779. g	Injuria maxima quae 122. d
opulencia ejus & felicitas 37. a	Idunzi, quomodo circumcissionem & religionem admiserint 450. e	Inventa debere restitui 127. f
Josephum luget 39. e	Idumzorum nationis descriptio 877	Inundationis universalis descriptio 8. e
mittit filios frumentatum in Aegyptum 44. f. proficiscitur ipse etiam cum omni familia 51. d	Idumzorum nationis descriptio 877	Joabi cum Abenero pugna 212. a
moritur 53. d	Idumzorum nationis descriptio 877	Abenerum turpiter occidit 214. f. 215. a
Jacobus & Simon Judae Galilaei filii aguntur in crucem 690. c	Idumzorum nationis descriptio 877	exercitui praeficitur Davidis 222. f
Jacobus frater Christi lapidatur 698. b	Idumzorum nationis descriptio 877	Syros vincit 224. e
Jacobi, rectoris Idumzorum proditio 894. g. 895. a	Idumzorum nationis descriptio 877	Davidis nomine belligeratur fortiter 225. 226. per totum
Jacobi septimi ex fratribus Macchabeae supplicia & constantia 1096. b	Idumzorum nationis descriptio 877	ingeniosum commentum fingit 228. b
Jaddus filius Joannis pontifex patris loco fit. 383. b. Alexandro magno negat forum venalium rerum 384. d. placat eundem & impetrat quod vult 385. c	Idumzorum nationis descriptio 877	Abesalomum interimat 234. c
moritur 386. g	Idumzorum nationis descriptio 877	Davidem Abesalomum lugentem increpat 235. d
Jadon propheta Hieroboami idololatriam objurgat 278. e. discerpitur a leone 277. e	Idumzorum nationis descriptio 877	praefectura privatur 238. d
	Idumzorum nationis descriptio 877	Amasam interficit & Sabazum persequitur, caputque ipsius ad regem perfert, & restituitur pristinae praefecturae 238. f. 241. e
	Idumzorum nationis descriptio 877	populum censet 244. b
	Idumzorum nationis descriptio 877	occiditur 254. e
	Idumzorum nationis descriptio 877	Joas quomodo Gotholiam regno spoliatur & occidit, Joasumque regno praeficit 312. a. 313. a
	Idumzorum nationis descriptio 877	studet templo restaurando & moritur 314. a
	Idumzorum nationis descriptio 877	Joachab nativitas & quid significet 167. a
	Idumzorum nationis descriptio 877	Joachim. Jesu filius pontifex 367. f
	Idumzorum nationis descriptio 877	Joachim. Joacimi fil. in regnum paternum constituitur 377. d
	Idumzorum nationis descriptio 877	abducitur in captivitatem Babylonem 338. a. liberatus e vinculis regiae praeficitur 350. c
	Idumzorum nationis descriptio 877	Joacimus Josiaz vocatur Eliacimus, accipit regnum patris tributarium Aegyptiis factum 336. a
	Idumzorum nationis descriptio 877	tributarius etiam fit Babylonis 336. d
	Idumzorum nationis descriptio 877	occiditur 337. d

I N D E X

- Joachimus pontifex mortuus 570. g
 Joannes, alias Hyrcanus, vide Hyrcanus.
 Joannes Ananias filius Gophniticae & A-
 crabatensis regionum rector designatus 822. a
 Joannes Asamonis fil. occisus 710. b
 Joannes Baptista interitus 626. f
 Joannes Carez filius dux profugorum
 Hierosolymitanorum fideliter consu-
 lit Godoliam 343. g
 Ismaelem Godoliam interfectorem per-
 sequitur 344. c
 consulit Hieremiam, & ipsam in A-
 gyptum abducit 345. a
 Joannes dux militum Jonathan 293. c
 Joannes Effesus Tamaam missus, ut to-
 parchiam administraret 822. e
 Joannes Gaddis Matthiae fil. 410. g
 Medabensibus Amaris occiditur 428. c
 Joannes Idumaeorum dux ab Arabe quo-
 dam sagitta occisus 922. g
 Joannes Judae fil. in pontificatu succedit
 patri & fratrem in templo occidit 382. e
 moritur 383. b
 Jonathan ac Judae fratris Joannis interi-
 tum vindicat 382. e
 Bacchidem adigit ad ineundum secum
 amicitiam 430. a
 ejus amicitiam tam Demetrius quam
 Alexander Antiochi Epiphanis am-
 bunt 430. e. 431. b
 Alexandro quam fuerit gratus 434. f
 vincit Apollonium Davum 436. b
 amicus sit Demetrio Nicanori 438. b
 sociat se Antiocho Alexandri contra
 Demetrium 440. a
 deserit a suis, tamen vincit, & reno-
 vat foedera 440. f
 capitur per prodicionem 444. d
 occiditur ibid. g
 Joannis Levi filii Giscalensis facinora
 1001. 1003. 1004. 1005. 1006. 1013. 1014.
 1016. per totum Giscalam Josephi jus-
 su muro cinxit 823. b
 ejus proditio & doli varii 824. a
 dolus novus 826. b
 fuga cum mille Syris fugitivis 827. a
 ad defectionem incitat 868. d
 Titum fallere conabatur 869. d
 Hierosolymam fugit 869. f
 ejus excusatio apud Hierosolymitanos
 870. f
 Hierosolymitanis exitii causa 876. a
 malitia, crudelitas & gesta 887. 897.
 898. 920. 923. 925. 931. 932. 933. 936. 940.
 943. & seqq.
 Joannis Levitae confictus 905. a
 Joannis pontificis monumentum 920. f
 Joas seu Joazes Joaze fil. patris regno po-
 titur 316. a
 moriens regnum filio Hieroboamo
 relinquit ibid. b
 contemnit Amasiam minas, quem ca-
 pit in pugna 317. c
 perit ibid. f
 Joasus Ochosis filius quomodo a Goto-
 lia servitia servatus, & rex constitu-
 tus 312. a
 a religione deficit & legibus 314. d
 Zachariam Joas filium in ipso templo
 lapidat ibid. e
 egrotans occiditur 315. a
 Joazarus dux missus contra Josephum
 Matthiae filium 827. c
 Joazarus Josepho laeditur 1013. c
 Joazarus privatur pontificatu 618. e
 Joazus seu filius regnum paternum asse-
 quitur 313. g. 315. b
 Dei beneficio liberatus moritur 315. d
 Joazus Josia fil. regnum paternum ca-
 pit, vir impius captivus in Aegyptum
 abducitur & moritur 335. g. 336. a
 Jobacchus torrens 33. b. ut. d
 Jobel fil. Lamechi 7. d
 J. bekus quid significet 96. e
 Jobeli anni remissio & libertas ibid.
 Jochabel mater Moysis 55. f
 Jodes a Moabitibus oppressos Hebraeos li-
 bertati restituit 151. d
 Jobel Samueis fil. quomodo se in priaci-
 patu gesserit 173. a
 Jonas propheta vaticinatur Hieroboamo
 Amasii filio 318. a
 quomodo ad Ninivitas missus sit, & in
 mare projectus ac a ceto haustus post
 eriduum vivas in terram revomitus 318. c
 Jonia unde sic dicta 13. a
 Jonici Judaei apud Agrippam queruntur
 Gentilium injurias 550. e
 Jonum in Judaeos odium 398. d
 Jonatas Anani fil. 676. e
 pontificatum oblatum respuit ibid.
 & ejus gesta 795. d
 Jonathan Asamonis fil. Antiochi Epiph.
 filio reconciliatur, capitur a Tryphone
 & occiditur 710. c
 Jonathan Sauli filius castrum Palastinae
 expugnat 179. e
 hostes unico tantum armigero comi-
 tatus aggreditur 181. e
 animositas & honestas 181. f
 amor in Davidem 191. c. 193. c
 foedus cum eo 193. f
 cadit in pugna contra Palastinos 208. c
 ejus posteris quo honore a Davide asse-
 citur 213. b
 Jonathan cujusdam Sadducei cum Phari-
 saeis contentio 453. f
 Jonathan homo viliss. provocat ad singu-
 lare certamen Romanos 952. c
 Pudenter equitem Romanum inter-
 ficat, & a Prisco centurione sagitta
 transfigitur ibid. & 953. a
 Jonathan Matthiae fil. 412. a
 defuncto fratri Judae succedit imperii
 administratione 428. a
 Jonathan Pharisaeus 1013. f
 insidiatur Josepho, servatur 1018. 1019.
 iterum insidiatur eidem 1020. 1021.
 Jonathan pontif. perimitur 695. e
 Jonathan pontifex primus Massadam aedi-
 ficavit, & nomen id imposuit 987. d
 Jonathan qui alias Jonadab, socius Am-
 monis 228. d
 solatur Davidem 227. f
 Jonathan Samae fil. sternit virum sex cu-
 bitorum 242. f
 Jonathan sicariorum princeps circa Cyre-
 nem 996. e
 ejus supplicium 997. d
 Joppe a Cestii militibus capta, direpta &
 incensa 818. a
 bis a Romanis funditus excisa 855. g
 ejus situs descriptus ibid. c
 Joppensum interfectorum quot millia
 818. a
 Joramus Achabi fil. in regnum pater-
 num succedit 300. a
 Moabitis expugnat 301. d
 monitus ab Eliseo cavet Syrorum in-
 sidias 303. c
 fame urgente Eliseum jubet interfici,
 cujus mandati eum mox poenitet 304. b
 liberatur ab obsidione Adadi 305. a
 in oppugnatione Ramathae sagitta
 vulneratur 308. a
 occiditur ab Ieu, & cadaver ejus in a-
 gram Nabothi projicitur 309. c
 Joramus Josaphati fil. succedit in regnum
 paternum 302. a
 fratres & amicos paternos occidit 306. f
 deficiunt ab eo Idumaei alique gentes
 aliquot 307. a
 cognoscit suum fatum ab Elia, & mor-
 tuus tractatur pro merito 307. f
 Jordanis refertus mortuis 894. a
 Jordanis fontes & cursus 861. a
 Josabetha Ochosis foror germana quo-
 modo Joasum servavit 311. g. ut.
 Josadocus pontifex Babylonem vincit
 ducitur 341. a
 eximitur vinculis 341. b
 Josaphatus a commentariis Davidis 29.
 Josaphatus Asani fil. in regnum paterna
 succedit 302. a
 praesidis urbibus suis imponit, & reli-
 gionem restituit 304. a
 quantos habuerit exercitus 305. a
 303. e. increpatur ab Ieu propheta, b-
 tatemque ac justitiam colit 307. a
 Ammanitis & Moabitibus citra sangui-
 nem vincit 308. e
 cum Joram bellum infert Moabitibus
 moritur 308. d
 Josephus Antipatri filius 493. d
 oppugnat ab Antigono 493. a
 quomodo perierit 504. e
 arcana non satis continens 516. b
 Josephus Salomes maritus Herodis natus
 datur proditor occiditur 706. f
 Josephus Cabeus pontifex 695. d
 privatur munere ibid.
 Josephus Caiaphas quare Caiaphas
 Josephus Canzi vel Camydae pontifica-
 tum acquirit 683. e
 eo privatur 692. c
 Josephi Dalai fatum miserabile 499. e
 Josephus Ellemi filius 504. d
 Josephus & Iesus pontifices cum aliis
 multis ad Romanos profugunt 949. a
 Josephus Gorionis filius belli dux contra
 Cestium 822. c
 Josephus Herodis nepos occurrit Vero
 609. e
 Josephus Iteburum montis planiciem ro-
 ro circumdedit 855. f
 interfectus Gamalae 865. e
 Josepho Matthiae filio quare causae
 Antiquitatum Judaicarum, & Belli
 Iudei historiae descriptionis
 suam historiam veracem affirmat & in-
 corruptam 863. a
 ipse genus, filii institutio & doctrina,
 profectio Romam 938. a
 naufragium passus a Poppea benig-
 ter donatur, & mittitur legatus in
 Iuliam 997. d
 committitur ea ipsius tutela 1003. b
 in quibus versatus sit periculis 1004. f
 1005. bello necessaria comparat, & op-
 pida expugnat 1014. d
 Joannis insidias effugit & Iulianum
 principis 1005. f
 ignoscit capto Iesu, & cum Ebudae
 lum gerit 1007. a
 insidiis, calumniis variis petitus er-
 sit 1008. 1009. 1010. per totum
 deficientes Tiberienses cohibet 1011. d.
 civitates munit 1013. a
 insidias patitur, & somnio confectus
 1014. e
 astutia ejus in cognoscendis insidiis
 1015. a
 Joannis consiliis contra ipsum quomodo
 do occurrit 1016. e
 Jonathan insidiatorem servat, & lega-
 tos mittit Hierosolymam 1017. e
 in

IN JOSEPHUM.

- in salutis discrimen incidit 1019.f
accusatur a Tiberiensibus & iride-
tur, eorumque urbem cepit 1023.
1024. Simonem & Jonathan Hie-
rosolyma mittit 1024. b
calumnias falsi historici depellit ibid. f.
historiz suz veritatem adstruit 1026.f
Sepphoritas servat 1027.f
Tiberiada servat, & Sepphorim ca-
pit, & profigitur a Romanis 1028.
per totum. in pugna contra Silam
prolabitur cum equo 1029.f
captus honorifice tractatur a Vespas-
iano Titoque. & captivorum mul-
tos liberat, falsoque accusatur 1030. e
uxores ducit, & liberos procreat 1031.f
qua diligentia quoque ordine bel-
lum Judaicum conscripserit. 705. 706
707. 708. per totum
- Josephus Matthiaz filius utriusque Gali-
lez rector designatus 822.e
ejus singularis industria. ibid. dolo Jo-
annis Giscalzi subito oppressus 825.b
gesta contra Romanos 834.c
adventu Vespasiani in Tiberiada con-
fugit 838.f
primatibus Hierosolymis e Tyberia-
de de rationibus belli scribit 839.b
Jotapatenis auxilio venit 839.840.
841. 842. per totum.
ejus machina. excogitata contra arie-
tis istus 844.a
fortis facta 846.847. per tot.
quomodo e catenis liberatus per Ty-
tum & Vespasianum 991.b
ejus proluxa oratio ad Hierosolymita-
nos 927. 928. 929. 930. per totum. in
deditione in puten delitescit 850.f
ejus socii ipsum persequuntur ibid.
ejus oratio philosophica ad socios
872.a ejus socii cum ipso cades mu-
tuas fortiantur 873. e
cum altero fortem evadit ibid.
ad Vespasianum ducitur ibid.
vaticinatur Vespasiano imperium Ro-
manum 874. c
ferme exanimatur 939.c
ejus mater occisum credens crucia-
tur animo ibidem
curato vulnere rursus murum circum-
hortando 939.e
mandata Titi Joanni Hebraice nun-
ciat 948.a
eidem loquitur 949. per tot.
pro reliquiis civitatis frustra obsecrat
965.b
- Josephus Medicaster defectionis autor
1012.f
- Josephi filii Jacobi nativitas 31.b
fratribus cur exosus 37.c
venditur in Egyptum 39.c
solicitatur ad stuprum a domina 40.a
somnia explicat 42.a. 43.d
e vinculis liberatur 43.c
præficitur Egypto, nominatur Pson-
tomphaneus 44 c
ibidem
& miris exagitat modis 45. 46 per
totum. cognoscendum se ipsis exhi-
bet 50.d
patri adventanti occurrit 52.d
moritur, & ossa ejus in Chananzam
transferantur 54.a
laudatur 1085.g
- Josephus apud Vespasianum accusatus
997.c. quinque millium annorum
historiam Græco sermone contexuit
1033.a. ejus historiz certitudo 1037.c
dux ipse Galileorum a Romanis, ca-
ptus
solutus vinculis cum Tito ad obsidio-
nem Hierosolymorum profectus. ibidem
Josephus belli historiam primum Vespasiano & Tito obtulit ut sibi testes
essent 1037.e
Agrippæ regiam dedit ibid.
Antiquitatis libros ex sacris literis in-
terpretatus est 1038.a
Josephus Simonis filius coparchiani ad-
ministrat 822 e
Josephus Tobiz filius quomodo Ptole-
mazum Evergeten reconciliavit Ju-
dzis 402.b
festivum ejus responsum 402.e
uxores & liberi 403.e
Josephus Zachariæ fil. præficitur præsi-
dio Hierosolymorum 416.f
vincitur a Gorgia 418.b
Josias Amasi filius patri in regnum suc-
cedit. optimam rempub. & veram reli-
gionem instituit sublati idolorum a-
ris & sacerdotibus 333.334. per totum.
moritur 335.e
- Josue. vide Jesus
- Jothanus Oziz filius vir pius patri in
regno succedit, Ammonitasque tri-
buta pendere cogit, 320 e
filio Achaze successore relicto dece-
dit 321.c
Jothanes Gedeonis filius parabolis ad
Hebraeos loquitur contra Abimele-
chum 156.a
Jotape Sampsisgerami regis filia 628.c
Jotapatæ situs descriptus 840.c
Jotapatæ excidium Hierosolymæ nun-
ciatum quali luctu urbem repleverit
856.a
Jotapatenorum confictus acer cum Ro-
manis 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845.
per tot. calamitas miserabilis 845.
846. 847
Jotapateni cujusdam capti a Vespasiano
constantia 849.f
Vespasiano produntur ibid.
demum expugnantur ibid. eorum
quot millia occisa & capta 850.e
Jous mensis 110. c
Jozarus constituitur pontifex 597.d
privatur eo 613.e
Iramus amicitiam cum Davide init
603.b
Irenæus orator 11. a
Iromi cum Solomone amicitia & mutua
eorum beneficentia 258.b. 259.a
quibus donis fuit remuneratus a Solo-
mone 267.d
- Isacus nascitur & circumciditur 21. e. du-
citur sacrificandus 23. a ducit uxorem
26.a. nascuntur ei gemini 26.d. Abime-
lecho exosus reconciliatur, & fodit pu-
teos 27.a. fallitur ab uxore ib. c. moritur
34. e
- Isacharis fors 241.g
- Isobeth. vide Jebosthus
- Isere moth locus 97.e
Isiacorum scelus & supplicium 622.a
Isidis statua & templum tollitur 623.c
Ismael Fabi filius pontificatu vix dum
nactus exultat 619.c
Ismaelis Abrahami filii nativitas & cir-
cumcisio 19.d Arabum autor est 22.f
ducit uxorem. gignit fil. xii. 22.c
Ismael Phabai filius constituitur ponti-
fex 696.c
Ismael regii generis Judæus Godoliam
interficat 344. b quantum eadem
etiam aliorum hominum fecerit præ-
ter Masphatenses abductos ibid.
Israel quid significet 33.c
- ibidem
- Israelitæ inhumaniter tractantur ab Ae-
gyptiis, necantur, & gravibus labori-
bus atteruntur 54.f. labor augetur
62.d. quantus eorum ex Egypto
migrantium numerus 65.d
transcunt mare rubrum! 67.d
armis Egyptiorum se muniunt 68.c
obmurmurant Moyfi 71.d
coturnicibus pascuntur mannaque 72.e
ab Amalecitis prælio infestantur 74.b
collatio ad tabernaculi structuram
77.g. seditionibus agitantur & pu-
niuntur 95.e. 98.a
negatur eis ingressus in Chananzam
99.d
- Israelitæ infesto Moyse cum Chananzis
pugnantes vincuntur 75.a
quæ eis triginta octo annis in deserto
obvenerint 109.110. quales milites
fuerunt 110.f. Amoræos extinguunt
111. per tot. a Madianitorum puel-
lis seducuntur 114.f
eos excindunt 117.e. Hierichan-
tem delent 136.g
item Ainam 138.d. partiuntur Cha-
nanzani. & quisque in suam fortem
mittitur 141.d. commoventur inter
se propter aram in ripa Jordanis ex-
structam 143. c. quomodo se gesserint
post Jesus mortem 145.e. omisso bel-
lo agriculturæ dant operam 146.c
eorum prælium cum Benjamitis 148.c
Chusarthi Assyriorum regi subjugiun-
tur octo annis 150.e. a Moabitibus sub-
jugantur, a Jode libertati restituan-
tur 151.a. iterum a Jabino opprimun-
tur 152. c. per Deborah redimuntur
ibid. ab Amalecitis & Madianitis se-
ptem annis misere tractantur 153. d re-
stituuntur libertati per Gedeonem 154.
f. sub Abimelecho male habentur 156.d
jam ab Ammanitis, sed per Japhethem
liberantur 158.d
caduntur a Palæstinis & fugan-
tur 166.b
vindicanter in libertatem a Samue-
le 171.d
male tractati ab Ammanitis liberantur
a Saulo 178.a
caduntur a Palæstinis 208.b
civili bello laborant 222
- Israelitæ quot annis post Jesum nequi-
verint Chananzos ex Hierosolymis
ejicere 218.e
Reliqua ipsorum gesta sub regibus cõ-
prehenduntur. Ezechiam regem resti-
tuere religionem conantem conde-
mnant. & prophetas occidunt 323.f
transferuntur in Mediam & Persi-
dem & quo tempore id factum 324.g
- Itaburius mons 141. g situs 866.f
- Italiz bella civilia 896.d
- Ithaciz seu Hirenes concubina Ptolemæi
Phystonis sobrietas 1064
Ithamari domus privatur sacerdotio 254.e
Ithobal Tyriorum ac Sidoniorum rex
320.d
- Jubal & ejus inventa 7.d
- Justas Heberi filius quos liberos habuerit
15.b
- Jucundus Herodis satellites falso accusatus
torquetur 574.b
- Judæa latronibus expletur 698.d
- Judææ regio ubi præstantissima 719. b
- Judææ descriptio 833.d
- Judææ nulla pars erat quæ non una cum
Hierosolymis interiret 888.e
- Judæus vivus captus, Titi jussu crucifigi-
tur pro muro Hierosolymæ 933.d

I N D E X

Judæi quando primum coeperint appellari	372.b	unde elati facti	830.e	Julius Cæsar Pompejum fugat, & bellum cum Egyptiis gerit	479.f
Judæis permittitur a Cyro redire Hierosolyma, & templum ibi ædificare iterum	357.b	Judæia Romanis profligantur	831.d	amicus & beneficus est in Judæos	481.
Impediuntur ab ædificando	360.a	Judæorum clades ab Idumæis facta	882.b	a. parat expeditionem contra Scipionem & Catonem	485.d
a Dario Hytaspis filio liberi & immunes facti javantur in urbis & templi restauratione, & quot eorum Hierosolyma reversi sint	262.f	Judæorum circa sepulturam cura	ibid.f	occiditur	489.a
quando templum abolverint	366.e	Judæorum in Massada immane facinus	994.b	Julia Cæf. magnificentia, & liberalitas in Herodem	516. & seqq.
eorum reip. quæ forma fuerit & quomodo mutata	ibidem	Judæorum apud Alexandriam & Thebas interitus	995.d	vincit M. Antonium	524.a
duas tribus Hierosolyma redire volentes per Asiam & Europam degere, reliquas vero decem ultra Euphratem esse	368.f	Judæorum genus vetustissimum ex origine domestica	1033.a	occidit eum cum Cleopetra	528.e
annati laborant	372.d	Judæorum cura conscribende historiarum	1036.a	Julius Capella	1000.f
in summam calamitatem per Amantem deveniunt	376.a	Judæorum cur rara mentio in Græcis historiis	1033.c. 1038.b	Julius Lupus Cæsoniam cum filia interficit	667.c
quomodo a Bagose tractati	382.f	eorum apud antiquissimos nomina	1040.g.	interficitur & ipse	973.b
quomodo ab Alexandro Magno	385.d	eorum egressus ex Egypto mille annis ante Iliacum bellum	1042.a	Jupiter Olympius	652.e
quomodo sub Ptolemæo Philadelpho	392.b	Judæorum magnanimitas & clementia in quo consistat	188.e	Jurisyjurandi modus	24.f
& inde quomodo ab Asiæ regibus aliisque honorati	397. 398	eorum leges optimæ	1080.f	Izatz regis filii & fratres Tito supplicat	964.d
misere ab Antiocho Epiphane tractati	408. usque 419	omnes populi eorum æmuli	ibid.		
sub Demetria	422.a	Judæorum fides & auxilia contra Egyptios Rom. præstita	1064	L	
cum Romanis primum sedus ineunt	424.c	merita Augusti Cæf. epistolis comprobantur	ibidem	Abamas Batuelis filius	15.f
in summa calamitate constituti post Judæ casum	425.e	Judæorum integritatis testimonia ab Alexandro, Ptolemæis omnibus & senatu Romano, imperatoribusque maximis facta	1064. 1065	dolose cum Jacobo agit	30.c
quando primum Romanis subditi	475.c.	Judan Amasie regis mater	326.a	persequitur fugientem generum	31.d
quibus honoribus & beneficiis ab iisdem affecti	485.e	Judas, Judæi	14.b	Labofardachus Niglasaris filius in patrum regnum succedit	350.d
Judæorum cum Samaritis contentio propter templum	433.g. 434.a	Judæ portio in terra Chanaan	141.e	Lacedæmoniorum amicitia cum Onia pontifice	407.b
Judæorum sectæ quot	442.d	Judæ nativitas	30.f	Lacedæmonii cum Judæis societatem & sedus faciunt	442.b
Judæi quam sint religiosi	474.b	consilium de fratris eade vitanda	39.b	Lacedæmonii quando & quemadmodum Romanis subditi	805.e
Judæorum Cyrenensium & Asiaticorum legatio ad Cæf. propter Græcorum molestiam	561.d	homo vehemens	46.d	Lamechus, pater liberorum	LXXVII.
Judæi seditionem excitant	596. 601. 604. 605. 606. 607. 608. per totum	filii tres	52.b	Largius Lepidas decimæ legionis præpositus	956.f
Judæorum constantia pro tuendis legibus	621.b. 640.a	Judæ tribus gesta post Jesu mortem	145.c	Latopolis	67.c
Judæorum miserie sub Felici	691.a	Judam inter xii. fratres principatum obtinuisse	249.e	Latronum colluvies Hierosolymis	871.
Judæorum & Græcorum apud Alexandriam seditio	649.c	Judas Asamonis filius quid contra Antiochum utrumq; fecerit, & quomodo religionem instauravit ac perierit	709.c	c. 872. eorum facinora	ibid.
Judæi male a Babyloniis tractati Seleuciam migrant	649.e	Judas Capfari, vir strenuus	441.d	Latronum turba in Judæa	694.f. 695.f.
Judæorum & Philadelphensium dissidium	682.a	Judas Eliasibi fil. in pontificatus patri succedit	382.e		999.f
Judæorum 20000. a seipsis contrita	691.a	Judas Essæus propheta	713.c	L. Lentuli decretum pro Judæis	488.c
eorum & alia clades	ibidem	Judas Ezechie latronis filius Archelai regnum affectat	607.d	Lepida Caligula occisus	673.f. 676.c
Judæorum cum Syris dissidium	691.g	tumultum excitat	780.a		
Judæorum pontificatus & principatus successio & mutatio	700.c	Judas Gaulanites Galilæus seditionem inter Judæos concitat	616.c	Leprosum quatuor Syrorum castra urgente inedia invadunt	304.f
Judæorum epulæ ferales	775.a	ejus secta	617.b	Leprosum conditio	94.c
Judæorum contra Archelaum accusatio & petitio	781.f	Judas Jairi latenter inter Romanorum manus effugit	983.d	& quod alicubi sint in precio	ib. e
Judæi Petronio supplicant	791.b	Judas Judæ filius præfectus Simonis cum decem contubernaliis deliberat murum tradere Romanis	938.g.	Leuces loci descriptio	988.f
Judæorum tumultus sub Cumano & calamitas	794.a	Judas Macchabæus	410.g	Levi, militum præfectus	1013.b
Judæorum & Syrorum seditio circa Cæsaream	797.d	Patri in administratione succedit	412.d.	Levis nativitas	30.e
Judæorum sub Albino Hierosolymis seditio	798.b	Apollonium & Seronem præfectos superat & occidit	ibid.e	ulciscitur sororis stuprum	34.a
alia sub Floro Cæsare	799.b	Gorgiam & Nicanorem vincit	414.e	filii ipsius tres	52.a
Judæorum dispersio in totum	809.d	ibidem Lyfiam	415.b	Levis traditur	871.g
Judæi legatos ad Forum & ad Agrippam regem mittunt	810.f	templum purgat & instaurat	ibid.d	occiditur	871.a
Judæorum contentio cum Romanis	ibid.	vicinos molestos domat magnis stragibus	416.b	Levitæ uxor quam nefande a Gabonitis tractata	147.c
Judæi contra Judæos in Scythopoli	814.d	Nicanorem cum suis copiis delet	417.f.	Levitæ ejus prudentia	ib. e
Judæorum Alexandriæ occisorum quinquaginta millia	817.b	f. creatur pontifex, & federatur Romanis	424.b	Levitæ numerus	97.a
Judæorum & Romanorum strages in Cenopagiis Hierosolymæ	818.e	cadit	425.e	Levitæ ac sacerdotibus civitates cum suo agro & decimæ adscribuntur	108.g. 109.a
Judæorum victoria insignis contra Celsium	810.	Judas Sepphorzi sophista	773.b	eorum civitatum nomina	142.c
		Judas vates	415.b	Levitæ usum vestis lineæ impetrant	699.d
		Judicum status quis	178.e		
		Julia uxor Cæf. Augusti	559.d	Levitica tribus deo dicatur, cui tabernaculi cura committitur	94.a
		Juliz Augusti quid ab Herode legatum	599.f	Lex Moysis cur a poetis aut prophanis historicis non tractata	391.e. 397.c
		Juliani centurionis fortitudo & fatum	947.a	Legis & præceptorum Dei pulcherrima explicatio	1073. 1074. 1075. 1076. 1077. per totum
				Legis nomen apud Græcos olim non fuisse	1070.d
				Leges Moysis ad mores pietatemque pertinentes	111.a. 112.
				Liz & Rachelis æmulatio	30.e
				Libri duo & viginti apud Judæos chronici	1036.e
				Liberius Maximus jussu Vespasiani Judæis stipendium indixit	933.d
					Libri

IN JOSEPHUM.

Lybia dicitur Aphrica 24.d
 Libys Libya 14.2
 Linguarum multarum cognitionem cur
 Judæi non magni faciant 703.a
 Longevi cur primi homines 11.b
 Longinus tribunus a Judæis occisus 820.f
 Longini equitis Romani forte factum
 924.c
 Longini juvenis Romani facinus 953.f
 Lotus adoptatur ab Abrahamo 15.g
 captivus abducitur 18.a
 servatur de excidio Sodomitarum 20.d
 Loti uxor in salis statum versa 18.b
 filiz cum patre coeunt 18.f
 Lucilius Bassus legatus Herodum ca-
 stellum capit 980.b
 Machærunta quoque 983.a
 Jarden Sylvam oppugnat 983.b
 Lucius Annius Gerasam capit, & mille
 juvenum interficit 893.a
 Luctus tempus 126.d
 Ludas, Ludi 15.a
 Ludi Circenses 654.b
 Luminum festivitas, & ejus institutio
 415.e
 Lupus Alexandrie rector ad Vespasia-
 num scribit de seditione Judæorum
 995.e. templum Oniz ablati do-
 nariis claudie 18.d
 Lustrandi populum modus 109.g. 110.a
 Lustrationis tabernaculi modus 88.c
 Lydda civitas a Cestio exulta 818.e
 Lydi olim Ludi dicti 15.a
 Lysanias Ptolemæo Mennæi patri suc-
 cessit in regnum 490.d
 interficitur a Cleopatra 519.a
 Lysanias Parthos in Judæos incitat 730.c
 Lysie committit Antiochus Epiphanes
 filium suum, & bellum contra Judæos
 413.d
 Lysias vincitur a Juda Macchabæo 415.b
 occiditur a Demetrio 415.g
 Lysimachus fratrem suum occidit, & Ga-
 zam prodit 459.e
 Lysimachus Hellepontum occupat
 mortuo Alexandro 388.a
 Lysimachi portentosa de Judæis menda-
 cia confutata 1058. 1059. 1060. 1061
 1069. 1070. 1077. per totum
 M
 Macedones transisse pedites mare
 Pamphylum 68.b
 Macedones quando Romanis subditi
 806.a
 Macedones Ægyptios subjugarunt 1068.e
 Macchabæi natu maximi & primi inter
 septem fratres supplicia crudelissima
 & ipsius cum insigni tolerantia ser-
 mones 1083.a
 ubi historia Macchabæorum fratrum
 Machæa dux Rom. legionum qualiter
 se gesserit apud Herodem 703.d. 738.b
 Machir, tertius ex fratrib. Macchabæi con-
 stantia 1094.b
 Macherontii Romanis persuadent ut
 præsidio suo decedant 816.b
 Macherus quomodo captus a Romanis
 982.c. situs ejus descriptus 980.c
 Macho captus & deprædatus 222.c
 Macro præfectus prætorianorum mili-
 tum 633.b
 Madianitarum filiz Israelitis illicunt ad
 delinquendum 114. 115 per tot.
 cæduntur cum suis regibus 117.f
 Madianitæ Hebræos subigunt 153.d
 cæduntur maxima strage 155.a
 Madiana civitas 59.d
 Madus, Madzi 13.a
 Magnus campus regio 1014.e

ejusque descriptio 891.a
 Magogæ & Magogæ populi 13.a
 Magus Ægyptius pseudopropheta tri-
 ginta millia hominum seduxit 797.a
 cum paucis fugit 18.d
 Magi & latrones iterum Judæos affixe-
 runt 797.c
 Magorum turba in Judæa 694.g. 695.e
 Malichus exactionum collector pro Cassio
 717.d
 novæ tes molitur & veneno tollit An-
 tipatrum 717.e. 718.a
 Malichi Arabum regis perfidia 494.a. 733.b
 Malchus Arabiæ rex Vespasiano in auxi-
 lium misit quinque millia peditum: e-
 quites mille 834.f
 Malichus Judæorum dux 741.b
 auxiliatur Gabinio contra Alexandrum
 Jannæum 476.c. Antipatrum veneno
 tollit 490. interficitur 18.f
 Malthæe uxor Herodis moritur 778.e
 Malorum hominum mos 594.b
 Man vox interrogativa 73.c
 Manachæus vestis qualis 84.b
 Manahemus Effesus Herodem puerum
 scholas frequentantem salutat regem
 542.a
 Manahemus Judæ Galilæi fil. Massadam
 invadit 811.g. 812.a
 velut rex Hierosolymam redit &
 princeps seditionis fit 18.d
 interficitur 813.a
 Manahemus occiso Seleisio regnum si-
 bi vindicat & Thapenses excindit, ac
 postea Phullo pace redempta moritur
 320.b
 Manasses Josephi filius 44.d. 52.b
 Manasses in numerum Jacobi filiorum
 adoptatur 53.e
 censetur loco Levi 96.f
 Manasse pars dimidia Chananzæ 141.d
 Manasses Ezechie filius regum pater-
 num assequitur impiissimus, & pro-
 phetarum occisor captus a Babyloni-
 orum rege tandem in principatum
 restituitur, & pietati studet prioribus
 mutatis moribus 332. per tot.
 moritur relicto successore regni filio
 332.g
 Manasses Joannis pont. fil. ducit uxorem
 Sanaballitis filiam Hicazo vocatam
 384.b
 Manasses fit pontifex 401.b
 Manasses trans Jordanem missus, ut to-
 parchiam administraret 822.e
 Mandra, locus 344.f
 Mane, quæ diel pars 14.c
 Manethon Ægyptius historicus 1039.d
 ejus historie compendium 1039. 1040
 1041. per totum
 Manethoni antiquitatem Judæorum con-
 firmat 1042.a
 Ægyptiacam historiam se ex sacris lite-
 ris interpretaturum professus 1052.a
 ejus historia emendata ibidem. &
 1054.a
 Manethonis mendacia confutata 1053.
 1054. 1055. 1056. 1057. 1061. per tot.
 Mannæ qualis cibus 71.g
 Mannæus Lazari ad Titum profugit
 941.a
 Manoches Zelotypus Sampsonis pater
 angelum excipit 160.a
 Mar locus cur sit vocatus 70.c
 Marz quid significet 163.e
 M. Agrippa. vide Agrippa
 Marcus Alexandri Alabarchæ fil. 673.e
 M. Antonius, quære Antonius

M. Anton. Julian. procurator Judææ
 956.f.
 Mardochæus dux Judæorum Babylone de-
 ducendorum Hierosolyma 363.f. 367.d
 Mardochæus Estheræ patruus 374.b
 regi insidias prodit 374.g
 Judæorum calamitatem Estheræ in-
 dicat 376.e
 afficitur summo honore 379.b
 Amanis potestatem & bona accipit
 380.b
 Mare rubrum Judæis transitum concess-
 sisse, & Pamphylum Macedonibus
 67.e. 68.b
 Mare vas templi cur sic dictum 261.b
 & quam fuerit capax, ejusque usus 18.d
 Mareone Græcis Samaria 285.a
 Maresa urbs 283.a
 Mariz Eleazari filiz facinus horrendum
 comedentis filium 955.a
 Mariamne Agrippæ filia 618.a
 Mariamne Alexandri Aristobuli & Ale-
 xandræ filia, uxor Herodis 512.b
 occiditur a marito 530.b
 Mariamne Alexandri filia uxor Herodis
 Antipatri 719.d
 ejus insolentia in maritum 750.a
 occiditur 750.g
 Mariamne ab Archelao marito transit im-
 thorum Demetrii Alexandrini 693.f
 Mariamne Moyis soror 56.b
 moritur 109.f
 Marianus turre descriptio 914.g
 Marisa civitas devastatur 732.d
 Maroniane, mensis 9.a
 Marsus Syriæ præfictur 676.e
 desert Agrippam Claudio Cæsi. 677.d
 excipitur ab Agrippa, cui fit exosus
 678.e
 Marsias Agrippæ libertus 630.b
 Tiberii mortem patrono suo nun-
 ciat 636.d
 Marthace Archelai mater moritur 605.e
 Marullus præses Judææ constituitur.
 637.c
 Massabazanes, quid 84.e
 Massadæ castelli descriptio 887.f
 Massadæ castelli situs descript. 986.g. 987
 1. comæatus & apparatus qui decem
 millibus virorum sufficerent 988.c
 Masnaemphthes pileus 84.e
 Masphatis civitas, & quid significet 171
 5.
 Matathias Asamonæ filius occidit Bac-
 chidem, & duces expellit Judæa, ac
 moritur 709.b
 Mathanes, Balis sacerdos trucidatur
 313.b
 Matthias Anani fit pontifex 676.e
 privatur sacerdotio 678.f
 Matthias Apfalomi, vir strenuus 441.
 d
 Matthias Joannis filius sacra profanare
 renuit, veramque religionem fortiter
 tuetur 410.g. 411. per totum
 instructis filiis moritur 412.d
 Matthias Margaloti seditionem movet
 596.a
 exuritur vivus 597.e
 Matthias Margali Gophista 772.b
 Matthias pontifex mittitur ut Simonem
 Gioræ Hierosolymam introducat
 898.a
 Matthias Theophili constituitur pontifex
 589.c. privatur eo munere 597.c
 Matthias Boethi mors crudelissima 938.c
 Maxilla, locus 161.g. 162.a
 Mazaca civitas 13.b

INDEX

Madabenses Amarai, Joannem Gaddia interficiunt	428. c	Joram tributum quo necessitas pervenerit	300. c	usque	136.
expugnantur ab Hirtano	470. d	Misenum oppidum	672. c	exhortatur Jesum ut in Chanaan exercitum ducat	131. e
Medinnus Atticus & Siculus	100. b	Mithridates ararii Cyrili praefectus	378. b	nube circumdatus disparuit	131. d
Medi populus	13. a	Mithridates occisus	473. b	lugetur triginta diebus a populo. ibi. dem. f	
Medi quod in Asia regnaverunt	Gracis cogniti	Mithridates Pergamenus Pelusium expugnat & Aegyptios vincit	480. b	Moyse fabulose dicitur fuisse depro-	84. d
Megaffari facinus audax	97. b	ejus gesta	714. a	sus	84. d
Megasthenes historicus	1045. b	Mithridates quomodo ab Anilzo tractatus, quomodo ab uxore, deque ejus victoria	648. d. per tot.	vir admitandus	99. f
Mela legatus Archelai ad Herodem	177. a	Mnaseas Graecus historicus	1071. a	Moseos quinque librorum scopos	1076. f
Melcha Aranias filia	15. d	Moabitae penitus fracti a Davide	221. d	Moses apud manethonem prius Cersiphus sacerdos Osireos dei Heliopolitani dictus	1073. g. 1074. g
Melcha Sauli filia datur nuptum Davidi, marito periclitanti succurrit	190. f	Moabitae & Ammanitiae focii, mutuo sese interimunt	298. e	Moses Aegyptiis vir divinus habitus	1070. g
192. b. datur alii nuptum	202. a	iterum sternuntur & praedantur	301. d	d. ejus tempora quibus vixit descripta	ibid.
ridet maritum	220. d	Moabus, Moabitae	212. a	ejus virtus & gesta 1070. 1071. per tot.	
Melchisedech rex Solythae Abrahamum convivio excipit	187. d	Molonis mendacia de Judaeis	1061. d	Mosollani Judaei nobile factum	1049. f
Meliis imposuit Pseudalexander	783. c	Monobazus Bazeos Adiabenorum rex quomodo Judaismum sit amplexus	687. c	Muchasae festi sententiam contra Vallen regem	373. f
Memnonis sepulchri descriptio	790. g. 791. a	ejus regnum	920. c	Mulierum potentia	361. f
Memphibolus Jonathae filius huananissime a Davide habitus	223. c	Monobazus Monobaci filius ptores constituitur	684. f. rex sit	Mundi & universorum creatio	4. b
delatus Davidi occurrit victori	137. a	mons Samaron, locus	281. b	Mundum providentia dei regi	355. a
Memphitarum deditio	724. c	Montem in alium locum devolutum	319. f	Mundum quomodo Paulinam constupravit	611. f
Menander Ephesius singulorum regum actus apud Graecos & Barbaros conscripsit	1041. g	Mortem praeter Dei voluntatem non venire	132. b	Murus triginta novem stadiorum cum tredecim castellis circum Hierosolymam triduo aedificatus	937. b
Mendae civitas	337. d	Moses, qualis fuerit vir	3.	Muscorum instrumentorum Davidis regis descriptio	242. g
Menedemus Philosophus	396. d	Moyseis nativitas	55. a	Mutiani & ceterorum rectorum petitiones	897. g
Menelaus, qui alias Onias, Simonis filius propter amissum pontificatum deficit a patriis legibus	408. d	quomodo servatus	56. b	Mutianus Romam ingreditur cum exercitu	902. g
abducitur captivus & occiditur	421. e	tur sic vocatus	ibid. f		
vide Onias		adoptatura regina	57. b		
Mensa tabernaculi	83. b	Moyseis diadematis regium pedibus calcatur	ibid. c		
Mense a Ptolemaeo Philadelpho Judaeis donata descriptio	403. d	praeficitur exercitui Aegyptiorum & Aethiops bello vincit	58. b		
Mensis anni primus Moyse quis & cur	9. a	ducit Tharbin uxorem	59. b		
Mensuras quis excogitarit	7. c	fugit Aegyptios	ibid. e		
Merore unde dicta	78. f	Raguelis filia. opitulatur contra pastores, ex quibus unam ducit uxorem	ibid. f		
Mesias, Mesanai	15. a	ibid. f. conspicitur rubum ardentem in Sina	60. b		
Mesachus, Meschini	13. b	confirmatur ei libertatio Israelitarum	61. f		
Mesopotamiae difficilis transitus	24. f	edit miracula, nomen Dei cognoscit, redit in Aegyptum	ibid.		
Mesrae, Mesrai	15. f	edit prodigia apud Pharaonem	61. f		
Mesrae filii quibus populus nomini imposuerunt	ibid.	educit Israelitas ex Aegypto, & quantus eorum numerus	62. g.		
Messala rhetor patrocinatur Herodi	493. g	cujus aetatis fuerit cum eos educeret	ibid. e		
Messalina a marito Claudio Cae. obzei Iotypiam trucidata	694. a	traducit eos per mare rubrum in columnas	67. d		
Methir, tunica pontificialis	84. f	amarum facti potabilem	70. 71. a. 40.		
Metilius praefectus a caeso reservatus	813. d	tur nices & manna impetrat a deo	72. e		
Metilius Romanorum praefectus legatos mittit ad Eleazarum	ibid. b	ex petra aquam elicit	73. f		
Michaeas propheta, vulnerare ipsam nolenti male ominatur,	292. e	cum Amalecitis pugnat	75. b		
Achabo malum nunciat, quare in carcerem conicitur	ibid. g	decem praeproptorum tabulas a deo acceptas populo exhibet	96. g		
Achabo interitum praedicat	294. d	quadraginta diebus in Sina detinetur	97. c		
Michaeas propheta	336. g	Aaroni fratri sacerdotum confert	87. e		
Michole uxor Davidis, vide Melcham		dedicatio templo victimas offert	89. a		
Milesus arcis Damasci praefectus quomodo Philippum Grypi filium tractavit	462. a	in tabernaculo Deum consultat	90. f		
Militis cujusdam facinus contra senatum Romanum	791. g	tribum Leviticam Deo dedicat	94. a		
Militis Rom. impudentia quantum cladem Judaeis dedit	691. b	consuet omnes tribus praeter Leviticam, & ordinat profectioi belloque necessaria	96. f		
Militis Mosaicos libros disceptantis poena	ibid. c	mittit exploratores in Chanaan	98. d		
militiae qui non commodi	119. f	Corae factionem compescit	104. d		
& qui ab ea immunes ibidem. g & seq.		ejus iustitia 106. f. iustitiam populum	109. g		
Mina quantum pendeat apud Judaeos	478. c	Sehonem & Ogean reges delet ut. per tot. Madianitas cum suis regibus cecidit	117. a		
Minzus Aegypti rex, Memphis conditor	268. f	Jesum sibi designat successorem	ibid. g		
M. Minucianus	660. a. 671. e	moriturus quid suis praedixerit	119. b		
Mitael appellatur Misaches	346. a	quas leges praescripserit	120. f		
Misae Moabitarum rex propter negatum					
				</	

IN JOSEPHUM.

Nadabuz Hieroboami filius accipit regnum paternum cum paterna malitia, occiditurque cum omni familia 182.d	Niger Idumææ rector in Salis oppidum Idumææ confugit 831.f	erit Hierosolymis propter Tobiz filios civitate ejectos 708. e
Nain vicus 894.d	iterum fugit 832.a	Oniaz, filii Simonis amicitia cum Ario Lacomum rege 407.c
Nais a Caine condita 7.d	Niger Peraita, Silas Babylonius, & Joannes Essenus, duces Judæorum contra Romanos 831. b	Menelaus dici voluit 488. e
Nais vicus 691.e	quomodo occisus 885.c	Onias Simonis Justa fil. pont. 392. a
Narbathæ regionis situs 799.f	Niglisar Abolamarodachi filius regnum paternum accipit 350.d	Onias alius pont. 407. a
Narbathene toparchia a Cestii equitibus vallata 818.a	Nilus fluvius 7.d	Onias Simonis pontifex a Ptolemæo rege Ægypti impetrat locum condendo magnifico templo 996. a
Nasamonæ quomodo Romani subjugaverint 807.d	Nilus usque ad Elephantinem navigabilis 894. b	Oniaz pro Cleopatra regina bellum suscipientis gesta 1064.
Nathan propheta 220. e	Ninum quis condiderit 14.f	Onias, vir iustus qui plaviam precibus impetravit, lapidibus obruitur 470.d
mittitur ad Davidem increpandum 226. e. indicat quomodo Adonias sibi regnum usurparet 247. c	Nisan, mensis 9. a. 6. 4. g. 93. 2. 366. f	Oniaz regio 480. d
Naumi propheta de exilio Ninivitarum 321. a	Nisibis regio 687. e	Ophnes scelestus filius Elis 164. f. 165. a
Nazaræi deo devoti 109. b	Nisibis urbs 644. d	Ophres Abrahami filius occupat Libyam 24. d
Necessitate in bello nihil pugnacius 839. g	Noba oppidum sacerdotum 195. a	Opoballamum ubi & quomodo proveniat 473. b
Necessitate laborantes sublevare, boni indecentissimi & deo gratissimi 205. e	excinditur cum universis habitatoribus 196. f	Optimatum administratio Hierosolymis qualis & quandiu 173. d
Nechias qui & Pharao Saram rapuit 928. f	Nobilitas generis nulla inter Judæos 104. f	Ordeum, frugum omnium vilissimum 154. e
Nechaos Ægypti rex contra Babylonios proficiscens impeditura Josia, quem occidit 355. e	Nobilitatem generis unde Judæi discernant 989. a	Oribus rex occisus 155. b
captivum abducit Joacum filium ejus 336. a	Noe vel Nochus vir pius sceleratorum commercia fugit 8. c	Orientis totius nobilitatem præcipuam in Italia servire 807. c
Necham bello petit Nabuchodonosorus 336. c	Noe quomodo arcam construxerit & e diluvio sic servatus 8. e	Orodes Artabani fil. Parthorum rex constituitur 620. g
vincit ibid.	ejus filii quales 11. d	Oreas rex Israelis constituitur, vir impius 322. a
Nemias quantum javerit Judæos apud Xerxem 371. d	vinum usus replet inebriatur 14. e	vivus capitur ab Assiriis, & transfertur cum universo regno Israelitarum in Mediam & Persidem 325. a
Neerda urbs 644. c	Norbani interitus 681. e	Otho imperator declaratus milites suos contra Vitellii exercitum duxit 893. d
Nemrod, vide Nabrodes	Nubis supra tabernaculum præsentia quid significat 97. b. 99. c	semet occidit ibid.
Nephani singulare certamen cum fortissimo Palæstinarum 142. e	Numidius Quadratus Syriæ procurator 692. b	Othonis imperii terminus ibid.
Nephthalimi nativitas 30. f	& ejus gesta 795. t	Otrus Armaniz dominus 15. a
filii ejus 52. c	Nymphidius homo nequiss. 893. c	Oza attingens arcam exanimatur 219. g
Nephthalitarum fors 142. a	O	Oza percussio, locus ibid.
Neronis gesta & præcipue contra Judæos 795. g	Obadamas arcam hospitatur 220. a	Ozias Amasiz fil. regnum Judææ patre mortuo capit 317. g
Neronis imperium quandiu duraverit 893. b	Obedes filius Bozi & Ruthes 164. c	natura bonus & gnatus multis devotis genibus urbem restaurat 319. b
Nero contemptor nationis Judæorum 968. e	Obedias jamentorum Achabi curator, vir pius, prophetas liberat 286. e	deficiens a pietate lepra percussus moritur 319. f. 320. a
Nero indignatur ob res minus prospere gestas in Judæa 830. a	quomodo uxor ejus vidua per Elisæum sit a debitorum molestias liberata 302. b	P
Vespasianum ad regendos exercitus in Syriam mittit ibid. c	Obelas propheta captivos Benjamitas & Judæos liberat 322. a	Pacorus rex Mediæ 688. a
Nero, quare Tiberius & Domitius Neronias dicitur Cæsarea Philippi 698. f	Obedas seu Obodas Arabum rex 566. b	conjugem & concubinas captas ab Alanis centum talentis redemit 985. c
Neruis cur Judæi abstineant 33. c	superat Alexandrum Hyrcani 714. d	Pacorus Parthorum rex contra Judæos pergit 730. d
Netiræ & Philippi fratrum fortia facta 844. e	Ochobatus militum Jonathæ dux 293. f	Pacorus Pacori regis pincerna explorat Judæam ibid.
Nicanor perfidus contra Judam Macchabæum pugnans, cum suo exercitu victo extinguitur 423. f	Ochosias Achabi fil. regnum paternum accipit 295. f	insidiatur Phasaelo 495. c. 730. g
Nicanor amicus Titi sagitta vuln. 920. g	ex casu moritur 299. b	& Herodi rex Syriam occupat 494. d
Nicaule regina Ægypti 269. b	Ochosias Jorani fil. paternum regnum recipit 307. g	occiditur 503. d
Nicolaus Damascenus Judæorum patronus 398. e	sagitta ictus ab Jea perit 309. e	Patina Claudii Cæs. uxor 694. a
Nicolai Damasceni historia de Herode culpatur 563. c	cognati ipsius interimuntur 310. f	Palæstina scis, & ejus gentis odium in Hebræos 66. a
Nicolai Damasceni legatione nomine Herodis ad Cæsarem 575. g	Octavia Claudii Cæs. filia 694. a	Palæstinos Sampson vexat 161. e
sententia de duobus ejus filiis damnatis 578. f	Officiosi quando plerunque sint homines 205. e	Palæstinorum contra Hebræos expeditio & victoria 166. b
actio contra Antipatrum Herodis filium 591. c	Osius Phasæum monuit de insidiis cavendis, & juvat eum 495. f	arcam e suis finibus remittunt Hebræis 170. e
pærocinator Archelæo 604. e	Oges rex excinditur 111. e	Palæstini cum Judæis præstantes nunc vincunt, nunc vincuntur 165. 166. e
Nicolaus Damascenus rerum Judaicarum scriptor 106. f	quantus vis fuerit & quanta ejus ditio ibid.	terrum bellum eis inferunt 187. d
Nicolai rhetoris oratio pro Judæis Jonicis 550. g	Olda prophetissa vaticinatur Josæ regi 334. b	ceduntur 189. d
Judæos coram Cæsare arguit, & reges purgat 782. f	Olivet montes 695. e	
Nigro Peraitæ qui Idumæam regebat a Judæis mandatum ut ducibus pareret 822. d	Olutus vicus 897. b	
	Olympus ad Cæs. mittitur 760. c	
	Olympius Jupiter 652. e	
	Onias & Dosithæus Judæi duces liberaverunt Alexandriam 1064. c	
	Onias Jaddi filius patri in pontificatum succedit 386. g	
	Onias Oniaz fil. templum in Ægypto ædificat 433. a	
	Onias Oniaz fil. pontifex quatuordecim annis	

I N D E X

- denuo redintegrant bellum, sed infelicitur 191.g
Cillanorum agrum invadunt 197.g
Sauli ditionem invadunt 199.a
eum cum filiis occidunt 208.e
Palestinos David superat 219.c
penitus subigit 221.c
Pallas Neronis libertus 696.f
Palmarum fructus praestantia 619.a
Palmyra urbs 268.f
Pamphylium mare Macedonibus transfutum praeuisse 68.b
Panis propositionis 83.d.93.f
Panium, locus 541.c.746.d
Pani pulchritudo naturalis Agrippae divitiis accurata 860.g
Pannychis concubina 777.g
Paphlagonis populus 13.c
Papinius tribunus 655.c
Pappus Antigoni dux quid contra Herodem gesserit 305.d.739.t
occiditur 740.b
Paradisi descriptio 5.b
Parricidium quam grave sit crimen 593.c
Parthi Antigonum reducant in regnum, Hyrcanumque cum Phaselo captivos abducunt 494.c. 496.a
Hierosolyma diripiunt 497.c
profligantur 503.d
Parthorum mutabilitas 619.f
Parthi Armeniam bello amittunt 615.b
Pasche institutio & celebratio 65.a. 93.a. 136.b. 602.a
Pasin castrum 15.a
Patris causa nihil non faciendum 206.a
Paulina quomodo a Mundo conspurcata 622.f
Paulinus Lupo, in administratione Alexandriae succedit 996.d
templum Onie penitus spoliatur & inaccessum facit ibid.
Pausanias Cerastrae fil. Philippi Macedonis interfectus 383.c
Peccata unde maxime nascantur 184.e
Pecoribus olim omnibus barbarorum possessio constabat 60.b
Pecuniam publicam nullam esse Judaeis, quam sacra illorum templi 478.f
Pecuniam votivam ubi deposuerint Judaei 644.d
Pedanius legatus 760.e
Pedani equitis forte factum 912.a
Pelusium urbs 184.c.894.b
Pelusium capitur 480.d.724.c
Pentecostes festivitate Judaeos iter non facere 450.b
Pentecoste unde dicta 778.g
Perze regionis descriptio 833.c
Percussus in rixa quomodo vindicandus 118.a
Perze populus 14.f
Persarum mos in bibendo 373.d
Persarum lex de uxoribus ibid.e
Persarum contra Graecos expeditio 1034.e.
contra Egyptos 1068.b
Perze in Asia regnaverunt 1038.f
Persicarum rerum scriptores probatissimi inter se discordant 1035.a
Pestis quam fera invaserit Davidis regnum propter recensitum populum 244.f
Petephres liberaliter tractat Josephum 39.f
Petilius Cerealis proconsul Germanos ad sobrietatem coegit 975.e
Petra magna, locus 198.g
Petra, quae olim Arce, civitas 110.b
Petra, quae Receme 117.e
Petronius Aegypti praefectus Herodem juvat famis tempore 336.c
Petronius praefectus Syriae constituitur 649.f
gratificatur Judaeis cum suo periculo 641.d
Petronii epistola ad Doritas pro Judaeis 675.f
Petronii adventus terribilis ex Antiochia in Judaeam 790.e
Petronius Judaeos adhortatur ad Caesaris statuas recipiendas 791.c
Phaceias Manaemi filius, patri in regnum & crudelitatem succedit, cruciatur 320.d
Phaceias Romelae fil. vir impius, regnum Israelitarum occupat ibid.
Achazem oppugnat 321.d
Phalec quid significet 15.b
Phalegus Heberi filius ibid.
Phanias Samuelis filius e rare abstractus ad pontificatum 872.f
Phanias pontifex a seditionis constituitur 700.b
Phanuel lotus cur sic dictus 33.e
Pharaones cur Aegyptiorum reges dicantur, & quando sic appellari desierunt 268.f
Pharaotes Aegypti rex Abrahami conjugem concupiscit 17.a
Pharaotes duritas & malitia in Hebraeos 61. 62. 63. 64. 65. per totum
dimissos insequitur 65.f
cum omni exercitu deletur 67.f
Phaze filii duo 52.b
Phari insulae descriptio 894.c
Phariseorum secta 442.d
auctoritas 453.b. 463.e
Phariseorum secta qualis 585.f
Pharisei 617.c
Phariseorum existimatio 716.e
& quomodo se gesserint regnante Alexandria ibid.
Pharmathi mensis 64.g
Pharnaces patrem Mithritatem Pontis regem occidit 473.b
Phasaelus Antipatri fil. praeficitur militibus 723.d
superat Felicem 725.c
accusatur a Judaeis 729.a
circumvenitur a Pacoro 730.g
occidit sese 731.e
Phasaelus civitas 748.c
Phasaelus, turris & oppidum 560.a. 606.b. 724.b. 779.b. 914.c
Pherorae Antipatri filio committitur cura committitur 502.c
donatur ei caput Pappi praefectum 506.a
assequitur tetrarchiam 541.b
Herodis filiam unam respuit uxorem ducere 564.b
alteram ejus ducit ibid.
Pheroras Antipatri fil. Herodem fratrem accusat ipsius filio 565.b
Salomen accusat Herodi 565.f
dissidet scilicet cum Antipatro patris filio 585.c
moritur, & uxor ejus accusatur veneficii 587.d
Pheroras Antipatri filius 723.d
quid gesserit 736.f
odit Herodis filios 754.g
accusat Salomen 755.c seipsum prodit & reconciliatur Herodi 757.g
rejecit ab eodem & moritur 764.f
Pherorae uxoris insolentia 763.e
Phiala lacus 860.f
Philadelphenum cum Judaeis dissidium 682.b
Philippus Ptolemaei Minnazi filius 723.g
Philippus Amyntae filius tatus 659.d
Philippus Antiochi Grypi fil. Syriae parti imperans Antiochum Cyzicenum superat 459.g. 460.a
cum fratre Demetrio pugnans totius Syriae dominus constituitur 461.f
Philippus Archelai frater, quamobrem a Varo Romani praemissus 782.a
Philippus Herodis filius constituitur tetrarcha 599.f
succurrit fratri Archelao 610.b
portionem regni paterni consequitur 611.e
calumniatur a fratre Antipetro 767.c
Philippo Herodis filio quae regiones cesserint 782.g
Caesarem ad Jordanis fontes & Iudaeam condidit 789.b
Philippus Herodis frater moritur, & quam honoratus fuerit vir 615.f
Philippus Jacimi filius Agrippae copiarum praefectus 584.f
Philippus Jacimi filius Agrippae praefectus 1001.f
quomodo in periculis servatus. ejusque gesta 1003.a. 1012.d
filiae ejus dux in excidio Gamala servata 868.b
Philippi Macedonis interitus 383.d
Philippo unam amicorum committit Antiochus Epiphanes regnum & filii tutelam 419.b
regnum affectans afficitur supplicio 422.d
Philistinus, Philistini 14.c
Philo Judaeorum legatus a Caligula repulsus 649.e
Philo historicus 1051.b
Philosophiae tria genera apud Judaeos 784.g
Philosophi apud Indos Calani, apud Syros Judaei dicuntur 1047.g
Philosophorum de Deo discordes sententiae 1072.f
Philostephanus Ptolemaei Lathuri dux 477.g
Philostratus historicus 1045.b
Phineas sacrae pecuniae custos 966.d
Phineas Zambriani occidit, & exercitui contra Madianitas praeficitur 116.f. 117.c
Phineas domus sacerdotio donatur 254.c
Phineas filius Elis pontificis malus 164.f
Phineas legatur ad Rubelitas & Gaditas cum reliqua dimidia tribu 143.e
succedit patri in pontificatum 145.b
Phison fluvius, & quid significet 5.c
Phoebus Agrippae legatus a Judaeis interemptus 816.c
Phoenicibus pecuniae amor Graecorum commercium fecit 1038.e
Phoenicum antiquissima rerum memorabilium traditio 1035.g
testimonium de Judaeis 1039.c. 1042. 1043. per totum.
Phoenicum historiae 1046.a
Phon quid significet 5.c
Phraates Parthorum rex humaniter tractat Hyrcanum 511.d
a suo filio occisus 619.f
Phraates Phraatis filius parentem occidit & matri miscetur, exul perit 619.f
620.a
Phrurza festi dies 382.d
Phryges populus 13.c
Phutes, Phuti 13.g
Phycon Ptolemaei Epiphanis filius 488.a
Pilatus a Tiberio in Judaeam missus 789.c
Caesaria

IN JOSEPHUM.

Cæsaris imagines Hierosolymæ intulit ibid. quæ cum Judæis Cæsares egerit ibid. Hierosolymis statuas iterum aufert ibid.f
Judæorum tumultus propter Cæsaris imagines 789.c
tumultus alius ob Corban thesaurum sacrum ibid.f
Pileus pontificis qualis 86.a
Pinea ligna ex terra aurea 271.a
Piso legatus Pompeji 473.f
Pilius nobilis defectionis a Romanis auctor 1000.f. 1005.c
Pitholaus Hierosolymorum præfectus 476. 723.c. transfugit ad Aristobulum 477.b
occiditur a Cassio 479.d
Placidi & Josephi visitationes circa Ptolemaidæ 1015.c
Placidus tribunus in exercitu Vespasiani 834.b. in Galilæam maximam multitudinem occidit 837.d
a Jotapata repulsus transfugit ibid.
quomodo Itaburium montem occupavit 886.g
gesta contra Gadarenses 888.d
Platane, vicus Sydoniorum 760.f
Plato veritatem de deo proferre timuit 1071.f. 1076.d. Moysen imitatus 1079.b
Plinthines situs 894.b
Plistorum apud Dracos secta 618.b
Polemon, Ponti regulus 678.d
Polemon circumcisionem admittit & Bernicem ducit uxorem 693.e
Politianus tribunus cura Cestio Hierosolymam missus 803.c
ejus oratio & gesta ibid.
Pollio Phariseus Herodiæ amicus 510.b
341. f
Polybius Megalopolitanus historicus 1065
Polycrates Lacedæmoniorum nobilitatem sedare tentavit 1051.c
Pompejus qualibus muneribus honoratus, & quæ gesserit 471.e
ejus virtus 474.g
Pompejus Magnus Hyrcani & Aristobulli causam cognoscit 718.d
Hierosolyma capit 719.e. 710.b
Q. Pompejus Cos. 672.a
Pompeji malitia in oppugnaudis Judæis 808.d
Pondera quæ invenerit 7.c
Pontificis connubium & puritas 91.e
Pontificis ornatus qualis 84.b
Pontificis summi qualis electio 1073.c
Pontifices Hierosolymis qua fraude creati sint 872.c
Pontificum & sacerdotum dissidium 696.c
Pontificum iniquitas 698.d. origo, & qui ad eam dignitatem admittantur, quotque fuerint ab Aaronie usque ad finem belli Judæorum cum Romanis 700. a. 701
Pontificum templi Solomonis enumeratio 742.f
Pontificatus quando primum ad plebejos translatus 475.d
Pontificatum solere perpetuum esse 513.e
Pontificæ stolæ custodia apud quos fuerit 614.c
Pontificæ stolæ custodia repetitur a Fado 682.d
Pontius Pilatus Judææ præfides 619.d
Judæos afficit contumeliis 611.b. 613.g
accusatur a Judæis & redit Romam 614.a
Popedius 614.f
Poppæa Neronis uxor 697.e. 999.d
Porcius Festus Judææ procurator, & quæ

sub eo sint gesta 696.e. quære Festus.
Posidonii mendacia de Judæis 1061.
Prætoriani milites 668.d
Prætorium in castris Romæ descriptio 835.e
Prandium qua hora faciant Judæi fabricato 1020.d
Principes singuli dedicato tabernaculo quid donarint 90.d
Priscus centurio Jonathani Judæum sagitta transfixit 953.a
Priscus sextæ legionis dux a Judæis occisus 810.
Procydatum unde dictum, & quomodo extructum 538.f
Procyntia 747.e
Prodigia excidium Hierosolymæ præcedentia 960.a
Prophetis & pontificibus solis potestas data historice condende 1036.a
Prophetico spiritu ubi multi sint correpti 192.f
Proleucha domus precationis 1020.c
Protagoras ab Atheniensibus vix mortem effugit 1079.f
Providentia deimundum & omnia regnat 355.a
Pseudalexandri gesta 612.c
quomodo deprehensus ab Augusto & remex factus 613.d
vide etiam Alexander falsus.
Pseudopropheta Hieroboami seductor 277.b
Ptolemæus Agrippæ & Bernices procurator a Joanne Gafaleo spoliatus 814.f
Ptolemæus Epiph. moritur 407.g
Ptolemæus Evergetes Philopatoris filius quomodo ab Onia irritatus 401.b & iterum reconciliatus ei per Joseph. 402.c
Ptolemæi Evergetis gesta post captam totam Syriam 1064.b
Ptolemæus Galilææ ab Herode præfectus interficitur 503.c
Ptolemæus Herodis procurator 564.a
Ptolemæus Lagi Soter dictus Alexandro mortuo Ægyptum occupat & Hierosolyma 388.a tradit Judæos in Ægyptum 388. d
ejus pugna cum Demetrio circa Gazam 1048.c
irruptio in Hierosolymam die sabbati 1050.d. liberalitas & benevolentia erga Judæos 1064.b
Ptolemæus Lathurus Ptolemæi Philometoris & Cleopatrz filius auxiliatur Samaritis 451. d
dissidens cum matre regno privatur 452.g. 456.a. obsidet Ptolemaidem 457. d. Asochim oppidum capit, Alexandrumque Jamnæum vincit, & quanta ejus sævitia 458.a
Ptolemæus Mennæus quomodo se a supplicio apud Pompejum redemerit 471.g. 472.a
Ptolemæus Mennæus Damascus bello vexat 464.g
Aristobuli conjugem & liberos quomodo tractavit 489.a moritur 494.d
Ptolemæus Minnæi filius 716.a
Ptolemæus Philadelphus 1.
Judæos in Ægypto servientes liberos dimittit, & legem Moysis in linguam Græcam magnis muneribus transferendam curavit 389. usque 397
Ptolemæus Philometor Ptolemæi Epiphanis 408.a. succurrit suo genero Alexandro seu Demetrio 436.e
duobus diadematis coronatur simul, vincitque Alexandrum, & moritur 438.e

Ptolemæi Philometoris & Cleopatrz uxoris liberalitas erga Judæos 1064.e
Ptolemæus Philopator 398.g
moritur 407.g
Ptolemæi Physconis immanis crudelitas & injustitia 1064.d
penitentia ibid.
Ptolemæus Simonis Asamonis gener socerum occidit, & alia scelerata committit 710.f
quomodo oppugnantem Hyrcanum eluserit, cujus matrem & fratres interfecit 448.e
Ptolemæi dicti Ægypti reges 212.a
Ptol. unde Alexandrini reges dicti 169.a
Ptolemais bis expugnata 458.c.f
Ptolemaidis situs descriptus 790.f
Ptolemais duo millia Judæorum apud se habitantium interfecit 815.d
Ptolemaidenses a Juda Macchabæo victi 416.f
Puellarum hereditas 115.a
Pueri sitientis astutia & fallacia contra Romanos 962.b
Puerperarum purgationis tempus 95.a
Purgatio post coitum cum uxore 94.d
Purificationis leges 94.a
Puteoli urbs 652.c
Putei bituminis 18.a
Putiphares, vide Petephres.
Pythagoras Samius æmulatus Judæorum scripta 1046.f
multas Judæorum leges transulit in suam philosophiam ibid.
Pythagoræ & aliorum stoicorum de divina naturæ sententia 1071.a
Pythium templum ædificatur 560.b

Q Vadrigæ solis sublatæ a Josia 334.g
Quercus Mambre 20.a
Quercus Ogis 19.b
Quinquagesimi anni remissio 96.b
Quintilæ fortitudo 655.a
Quintilius Varus Syriæ præfectus 610.c
cognoscit causam Antipatri 590.
usque 594. & inde seditiosos Judæos expugnat 609.b
Quirinus ab Augusto mittitur ad censendam Judæam & Syriam 616.b

R Abatha civitas 571.f
Rabatha capta diripitur 218.b
Rachabe speculatores Hebræorum tueretur a vi Chananzorum, & securitatem ab hostibus impetrat 135. a
incolumitatem promissam recipit, & munifice donatur 127.a
Rachelis pulchritudo 29.b
æmulatio erga sororem 30.f
mariti complexum sorori vendit, furatur idola patris 31. a
ejus astutia 32.d
mors ex partu 34.c
Ragus Heberi filius 15.c
Raguel, qui & Jerheglæus, sacerdos, filiam suam Moysi adoptato tradidit uxorem 60.a
Moysi ob victoriam gratulatur, & consilium dat ei distribuendorum officiorum 97.c
Ramatha civitas 165.b
Raphæis Senacheribi copiarum præfide infidelitas 318.c
ipse cum exercitu divinitus delectus 330.d
Rafes Damascenorum rex Achacem bello petit 321.d
quem mox Syrorum rex impugnat ibi & occidit 322.d
Rebecca Batuelis filia 15.f petitur in cen-

INDEX

nubium libeo 24.e
 parit geminos 26.d
 filit maritum 27.c
 Recome urbs quæ alias Petra 217.c
 Recemus rex ibid.
 Repudiū libellum mittere maritis non uxoribus ex lege permiffum 52.d
 Rex quis & qualis fit 123.b
 Regis potentia 361.c
 Regum imperium quamdiu duraverit apud Judæos 367.b
 Regum virtutes præcipuæ quæ 251.d
 Regibus non licet effe ignavis 206.d
 Regibus fubditi quæ ferant 473.g
 Rhegines populus 13.c
 Rhinocolura 733.d
 Rhiphates, Rhiphatai 13.c
 Rhœa petra 149.c
 Roboamus Solomoni in regnum fuccedit, infolens in populum 274.f
 decem tribus regni amittit 275.f
 quot & quas urbes condiderit 278.b
 Item anna comparavit, fœderibusque fuum auxit regnum, & ductis xvlij. uxoribus liberos gignit, adque impietatem deficit ibid.
 dedit urbem Sôfao 279.d
 pro aureis fcutis amiffis ærea fubftituit & moritur ibid.f
 Roma fub Vefpas. crevit & floruit 977.a
 Romanorum in Judæos beneficia 398.c
 Romani quibus honoribus & beneficiis Judæos affecerint 485.e. & inde.
 Romanorum diffidium inter fe 427.b
 Romani Germanos captivos ubiq; circumduxere 807.a
 Romani in præfidio Maſſadæ interfecti a Judæis 809.f
 Romanorum ſtratagemata in oppugnando templum 820.a
 Roman. quot millia a Judæis caſa 821.f
 Romanorum quantus fuerit exercitus contra Judæos 834.e
 ipſorum caſtrorum deſcriptio 835.c
 Romanorum induſtria in ſervis domoſticiſ inſtituendis 837.a
 diſciplinæ militaris 999.e
 Romani omnia, præter Giſtalam, ceperunt 863.d
 Romani muro Hieroſolymæ potiuntur, ejuſq; partem maximam diruunt 923.d
 cum Judæis acriter cõſiſtunt. ibid. & 625.d.
 alterum murum capiunt 925.d
 Romanos ſancti Judæorum revereri 927.f
 per legem Judæorum multa de ſuis moribus derogaffe 930.d
 illacrymaſſe incendio Hieroſolymæ 933.c.ab incendio defendunt 935.c
 Hieroſolymam capi deſperant 936.d
 Romani intra xxi. dies aggeres extruunt 942.c. pugnant cum Judæis circa aggeres 943.f
 Antoniam magna pugnam atrocem inſtaurant 950.d
 Romanorum notitia ſero ad Græcos pervenit 1038.g
 Romus, Romæ 14.b
 Rooboth puteus 26.f
 Rubelitz & Gadditz altare conſtruunt ſuper ripa Jordanis 143.c
 Rubelin, alias Ruben naſcitur 30.e. ejus pietas in fratrem Joſephum 38.c. effe ac fratres prodicionis inſinulatos excuſat 45.b. ejus filii quatuor 51.a
 Rubrius Gallus Sarmatas ſuperat 976.b
 Rufus magiſter equitum 779.e
 Rufus præfeſtus pulitum Archelai 607.b

IN JOSEPHUM.

Sanaballetes Darii praefectus dat filiam suam Niaso uxorem Manassi fratri Iaddi pont. 383.b
deficit a Dario, Manassi templum & sacerdotium confert, moriturque 384.e
Sanctum, quæ tabernaculi pars 82.a
Sanctum Sanctorum ibid.
Sanagatus princeps Hebræorum 152.b
Sanguinis esus interdictus 112.94.b
Sapha, loci nomen 385.d
Saphanus scriba 333.g
Saphora oppidum 476.g
Sapientes quæ Judæis 703.a
Sappho vius 781.b
Sara Aramis filia 15.d
Sara Abrahamo marito famulam adducit proles procreanda gratia 19.b
nunciatur ei partus sterili ibid.
expellit Agarem cum puero 12.a
moritur 24.b
Sarabazanes 361.b. 366.d
Saramalla Syrus Phasaelo insidias indicat 731.d
Sarepta oppidum 285.f
Sareptanæ viduæ fiducia 225.g. 226.a
Sardonyches xii. cum vestitu pont. 90.a
quibus inscripta sunt nomina filiorum Jacobi, in Essene 85.d quæ virtus eis inest & quando cessat 90.b
Sarmata Istrum transgressi præsidium Romanum & Fontejum Agrippam interficiunt 976.a
proximas regiones totas pervasit ibid.
Saturnum quantum capiat 305.g
Saturninus legatus 760.e. 762.b
Saturninus Syriæ præses 171.c
ejus sententias in filios Herodis 178.d
Saulus alinas patres quærens a Samuele rex constituitur 175.c. 176.f
quam decora fuerit statura 174. e. vincit Ammonitas 178. a. Palæstinis superat, & aram extruit 181.f. quot liberos habuerit 183.b Amalecitas delet, & regi parcens peccat 181.a regno exiit 186.a numine privatur, & seditionis 186.g. 187.a. commovetur contra Davidem 189.e. insidiatur vitæ ipsius 190. a. 192. a. Davidi reconciliatur 200.a consulit ventriloquam 204.c fortitudo ejus 205.g. 206.a cadit una cum suis filiis in prælio 208.f. ipsius progenies datur ad supplicium Gabanonitis 242.a ejus violentia 699.b
Scarus Hyrcanum in societatem recipit, & obsidione liberat 471.c
cum Areta fœdus init 475.f
in Syriam præses missus 718.a
pecuniis corrumpitur ibid.
Aretam mulctat 721.c
Scenæ, locus 33.e
Scipio Alexandrum Aristobuli percutit locum 479.g
Scopas dux Ptolemæi Epiphanis 399.a
Scopi loci descriptio 968.d
Scythæ populus 13.a. a Græcis qui Pontum navigant cogniti 1038.f. Anarchasima Græciæ redeuntem quare interfecerint 1080.a
Scythopolis civitas 141.g
Scythopolis civitas Decapoleos maxima 816.g
Scythopolitarum immanitas 1000.b
Scythopolitæ Judæorum tredacim milia perfidiose interficiunt 814.f
Scythopolitarum clades enarrata 992.c
Sebas fil. Ili, unus fortium Davidis 243.c
Sebastæ conditur 476.f. olim dicta Samaria 452.b. 531.b. expugnata & diruta 711.g

Sebastenique tum ala sub Cumano 791.a
Sebastenorum contumelie in mortuum Agrippam 680.a
Sebastæ portus 768.d
a quo sic dictus 590.c
Sedecias Joachimi patris rex constituitur 338.b. eruditur ab Hieremia & Ezechiele, sed frustra ibid. c. expugnata urbe capitur cum uxoribus & liberis, crudeliterque tractatur 341.c. moritur 343.a
Sedecias pseudopropheta cornib. ferretur sibi aptatis quid Achabo vaticinatus sit 294.g
Sethon rex negato Hebræis transitu, prælio vincitur & occiditur 111.a
Seianus Neronis insidians occiditur 632.d
Seir quid significet 632.d
Selenæ, alias Cleopatra, Syriæ regina Tigranem offendit 465.a
Sennarus Senacheribi filius patris interfector 330.e
Selestinus Jabeßi filius Zachariam Hieroboam occidit, & regnum occupat, quod trigesima post die amittit interfector 320.b
Seleucia urbs a quo condita & demolita 645.e
Seleucus Antiochi Grypi filius patri succedens cum patruo Antiocho Cyziceno belligeratur eumque necat 419.g
vincitur ab Antiocho Pio, & in Cilicia cum amicis contrematur 460.a
Seleucus Asie rex opes Judæorum sacerdotio auxit 1087.a
Seleucus Babylonem mortuo Alexandro occupat 388.a
Seleucus Nicanor quos honores & beneficia Judæis exhibuerit 398.b
Seleucus Soter Antiochi magni fil. 406.f
Semechonitis locus descriptio 863.b
Semeis convivatur Davidi 230.e. eidem gratulatur victoriam & regnum 236.d
occiditur 255.b
Senaar campus 122
Senacherib Assiriorum rex Hierosolyma & Ezechiam eorum regem oppugnat 328.a per totum re infectis domum se recipit 329.e. a filiis senioribus occiditur 330.d
Senacherib rex Assyr. quomodo fugatus 919.c
Senatus contra Claudium in Capitolio convenit 792.c
Senatus Romani & plebis dissidium 671.c
Senis cujusdam magnanimitas. 503.a
Senis cujusdam severitas 737.b
Senius Gallus Syriæ præses 100.e
Sen. Sentii Saturnini oratio 664.e
Sephoris urbs Galilææ 607.e. 1016. e. 1023. c. capta incendio absumitur 609.b. 781.a
Sephoris cum tribus aliis civitatibus a Josepho deservit & recuperantur 827.d
Sephoris civitas Galilææ maxima 823.e
Sephoritæ a seditionis molestantur 1000.e
Sephoritæ in fides erga Romanos bellum movent suo malo 1027.d
Sephoritæ a Josephi militibus spoliantur, prædaque redditur 828.e
Sephoritæ Ptolemaidem ad Vespasianum pacati veniunt 832.c
Septimus annus 711.e
Septimi anni remissio 96.b
Septimi diei observatio 719.f
Septuaginta interpretes legem tantum Judæorum Græci lingua transulisse, d. Septuaginta interpretes legis transferendæ causâ ad Ptolemæum Philadelphum mittuntur 403.a. quomodo excepti & traditi, 95. 396. 397. per totum

Serebas dux Judæorum Babylonem deducendorum Hierosolyma. 363.g
Serpentis invidia, & quomodo Evam seduxerit 5.d mulctatio 6.c
Serpentes volucres Egypti 18.c
Serugus Ragai filius 150
Sethon qui & Egyptus denominatus 1052.c
Sethus filius Adami 7.f. ejus filii quales, & quas artes invenerint ibid.
Sextus Cæsar præses Syriæ 483.d. 725.g
interficatur a Cæcilio Bassi 488.f
Sextus Cæcilius quintæ legionis præfectus 916.f
Sica qualis gladius, & Sicarii unde dicti 697.a. eorum impia facinora 698.e
Sicarii Hierosolymis palam latrocinantur 197.c
eorum fraus ib.
Sicariorum in Massada crudelitas 887.f
Sicella loci nomen 202.b
donatur Davidi a Saulo 203.d diripitur & incenditur ab Amalecitis 207.a
Sicima urbs 33.e
Sicima caput Samaritarum 386.c
Sicimæ captæ & solo æquatæ 157.a
Sicimitarum exitium ib.
Sicimitis parit Saulus 184.e
Sicimitæ quid petierint ab Alexandro Magno 386.d
Siclus numus qualis 88.c
Sideralis scientiæ quis inventor 8.a
Sidonius, & Sidon urbs 14.c
Sidonii materiam præstant Judæis ad templi ædificium 364.c
Signi dandi autoritas penes quos Romæ 666.c
Sila militib. Agrippæ præficitur 675.d
offendit Agrippam 676.f
occiditur 679.f
Sila Tiberiensium dux 1005.c. 1019.f
Silas Josepho de insidiis & perfidia Joannis Giscaleni scribit 826.f
Silo dux Roman. exercitus 500.e. 734.e
corruptus deprehenditur 500.c. 735.d
Silus urbs 140.d
Simeonis nativitas 30.e
vindex ingenium, filii sex 52.a
Simeoni hæc terra portio cesserit 141.e
Simeonitis tribus facta post Jesum mortuum 145.f
Simonis Asamonis filii gesta 710.d
Simon Boethi filius pontifex constituitur 837.c
privatur sacerdotio 189.e
Simon Capithi annum pontificatum administrat 619.c
Simon Canthara constituitur pontif. 675.e. privatur eo 676.f
Simon Cyprius, magus 693.d
Simon Essæus Herodi somnium explicat 614.b
Simon Galilæus defectionis arguitur 784.g. propriæ sectæ sophista erat ib.
Simon Gamalielis filius truit insidias Josepho 1013. d. capitur a Joseph. 1024.a
Simon Gioræ filius Romanus apud Balthoron invadit 819.a
Acrabatenam toparchiam tyrannide opprimit 829.a cum latronibus qui erant Massadæ, Idumæam populatur ibid. b
ex Acrabatenæ toparchia pulsus est ab Anano pontifice 894.a. ejus gesta ibid. dem & 895. 896. 897. 904. 905. per totum 914.g. 920.a. 931.f. 932. g. 98. e. 846.c. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. per totum
Simon Herodis servus regnum affectans obtruncatur 607.g. 608.a

I N D E X

- Simon Iustus pontifex 392. a. 401. b
407. d. ejus filii tres, omnes pontifices 408. c
- Simon Matthes Matthaei fil. 410. g. strenue servat fratrem Jonathā 429. a. & f
- Simon Matthiae Joannis filius praeficitur exercitui, mittitur auxilio Galileis & hostes vincit 416. e
- Simon quidam Essenus Archelai formiorum interpres. 784. c
- Simonis filii Cathae oratio ad pontifices 880. b
- Simonis Sauli filii & totius familiae suae factum miserabile 814. f
- Simonias vicus 1007. c
- Sina mons 60. b. 95. c
- Sinaeus mons 288. d
- Sinai populus 14. d
- Sis, nomen clivi, & quid significet 198. c
- Sisa Davidis ac Scriba 222. g
- Sisines Syriae ac Phoenices praefect. 358. c
- Sinatur templi aedificium inhibere 359. c
- Sobacchis Chetthraeus strenue pugnans contra gigantes victoriam reportat 242. d
- Socratis mors & mortis causae 1079. e
- Sodomitarum felicitas, reges & praelia cum Assyriis 17. e
- Sodomitarum excidium ipsorum 20. c
- Sodomiticarum terrarum descriptio 892. f
- Sogana Arabum vicus 1019. c
- Sogane & Seleucia rebellant 863. b
- earum situs ibid.
- Sohemus Iturzus Herodis mandata uxori ejus aperit 527. g
- interficitur 529. g
- Sohemus rex Emesae contra Antiochum 984. a
- Solomona mater nobilis septem puero- rum 1095. f
- ejus animosa oratio ad Jacobum fili- um natu minimum 1096. c
- Solomonae matris Macchabaeorum lau- des 1097. 1098. & seqq. ejus immania supplicia & insignis toler. 1099. 1100
- Solyma quae Hierosolyma 18. d. 218. d
- Somnia cur deus immittat 43. g
- Sophaces unde dicti 24. e
- Sophra regio 269. f
- Sophistae concitant tumultum 772. a
- Sofus provinciam cum exercitu ab An- tonio accipit 504. d. Antigonum supplicem factum irridet & victum custodit 507. d
- Hierosolymis discedit 508. a
- quomodo se gesserit in expugnandis Hierosolymis 740. d
- Spadones abominandos 129. b
- Spasini castrum 684. b. 685. a
- Speluncae Galileae quomodo expugna- tz ab Herode 502. d
- Speluncae latronum quales fuerint 736. g
- Stola pontificia quando fuerit deprom- pta & a quibus custodita 544. c
- Stratonis turris, postea Caesaria 535. a
695. g. 696. a aedificatur 538. c
- Stratopedum munimentum incensum 812. d
- Subditi quomodo contineantur in offi- cio 537. g
- Supplicandi mos apud Syros 292. b
- Susa scribis praeficitur 241. f
- Susacus Aegyptiorum rex Hierosolyma spoliat 222. c
- contra Roboamum ducit exercitum 279. b Hierosolymam in deditionem accipit, templumque spoliat ac the- sauros Solomonis aufert 279. d
- & quomodo impbelles notaverit ibid.
- Syllus ambitu Salomones connubio frustratur 566. e
- latronibus Trachonitis auxiliatur, & creditam pecuniam Herodi reddere non vult 570. f. 571. d
- desert Caesari Herodem 571. g. 572. a
- accusatur apud eundem per Nicolaum, & damnatur capitis 576. b. 577. b
- iterum accusatur 586. g. 587. a
- Syllus procurator Obodae 755. c
- Syene puteus 26. g
- Syria subditur Davidis imperio 222. b
- Judeos apud se habitantes occidit 992. d
- Syros Mesopotamiae rex vincitur 224. e
- Syri populus 15. a
- Judeorum civitates vastant 813. g
- Syrorum caedes 817. g
- Syrorum cum Graecis dissidium & re- conciliatio 649. g. 650. a
- Syrorum cum Judaeis dissidium 696. a
- Syrorum vici & civitates enumeratae quae a Judaeis vastabantur 813. g
- Syrorum avaritia & crudelitas 940. a
- Syfares dux Jabini exercitus quomodo occisus 153. b
- T
- Tabernaculi vasorum descriptio 82. 83
- Tabernaculi institutio & extractio 98. e
- ejus interpretatio 86. f
- illustratio 88. c
- Tabernaculo dedicato quae dona princi- pes singuli contulerint 90. d
- Tabernaculi perfectionis modus 96. g
- Tabernaculorum festivitas 92. d
- Talentum quot minas contineat 83. e
- Tanis Aegypti urbs 17. d
- Tarichearum situs 877. f
- Tarichearum incolae quingenti & sex millia ceciderunt 862. b
- Teglahphalassar Assyriorum rex quomo- do Israelitas tractavit 320. e
- auxiliatur Achaze contra Syros 322. d
- Tempestatis horrendae descriptio 881. a
- Templum in Garizin extructum 383. f
386. f
- Templum Chuthaeorum Garizin quan- do desolatum 450. d
- Templi structurae apparatus 259. a
- exordium & tota cum vasis descriptio 259. c. 260. 261. 262. per totum templo absoluto infertur arca 263. c
- Templum Solomonis spoliatum & con- crematum quando 342. a
- Templum Hieros. instauratur 364. f
365. d. spoliatur & prophanatur ab Antiocho 409. c
- restituatur & repurgatur a Juda Mac- chabaeo 415. d
- Templi Hierosolymitani descriptio 915. f. 916. 917. 918. per totum
- Templi incensi fatalis dies 957. d
- causa & principium ibid.
- tempus a prima constructione per Solomonem usque ad excidium 958. g
- Templi Hierosolymis constructio & sa- crorum ratio exposita 1066.
- januarum descriptio 1967. c
- Tephtaei Garsensis facinus 935. b
- Terebinthi circa Chebron miraculosa antiquitas 895. c
- Terentius Rufus rector militum a Tito relictus 972. b
- Terminus terrarum non movendos 123. c
- Terra vera qualis 4. d
- Terra motus ingens in Judaea 520. e
- Terrae Oniz 724. c
- Testes qui sint, qui minus 122. e
- Testis falsae poena ibid.
- Thadzeora urbs 262. i
- Thazno Amathenorum rex cum Davide amicitiam init 222. d
- Thamachus occiditur 284. g
- Thamara Davidis filia, Absalomini ger- mana 218. i
- stupratur a fratre Amnone 228. g
- Thamna & Thamnice 160. c
- Thamna oppidum 145. b
- toparchia 890. d
- Tharbis Aethiopum regis filia Moyfi nubit 59. b
- Tharros Nachori fil. Abrahami pater 15. c
- migrat Carrhas, ibidem moritur ibid.
- Tharsices Aethiopum rex 330. a
- Tharsus, Tharsenses 13. c
- Tharsus Ciliciae urbs ib.
- Thaumastus Caji servus 633. d
- oblatus Agrippae aquae quam gratiani acceperit ibid.
- Theatri Rom. descriptio 659. b
- Thebethus mensis 370. a
- Thecoa vicus 1031. b. 894. g
- Thella vicus 812. g
- Themosis regis gesta 1040. e
- Theodectes poeta cur glaucomate in- fectus 397. d
- Theodorus Zenonis filius impedimenta Jannae diripit 459. b
- Theodori contra Alexandrum Hyrcani gesta 714. b
- Theodosius orator supplicio additus 434. c
- Theodotus Graecus non obiter Judae- um mentionem facit 1051. a
- Theophilus Anani sit pontifex 627. c
- submovetur pontificatu 675. b
- Theophilus Graecus Judaeorum mentio- nem facit 1051. a
- Theophrastus Judaeorum & Tyriorum meminit 1046. g
- Theopompus Atheniensium nobilita- tem sedare tentavit 1051. c
- Theopompus cur mente motus 397. c
- Thermusa Phraatis ancilla, & uxor ma- la 619. f
- Thermutis, regis filia Moysen educat 56. d. adoptat eum 57. b
- Theudas praestigiosus seducit Judaeorum vulgus 689. f
- Theudio Antipatri avunculus 766. c
- Theudio Doridis frater 518. e
- Thiras, & Thires populus 13. b
- Thobelus & ejus inventa 7. d
- Thobelus, Thobeli populus 13. b
- Thobiz filii Antiocho Epiphani auctores urbis Hierosolymorum expugnando. rum 708. e
- Tholomeus latronum princeps plecti- tur 682. c
- Thracae populus 13. b
- Thracae asperimos Rom. subditos 806. c
- Thracae propter vicinitatem Graecis co- gniti 1038. g
- Thucydides multis tanquam fallax accusatur 1035. b
- Thuri, mensis 263. b
- Thygrammes, Thygrammazi 13. c
- Tiberias urbs 1023. c
- a quo condita & nominata 619. d
- Tiberiadis seditio & sectae tres 1000. e
- Tiberias iterum rebellavit Josepho, & iterum recuperatur 87. e
- Tiberienfes Vespasiano se dedunt 859. d
- Tiberienfis lacus Asphaltiti natura con- trarius 891. b
- Tiberienfium defectio quomodo probi- bita 1011. c
- Tiberienfibus spoliatis praeda redditu 828. f
- Tiberiu

IN JOSEPHUM.

Tiberius Alexander Judæ præfector,
ac Judæ Galilææ filios crucifigit 690.b
Tiberius Alexander Claudio procura-
tor missus 793.f
præcipuus exercitus rector apud Ti-
tum 907. a. 936.e
Tib. Claudius, vide Claudius
Tiberius Drusi filius, Tiberii Neronis
nepos occiditur 636.b
Tiberius Nero Cæsar constituitur 619.
b. Iliacos & Iden supplicio afficit
623.b
petit amicitiam Artabani 625.c
quantus fuerit cunctator 631.c
morbo correptus designat successore
rem 634.e
mathematicorum studiosissimus 635.d
moritur ibid.
Tiberii imperium quanto tempore ste-
terit 790.b
Tigranes Armeniorum rex quid gesserit
468.g
Tigris fluvius 5.c
Timagenes Græcus rerum Judaicarum
scriptor 1065.e
Timaus rex Egypti 1079.e
Timidius desert Popedium Cajo 644.f
Timotheus Ammanita pugnat contra
Judam Macchabæum sæpeque vin-
citur 416.c
Tirichaba vius 613.f
Tiridates Armeniæ rex 688.a
Tiro, veteranus miles Herodem honeste
monens occiditur 761.e
Titus Frigius quintæ decimæ legionis
præpositus 936.f
Titus imperator semper miseratus Ju-
dæos 706.c
cum exercitu Alexandriam pervenit
834.e
ob saniam patris vulnerati perturba-
tur, & perturbatione iterum liberatur
845.a
Titus Vespasiani filius Japham expugnat
848.a
Jotapatam capit 949.g
item Gischalam 870.f
Taricheas excindit 861.d
Gamalam ingreditur, Joannem Levi
persequitur 870.b
proficiscitur ab Alexandria Cæsarem
903.d ejus expeditio contra Hierosoly-
ma & exploratio urbis 904.b
urbem acriter oppugnat 907. 908. &
seqq. 910. 911. 922. 923
fortitudo ejus & prudentia cum mi-
sericordia 924. 925. 931.f. & seqq.
muros urbis oppugnat & expugnat
925.f. 926
captivis manus amputat 933. 934.a
pugnat fortiter 936.a
periclitatur ibid.
ejus gesta & virtutes 936. 937. per to-
tum. 944. usque 954. 955. f. usque 960.
962. usque 977. 988. 989.
Titus Syriæ præfex reconciliatur Archel-
lao 570.d
Toparchiæ Judææ ordine enumeratæ 833.g
Tormentorum bellicorum vis & mirabilis
descriptio 845.b
Trabs ex solido auro in templo Hieroso-
lymitano 478.c
Trachonite bis deficientes ab Herode
rediguntur sub imperium 558.e
Trachonitis regio 15.a
Trachonitidis latrocinia & quomodo ab
Herode sublata 539.d
Trajanus decimæ legionis rector contra
Japham civitatem a Vespasiano missus

848.a. Tiberiadem missus ut civium
animos experiretur 857.c
ad Titum Taricheas missus 859.c
cunctis trans Jordanem devictis se Ve-
spasiano jungit 890.f
Trebellius Maximus 666.b
Troglodytarum & feminæ gregum curam
gerunt 79.f
Trojanarum rerum notatio 1034.c
Tryphonis scurræ dictum in Hyrcanum
405.g
Trypho tonfor garrulitatis penas luit
579.f. 761.d
Tyminus Cyprinus 628.a
Tyrannidis natura 665.b
Tyrannus, Herodis stipator falso accusa-
tur 574. 759.d
Tyrannus & Priscus præfecti castrorum
cum pluribus equitum magistris a
Florence pecunia corrupti 819.f
Tyridates rex Armeniæ ferme in acie ab
Alanis captus effugit 985.c
Tyriorum in navali peritia, & pugna
contra Assyrios 325.e
Tyrii Judæos apud se habitantes partim
vinctos custodiæ tradunt, partim tru-
cidant 815.d
Tyriorum publicæ literæ & historiæ 1042.b
Tyronis libertas in loquendo quanto
ipsi malo fuerit 579.e
Tyrus, ædificium Hyrcani filii Josephi
407.e
Tyrus quando condita 259.c
V
Valerianus Decadarchus Tiberiæ
dem missus a Vespasiano ut po-
pulum conciliaret 857.c
Valerius Asiaticus 660.a. 671.e
ejus generosum dictum 664.b
Valerius Gratus Judææ præfector 619.c
Vardanes Artabani filius Parthorum rex
bellum Izate indicit occiditurque
687.g. 688.a
Varus Syriæ præfex 768.g. 776.f. 777.d
quid gesserit in Judæa 780.f
Varus Agrippæ junioris regis præfectus
ejusque malitia 1002.a
Vari procuratoris Agrippæ perfidia &
crudelitas in legatos Batanæorum 815.g
Vasse regina uxor Artaxerxis 373.d
incidit in regis indignationem & re-
pudiatur 374.a
Velum tabernaculi & templi 815.g. 821.a
Veneficiorum poena 128.b
Venditius dux Rom. quomodo se gesserit
in bello contra Antigonom 500.a
731.e
Ventriloquorum vaticinia qualia 204.c
Veraninus trib. plebis 670.b
Veritatis potentia omnium summa 262.c
Vespasiani & Titi erga Judæos animi
quales 398.c
Vespasianus cum Agrippa in Judæam
venit 1030.a
Vespasiani imperatoris laudes, & expe-
ditio in Syriam 830.b
Sephoris auxiliatur 834.b
gesta ejus in Judæa passim habentur
837. 838. usque 845. 850. 851. 852. 853. 854.
855. 856. 857. 858. & 860. 861. usque 870.
& 885. usque 902
Vespera, quæ diei pars 4.c
Victimæ salutares 90.e
Victimæ sine integre 96.a
Vicus in Galilæa minimus, supra quinde-
cim millia colonorum habet 833.b
Vindex cum optimatibus Galliarum Ne-
rone deficit 890.b
Vini potentia 360.g

Vitæ humanæ terminus 8.e. 55.e
Vitellius Syriæ præfex Judæis impetrat
eiusus & pontificia custodiam 544.
d. 624.f. beneficium est in Judæos 624.e
exiit provincia 649.f
Vitellii pugna circa capitolium 893.d.
902.d. mors ibid.
Vitellii victoria apud Behriacum con-
tra Othonem 896.d
Vitellius cum exercitu ex Germania
Romam proficiscitur ib. e
Vitellius Cæcilianum cum magna manu
Antonio primo obviam mittit 901.f.
exercitus totus deletus 902.b
Vitri apud Memnonis sepulchrum na-
tura miraculosa 791.a
Volumnius, Syriæ præfex 571.a
ejus sententia in Herodis filios 778.e
761.a
Vologesus Parthorum rex 688.a
Tito auream coronam mittit ob do-
victos Judæos 976.f
Vononæ Parthorum regnum consequi-
tur 620.c
amittit ibid.
Vna dies, pro, prima dies 4.c
Ura, Chaldeorum urbs 15.d
Uriæ virtus, & quomodo a Davide pericu-
lis fuerit obiectus ut occideretur 225.c
Urbem quis primus condiderit, & insti-
tuerit 7.b
Uks Damasci conditor 15.a
Uxores plures permittere Judæorum le-
ges 583.d
Uxores quando, & quales ducende 125.a
X
Xanthicus mensis 9.a. 64.g. 93.a
Xerxes Dami filius paterni regni hæres
in Judæos beneficium, quicquid petie-
runt Esdras & Neemias gentis suæ
nomine concedit 367.f. 368. 369. 370.
371. 372. per totum. ei mortuus succedit
filius Artaxerxes 372.a
Z
Zabadi Magistratus 298.a
Zabelus dynasta 437.f
Zabulonis nativitas 31.b. filii 52.b
Zabulon civitas Galilææ a Cestio dire-
pta & incensa 817.e
Zabulonitarum fors 141.g
Zacharias Hieroboami filius patrii ro-
gnum succedit 328.f
sexto regni mense occiditur 320.b
Zacharias Joadi pont. filius in ipso tem-
plo lapidibus obruitur 314.e. 884.c
Zacharias propheta 365.f
Zacharias supremus Israelitarum dux A-
miam Achazæ filium superatum
trucidat 321.f
Zamæres Elanum regem cum universa fa-
milia tollit, & se regem constituit, quo
regno septem diebus potius se ipsum
exiit 284.e
Zambrias alienigenæ se miscens & Mo-
ysi obloquens occiditur a Phinee 116.f
Zaræ Aethiopum rex Afano bellum
inferens vincitur 283.b
Zaraza Amanis uxor mali consilii mari-
to autor 378.b
Zebis dux captus 155.b
Zelotæ cum Idumæis plebem mactant
883.d
Zelotæ insidiis uxorem Simonis Gioræ
rapiunt 896.a metu
perculsi eam remittunt ibidem c.
Zelotum dominatio causa excidii Hie-
rosolymitani 904.b
Zelotarum scelerata facta repetita 986.e

INDEX IN JOSEPHUM.

Zelotæ infidiis uxorem Simonis Gioræ rapiunt 896.a	Zenon Cotyla Philadelphensem tyrannus 448.g.711.d	Zoor rufculum 20.f
metu perculsi eam remittunt. ibidem c.	Zenodorus Trachonitarum præfectus, latrociniorum fautor, ditione privatur 539.d	Zopyrion Græcus non obiter Judæorum mentionem facit 1071.a
Zelotarum dominatio, causa excidii Hierosolymitani 904.b	Zipheni Davidem Saulo prodere conantur 198.e	Zorobabel soluta quaestione Dariam voti communefacit 362.e
Zelotarum scelera repetita 986.	Zona pontificis qualis 84.f	reducit Hierosolyma dimissos a Dario Judæos eisque patrocinatur 363.e
e. eorum immania supplicia ibidem.		princeps Judæorum captivorum 378.d.363.f

FINIS.

